

**TRYGGHET
I EN NY TID
KONGRESS 2017
GÖTEBORG 8-12 APRIL**

Samarbete
för gemensam
säkerhet

Socialdemokraterna
FRAMTIDSPARTIET

Innehållsförteckning

F SAMARBETE FÖR GEMENSAM SÄKERHET	3
GLOBAL UTVECKLING FÖR FRED OCH RÄTTVISA.....	3
UF53 EU och internationell solidaritet	3
UF54 FN, fred och feministisk utrikespolitik.....	6
UF55 Internationellt utvecklingsbistånd	11
UF56 Kärnvapenförbud, kärnvapenfri zon	14
UF57 Syrien, Irak, Kurdistan och Turkiet.....	17
UF58 Västsahara	22
EN ANSVARSFULL MIGRATIONSPOLITIK.....	25
UF59 En human och hållbar migrationspolitik.....	25
UF60 Framtidens EU-gemensamma migrationspolitik	40
UF61 Mottagande	51
UF62 Ordning och reda i asylprocessen	59
ETT STÄRKT FÖRSVAR MED FORTSATT MILITÄR ALLIANSFRIHET.....	64
UF63 Säkerhetspolitik – från oro till framtidstro.....	64
UF64 Totalförsvaret i framtiden.....	67
UF65 Totalförsvarets personalförsörjning.....	71

F SAMARBETE FÖR GEMENSAM SÄKERHET

GLOBAL UTVECKLING FÖR FRED OCH RÄTTVISA

Partistyrelsens utlåtande över motionerna F1:1, F1:2, F1:3, F5:1, F5:2, F5:3, F11:1, F11:2, F22:1

5 UF53 EU och internationell solidaritet

EU är Sveriges viktigaste utrikespolitiska arena. EU bygger på värderingar som människovärde, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstatsprincipen och respekt för de mänskliga rättigheterna. EU:s mänskliga rättigheter är klart förankrade i **stadgan om de grundläggande rättigheterna**.

- 10 När grundläggande demokratiska värden ifrågasätts i något av EU:s medlemsländer är det inom EU Sverige har möjlighet att påverka. När osäkerhet råder i omvärlden som är det ännu viktigare att Europas än så länge 28 medlemsstater står starka tillsammans. Partistyrelsen värnar om medlemskapet i EU och anser att det är självklart att Sverige ska fortsätta som en aktiv aktör inom EU. Sveriges agerande inom EU präglas av en tydlig och stark röst för de mänskliga
- 15 rättigheterna. Tillsammans med medlemsländerna är EU världens största givare av humanitärt bistånd.

- Partistyrelsen vill också framhålla behovet av en socialdemokratisk politik i Europa. För att skapa en långsiktigt hållbar ekonomi och fler jobb verkar regeringen för ett starkt och socialt Europa
- 20 med fler människor på arbetsmarknaden och en bättre arbetsmarknad för alla. De senaste årens ekonomiska kris har utmanat sammanhållningen i Europa. Våra samhällen har utsatts för stora påfrestningar och skillnaderna mellan grupper har ökat.

- Ett starkt och socialt Europa bygger på en samverkan mellan tillväxt, ökad konkurrenskraft och solidaritet, där tillväxt och sociala framsteg förstärker varandra. Välskötta statsfinanser och hög
- 25 sysselsättning, för både kvinnor och män, samt en väl fungerande inre marknad är förutsättningar för hållbar tillväxt och välfärd för alla.

- Europa behöver fler människor på arbetsmarknaden, och insatser för ökad jämställdhet och icke-
- 30 diskriminering möjliggör ett högre arbetskraftsdeltagande bland kvinnor. De stora migrationsströmmarna och den höga ungdomsarbetslösheten är två av EU:s största utmaningar. Plats i utbildningssystemen är grundläggande för nyanländas möjligheter att komma in i samhället och på arbetsmarknaden.

Europas ekonomiska återhämtning har kommit igång, men går fortsatt långsamt. För att skapa en hållbar ekonomi och fler jobb behövs reformer i Europas ekonomier och arbetsmarknader. Samtliga medlemsstater behöver ta ansvar och vidta nödvändiga åtgärder för att säkra finansiell stabilitet och ekonomisk och social hållbarhet.

5

I ett socialt Europa behöver åtgärder för att skapa fler och bättre jobb och ökad tillväxt med hållbara förtecken stå i centrum. En väl fungerande inre marknad, med rättvisa villkor, är en nyckel till tillväxt och välbefinnande. För att tillvarata potentialen i den inre marknaden är det viktigt att fri rörlighet och skyddet av arbetstagares rättigheter går hand i hand.

10

Ansträngningarna för att ta bort hinder för handeln med varor och tjänster på den inre marknaden måste fortsätta för att tillväxten och jobben i Europa ska kunna öka. Krånglig byråkrati och regelkrav behöver förenklas, samtidigt som höga skydds nivåer för bland annat arbetstagare, folkhälsa och miljö bibehålls.

15

Satsningar på forskning, innovationer och entreprenörskap samt förbättrad omställningsförmåga för industrin är nödvändiga för hållbar tillväxt och förmåga att möta samhällsutmaningar kopplade till klimat, energi, säkerhet och hälsa. Framtidens nya jobb kommer framför allt att skapas inom tjänstesektorn och i den digitala ekonomin.

20

Det är också nödvändigt för Europas globala konkurrenskraft att den inre marknaden hålls öppen mot omvärlden, och att de pågående frihandelsförhandlingarna drivs på. Ett avtal med USA skulle ha stor betydelse för att stärka de transatlantiska relationerna såväl ekonomiskt som politiskt. Men det är samtidigt viktigt att EU bibehåller sina normer för säkerhet, hälsa och miljö.

25

Ett starkt och socialt Europa bygger på en samverkan mellan tillväxt, konkurrenskraft, sociala framsteg, jämlikhet och solidaritet. Genom att höja kunskapsnivån hos arbetstagare och arbetssökande med låg utbildningsnivå, synliggöra faktisk kompetens och förbättra matchningen på arbetsmarknaden, ökar möjligheten till anställning i de jobb som finns nu och i framtiden.

30

Jämställdhet är en fråga om makt och social rättvisa, men samtidigt också en förutsättning för att öka Europas tillväxt och konkurrenskraft. Det finns få områden i samhället där tillväxtpotentialen är lika omfattande som på jämställdhetsområdet och EU måste arbeta strategiskt med jämställdhetsfrågorna och prioritera arbetet för att främja kvinnors deltagande på arbetsmarknaden.

35

Genom tillgång till utbildning genom hela livet stärks individers möjlighet till sysselsättning. Fokus på kvalitet i yrkesutbildningen är en viktig fråga, liksom att utbildningens innehåll stämmer överens med arbetsmarknadens behov.

Partistyrelsen vill att EU skapar en starkare gemensam social bas med sikte på ökad social inkludering och trygghet. Existerande verktyg, som den öppna samordningsmetoden och den europeiska planeringsterminen, kan användas för att uppnå detta.

- 5 I regeringens strategi för Sveriges regionala utvecklingssamarbete med Afrika söder om Sahara 2016–2021 uppmanas Sida att utforska möjligheten att i ökad utsträckning inkludera samarbeten med bl.a. akademiska forskningsinstitutioner, kulturorganisationer, den privata sektorn, inklusive näringslivsorganisationer, kulturella och kreativa näringar samt diasporagrupper. Både EU och Sverige är parter till Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av
- 10 kulturyttringar (mångfaldskonventionen). Unesco rapporterar till ECOSOCC inom bland annat kulturområdet, som inte har någon egen verksamhet. Till konventionen är en mindre projektfond kopplad som Sverige ger frivilliga bidrag till. Fondens syfte är att stödja projekt som främjar och skapar en dynamisk kultursektor. Detta är något partistyrelsen stödjer fortsatt engagemang i.

Partikongressen föreslår besluta:

- 15 att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: F1:1, F1:2, F1:3, F5:2, F5:3, F11:1, F11:2, F22:1

F1:1 (Skurups arbetarekommun) att den kommande partikongressen tar upp detta ärende till behandling då människor far illa på grund av den nuvarande situationen och varje försening enbart förvärrar den

20

F1:2 (Skurups arbetarekommun) att den kommande partikongressen uppdrar åt våra ledamöter på olika platser EU att alla människors lika värde blir mer än en vacker ramsa utan verklighet

F1:3 (Skurups arbetarekommun) att våra svenska representanter får i uppdrag att påverka alla socialister och socialdemokrater i Europa för att stödja detta så att det bli möjligt att genomföra så snart som möjligt

25

F5:2 (Lunds arbetarekommun - enskild) att det klargörs att vår internationella solidaritet gäller hela världen, inte bara EU-länder

F5:3 (Lunds arbetarekommun - enskild) att Sverige ska prioritera samarbetet med demokratiska och progressiva länder utanför EU

30 F11:1 (Gävle arbetarekommun) att verka för många fler svenska och europeiska bilaterala gräsrots-samarbetsprojekt inom kultursektorn med AU via ECOSOCC

F11:2 (Gävle arbetarekommun) att verka för att Sverige utarbetar modernast möjliga sätt för att gräsrotsprojekt så enkelt som möjligt ska kunna söka och etablera kontakter och nätverka mellan EU och AU

35 F22:1 (Ystads arbetarekommun) att Socialdemokraterna i Sverige arbetar på EU-nivå tillsammans med andra socialdemokratiska partier till att ta fram en gemensam offensiv politik för EU

Partikongressen föreslår besluta:

att avslå motionerna F5:1

F5:1 (Lunds arbetarekommun - enskild) att kongressen tar ställning för att Sverige lämnar EU

Partistyrelsens utlåtande över motionerna F3:1, F4:1, F10:1, F13:1, F14:1, F17:1, F17:2, F21:1, F24:1

5 **UF54 FN, fred och feministisk utrikespolitik**

Ett starkt engagemang för FN är en hörnsten i socialdemokratisk utrikespolitik. Förenta Nationerna utgör navet i det globala samarbetet, men FN är aldrig starkare än vad medlemsstaterna tillåter. Reformarbetet måste drivas framåt för att ett starkare och bättre rustat FN ska kunna hantera kriser, värna folkrätten och mänskliga rättigheter samt främja utveckling.

10

I juni 2016 röstades Sverige in som medlem i Säkerhetsrådet med betryggande majoritet. Medlemskapet ställer krav på gedigen kunskap, handlingskraft, goda kontakter och - inte minst - hög integritet. Under hösten 2016 har regeringen aktivt arbetat med att fördjupa kunskapen om landsituationer på rådets agenda, konsulterat övriga säkerhetsrådsmedlemmar, lärt om rådets formella och informella arbetsmetoder samt utarbetat interna rutiner. Regeringen har också haft omfattande samråd med svenska och internationella civilsamhällesorganisationer, forskare och experter.

15

Partistyrelsen menar att det är viktigt att Sveriges säkerhetsrådsmedlemskap präglas av respekt för folkrätt och mänskliga rättigheter samt vikten av jämställdhet och det humanitära perspektivet. Dessa värderingar kommer prägla det svenska agerande i rådet oavsett vilken kris som diskuteras.

20

Sverige bör också verka för att rådet i högre grad fokuserar på förebyggande av konflikter – även återfall i konflikt – liksom att kvinnor får en mer framträdande roll i det förebyggande, fredsskapande och fredsbevarande arbetet. Dessa perspektiv och prioriteringar bör få ett starkare genomslag i de enskilda landsituationerna som diskuteras i säkerhetsrådet.

25

Partistyrelsen anser att FN:s säkerhetsråd behöver reformeras. Världen behöver ett effektivt och legitimt säkerhetsråd. Vetoanvändningen måste begränsas – särskilt vid situationer av massövergrepp som Syrien – och på sikt helt avskaffas.

30

Sammansättningen behöver återspegla dagens värld med bättre representation från Afrika, Asien och Latinamerika. Rådets arbetsmetoder måste förbättras genom fler öppna möten samt dialog med länder på rådets dagordning, truppbidragarländer och civila samhället.

35

Sverige bör också arbeta för en större transparens. Ett öppet och transparent FN, där ansvar kan utkrävas, är ett effektivare FN. Vindarna blåser entydigt i denna riktning och den nyutträdde generalsekreteraren bör göra dessa frågor till en prioritet. Visselblåsare mot korruption och

missbruk måste skyddas, däribland genom meddelarskydd. Etiska riktlinjer måste finnas i varje del av FN-systemet – och tillämpas. Resurser måste avsättas för revision och utvärdering så att organisationen kan korrigera, lära och förbättra. Genom att göra FN:s handlingar offentliga skulle även utomstående kunna granska organisationen, vilket stärker den på sikt.

5

Länder som står på rådets dagordning är inte alltid närvarande vid diskussioner i rådet om landet i fråga. För att öka transparensen i rådets hantering avser Sverige som ordförande ha en aktiv dialog med dessa länder både före och efter rådets hantering.

10 Partistyrelsen anser att kvinnors roll i politiska processer bör ges särskild uppmärksamhet. Det kan vara genom att efterfråga särskild rapportering om kvinnors situation vid en briefing av ett av generalsekreterarens särskilda sändebud för ett krisområde. Det kan också ske genom att bjuda in en kvinnoorganisation från ett land på rådets dagordning för att briefa om kvinnors situation och syn på konfliktens orsak och lösning Sverige är världens sjätte störste bidragsgivare till FN och världens femte största bidragsgivare av humanitärt bistånd.

15

Generalförsamlingen består av representanter för FN:s medlemsstater och kan därför inte vara ett direkt folkvalt organ. En motionär för fram kravet på att bilda UNPA, en parlamentarisk församling inom FN. Partistyrelsen ser naturligtvis positivt på åtgärder som syftar till att stärka FN och att stärka såväl demokratiskt inflytande som människors engagemang i FN. Men partistyrelsen vill prioritera reformeringen av säkerhetsrådet och menar att det parlamentariska organ, Interparlamentariska unionen, som har observatörsstatus i FN, för närvarande är tillräckligt.

20

25 Vi lever i en tid av hopp och förtvivlan. Vi möter aggression och konflikter, från Ukraina till Syrien. Miljontals människor drivs på flykt. Men där finns också betydande framsteg i det internationella samarbetet, som Paris-avtalet om klimat och Agenda 2030 med globala mål för hållbar utveckling.

25

30 De globala målen och Agenda 2030 syftar till att utrota fattigdom och hunger, förverkliga de mänskliga rättigheterna för alla, uppnå jämställdhet och egenmakt för alla kvinnor och flickor samt verka för fredliga samhällen och säkerställa ett varaktigt skydd för planeten och dess naturresurser. De globala målen är integrerade och odelbara och balanserar de tre dimensionerna av hållbar utveckling: den ekonomiska, den sociala och den miljömässiga.

35

Agendan utgör ett värdefullt ramverk för utökat internationellt samarbete. Vår samlade utrikespolitik kommer att bidra till agendans genomförande. Samstämmighet inom och mellan politikområden kommer att vara avgörande.

FN är centralt, både genom det stöd FN kan erbjuda utvecklingsländer för deras nationella genomförande men även som policyplattform. Det är därför viktigt att FN-systemet riggar sig för genomförandet av Agenda2030.

- 5 Efter Agenda 2030:s antagande 2015 tas nu viktiga steg för agendans genomförande. I Sverige har en nationell delegation för Agenda 2030 inrättats som ska presentera en handlingsplan för genomförandet av Agenda 2030 den 1 mars 2017. 86 statliga myndigheter har återrapporterat på regeringsuppdrag där de bedömt vilka mål och delmål i Agenda 2030 som deras respektive verksamhet har störst inverkan såväl på nationell som på internationell nivå.
- 10 Sverige engagerar sig också brett i det internationella genomförandet av agendan genom såväl bilateralt som multilateralt engagemang. Flera initiativ har tagit på internationell nivå som Sverige initierat eller ingår i och har varit särskilt framträdande vad gäller framsteg i relation till områdena anständiga arbetsvillkor, fredliga samhällen, och den feministiska utrikespolitiken. I juni
- 15 samarrangerar Sverige tillsammans med Fiji en stor FN-konferens om mål 14 om oceaner och hav.
- Statsminister Stefan Löfven har tagit initiativ till en politisk högnivågrupp till stöd i genomförandet av Agenda 2030. Gruppen består, utöver Sverige, av stats- och regeringschefer
- 20 från Brasilien, Colombia, Liberia, Sydafrika, Tanzania, Tunisien, Tyskland och Östtimor. Gruppen ska på olika sätt främja erfarenhetsutbyte och diskussion om utmaningar och lösningar, mellan regeringar, det civila samhället, den privata sektorn och internationella organisationer.
- Partistyrelsen välkomnar också att statsminister Stefan Löfven har tagit ett initiativ till ett globalt partnerskap mellan regeringar, företag och fackföreningar för att främja den sociala dialogen och värna arbetsvillkor och hållbart företagande. Initiativet drivs tillsammans med International
- 25 Labour Organisation (ILO) och OECD. Global Deal-initiativet lanserades i mars 2015.
- Genomförande av mål 16 om fredliga samhällen och inkluderande institutioner är ett annat
- 30 högprioriterat område. Utrikesministerns initiativ till att etablera ett medlingsnätverk för kvinnor är uttryck för detta. Den feministiska utrikespolitiken och handlingsplanen för systematisk jämställdhetsintegrering i hela utrikespolitiken är därför ett nyckelverktyg för genomförandet av Agenda 2030.
- 35 Partistyrelsen konstaterar att demokratiutredning som överlämnades till kulturdepartementet i februari 2016 kommer att resultera i en demokratiproposition senast våren 2018. Regeringen har också överlämnat en skrivelse om mänskliga rättigheter till riksdagen under 2016. Den beskriver
- 40 regeringen ambitioner och prioriteringar vad gäller arbetet för de mänskliga rättigheterna, demokrati och rättsstatens principer i svensk utrikespolitik. Skrivelsen redogör för utvecklingen i omvärlden samt vilka instrument som står till förfogande för Sveriges agerande. Där framgår bland annat att mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer ska genomsyra hela

den svenska utrikespolitiken. Sverige ska vara ledande globalt i att främja, förebygga och påverka utvecklingen på dessa tre områden.

Somalia

5 Utöver ovannämnda processer stöder Sverige demokratiseringsprocessen i Somalia bland annat genom omfattande stöd och utbildning till medierna i landet.

Feministisk utrikespolitik

10 Under den socialdemokratiskt ledda regeringen är Sverige det första land i världen som för en feministisk utrikespolitik. Den bygger på tre R: kvinnors och flickors Rättigheter, Representation och Resurser.

15 Den feministiska utrikespolitiken genomsyrar hela utrikesförvaltningens arbete. Det feministiska perspektivet stärks i allt freds- och säkerhetsfrämjande arbete med hjälp av alliansbyggande, metodarbete och konkreta initiativ. Chanserna för genomslag ökar med Sveriges medlemskap i FN:s säkerhetsråd, nya handlingsplanen för kvinnor, fred och säkerhet och Sveriges pådrivande roll i EU. Partistyrelsen vill understryka att EU måste föregå med gott exempel. För att vara trovärdig så måste vi visa att det finns en länk mellan vårt interna och externa sätt att handla och att vi tillämpar ett genderperspektiv när vi bygger våra organisationer, formar våra team och bemannar våra missioner.

20 Partistyrelsen uppmanar regeringen att tillse att den feministiska utrikespolitiken, som bland annat innebär främjande och skydd av kvinnors fulla åtnjutande av de mänskliga rättigheterna, ska fortsätta vara en prioritering för Sveriges agerande inom EU och FN liksom i bilaterala kontakter. Regeringen ska fortsätta att konsekvent lyfta fram betydelsen av kvinnors och flickors egenmakt och åtnjutande av de mänskliga rättigheterna inom FN:s fora för mänskliga rättigheter, oavsett om det gäller situationen i ett enskilt land eller en tematisk människorättsfråga.

30 I Sverige är könsstympning i lag förbjudet sedan 1982. Med stöd av bland annat FN:s barnkonvention har arbetet mot de skadliga ingreppen kunnat resultera i att många länder infört lagar som förbjuder könsstympning, till exempel Burkina Faso, Egypten, Etiopien, Sudan, Australien och Storbritannien. I andra länder, däribland Belgien, Kanada, Elfenbenskusten, Frankrike, Guinea, och USA kan de som utför kvinnlig könsstympning åtalas för brott mot andra gällande lagar. I flera afrikanska länder har man utvecklat officiella strategier mot könsstympning. I FN:s Globala mål i Agenda 2030 lyder ett av delmålen: Avskaffa alla skadliga sedvänjor, såsom barnäktenskap, tidiga äktenskap och tvångsäktenskap samt kvinnlig könsstympning. Sverige lämnar bland annat ett betydande stöd till UNICEF, bland annat för insatser mot barnäktenskap och kvinnlig könsstympning.

5 Sverige är också är engagerat i arbetet mot religiös intolerans och för jämställdhet genom en rad samarbetsformer, både bilaterala och multilaterala. Sverige ger stöd till *United Nations Alliance Of Civilizations*, *Anna Lindh Foundation* och Unionen för Medelhavet, som arbetar för pluralism, med interreligiös dialog och jämställdhetsfrågor. I Alexandria finns ett svenskt institut som är aktivt med projekt kring ungdomar, kvinnor och religionens roll. Sveriges stöd till det civila samhället runt om i världen bidrar även till att stärka underifrån-initiativ som syftar till att förhindra att religionen utnyttjas för att rättfärdiga kvinnoförtryck.

10 Sammanfattningsvis arbetar Sverige på bred front för att stärka främjande och skydd för kvinnors och flickors fulla åtnjutande av de mänskliga rättigheterna, både globalt och i enskilda länder. Partistyrelsen är övertygad om att detta är en förutsättning för att nå målen om fred, säkerhet och utveckling. Kvinnors och flickors fulla åtnjutande av de mänskliga rättigheterna är ett av högst prioriterade områden för regeringen.

Partikongressen föreslår besluta:

15 att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: F3:1, F4:1, F10:1, F17:1, F17:2, F21:1, F24:1

20 F3:1 (Ystads arbetarekommun) att partikongressen uppdrar åt partistyrelsen eller regeringen att utreda konsekvenser av en inriktning på fredsarbete med uppgift att föreslå förändringar så att en framtida folkrörelse arbetar för fred och det svenska samhället blir inställt på fredsarbete

F4:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att alla länder ska följa internationell lag

F10:1 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att vetorätten i FN:s säkerhetsråd ska avskaffas

25 F17:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att SAP ställer sig bakom ett internationellt förbud mot kvinnlig könsstympning

F17:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att Sveriges regering uppmanas göra sammalunda

30 F21:1 (Kungälv's arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Sverige genom mer aktivt och öppet stöd till de demokratiska rörelserna i Somalia bidrar till utveckling av demokrati och mänskliga rättigheter i Somalia (som är en av områden som saknar demokratisk samhällsordning)

F24:1 (Malmö arbetarekommun) att partikongressen uttalar sitt helhjärtade stöd för Margot Wallström och Sveriges feministiska utrikespolitik

Partikongressen föreslår besluta:

35 att avslå motionerna F13:1, F14:1

F13:1 (Tyresö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna uttrycker stöd för UNPA-kampanjens förslag att det upprättas och gradvis utvecklas ett demokratiskt FN-parlament.

F14:1 (Stenungsunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna uttrycker stöd för UNPA-

kampanjens förslag att det upprättas och gradvis utvecklas ett demokratiskt FN-parlament

Partistyrelsens utlåtande över motionerna F6:1, F6:2, F6:3, F6:4, F23:1, F23:2, F23:3, F25:1, F48:4

5 UF55 Internationellt utvecklingsbistånd

Utvecklingen i världen går framåt. Fler människor lyfts ur fattigdom än tidigare, idag har fler länder demokratiska styrelseskick än förr och fler barn än tidigare börjar skolan. Samtidigt ser vi dock den största flyktingströmmen sedan andra världskriget, länder som slits sönder av konflikter, många miljarder människor som lever i fattigdom och en värld präglad av djupa orättvisor inom och mellan länder.

Alla världens länder måste bidra till den förändring som krävs för att en hållbar utveckling ska åstadkommas. Fattigdomsbekämpning, miljö- och klimatarbete och fredsbyggande hör ihop. Hållbar utveckling kan inte uppnås utan fred, säkerhet och respekt för mänskliga rättigheter. Politiken ska ta sin utgångspunkt i människors egna drivkrafter att skapa utveckling. Alla politikområden måste sträva åt samma håll för att skapa global hållbar utveckling.

Under 2015 skapades en ny utvecklingsdagordning i och med antagandet av Agenda 2030 med mål för hållbar utveckling, Addis Ababa Action Agenda om utvecklingsfinansiering, klimatavtalet från Paris och Sendairamverket om katastrofriskreducering. Den innebär en unik möjlighet att bekämpa fattigdom och orättvisor, främja demokrati och mänskliga rättigheter, hållbar utveckling, jämställdhet, motverka konflikter och stärka beredskapen vid katastrofer.

När FN 2015 sammanfattade resultaten för milleniemålen var det tydligt vilka framsteg som gjorts och vilka mål som ännu inte nåtts. För att fortsätta arbetet antogs FN:s nya globala mål för en hållbar utveckling – Agenda 2030. Denna utvecklingsagenda ersätter milleniemålen och kombinerar arbetet med att minska fattigdomen, bromsa klimatförändringarna och stärka respekten för de mänskliga rättigheterna i världen. Utvecklingsmålen i Agenda 2030 är universella, vilket innebär att de förpliktigar såväl utvecklade länder som utvecklingsländer att genomföra åtgärder för att målen ska uppnås.

Partistyrelsen anser att ekonomisk, social och miljömässig hållbarhet är tre dimensioner viktiga att understryka i Agenda 2030. Rättighetsperspektivet med frihet från diskriminering och särskilt jämställdhet är högt prioriterat liksom sysselsättning och målet om anständigt arbete för alla.

Det krävs en bred samstämmighetspolitik för att kunna hantera utvecklingsfrågor på olika områden. Utvecklingsarbetet utgör endast en del. Det är dock en viktig del eftersom biståndet kompletterar eller möjliggör insatser på andra områden.

Sverige har en lång tradition av ett generöst och ambitiöst bistånd och vi tillhör ett av de fåtal länder i världen som lägger cirka en procent av sin BNI (bruttonationalinkomst) på internationellt utvecklingssamarbete. Socialdemokraterna står fast vid enprocentmålet. Summan som årligen avsätts till internationellt utvecklingssamarbete har genom enprocentmålet växt. Partistyrelsen menar att för att kunna upprätthålla kvaliteten när kvantiteten ökar behövs tillräckliga resurser för genomförande samt uppföljning och analys.

Sverige är ett av de länder i världen som lägger mest av sin bruttonationalinkomst på bistånd. Det gäller oavsett avräkningen för asylkostnader. Sverige tar ett stort ansvar för det internationella skyddet av människor på flykt. Socialdemokraterna accepterar avräkningar enligt OECD-DAC:s riktlinjer, men det ska hanteras ansvarsfullt. Riktlinjerna är överenskomna bland de länder som ingår i OECD:s biståndskommitté DAC. Den procent av BNI som utgör biståndsramen ska användas för att bekämpa fattigdom och bidra till utveckling.

En del av kostnaderna för mottagandet av asylsökande betalas genom avräkningar från biståndet. Det är ett mycket handfast sätt att ge bistånd. Sverige ska i enlighet med riktlinjerna för internationellt bistånd både kunna hjälpa en person i behov av skydd i ett flyktingläger och bekosta omhändertagandet av en flykting under den första tiden som han eller hon befinner sig i Sverige. Sverige är ett av de länder i världen som lägger mest av sin bruttonationalinkomst på bistånd och det gäller oavsett avräkningen för flyktingkostnader. Sverige ska vara en fristad för dem som flyr undan förföljelse och förtryck och tar ett stort ansvar för det internationella skyddet av flyktingar. Mottagandet av asylsökande betalas av staten och avräkningarna från biståndet är en del av finansieringen av migrationspolitiken. Partistyrelsen anser att Sverige fortsatt bör kunna finansiera delar av flyktingmottagandet med avräkningar från biståndet.

Det humanitära läget i världen är extremt allvarligt. De globala humanitära behoven har ökat lavinartat under de senaste åren. Ökade flyktingströmmar, fler komplexa kriser och större glapp mellan behov och resurser gör de humanitära insatserna viktigare än någonsin, både när det gäller finansiellt stöd och engagemang via FN och andra partners. Humanitärt stöd ska rädda liv och lindra nöd. Det humanitära biståndet ska utgå från individers behov. Sverige är en av de största bidragsgivarna till FN:s flyktingorgan UNHCR. Sverige var 2015 UNHCR:s sjunde största givare totalt med 836,2 MSEK. Det svenska kärnstödet från UD om 640 MSEK var organisationens största icke-öronmärkta stöd och för 2016 är 865 MSEK budgeterat till detta. Sveriges engagemang och ekonomiska bidrag till UNHCR ökar även nästa år (2017) i budgetförslaget.

Arbetet för att stärka kvinnors rättigheter och för ökad jämställdhet har länge varit en hörnsten i socialdemokratisk politik. Kvinnors rättigheter är en viktig fråga för hela samhället. Att rikta utvecklingssamarbetet till kvinnor stärker deras ställning men det är också ett effektivt sätt att bekämpa fattigdom, främja utveckling och åstadkomma hållbar förändring. Ökad jämställdhet ger minskad fattigdom.

Partistyrelsen anser fortsatt att konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (CEDAW) ska vara en grundpelare i socialdemokratiskt arbete för mänskliga rättigheter för att säkerställa att diskriminering av kvinnor upphör. Den feministiska utrikespolitikens mål är att stärka kvinnors och flickors rättigheter, representation och resurser samt verka för jämställdhet och kvinnors och flickors fulla åtnjutande av de mänskliga rättigheterna.

Kvinnors och flickors systematiska underordning och stereotypa könsnormer påverkar människors och samhällets utveckling negativt. Arbetet för jämställdhet och alla kvinnors och flickors fulla åtnjutande av de mänskliga rättigheterna, inklusive sexuella och reproduktiva rättigheter, är avgörande för att nå en förändring. Att var tredje flicka i låg- och medelinkomstländer tvingas till äktenskap innan 18 års ålder är oacceptabelt. Det minskar också möjligheterna till ekonomisk utveckling nationellt.

Maktrelationen mellan könen resulterar i att flickor inte får gå i skola i samma utsträckning som pojkar, att lagstiftning kring exempelvis äganderätt gynnar män, att kvinnor har sämre löner, sämre arbetsvillkor och i högre grad än män saknar inflytande över samhällsutvecklingen.

Sexuellt våld och mäns våld mot kvinnor är ett mycket allvarligt samhällsproblem. Svenskt utvecklingssamarbete ska bidra till att öka kvinnors makt över sina egna liv och deras möjligheter att påverka det egna landets utveckling. Samverkan, inklusive erfarenhets- och expertutbyten, mellan aktörer såsom civilsamhället som arbetar för kvinnors och flickors mänskliga rättigheter och egenmakt i samarbetsländerna är viktigt för att uppnå jämställdhet.

Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: F6:1, F6:2, F6:3, F6:4, F23:1, F23:2, F23:3, F48:4

F6:1 (Stockholms Arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt arbetar för att Kvinnokonventionen ska vara en del i analysen och planeringen av utvecklingsbistånd till alla dess konventionsländer där Sverige verkar

F6:2 (Stockholms Arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt arbetar för att utvecklingssamarbetet ska i så hög grad som möjligt söka att uppfylla de rekommendationer som CEDAW kommittén ger

F6:3 (Stockholms Arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt arbetar för att civilsamhället ska kunna vara aktiv i det arbete med rapporter och rekommendationer som CEDAW kommittén tar fram i varje konventionsland där Sverige har utvecklingssamarbete

F6:4 (Stockholms Arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt arbetar för att Sverige i allt sitt utvecklingssamarbete ska sprida kunskap om Kvinnokonventionen och kvinnors mänskliga rättigheter samt sätt att utkräva dessa rättigheter

F23:1 (Stockholms Arbetarekommun) att Socialdemokraterna åter gör ett aktivt ställningstagande

för enprocentsmålet som en av de viktigaste principerna för det internationella utvecklingsbiståndet

F23:2 (Stockholms Arbetarekommun) att Socialdemokraterna stoppar avräkningarna av kostnader för flyktingmottagande från budgeten för det internationella utvecklingsbiståndet

5 F23:3 (Stockholms Arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt verkar för Sverige som del av OECD DAC avskaffar möjligheten att använda biståndsmedel till inhemskt flyktingmottagande

F48:4 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att det svenska stödet till UNHCR ökas ytterligare

10 Partikongressen föreslår besluta:

att avslå motionerna F25:1

F25:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Sverige inte ska bekosta flyktingmottagandet med medel från biståndsbudgeten

15 **Partistyrelsens utlåtande över motionerna F18:1, F19:1, F20:1, F27:1, F27:2, F27:3, F119:2, F123:3, F123:8, F128:2, F128:3, F130:1, F130:2, F130:3, F131:1, F131:2, F131:3, F132:2, F132:3, F134:2, F134:3, F135:2, F138:3, F138:4**

UF56 Kärnvapenförbud, kärnvapenfri zon

20 Sverige har en lång tradition av att arbeta för nedrustning av såväl konventionella liksom massförstörelsevapen. De senaste decennierna har många framsteg gjorts med förbud mot såväl minor, biologiska och kemiska vapen. Trots detta har fortfarande arbetet för en total kärnvapennedrustning gått alltför långsamt.

25 Ett regelrätt kärnvapenangrepp skulle innebära ett humanitärt lidande såväl som materiell förstörelse i en ofattbar skala. Därför är också den mer framträdande roll som kärnvapen återfått under senare år, inte minst i den ryska retoriken, oroande.

30 En självklar utgångspunkt för socialdemokratisk nedrustningspolitik är en kärnvapenfri värld – kring detta råder inget tvivel. Alla åtgärder som har förutsättningar att bidra till att föra världen närmare detta mål ser partistyrelsen som värda att pröva på allvar.

35 Den socialdemokratiskt ledda regeringen har därför höjt ambitionsnivån efter flera år av stagnation under den förra borgerliga regeringen. Redan 2015 antogs den humanitära utfästelsen av FN:s generalförsamling, en utfästelse som klargjorde just de humanitära konsekvenserna av ett kärnvapenanfall och uppmanade till stöd för förbud mot kärnvapen. Sverige stödde förslaget som röstades igenom med bred majoritet.

Inför förra årets generalförsamling var den dominerande frågeställningen huruvida FN skulle besluta om att inleda en förhandling om ett globalt kärnvapenförbud. Förslaget röstades igenom med bland annat svenskt stöd och under 2017 kommer ett sådant förslag att förhandlas fram. Det är en stor framgång att vi nu tar avgörande steg mot ett kärnvapenförbud och det stärker Socialdemokraternas nedrustningsambitioner. Partistyrelsen anser nu att den humanitära utfästelsen har spelat ut sin roll och att fullt fokus måste ligga på processen vidare. Frågan om hur ett globalt förbud mot kärnvapen ska utformas kvarstår fortfarande.

När det gäller en kärnvapenfri zon i Sverige och Östersjön är detta de facto en realitet redan idag. De militära överenskommelser som finns omöjliggör uttryckligen utplacering av kärnvapen på svenskt territorium. Partistyrelsen anser därför att en ytterligare juridisk process kring kärnvapenfri zon inte är den mest centrala frågan utan att vårt nedrustningsarbete bör fokusera på den globala nedrustningen.

Partikongressen föreslår besluta:

att bifalla motionerna F27:3, F119:2, F123:3, F130:2, F131:2

F27:3 (Ystads arbetarekommun) att Socialdemokraterna i Sverige ska arbeta för att världen ska vara fri från kärnvapen

F119:2 (Kalmar arbetarekommun) att verka för fred, avspänning och nedrustning, och förebygga farorna för kärnvapenkrig och främja fredliga förbindelser mellan länder och folk

F123:3 (Göteborgs partidistrikt) att uttala sitt stöd för regeringens aktiva arbete för avskaffande av alla kärnvapen

F130:2 (Tyresö arbetarekommun) att Sverige under inga omständigheter och aldrig någonsin acceptera kärnvapen på svensk mark

F131:2 (Haninge arbetarekommun) att Sverige under inga omständigheter och aldrig någonsin acceptera kärnvapen på svensk mark

Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: F18:1, F19:1, F20:1, F27:1, F27:2, F123:8, F128:2, F128:3, F130:1, F130:3, F131:1, F131:3, F132:2, F132:3, F134:2, F134:3, F135:2, F138:3, F138:4

F18:1 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för lagstiftning som förbjuder införandet av kärnvapen till Sverige

F19:1 (Falun arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet skall verka för lagstiftning mot införande av kärnvapen till svenskt territorium

F20:1 (Skellefteå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för lagstiftning som förbjuder införandet av kärnvapen till Sverige

F27:1 (Ystads arbetarekommun) att Socialdemokraterna i Sverige ska arbeta för att Östersjön blir

en kärnvapenfri zon

F27:2 (Ystads arbetarekommun) att Socialdemokraterna i Sverige ska arbeta för att Norden ska vara en kärnvapenfri zon

5 F123:8 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna aktivt driver frågan om en kärnvapenfri zon i Norden och Östersjöstaterna

F128:2 (Norrköpings arbetarekommun) att ställa sig bakom kravet om en lag mot kärnvapen på svenskt territorium

F128:3 (Norrköpings arbetarekommun) att uppmana regeringen att aktivt driva frågan om en kärnvapenfri zon i Norden och en tidsplan för avskaffandet av kärnvapen

10 F130:1 (Tyresö arbetarekommun) att Sverige undertecknar The Humanitarian Pledge och entydigt ansluter sig till kravet på ett förbud mot kärnvapen

F130:3 (Tyresö arbetarekommun) att arbetet för Norden som en kärnvapenfri zon intensifieras

F131:1 (Haninge arbetarekommun) att Sverige undertecknar The Humanitarian Pledge och entydigt ansluter sig till kravet på ett förbud mot kärnvapen

15 F131:3 (Haninge arbetarekommun) att arbetet för Norden som en kärnvapenfri zon intensifieras

F132:2 (Halmstads arbetarekommun) att partikongressen ställer sig bakom kravet om en lag mot kärnvapen på svenskt territorium

F132:3 (Halmstads arbetarekommun) att partikongressen uppmanar regeringen att aktivt driva frågan om en kärnvapenfri zon i Norden

20 F134:2 (Haparanda arbetarekommun) att partikongressen ställer sig bakom kravet om en lag mot kärnvapen på svenskt territorium

F134:3 (Haparanda arbetarekommun) att partikongressen uppmanar regeringen att aktivt driva frågan om en kärnvapenfri zon i Norden och en tidsplan för avskaffande av kärnvapen

25 F135:2 (Stockholms Arbetarekommun) att partikongressen ställer sig bakom kravet om en lag mot kärnvapen på svenskt territorium att partikongressen uppmanar regeringen att aktivt driva frågan om en kärnvapenfri zon i Norden och en tidsplan för avskaffande av kärnvapen

F138:3 (Stockholms Arbetarekommun) att ställa sig bakom kravet om en lag mot kärnvapen på svenskt territorium

30 F138:4 (Stockholms Arbetarekommun) att uppmana regeringen att aktivt driva frågan om en kärnvapenfri zon i Norden och en tidsplan för avskaffande av kärnvapen

Partistyreliens utlåtande över motionerna F2:1, F4:2, F7:1, F7:2, F12:1, F15:1, F15:2, F16:1, F26:1, F26:2, F26:3

UF57 Syrien, Irak, Kurdistan och Turkiet

Krigen och förföljelserna av religiösa minoriteter har lett till en humanitär katastrof i området.

5 Irak

Partistyreliens anser att situationen i Irak, särskilt för landets etniska och religiösa minoriteter, är mycket oroande. Läget har förvärrats och komplexiteten tilltagit den senaste tiden, både politiskt, militärt och humanitärt.

10 I Bagdad råder politisk förlamning i parlamentet och landet har drabbats av flera omfattande terroristattentat den senaste tiden. Parallellt fortsätter den militära offensiven för att återta områden från ISIL/Daesh, med stora behov av försoning och stabilisering. Miljontals irakier är i behov av humanitärt stöd och antalet förväntas öka, inklusive i Kurdistanregionen i norr. En ekonomisk kris försvårar situationen och har resulterat i betydande migrationsströmmar mot Europa.

15 Sedan det första Gulfkriget 1991 har kurderna i norra Irak varit relativt självständiga från Bagdad. Sedan 2003 har självständigheten blivit mer formell. I dag sköter kurderna sin egen säkerhet, har sin egen regering, sina egna institutioner och en mycket stark egen identitet. Med Irak och Syrien i upplösning skulle ett självständigt Kurdistan kunna te sig naturligt.

25 Bilden kompliceras dock bland annat av att Iran har varnat för att man inte kommer acceptera formell självständighet. Turkiet har förvisso upprättat goda relationer med KRG i Irak, men är emot självständighet med tanke på hur det skulle påverka kurderna i det egna landet. Just nu har olika minoriteter i norra Irak det särskilt svårt. Många där vill ha en egen fristad, ett eget självstyre. Något som bör respekteras. På flykt i Irak är inte bara assyrier och kristna som syrianer, kaldéer och mandéer, utan även jezidier, shabak och turkmener. Dessa gruppers rättigheter måste respekteras. Att erkänna irakiska Kurdistan skulle kunna leda till ytterligare instabilitet i området. Partistyreliens förespråkar däremot ökad autonomi inom ramen för det kurdiska folkets egen vilja.

30 Partistyreliens anser att regeringen bör vara aktivt pådrivande för ett utökat EU- och FN-engagemang till stöd för långsiktig stabilisering i Irak och irakiska Kurdistan och stöd för olika religiösa och etniska minoriteter.

35 Partistyreliens uppmuntrar att Sverige och EU kontinuerligt tar upp frågor om mänskliga rättigheter, inklusive för personer som tillhör minoriteter, vid samtal på hög nivå med irakiska myndigheter. Genom ambassaden i Bagdad för regeringen också dialog med representanter för

Iraks regering och det civila samhället och via avdelningskontoret i Erbil för regeringen på motsvarande sätt samtal med regionala företrädare, inklusive representanter för olika minoriteter.

Folkmord

5 Användningen av begreppet folkmord är ofta politiskt kontroversiell – definitionen i folkmordskonventionen från 1948 till trots. Ord är viktiga och kan splittra eller förena. Många socialdemokrater är engagerade i debatten om hur massövergrepp – historiska och pågående – ska benämnas. Socialdemokraterna har redan vid tidigare kongresser beskrivit det som hände i Osmanska riket 1915 som ett folkmord på armenier, assyrier/syrianer, kaldéer och pontiska greker. Vi har också bidragit till att Riksdagen tagit beslut om ett erkännande.

10 Regeringen gav under år 2015 *Stockholm Centre for International Law and Justice (SCILJ)* i uppdrag att på en principiell och allmän nivå belysa relevanta rättsliga, historiska och andra aspekter på förhållningssätt och benämningar i anslutning till historiska massövergrepp. Rapporten visar hur svåra och mångfacetterade dessa frågor är samt diskuterar en rad olika förhållningssätt.

15 Rapporten innehåller bland annat en allmän folkrättslig genomgång av olika juridiska begrepp för att beskriva massövergrepp, en redogörelse för folkrättsliga konsekvenser för ansvarig stat, frågor om individuellt straffrättsligt ansvar samt en översikt över olika aspekter av övergångsrättvisa. I studien görs också en tydlig uppdelning mellan förhållningssätt till samtida respektive historiska massövergrepp.

20 I rapporten konstateras att den innehåller resonemang som berikar förståelsen för förhållningssätt till och benämningar av historiska massövergrepp.

25 I rapporten konstateras att de allra flesta historiska massövergrepp inte har blivit föremål för något agerande från stater som inte varit delaktiga i massövergreppen. När historiska massövergrepp har föranlett reaktioner är det endast från ett mindre antal stater och i flera av dessa fall är det inte regeringar, utan parlament som gjort uttalandena.

30 Enligt rapporten är regeringsuttalanden som fastställer historiska fakta inte helt oproblematiska och kan uppfattas som normerande för forskningen samt strida mot den akademiska principen om kritiskt tänkande. Av dessa principiella skäl anser partistyrelsen att regeringen inte ska ta ställning till massövergreppen i det sönderfallande Osmanska riket och andra historiska massövergrepp.

35 Det råder ingen tvekan om att allvarliga brott begås i Irak och Syrien mot yezidierna. Rapporter pekar på grova, systematiska och omfattande övergrepp av de mänskliga rättigheterna och av internationell humanitär rätt. Regeringen har konsekvent betonat att kränkningar av mänskliga rättigheter och den internationella humanitära rätten måste utredas och att förövare måste ställas

till svars, men partistyrelsen anser att det inte är upp till den svenska regeringen att beteckna dödandet och övergreppen som folkmord.

5 Det är i första hand nationella domstolar som har ansvaret att pröva fall av massövergrepp. Internationella brottmålsdomstolen ICC ska fungera som ett komplement till nationella rättssystem och träder in när det nationella rättsväsendet inte velat eller kunnat pröva sådana fall. Denna aspekt av Romstadgan är av stor betydelse för att världen ska uppnå en effektiv rättsordning som kan ställa de ansvariga för de värsta brotten till svars. Detta är förklaringen till att regeringar generellt avstår från att bestämma vad som är folkmord.

10 Regeringen har tillsammans med andra EU-länder konsekvent pekat på vikten av att ICC får behörighet för de brott som begås i Irak och Syrien och uppmanat Irak att antingen ratificera Romstadgan eller ge ICC behörighet att utreda brott genom en särskild deklaration. Sverige har ställt sig bakom ett flertal resolutioner i bl.a. FN:s råd för mänskliga rättigheter, vilka understrukt att ICC kan spela en viktig roll i detta.

20 Partistyrelsen menar att regeringen måste sträva efter rättvisa för såväl yezidier som alla andra som drabbats och fortsätter att drabbas av Daeshs övergrepp och av konflikterna i Syrien och Irak. Regeringen har tillsammans med det internationella samfundet ett ansvar att förebygga folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser. Straffrihet är inget alternativ. Partistyrelsen anser att regeringen, under perioden i FN:s säkerhetsråd, bör stödja initiativ och beslut som kan bidra till att förövarna ställs till svars och att offren får rättvisa.

25 Det är viktigt att vi lär av historien för att förhindra upprepning av massövergrepp i vår samtid. Detta är en fråga om respekt för folkrätt och mänskliga rättigheter som måste vara grundläggande i svensk utrikespolitik. Partistyrelsen beklagar djupt världssamfundets bristande agerande i detta avseende vad gäller Syrien.

30 Partistyrelsen menar att Sverige måste fortsätta bidra till att Daesh stoppas. Idag vilar regeringens insatser i kampen mot Daesh på tre ben: stöd till långsiktiga och hållbara politiska lösningar, humanitärt- och utvecklingsbistånd samt ett deltagande i den globala koalitionen mot Daesh/ISIL. Även de brutala övergreppen begångna av Daesh måste lagföras.

Stöd till kristna minoriteter

35 Mosul-offensiven innebär att behovet av planering för post-Daesh i Irak åter har aktualiserats. Vägen framåt måste tillgodose behovet av en inkluderande politisk agenda för att inte riskera eskalerande instabilitet och sekteristisk söndering. På sikt är det denna breda politiska process som är avgörande för att upprätta ett lagligt styre och skydd för kristna och andra minoriteter i landet. Detta skulle kunna inkludera lokalt självstyre för olika grupper.

En förutsättning för att upprätta en fredad zon är även att Irak själv efterfrågar det. Någon sådan begäran har inte gjorts.

5 Partistyrelsen förordar att regeringen för en löpande dialog med företrädare för olika minoritetsgrupper, såväl i Sverige som i Irak. När svenska regeringsföreträdare var i Erbil i höstas träffade han företrädare för jezidier, assyrier, kaldéer och syrianer. Regeringen påtalade för såväl centralregeringen i Bagdad som Kurdistans regionala regering vikten av att mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt respekteras. Regeringen uttryckte också sin oro över de

10 övergrepp som skett mot etniska och religiösa minoriteter. Partistyrelsen vill att regeringen även fortsatt driver på för att de politiska processerna inkluderar Iraks olika etniska- och religiösa grupper samt kvinnor. Detta är i sin tur nödvändigt för långsiktig stabilitet och för att en demokratisk utveckling ska ta vid.

15 Inom EU bör regeringen fortsätta arbeta för att FN:s mer kortsiktiga stabiliseringsarbete och de militära insatserna mot Daesh ska kompletteras med mer långsiktigt stabilisering, försoning och politisk reform. Detta för att uppnå en hållbar och fredlig utveckling i Irak.

Syrien

20 Vi har alla berörts och upprörts över den katastrof som har drabbat människorna i Syrien. Kriget har nu hållit på i över sex år och inte sedan andra världskriget har så många människor varit på flykt.

25 Partistyrelsen menar att den svenska utrikespolitiken måste fortsätta arbeta för det övergripande målet att nå en politisk lösning på konflikten. Sveriges femåriga bistandsstrategi för Syrienkrisen, om 1,7 miljarder kronor är ett långsiktigt, strategiskt och flexibelt verktyg som syftar till att bidra till minskat lidande, stödja demokratiska krafter och bidra till ett säkrare samhälle för kristna minoriteter. Regeringen bidrar också till den politiska processen, bland annat genom att stötta Staffan de Misturas team.

30 Partistyrelsen anser att det är viktigt att regeringen fortsätter arbetet med att delta i fredsprocessen, inklusive till att stödja civilsamhällets deltagande och kvinnors möjlighet att spela en aktiv roll i fredssamtalen, liksom fortsatt omfattande humanitärt bistånd och utvecklingsinsatser.

35 Svensk utrikespolitik agerar för att motverka konflikter i ett tidigt skede och för mer hållbara fredsavtal främst inom EU och FN. Inte minst i FN:s säkerhetsråd kommer Sverige att driva en fördjupad och integrerad politik för att förebygga och lösa konflikter. Det är också viktigt att de eventuella krigsbrott som misstänks ha begåtts i Syrien blir utredda och förövarna lagförda.

Turkiet

Partistyrelsen ser med djup oro på utvecklingen i Turkiet. Även före kuppförsoket i juli förra året skedde en negativ utveckling beträffande respekten för mänskliga rättigheter och rättsstatens principer. Utvecklingen med undantagstillstånd och långtgående dekret samt omfattande suspenderingar, avskedanden och arresteringar – inte minst av politisk opposition, folkvalda och journalister – är extremt bekymmersam.

Fri media och en livaktig opposition är förutsättningar för ett pluralistiskt demokratiskt samhälle. Situationen för yttrandefriheten i Turkiet, särskilt medias och akademikers möjligheter att verka fritt, är särskilt oroväckande och har varit så en längre tid. Partistyrelsen uppmanar utrikesministern att fortsätta arbeta för att stärka förändringsaktörers möjligheter att verka i Turkiet.

Turkiets EU-anslutningsprocess, grundad på tydliga kriterier och värderingar, utgör grunden för EU:s relation med Turkiet. Genom EU-närmandet kan medlemsstaterna säkerställa att samarbetet med Turkiet också kombineras med krav på reformer vad gäller rättsstat och grundläggande fri- och rättigheter. Möjligheten att påverka Turkiets utveckling minskar därför om anslutningsprocessen skulle överges eller frysas. Partistyrelsen stöttar regeringen i denna åsikt.

Det är viktigt att inte förlora fokus på kampen mot Daesh och det övergripande målet, nämligen en politisk lösning och transition i linje med säkerhetsrådsresolution 2254. Sverige bör driva bilateralt och inom EU frågan om en vapenvila med PKK och att en fredsprocess med kurderna ska komma till stånd. En sådan skulle kunna få positiva konsekvenser även över gränsen mot Syrien och för regionen i stort.

EU och Turkiet är överens om att Syriens framtid bland annat bör bygga på territoriell integritet, nationell enighet, ett inkluderande samhälle med skydd för alla minoriteter i en icke-sekteristisk stat. Partistyrelsen uppmanar Sverige att fortsätta linjen att EU och Turkiet kan samarbeta för att bidra till en lösning på konflikten i Syrien.

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: F4:2, F7:1, F7:2, F12:1, F15:1, F15:2, F16:1, F26:1, F26:2, F26:3

F4:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att konflikter om land- och vattenområden löses i domstol
F7:1 (Södertälje arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för regeringens erkännande av folkmordet som ägde rum i det osmanska riket år 1915
F7:2 (Södertälje arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för FN, EU och Turkiets erkännande av folkmordet som ägde rum i det osmanska riket år 1915
F12:1 (Malmö arbetarekommun) att ta ställning för att IS:s förföljelse av yezidier i Irak är att

anses som ett folkmord

F15:1 (Dalarnas partidistrikt) att kräva att vårt systerparti HDP:s politiskt folkvalda parlamentariker och borgmästare omedelbart släpps fria och återfår möjligheten att fullfölja sina uppdrag som folkvalda politiker, samt att fackligt aktiva, journalister och MR-aktivister även omedelbart släpps fria

F15:2 (Dalarnas partidistrikt) att verka för att fredsförhandlingar mellan turkiska staten och PKK återupptas, samt driva detta inom ramen för EU

F16:1 (Botkyrka arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att regeringen visar ett starkt politiskt ställningstagande för att stödja minoritetsgruppernas fortsatta existens i både Irak och Syrien

F26:1 (Finspångs arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna aktivt verkar för att EU och därmed Sverige drar in stödet till regimen i Turkiet omedelbart

F26:2 (Finspångs arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna fördömer all turkisk aggression gentemot Rojava, samt allt turkiskt stöd till jihadistgrupper i Syrien

F26:3 (Finspångs arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna aktivt stödjer samhällsprojektet i Rojava

Partikongressen föreslår besluta:

att avslå motionerna F2:1

F2:1 (Uppsala arbetarekommun) att det Socialdemokratiska Arbetarepartiet ska verka för ett statligt erkännande av den irakiska delen av Kurdistan

Partistyrelsens utlåtande över motionerna F8:1, F8:2, F9:1, F9:2, F9:3, F9:4

UF58 Västsahara

Det är glädjande att det finns ett stort engagemang för västsahariernas frihet i vårt parti. Det är många i Sverige som sedan länge stött kampen för ett fritt och självständigt Västsahara. De västsahariska flyktingarna, främst i Algeriet, är beroende av internationell hjälp för sin överlevnad.

Sverige bistår de västsahariska flyktingarna med humanitärt bistånd sedan länge. Utöver det omfattande kärnstöd som Sverige ger beslutade Sida 2016 att öka det humanitära stödet till de västsahariska flyktingarna till drygt 15 miljoner kr. Beslutet innebär att det svenska humanitära biståndet till västsahariska flyktingar under 2016 blev mer omfattande än på flera år.

Sveriges stöd kanaliseras dels genom Sida, och dels genom internationella humanitära organisationer till vilka Sverige ger omfattande, icke-öronmärkt kärnstöd. Till de humanitära organisationer som Sverige stöttar, och som är involverade i att bistå de västsahariska flyktingarna med exempelvis livsmedel och hälsovård, hör FN:s flyktingkommissarie (UNHCR) och FN:s

världslivsmedelsprogram (WFP). Sverige bidrar också via EU-budgeten till ECHO:s insatser i lägren.

5 De västahariska flyktingarna befinner sig till största delen på algeriskt territorium, och humanitära insatser sker därför där flyktingarna finns.

Partistyrelsen anser att det svenska stödet till de västahariska flyktingarna ska fortsätta, precis som stödet till FN-organisationernas kärnbudgetar.

10 Sveriges regering känner stor oro för, och följer noga, det spända läget som råder i buffertzonen vid Guerguerat. Partistyrelsen instämmer i FN:s säkerhetsråds uppmaning om att MINURSO, FN:s övervakningsstyrka, snarast tillåts återgå till full funktionalitet i Västsahara, och välkomnar den överenskommelse som slutits mellan FN och Marocko samt det stegvisa återvändandet som inletts av MINURSO:s personal.

15 1991 fick MINURSO uppdraget att underlätta förhandlingarna mellan Marocko och det ockuperade Västsahara. Målet var en folkomröstning om självbestämmande för Västsahara. MINURSO är den enda av FN:s fredsbevarande styrkor som inte har mandat att ingripa vid brott mot mänskliga rättigheter. Trots alla tecken på övergrepp mot västaharierna och kraftig
20 uppvaktning från det civila samhället, politiker och andra, har inte MINURSO:s mandat utökats. Genom att ge MINURSO ett utökat mandat skulle de på plats både kunna påverka och ingripa för att skydda det västahariska folket. Därför anser partistyrelsen att Sverige i sina bilaterala relationer, i FN och EU, ska verka för att MINURSO:s mandat utökas för att inkludera att
25 övervaka att respekten för mänskliga rättigheter respekteras och rätten att ingripa vid övergrepp mot dessa.

EU har avtal med Marocko om fiske- och jordbruksprodukter. I avtalen definieras inte tydligt vilka geografiska områden som avses. Eftersom Marocko anser att Västsahara är en del av det egna landet är risken uppenbar att de varor som exporteras till EU i själva verket kommer från
30 det ockuperade Västsahara. Det är upp till varje enskilt land som importerar från Marocko att självt kontrollera att varor inte i själva verket kommer från den ockuperade Västsahara. Hur EU har hanterat den liknande frågan om produkter från de ockuperade palestinska områdena är en förebild. Partistyrelsen anser att Sverige ska driva frågan om märkning av västahariska produkter både i Sverige och på EU-nivå.

35 Partistyrelsen stödjer FN:s arbete som syftar till att finna en rättvis, ömsesidigt godtagbar förhandlingslösning där västahariernas rätt till självbestämmande tillfredsställs. Som medlem av FN:s säkerhetsråd 2017-2018 kommer Sverige att ha en unik möjlighet att bidra till detta viktiga arbete för att underlätta en förhandlingslösning. Partistyrelsen står bakom västahariernas rätt till
40 självbestämmande. Om detta ska det inte råda någon tvekan. Den rödgröna regeringen kritiserar den marockanska ockupationen av Västsahara och har prioriterat denna fråga sedan start.

Västsaharafrågan var en av regeringens första frågor och en översyn initierades om den svenska Västsaharapolitiken. Den överlämnades till utrikesministern i mitten av januari 2016 och gav ett antal rekommendationer, bland annat att stöd bör ges till den FN-process där generalsekreteraren aviserat nya initiativ.

5

Översynen konstaterar att de folkrättsliga förutsättningarna för ett erkännande av Västsahara inte är uppfyllda. Detta ingår i regeringens samlade politiska bedömning att nu inte erkänna Västsahara. Målet är att säkra Västsaharas rätt till självbestämmande. Partistyrelsen vill att Sverige fortsätter lägga full kraft på att stödja FN-processen och ge stöd till det arbete som utförs av FN-sändebudet för Västsahara, Christopher Ross. Partistyrelsen uppmanar regeringen till fortsatt nära kontakt med både FN:s generalsekreterare och honom i denna fråga.

10

Regeringen beskriver det intensifierade stödet till FN-processen för att finna en rättvis, ömsesidig accepterad lösning på konflikten som både politiskt och humanitärt och kan sammanfattas i fem punkter:

15

- Stärka FN:s arbete för att underlätta en förhandlingslösning.
- Fortsatt engagemang för folkrättens efterlevnad.
- Ett ökat humanitärt bistånd övervägs.
- Engagemang för högnivåkontakter med parterna.
- Engagemang för att främja dialog parterna emellan.

20

Ett erkännande nu skulle inte gynna den processen. Därutöver är, som översynen klargjort, inte de folkrättsliga kriterierna uppfyllda.

25

De folkrättsliga skillnaderna i jämförelse med Palestinaerkännandet är flera. I fallet Palestina finns det ett territorium och en regering med möjlighet till inre och yttre kontroll. Därutöver hade världssamfundet bedömt att Palestina var statsdugligt, det vill säga har förmågan att åta sig de förpliktelser som åligger en stat.

30

Partistyrelsen anser att Sverige måste fortsätta stå upp för folkrätten och för västsahariernas rätt till självbestämmande, både i EU och FN. Det spelar också roll hur Afrikanska unionen ställer sig och hur Sverige hanterar frågan där. Partistyrelsen delar regeringens bedömning att Västsahara inte kan erkännas som situationen ser ut idag.

35

Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: F8:1, F8:2, F9:1, F9:2, F9:3, F9:4

F8:1 (Stockholms Arbetarekommun) att Sverige snarast erkänner staten Västsahara, SADR, samt att det politiska och humanitära stödet till Västsahara kraftigt ökas i enlighet med ovanstående

F8:2 (Stockholms Arbetarekommun) att FN-styrkan MINURSOs mandat utökas att omfatta övervakning av respekt för mänskliga rättigheter i ockuperat område

5 F9:1 (Göteborgs partidistrikt) att Sverige ska verka i FN och EU för att press sätts på Marocko att verkställa FN-resolutioner om folkomröstning

F9:2 (Göteborgs partidistrikt) att Sverige ska verka för att det bilaterala ekonomiska stödet från EU till Marocko används som ett medel för att sätta press på Marocko

10 F9:3 (Göteborgs partidistrikt) att Sverige ska verka för att inga av EU:s handelsavtal med Marocko omfattar produkter från Västsahara och att västсахarierna själva ges rätt att bestämma över sitt territorium och sina naturtillgångar

F9:4 (Göteborgs partidistrikt) att Sverige ska verka för att FN-organet Minurso får ett mandat att bevaka att parterna respekterar att mänskliga rättigheter följs

EN ANSVARFULL MIGRATIONSPOLITIK

15 Partistyrelsens utlåtande över motionerna F32:1, F32:2, F33:1, F35:1, F35:2, F35:3, F39:1, F39:5, F39:6, F39:10, F39:11, F40:1, F40:2, F41:1, F41:3, F42:1, F42:2, F42:3, F43:1, F43:3, F43:4, F44:1, F44:2, F44:4, F45:1, F45:2, F46:1, F46:2, F46:3, F46:6, F46:7, F46:8, F46:9, F47:1, F47:2, F47:3, F47:4, F47:5, F47:6, F47:7, F47:8, F48:1, F48:5, F48:6, F48:7, F48:8, F48:11, F50:1, F50:4, F50:8, F51:1, F51:4, F51:8, F52:1, F52:4, F52:8, 20 F53:1, F53:4, F53:8, F54:1, F54:4, F54:8, F55:1, F55:4, F55:8, F56:1, F56:4, F56:8, F57:1, F57:4, F57:8, F58:1, F58:4, F58:8, F59:1, F59:4, F62:1, F63:1, F63:2, F64:1, F64:2, F67:1, F67:2, F67:3, F68:2, F69:1, F69:2, F69:3, F70:1, F70:2, F74:1, F77:1, F77:2, F79:1, F80:1, F82:1, F84:3, F84:4, F85:1, F86:2, F86:3, F87:1, F87:2, F87:3, F88:1, F88:2, F88:3, F91:1, F91:2, F91:3, F92:2, F92:3, F92:4, F93:1, F94:2, F94:4, F97:1, F98:1, F98:2, F99:1, F99:2, 25 F101:1, F101:2, F102:1, F102:2, F102:4, F102:5, F102:6, F102:7, F103:1, F103:2, F103:3, F103:4, F103:5, F103:6, F104:1, F104:2, F104:4, F104:5, F104:6, F104:7, F105:1, F105:2, F105:4, F105:5, F105:6, F105:7, F106:1, F106:2, F110:1, F110:2, F110:3, F110:4, F110:5

UF59 En human och hållbar migrationspolitik

30 Världen plågas idag av många svåra konflikter och krig på samma gång, och över 65 miljoner människor är på flykt. Att hantera migrationen i en globaliserad värld med ökande migrations- och flyktingströmmar är en av vår tids största utmaningar. Läget i världen gör att det är viktigare än någonsin att värna rätten för människor att söka och få rätt till skydd undan förföljelse och krig.

35 Socialdemokraterna står för en human och ansvarsfull migrationspolitik, där rätten att söka asyl är en grundläggande mänsklig rättighet. Vi behöver kunna ge skydd åt människor som är i behov av

det, men detta kan samtidigt aldrig vara ett enskilt lands ansvar – detta ansvar måste vi dela globalt. Det innebär också att det inte kan vara möjligt att välja var man ska få skydd.

5 Partistyrelsen delar motionärernas uppfattning att alla ska ha rätt att söka asyl, och att Sverige och Socialdemokraterna även fortsättningsvis ska stå upp för en human och solidarisk flyktingpolitik. Migrationspolitiken måste samtidigt vara hållbar. Det måste finnas förutsättningar att ge alla som får tillstånd att stanna lika möjligheter och rättigheter, och tillsammans bekämpa segregation och diskriminering. Den svenska modellen måste hålla, och vi ska tillsammans bygga ett Sverige som håller ihop.

10 **En jämlik, rättssäker och effektiv asylprocess**

Asylprocessen ska vara tydlig och rättssäker, och den som ansöker om asyl ska bemötas med medmänsklighet, respekt och professionalitet.

15 Vi socialdemokrater står upp för FN:s flyktingkonvention. Alla som riskerar förföljelse exempelvis på grund av kön, politik uppfattning eller sexuell läggning har rätt till skydd. Vi står även bakom EU:s gemensamma regler som ger skydd åt alternativt skyddsbehövande som flytt på grund av väpnad konflikt eller risk för att utsättas för tortyr eller annan omänsklig behandling.

20 Varje person som befinner sig i Sverige och lämnar in en ansökan om asyl har rätt till en individuell prövning av sina asylskäl. Utlänningslagen styr vilka som får stanna och vilka som ska avvisas. Prövningen baseras bland annat på den sökandens uppgifter, dokument som ges in och fakta som tillförs ärendet. Det är Migrationsverket som självständig myndighet som bedömer och fattar beslut om uppehållstillstånd. Migrationsverkets beslut om avvisning eller utvisning kan
25 överklagas till domstol. Migrationsverket och migrationsdomstolarna tolkar lagen och beslutar om den asylsökande bland annat har gjort sin hemvist, sitt skyddsbehov och sin identitet sannolik. Enligt FN:s flyktingkommissariat, UNHCR, har Sverige en av världens mest rättssäkra asylprocesser.

30 Människor ska behandlas lika, men vi lever i ett samhälle där mannen fortfarande behandlas som norm. I prövningen av varje persons individuella skyddsskäl är det därför viktigt att ta särskild hänsyn till män och kvinnors olika förutsättningar och skyddsskäl. För att säkerställa att alla, oavsett kön, får en individuell och rättssäker prövning är det viktigt att Migrationsverket aktivt arbetar med att utveckla sitt jämställdhetsarbete. Detta kan ske bland annat genom de åtgärder som myndigheten har presenterat i sin handlingsplan för jämställdhetsintegrering.

35 **Barn har särskilda rättigheter**

Partistyrelsen delar motionärernas uppfattning om att barnets bästa ska genomsyra asyllagstiftningen. Det manifesteras i den svenska asyllagstiftningen bl.a. genom portalparagrafen om barnets bästa. Där framgår, att i fall som rör barn ska särskilt beaktas vad hänsynen till

barnets hälsa och utveckling samt barnets bästa i övrigt kräver. Barns asylskäl ska prövas särskilt – ett barn kan ha andra asylskäl än vad föräldrarna har. Alla barn har rätt att tala och bli lyssnade på.

- 5 Omyndiga barn i Sverige har inte rätt att föra sin egen talan i migrationsärenden. Deras talan brukar istället föras av en ställföreträdare, normalt vårdnadshavaren. Men barn som befinner sig i Sverige utan vårdnadshavare har rätt till en ställföreträdare i form av en god man. Dessutom har de rätt till ett offentligt biträde för att föra sin talan i domstol.
- 10 Flera motionärer menar att barn inte ska placeras i utlänningsförvar. Av barnkonventionen framgår att frihetsberövande av ett barn endast får ske som en sista utväg och under så kort tid som möjligt. Varje barn som frihetsberövats ska behandlas med respekt och värdighet och på ett sätt som beaktar behoven det enskilda barnet. Varje barn som frihetsberövats ska hållas åtskilt från vuxna, om det inte anses vara till barnets bästa att inte göra detta, exempelvis om barnen bor med sina föräldrar. Partistyrelsen anser att beslut om att ta barn i förvar även fortsättningsvis ska fattas mycket sällan och, när det så sker, tillsammans med barnets vårdnadshavare.
- 15

Den tillfälliga asyllagstiftningen

- Aldrig någonsin tidigare har antalet asylsökande som sökt sig till Sverige varit så stort som under 2015. Under perioden september till december 2015 kom 114 000 asylsökande till Sverige, varav fler än 26 000 var ensamkommande barn. Totalt kom 163 000 asylsökande till Sverige under 2015. Påfrestningarna på det svenska asylsystemet och även andra centrala samhällsfunktioner såsom boendesituationen, hälso- och sjukvården, skolan och den sociala barn och ungdomsvården var och är fortsatt stora.
- 20
- 25 Regeringen gjorde hösten 2015 bedömningen att Sverige inte kunde stå kvar ensamma med den mest generösa flyktingpolitiken bland EU-länderna. En överenskommelse gjordes med de borgerliga partierna om att vidta åtgärder för att förbättra mottagandet och integrationen. Den presenterades den 23 oktober 2015.
- 30 Den akuta situationen gjorde emellertid att regeringen presenterade ytterligare åtgärder den 24 november 2015, i syfte att kraftigt minska antalet asylsökande. Gräns- och ID-kontroller infördes. Därutöver aviserades en tillfällig asyllagstiftning. Under en begränsad tid anpassas det svenska regelverket till miniminivån enligt EU-rätten och internationella konventioner. Syftet är att öka förutsättningarna för en hållbar migrationspolitik och ett fungerande mottagande genom att i
- 35 ökad utsträckning förmå asylsökande att söka asyl i andra medlemsstater. Samtidigt presenterades åtgärder för att förbättra kapaciteten i mottagandet och etableringen.

Den tillfälliga lagen innebar bland annat en övergång till tidsbegränsade uppehållstillstånd för alla skyddsbehövande utom kvotflyktingar, begränsningar i rätten till familjeåterförening, att grunden

övriga skyddsbehövande togs bort samt att grunden ”synnerligen ömmande omständigheter” snävades in. Det infördes även ett försörjningskrav som innebär att anknytningspersonen, dvs. personen som befinner sig i Sverige, ska kunna försörja sig och familjemedlemmen och ha en bostad av tillräcklig standard och storlek. Undantag ges för personer som har skyddsskäl och har rätt till familjeåterförening, om de ansöker inom tre månader efter att de har fått sitt beslut om uppehållstillstånd. Även barn är undantagna från försörjningskravet. De personer som har ansökt om anknytningsinvandring innan den tillfälliga lagen träder i kraft omfattas inte heller av försörjningskrav. Reglerna om försörjningskrav finns i den tillfälliga lagen, men frågan om utökat försörjningskrav fanns med redan bland de överenskomna åtgärderna med anledning av migrationssituationen som regeringen och de borgerliga partierna träffade i oktober 2015.

Partistyrelsen anser att de åtgärder som har vidtagits i den akuta situation som Sverige befann sig i under hösten 2015 har varit svåra men nödvändiga. Utan dessa åtgärder skulle asylmottagningen ha brutit samman. Den tillfälliga lagen gäller till och med den 19 juli 2019. När lagen varit i kraft i två år, den 19 juli 2018, kommer regeringen att bedöma behovet av att lagen gäller även under det sista året av giltighetstiden. Partistyrelsen delar motionärernas uppfattning att åtgärderna inte ska vara i kraft längre än vad som är nödvändigt, men menar att regeringen har varit tydlig med att det handlar om tillfälliga åtgärder. Samtidigt så måste vi också beakta hur situationen ser ut vid det tillfälle lagen är tänkt att löpa ut. Vi får inte riskera att hamna i samma ohållbara situation som 2015.

Permanent uppehållstillstånd vid egen försörjning

Skyddsbehovet ska vara grunden för rätten att stanna i Sverige. Permanent uppehållstillstånd vid försörjning är en del av de överenskomna åtgärderna med anledning av flyktingsituationen som regeringen och de borgerliga partierna slöt i oktober 2015. Permanent uppehållstillstånd ska enligt den tillfälliga asyllagstiftningen kunna beviljas om en person kan försörja sig genom inkomster från anställning eller näringsverksamhet när det tidsbegränsade tillståndet löper ut. Undantaget innebär att personer som kan försörja sig själva och behövs på den svenska arbetsmarknaden inte ska utvisas, men det utgör också en stark drivkraft för att snabbt komma i arbete.

I likhet med motionärerna anser partistyrelsen att det är viktigt att redan utsatta människor inte hamnar i en beroendeställning gentemot arbetsgivaren. Det är därför bra att en förutsättning för att uppehållstillstånd ska få beviljas på grund av anställning är att lönen, försäkringsskyddet och övriga anställningsvillkor inte är sämre än de villkor som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen. Inkomsterna får inte vara så låga att personen behöver försörjningsstöd.

Förlängda uppehållstillstånd för gymnasiestudier

När möjligheten till permanent uppehållstillstånd vid egen försörjning infördes ställde regeringen krav på att man måste ha genomfört en gymnasieutbildning eller motsvarande utbildning om man

är under 25 år, för att kunna få permanent uppehållstillstånd på denna grund. Skälet var att förhindra att ungdomar skulle välja att försöka hitta ett arbete istället för att gå i skolan. Det var ett sätt att förhindra att barn arbetar istället för att gå i skolan, och att unga utnyttjas på arbetsmarknaden.

5

Regeringen har lämnat förslag om att de ungdomar som sköter sina studier kan få förlängda uppehållstillstånd för gymnasiestudier under den tid som studierna pågår. Efter avslutade studier ska de unga kunna beviljas permanent uppehållstillstånd om de får ett arbete. Även barn och unga som kom innan den tillfälliga lagen började gälla har inkluderats för att de inte ska hamna i ett sämre läge än de barn och ungdomar som omfattas av förslaget. Syftet med lagförslaget är att uppmuntra till studier på en gymnasial nivå.

10

Medicinska åldersbedömningar

Frågan om en asylsökande är under eller över 18 år är viktig, inte minst när det gäller boende och omvårdnad, men även när det gäller frågan om uppehållstillstånd. Ensamkommande barn får ett särskilt mottagande och det finns särskilda bestämmelser i utlänningslagen som rör barn.

15

Ett starkt skydd för asylsökande ensamkommande barn är av största vikt. Det är viktigt för förtroendet för asylprocessen men också för barnens säkerhet. Barn ska behandlas som barn och vuxna ska behandlas som vuxna. Vuxna ska inte bo i boenden som är avsedda för barn.

20

Det är den asylsökande som har bevisbördan och ska göra sin ålder sannolik. Många ensamkommande barn som söker asyl i Sverige saknar identitetshandlingar. I de fall åldern inte kan göras sannolik måste en bedömning av åldern göras. En medicinsk åldersbedömning kan vara en del av en sådan åldersbedömning. Det är viktigt att komma ihåg att det är frivilligt att genomgå en medicinsk undersökning inom ramen för en asylprocess och att samtycke krävs.

25

Partistyrelsen delar inte bedömningen att medicinska åldersbedömningar ska avskaffas. Det är av största vikt att man i asylprocessen och i det övriga mottagandet kan skilja barn från vuxna.

Partikongressen föreslår besluta:

30

att bifalla motionerna F39:1, F44:1

F39:1 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för förnyad uppslutning – internationellt, men också i vårt land - bakom de vedertagna normerna om rätten att söka asyl, att vid behov få en fristad och få skydd mot risken att bli förpassad till dödshot, tortyr eller andra övergrepp

35

F44:1 (Borlänge arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för att FNs flyktingkonvention ska gälla i Sverige

Partikongressen föreslår besluta:

- att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: F33:1, F35:1, F35:3, F39:5, F39:10, F39:11, F40:1, F40:2, F41:1, F41:3, F42:1, F42:3, F43:1, F43:4, F44:2, F44:4, F45:1, F46:1, F46:6, F46:9, F47:1, F47:4, F47:6, F47:7, F47:8, 5 F48:1, F48:5, F48:6, F48:8, F48:11, F50:1, F51:1, F52:1, F53:1, F54:1, F55:1, F56:1, F57:1, F58:1, F62:1, F63:2, F64:2, F67:2, F68:2, F69:1, F70:1, F70:2, F74:1, F77:1, F77:2, F79:1, F82:1, F84:3, F84:4, F86:2, F86:3, F91:2, F91:3, F92:3, F93:1, F94:2, F94:4, F98:2, F101:1, F101:2, F102:5, F103:4, F104:5, F105:5, F106:1, F106:2, F110:1, F110:3
- 10 F33:1 (Skurups arbetarekommun) att en ny översyn och revidering av utlänningslagen göres så att den harmonierar med barnkonventionen
- F35:1 (Borås arbetarekommun) att den stränga flyktingpolitiken inte blir permanent
- F35:3 (Borås arbetarekommun) att den restriktiva anhöriginvandringen avskaffas
- 15 F39:5 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att permanenta uppehållstillstånd ska vara huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Detta ska förverkligas snarast möjligt dock senast vid den tillfälliga lagens upphörande
- F39:10 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och 20 vid familjeåterförening. Minderåriga ska som regel inte placeras i slutet förvar
- F39:11 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att åldersbedömningen av yngre asylsökande ska vara rättssäker och i första hand utgå från den sökandes egen uppgift
- F40:1 (Gävle arbetarekommun) att verka för att Lagen om tillfälliga uppehållstillstånd upphör
- F40:2 (Gävle arbetarekommun) att driva på rätten till familjeåterförening
- 25 F41:1 (Hallsbergs arbetarekommun) att För barnens skull kräver vi att partiet står fast vid att den tillfälligt skärpta asyl- och migrationspolitiken förblir just tillfällig
- F41:3 (Hallsbergs arbetarekommun) att partiet initierar en framtidsinriktad och öppen diskussion om hur vi tillsammans kan skapa ett samhällsklimat som bygger på alla människors lika värde och solidaritet
- 30 F42:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att lagen om att tillfälligt begränsa möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige senast upphävs efter 3 års tid
- F42:3 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarpartiet verkar för att berörda myndigheter och kommunala verksamheter redan idag ges i uppdrag att förbereda sina respektive organisationer för att den tillfälliga lagen upphör
- 35 F43:1 (Ödeshögs arbetarekommun) att Socialdemokraterna uttalar tydligt stöd för en generös och human flyktingpolitik och att vi fortsatt ska ha ambitionen att vara bäst i klassen vad gäller att vara en trygg hamn för människor på flykt
- F43:4 (Ödeshögs arbetarekommun) att Socialdemokraterna accepterar att människor idag kan ha varit på flykt hela sitt liv vilket gör att medborgarskap inte betyder tillhörighet eller anknytning, 40 och att det bör finnas med i bedömningen när det kommer till asylskäl
- F44:2 (Borlänge arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiets åsikt är att den treåriga

asyllagen som trädde i kraft under 2016 ska avskaffas så snart som möjligt

F44:4 (Borlänge arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiets åsikt är att permanenta uppehållstillstånd ska vara huvudregel för flyktingar och alternativt skyddsbehövande som beviljas skydd i Sverige

5 F45:1 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund så snart som möjligt, dock senast i juli 2019

10 F46:1 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska på nästa partikongress aktivt driva att Sverige ska ha högre flyktingmottagande än EU:s minimum-nivå

F46:6 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska på nästa partikongress aktivt driva att ingen asylsökande ska behöva genomgå medicinsk åldersbestämning

15 F46:9 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska driva på nästa partikongress att det ska gå att få uppehållstillstånd för ”särskilt ömmande skäl”

F47:1 (Sandvikens arbetarekommun) att permanenta uppehållstillstånd återinförs som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund

F47:4 (Sandvikens arbetarekommun) att stärka barnperspektivet enligt barnkonventionen i svensk asylrätt

20 F47:6 (Sandvikens arbetarekommun) att barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening

F47:7 (Sandvikens arbetarekommun) att föräldrars försvårande av av-/utvisning ej ska inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd

25 F47:8 (Sandvikens arbetarekommun) att åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift

F48:1 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att stödet för asylrätten i Sverige bekräftas, bland annat genom att uppmärksamma 50-årsjubileet av att FNs flyktingkonvention blev global och allmängiltig genom det så kallade New Yorkprotokollet

30 F48:5 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att möjligheten att snabbbehandla asylansökningar från säkra länder prövas i ökad utsträckning, i syfte att öka kapaciteten för handläggning av ansökningar från människor som flyr från länder som är hårt drabbade av konflikter och förföljelse

F48:6 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att grundregel i svensk asyl- och migrationspolitik så snart som möjligt återigen blir permanenta uppehållstillstånd

35 F48:8 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att reglerna kring anhöriginvandring ändras, så att grundregeln blir att nära anhöriga till flyktingar och andra skyddsbehövande som beviljas skydd i Sverige också får rätt till uppehållstillstånd här

40 F48:11 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att den tillfälliga asyl- och migrationspolitiska lagen inte permanentas, utan tvärtom kan slopas i förtid om det kan ske på ett sätt som inte bidrar till en okontrollerbar situation

F50:1 (Nyköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att permanenta

- uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- 5 F51:1 (Solna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- F52:1 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt dock senast i juli 2019
- 10 F53:1 (Kärskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- F54:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- 15 F55:1 (Värmdö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- F56:1 (Ödeshögs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- 20 F57:1 (Haparanda arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- F58:1 (Falun arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- 25 F62:1 (Ullerud - Forshaga arbetarekommun) att ge våra partiföreträdare i regering och riksdag i uppdrag att snabbt ändra lagen så att barn och föräldrar åter kan förenas
- F63:2 (Strängnäs arbetarekommun) att lagen ska återställas till permanenta uppehållstillstånd
- 30 F64:2 (Gislaveds arbetarekommun) att så sker under förutsättning att flyktingen inte är en uppenbar samhällsfara
- F67:2 (Sundbyberg arbetarekommun) att åldersgruppen 16-18 år särskilt beaktas utifrån sårbarheten med tillfälliga uppehållstillstånd
- F68:2 (Vingåkers arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt tar den offentliga debatten och med kraft påtala Sveriges befolknings behov av en migrationspolitik som tar ansvar för de asylsökandes rättigheter i landet
- 35 F69:1 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att barnens bästa och rättigheter sätts främst
- F70:1 (Simrishamns arbetarekommun) att regeringens åtstramningar i flyktingpolitiken inte blir permanenta
- 40 F70:2 (Simrishamns arbetarekommun) att den flyktinglag som gäller from 24 november 2015 tas bort

- F74:1 (Hörs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för en lagändring som gör det möjligt att ge barn en behörig ställföreträdare som kan anhängiggöra och föra deras talan om rätt till uppehållstillstånd, exempelvis genom förordnande av offentligt biträde eller god man
- 5 F77:1 (Göteborgs partidistrikt) att den tillfälliga migrationslagstiftningen omprövas och upphävs så snart omständigheter och rådande situation tillåter
- F77:2 (Göteborgs partidistrikt) att barns rätt till trygghet och sina föräldrar prioriteras vid eventuella förändringar av den rådande lagstiftningen
- 10 F79:1 (Nora arbetarekommun) att partistyrelsen verkar för att Sverige återgår till en asylpolitik med barnperspektivet i centrum, både när det gäller permanent uppehållstillstånd och anhöriginvandring
- F82:1 (Stockholms Arbetarekommun) att partiet, med avseende på flyktingars etablering i det svenska samhället, ska uppmärksamma att personal som arbetar med flyktingärenden eller som har ansvar för sådana ärenden i många fall behöver en fördjupad psykologisk kunskap om trauman och andra psykologiska problem
- 15 F84:3 (Säffle arbetarekommun) att barnkonventionen skall efterlevas
- F84:4 (Säffle arbetarekommun) att större humanitär respekt ska visas de som kommer ifrån så tragiska förhållanden
- F86:2 (Malmö arbetarekommun) att underlätta möjligheten att kunna få hämta och leva tillsammans med sin partner
- 20 F86:3 (Malmö arbetarekommun) att undersöka andra möjligheter för att visa sin identitet, för de människor från länder där deras handlingar inte accepteras
- F91:2 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att bredda möjligheterna till anhörighetsinvandring
- 25 F91:3 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att regeringens åtstramningar i flyktingpolitiken inte blir permanenta
- F92:3 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i övrigt lever upp till migrationsöverenskommelsen som slutits tillsammans med allianspartierna och återgår till ett humant mottagande när den löper ut 2018
- 30 F93:1 (Sotenäs arbetarekommun) att en utredning tillsätts kring hur vi kan stärka kvinnors asylrättsliga bedömning till att bli likställd mäns och därmed implementera genusperspektivet i prövningen
- F94:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiets åsikt är att den treåriga asyllagen som trädde i kraft under 2016 ska avskaffas så snart som möjligt
- 35 F94:4 (Sundsvalls arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiets åsikt är att permanenta uppehållstillstånd ska vara huvudregel för de som beviljas asyl i Sverige
- F98:2 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna aktivt arbetar för att TUT ska ersättas med PUT
- F101:1 (Hörs arbetarekommun) att värna om den grundläggande rätten att söka asyl i Sverige
- 40 F101:2 (Hörs arbetarekommun) att återuppta permanent uppehållstillstånd och åter tillgängliggöra familjeåterförening
- F102:5 (Malmö arbetarekommun - enskild) att möjligheterna till anhörighetsinvandring utökas

- F103:4 (Karlskrona arbetarekommun) att möjligheterna till anhöriginvandring utökas
F104:5 (Lunds arbetarekommun) att möjligheterna till anhörighetsinvandring utökas
F105:5 (Växjö arbetarekommun - enskild) att möjligheterna till anhöriginvandring utökas
5 F106:1 (Nyköpings arbetarekommun) att asyllagens bestämmelser om familjeåterförening
förändras så att de präglas av respekt för den enskilde och för rätten att leva tillsammans med sin
familj
F106:2 (Nyköpings arbetarekommun) att de rådande reglerna för permanent uppehållstillstånd
ges en utformning så att de asylsökande ges en praktisk möjlighet att leva upp till reglerna om
försörjning
10 F110:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att den som är
under 25 år och går en gymnasieutbildning får ett förlängt tillfälligt uppehållstillstånd under hela
utbildningstiden
F110:3 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att den som går en
lämplig utbildning får ett förlängt tillfälligt uppehållstillstånd som gäller under hela
15 utbildningstiden

Partikongressen föreslår besluta:

- att avslå motionerna F32:1, F32:2, F35:2, F39:6, F42:2, F43:3, F45:2, F46:2, F46:3,
F46:7, F46:8, F47:2, F47:3, F47:5, F48:7, F50:4, F50:8, F51:4, F51:8, F52:4, F52:8,
F53:4, F53:8, F54:4, F54:8, F55:4, F55:8, F56:4, F56:8, F57:4, F57:8, F58:4, F58:8,
20 F59:1, F59:4, F63:1, F64:1, F67:1, F67:3, F69:2, F69:3, F80:1, F85:1, F87:1, F87:2,
F87:3, F88:1, F88:2, F88:3, F91:1, F92:2, F92:4, F97:1, F98:1, F99:1, F99:2, F102:1,
F102:2, F102:4, F102:6, F102:7, F103:1, F103:2, F103:3, F103:5, F103:6, F104:1,
F104:2, F104:4, F104:6, F104:7, F105:1, F105:2, F105:4, F105:6, F105:7, F110:2,
F110:4, F110:5
25
- F32:1 (Arboga arbetarekommun) att regeringen omedelbart högprioriterar ovanstående frågor
F32:2 (Arboga arbetarekommun) att en partsgemensam utredning, mellan staten och
kommunerna, tillsätts, med uppgift att snarast lösa dessa frågor
F35:2 (Borås arbetarekommun) att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara
30 permanenta
F39:6 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att rätten till
familjeåterförening bekräftas som vägledande i svensk asylrätt och EU:s gemensamma
flyktingpolitik. Denna rätt ska omfatta alla familjer där någon beviljats uppehållstillstånd på
skyddsgrund. Undantag från eventuella försörjningskrav ska därför vara möjliga av ömmande
35 humanitära skäl. Kraven på försörjning får inte vara så utformade att de omöjliggör
konventionsgrundad familjeåterförening
F42:2 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt driver på ett avskaffande av
"lagen om att tillfälligt begränsa möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige" tills att lagen är
upphävd

- F43:3 (Ödeshögs arbetarekommun) att vi river upp det inhumana åtstramningspaket, med tillfälliga uppehållstillstånd och begränsad rätt för familjeåterförening, så vi kan påbörja arbetet för att återupprätta vårt tidigare rykte om att stå för vår idé om en human och generös flyktingpolitik
- 5 F45:2 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- 10 F46:2 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska driva på nästa partikongress att alla uppehållstillstånd ska vara permanenta
- F46:3 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska driva på nästa partikongress att alla med temporära uppehållstillstånd ska beviljas permanenta uppehållstillstånd
- 15 F46:7 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska på nästa partikongress aktivt driva att sänka försörjningskraven för anhöriginvandring till föregående krav eller ännu lägre
- F46:8 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska driva på nästa partikongress att kategorin övriga skyddsbehövande ska ha rätt till uppehållstillstånd
- 20 F47:2 (Sandvikens arbetarekommun) att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund
- F47:3 (Sandvikens arbetarekommun) att svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund undantas försörjningskrav vid familjeåterförening
- F47:5 (Sandvikens arbetarekommun) att barns asylskäl vid behov utreds individuellt och att barn ej placeras i utlänningsförvar
- 25 F48:7 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att de tillfälliga uppehållstillstånden för flyktingar, övriga skyddsbehövande och anhöriga förlängs, så att grundregeln - tills permanenta uppehållstillstånd återinförs - blir tillstånd på tre år
- F50:4 (Nyköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- 30 F50:8 (Nyköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvarande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- 35 F51:4 (Solna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- 40

- 5 F51:8 (Solna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- 10 F52:4 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfattas alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- 15 F52:8 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbestämning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka på barnets rätt till uppehållstillstånd
- 20 F53:4 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- 25 F53:8 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- 30 F54:4 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- 35 F54:8 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till Upphållstillstånd
- 40 F55:4 (Värmdö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länkenåterförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- F55:8 (Värmdö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att stärka

- barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- 5 F56:4 (Ödeshögs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- 10 F56:8 (Ödeshögs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- 15 F57:4 (Haparanda arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- 20 F57:8 (Haparanda arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- 25 F58:4 (Falun arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- 30 F58:8 (Falun arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- 35 F59:1 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart det är möjligt, dock senast under 2018
- 40 F59:4 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer

- som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
F63:1 (Strängnäs arbetarekommun) att tillfälliga uppehållstillstånd blir permanenta automatiskt
efter 3 år
- 5 F64:1 (Gislaveds arbetarekommun) att samtliga flyktingar som anlände före årsskiftet 2015-2016
erbjuds permanent uppehållstillstånd
- F67:1 (Sundbyberg arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att undanta
ensamkommande flyktingbarn från tillfälliga uppehållstillstånd
- F67:3 (Sundbyberg arbetarekommun) att anta motionen som sin egen och översända motion
jämte yttrande till partikongressen 2017
- 10 F69:2 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att nuvarande praxis omgående tas bort
- F69:3 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att lagen om särskilt ömmande omständigheter tillämpas
igen
- F80:1 (Uddevalla arbetarekommun) att nuvarande lagstiftning upphör senast 2017-12-01
- 15 F85:1 (Hörby arbetarekommun) att beslutet gällande försörjning av familjemedlem som kommer
till Sverige borttages då det är låginkomsttagare och speciellt kvinnor som blir drabbade av detta
orättvisa beslut
- F87:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att kravet på anställning och viss inkomst för att
beviljas permanent uppehållstillstånd vid omprövning av ett tillfälligt uppehållstillstånd tas bort
- 20 F87:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara
permanenta
- F87:3 (Malmö arbetarekommun - enskild) att möjligheten till anhöriginvandring inte ska villkoras
med försörjningskrav
- F88:1 (Lunds arbetarekommun) att kravet på anställning och viss inkomst för att beviljas
permanent uppehållstillstånd vid omprövning av ett tillfälligt uppehållstillstånd tas bort
- 25 F88:2 (Lunds arbetarekommun) att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara
permanenta
- F88:3 (Lunds arbetarekommun) att möjligheten till anhöriginvandring inte ska villkoras med
försörjningskrav
- 30 F91:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar ställning mot tillfälliga
uppehållstillstånd
- F92:2 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att medicinsk åldersbestämning av flyktingar
avskaffas
- F92:4 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att den Socialdemokratiska partikongressen
skriftligen meddelar den Socialdemokratiska riksdagsgruppen till sin hållning inom frågan i
- 35 enlighet med bifallna
- F97:1 (Kungsbacka arbetarekommun) att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti tar ett
principiellt beslut att alla de tolkar som anställs i Försvarmaktens utlandsstyrka lokalt i
insatslandet skall ges möjlighet att, med svenska statens hjälp, söka asyl i Sverige
- F98:1 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna aktivt motarbetar TUT
- 40 F99:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokratiska Arbetarepartiet verkar för en lagstiftning
som underlättar för familjer att återförenas i Sverige i samband med asylprövning

- F99:2 (Malmö arbetarekommun) att tidsgränsen för när en flykting har rätt att ansöka om att ta hit sina familjemedlemmar utan krav på försörjning tas bort
- F102:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara permanenta
- 5 F102:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att möjligheten till anhöriginvandring inte ska vara villkorad med försörjningskrav
- F102:4 (Malmö arbetarekommun - enskild) att medicinsk åldersbestämning för att avgöra huruvida en person är myndig eller ej inte ska tillämpas i Sverige
- 10 F102:6 (Malmö arbetarekommun - enskild) att kategorin ”övriga skyddsbehövande” ska ha fortsatt rätt till uppehållstillstånd i Sverige
- F102:7 (Malmö arbetarekommun - enskild) att uppehållstillstånd fortsatt ska beviljas vid synnerligen ömmande omständigheter
- F103:1 (Karlskrona arbetarekommun) att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara permanenta
- 15 F103:2 (Karlskrona arbetarekommun) att möjligheten till anhöriginvandring inte ska vara villkorad med försörjningskrav
- F103:3 (Karlskrona arbetarekommun) att ID-tvång för inresa till Sverige via kollektiva transportmedel avskaffas Att: medicinsk åldersbestämning för att avgöra huruvida en person är myndig eller ej inte ska tillämpas i Sverige
- 20 F103:5 (Karlskrona arbetarekommun) att kategorin ”övriga skyddsbehövande” ska ha fortsatt rätt till uppehållstillstånd i Sverige
- F103:6 (Karlskrona arbetarekommun) att uppehållstillstånd fortsatt ska beviljas vid synnerligen ömmande omständigheter
- F104:1 (Lunds arbetarekommun) att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara permanenta
- 25 F104:2 (Lunds arbetarekommun) att möjligheten till anhöriginvandring inte ska vara villkorad med försörjningskrav
- F104:4 (Lunds arbetarekommun) att medicinsk åldersbestämning för att avgöra huruvida en person är myndig eller ej inte ska tillämpas i Sverige
- 30 F104:6 (Lunds arbetarekommun) att kategorin ”övriga skyddsbehövande” ska ha fortsatt rätt till uppehållstillstånd i Sverige
- F104:7 (Lunds arbetarekommun) att uppehållstillstånd fortsatt ska beviljas vid synnerligen ömmande omständigheter
- F105:1 (Växjö arbetarekommun - enskild) att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara permanenta
- 35 F105:2 (Växjö arbetarekommun - enskild) att möjligheten till anhöriginvandring inte ska vara villkorad med försörjningskrav
- F105:4 (Växjö arbetarekommun - enskild) att medicinsk åldersbestämning för att avgöra huruvida en person är myndig eller ej inte ska tillämpas i Sverige
- 40 F105:6 (Växjö arbetarekommun - enskild) att kategorin ”övriga skyddsbehövande” ska ha fortsatt rätt till uppehållstillstånd i Sverige

F105:7 (Växjö arbetarekommun - enskild) att uppehållstillstånd fortsatt ska beviljas vid synnerligen ömmande omständigheter

F110:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna partiet verkar för att den som är under 25 år och fullbordar en gymnasieutbildning får permanent uppehållstillstånd

5 F110:4 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att den som fullbordar en lämplig utbildning får permanent uppehållstillstånd

F110:5 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att den som genomför ett snabbspår för validering och komplettering av yrkeskompetens får permanent uppehållstillstånd

10 Partistyrelsens utlåtande över motionerna F39:2, F39:3, F39:4, F39:8, F39:9, F43:2, F44:3, F45:3, F45:4, F46:4, F46:5, F47:9, F48:2, F48:3, F50:2, F50:3, F50:6, F50:7, F51:2, F51:3, F51:6, F51:7, F52:2, F52:3, F52:6, F52:7, F53:2, F53:3, F53:6, F53:7, F54:2, F54:3, F54:6, F54:7, F55:2, F55:3, F55:6, F55:7, F56:2, F56:3, F56:6, F56:7, F57:2, F57:3, F57:6, F57:7, F58:2, F58:3, F58:6, F58:7, F59:2, F59:3, F59:5, F71:1, F71:2, F71:3, F72:1, F72:2, 15 F72:3, F77:10, F91:4, F92:1, F94:1, F94:3, F95:1, F95:2, F95:3, F102:3, F102:8, F103:7, F104:3, F104:8, F105:3, F105:8

UF60 Framtidens EU-gemensamma migrationspolitik

2016 befann sig över 65 miljoner människor på flykt i världen. De allra flesta inom sina egna länder, men många också i flyktingläger eller som asylsökande i ett annat land. Över 350 000 människor sökte förra året asyl i något av EU:s medlemsländer. Vi har ett solidariskt ansvar. Om mottagandet av flyktingar hanteras gemensamt har EU goda möjligheter att ta emot de människor som söker skydd i vår del av världen.

Att hantera stora migrationsrörelser på ett klokt, öppet och demokratiskt sätt kan inget land klara enskilt. Därför är ett förstärkt och konstruktivt samarbete såväl inom EU som globalt grundstenar i en långsiktig migrationspolitik. Fler länder måste förmås att ta ansvar för att hitta hållbara lösningar på hur migrations- och flyktingströmmarna bättre kan hanteras. Att verka för ett större globalt ansvarstagande, ett förstärkt globalt samarbete och styrning av migrations- och flyktingfrågor samt lyfta fram de positiva utvecklingseffekterna måste vara en viktig del av en socialdemokratisk migrationspolitik.

EU har ett gemensamt asylsystem som bygger på att asylsökande ska söka asyl i det första EU-land som de anländer till. De senaste årens stora flyktingströmmar till Europa har emellertid avslöjat att EU:s gemensamma asylsystem har allvarliga brister. Medlemsländerna har inte klarat av att upprätthålla det gemensamma regelverket. Det har även inneburit att EU:s gränspolitik misslyckats. Följden av en misslyckad gräns- och asylpolitik har blivit att flyktingar hamnat i ett fåtal länder som fått ta ett oproportionerligt stort antal flyktingar. Det är inte hållbart. Asylrätten

innebär att man har rätt att söka asyl och få sina asylskäl prövade – men den innebär inte att man har rätt att välja vilket land man ska få skydd i.

5 För att få ett jämnare flyktingmottagande i hela Europa behöver EU:s flyktingpolitik reformeras. Hela EU måste vara med och ta ansvar för att ge skydd åt människor på flykt. Ett fåtal medlemsländer kan inte ta ensamt ansvar för att ge skydd åt människor som flyr undan krig och förföljelse. EU behöver ett gemensamt system för att hantera migrationen som kan skapa bättre förutsättningar för alla medlemsstater att ta emot asylsökande, samtidigt som den gemensamma mottagningskapaciteten ökar. Socialdemokraterna ska arbeta för en jämnare fördelning av
10 asylsökande i den Europeiska unionen – det är en förutsättning för att vi gemensamt ska kunna ge dem som behöver skydd.

15 EU-kommissionen har under 2016 kommit med förslag till revideringar av EU:s gemensamma asyllagstiftning i syfte att kunna få till stånd ett nytt asylsystem som är hållbart även under tider med stora flyktingströmmar. För oss socialdemokrater är det av största vikt att det gemensamma europeiska asylsystemet, såväl asyllagstiftningen som mottagningsförhållandena i EU, blir mer enhetligt. Asylsökande behöver i högre utsträckning behandlas lika, oavsett i vilken EU-medlemsstat man har lämnat in sin ansökan. För att en jämnare fördelning av asylsökande inom EU ska fungera måste sekundära förflyttningar mellan länder motverkas. Diskriminering och
20 bristande möjligheter till integration i EU:s medlemsstater måste bekämpas. Det ska inte vara möjligt för enskilda länder att smita undan ansvar. De länder som inte tar ansvar för den gemensamma asylpolitiken, kan inte heller räkna med ekonomiskt stöd eller andra fördelar som en närmare integrering inom EU kan innebära. Sverige tillsammans med flera andra medlemsstater har varit mycket pådrivande för att få en reformering av EU:s flyktingpolitik till
25 stånd.

Schengen och gränskontroller

Den fria rörligheten i Europa var från början näst intill en utopisk tanke. Idag har det kommit att bli bland de mest lyckade exemplen på den europeiska integrationen. Schengensamarbetet har
30 inneburit att gränskontrollerna vid de inre gränserna har avskaffats till förmån för kontroller vid den yttre och gemensamma gränsen. Schengensamarbetet betyder också att det gemensamma polissamarbetet har fördjupats för att bekämpa gränsöverskridande brottslighet.

I ljuset av den dramatiska flyktingsituationen och EU:s oförmåga att upprätthålla den gemensamma yttre gränsen under 2015 införde Sverige gräns- och ID-kontrollerna. Beslutet gav
35 effekt. Det gav Sverige möjlighet att upprätthålla allmän ordning och inre säkerhet, antalet asylsökande minskade och ansvariga aktörer fick möjlighet att hantera effekterna som det stora antalet asylsökande medförde.

För många, inte minst i Sydsverige, är den europeiska integrationen en del av vardagen. Kombinationen av gräns- och ID-kontroller har därför lett till frustration. Problem som kontrollerna medför i regionen ska därför tas på stort allvar och åtgärder måste vidtas för att underlätta resandet. Samtidigt finns det förståelse för att Sverige måste vidta åtgärder för att upprätthålla ordningen i landet.

Partistyrelsen menar att målet är en fungerande yttre gräns för EU och en återgång till den fria rörligheten inom hela Schengenområdet. För att inte riskera att hamna i samma situation som 2015 måste en återgång till den fria rörligheten utföras parallellt med att EU:s yttre gräns stärks. Inför en sådan återgång kan också nya krav behöva ställas upp för Schengenområdets funktion. Vi söker aktivt en lösning med Danmark för att underlätta snabb gränspassering mellan våra båda länder.

Lagliga vägar

Partistyrelsen instämmer med motionärerna om att det behövs lagliga och säkra flyktvägar. Det är viktigt att människor som flyr undan krig och förtryck kan få skydd i andra länder. Det är det som asylrätten handlar om. Vi behöver därför en diskussion om hur vi långsiktigt kan arbeta för att de som behöver få skydd undan krig och förtryck ska kunna få det.

Sverige kan samtidigt inte skapa ytterligare lagliga vägar på egen hand. Det skulle sannolikt innebära att antalet asylsökande till Sverige ökar till ohanterliga nivåer på mycket kort tid. En förutsättning för att praktiskt kunna genomföra lagliga vägar är att samtliga EU-länder gemensamt inför detta vid samma tidpunkt. Det är därför av stor vikt att vi nu tar steg framåt för att analysera förutsättningarna för att skapa lagliga vägar för att söka asyl i EU. Partistyrelsen välkomnar därför den utredning som har fått i uppdrag att utifrån ett brett angreppssätt analysera förutsättningarna för att skapa lagliga vägar för att söka asyl i EU. Genom att grundligt utreda detta kan Sverige bidra till att föra diskussionen om lagliga vägar framåt i samtal med övriga medlemsstater i EU.

När det gäller frågan om avskaffande av transportörsansvaret utgör reglerna en del av Schengensamarbetet, och införande av transportörsansvar var ett villkor för Sveriges Schengeninträde. Sverige är bundna av EU-regler på området och kan därför inte ensidigt ändra reglerna. Ett borttaget transportörsansvar skulle sannolikt innebära en kraftig ökning av antalet asylsökande till Sverige.

En viktig laglig väg som redan finns och fungerar är vidarebosättning i samarbete med UNHCR. Då prövas asylansökningen i flyktingläger där de som är i behov av skydd befinner sig, och de som får sin ansökan beviljad får hjälp med flytten till Sverige. Sverige har redan det högsta antalet vidarebosättningsplatser (kvotflyktingar) per capita i EU. Sverige ökade antalet vidarebosättningsplatser 2017 och ska öka ytterligare under 2018. Sammantaget kommer Sverige

att mer än fördubbla antalet vidarebosättningsplatser från 1900 platser år 2016 till 5000 platser år 2018.

5 Socialdemokraterna verkar aktivt för att fler länder vidarebosätter i samarbete med UNHCR och därigenom erbjuder människor i utsatta situationer och i behov av skydd varaktiga lösningar. Vidare behöver fler länder bidra med ökade humanitära insatser för att skapa bättre förutsättningar för människor på flykt, bland annat genom stöd till de länder som hyser stora flyktingpopulationer. Arbetet för att bekämpa grundorsakerna till att människor tvingas migrera måste intensifieras.

10 Lagstiftningen från 2008 har upphävt den tidigare inriktningen mot bristyrken men också medfört en rad olika andra problem, bland annat har det uppdragats att arbetstagare utnyttjats av sina arbetsgivare. Samtidigt har arbetstagare ibland förlorat tillståndet när arbetsgivaren har gjort fel, trots att arbetsgivaren i efterhand har betalat den uteblivna lönen. Den socialdemokratiska
15 ledda regeringen tillsatte därför en utredning för att se över hur arbetskraftsinvandrares ställning på arbetsmarknaden skulle kunna stärkas. Syftet var att se över och förbättra skyddet för arbetskraftsinvandrare. Utredningen lämnade sitt betänkande i december 2016, och föreslog bland annat förstärkta sanktioner mot arbetsgivare som utnyttjar arbetskraftsinvandrare och en
20 möjlighet för arbetsgivare att läka tidigare misstag. Partistyrelsen anser att dessa förslag avsevärt stärker arbetstagarens rättigheter gentemot arbetsgivaren. Dessutom bör krav ställas på kollektivavtal eller kollektivavtalsliknande villkor.

Partikongressen föreslår besluta:

att bifalla motionerna F39:4, F39:8, F39:9, F45:3, F45:4, F47:9, F50:7, F51:7, F52:7, F53:7, F54:7, F55:7, F56:7, F57:7, F58:7, F77:10, F91:4

25 F39:4 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för en reformering av Dublinförordningen i syfte att säkerställa en human och rättssäker asylprocess. Överföring av en asylsökande enligt gällande förordning ska inte genomföras när detta kan få svåra humanitära
30 följder för den enskilde

F39:8 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att samtliga medlemsstater inom EU binder sig för att respektera det gemensamma regelverkets miniminivåer. Bristande
35 respekt inför denna gemensamma politik ska mötas med sanktioner, t.ex. indragna bidrag från EU:s fonder

F39:9 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att ett framtida ”Schengen system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik

F45:3 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande

F45:4 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till att reformera Dublinförordningen och införa ett fördelningssystem inom EU

F47:9 (Sandvikens arbetarekommun) att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU

5 F50:7 (Nyköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbeta för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida "Schengen-system" kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade "säkra länder"

10 F51:7 (Solna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna arbetar för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida "Schengen-system" kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade "säkra länder"

15 F52:7 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna arbeta för att Sverige ska verka för att stöd från Eus fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt ett framtida Schengen-system kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell

20 asylprövning får inte inskränkas genom EU:s för så kallade "säkra länder"

F53:7 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbeta för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida "Schengen-system" kopplas till

25 en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade "säkra länder"

F54:7 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma

30 regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida "Schengen-system" kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade "säkra länder"

F55:7 (Värmdö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna arbeta för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för

35 den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida "Schengen-system" kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade säkra länder

F56:7 (Ödeshögs arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbeta för att Sverige ska verka för att

40 stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma

regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida ”Schengen-system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade ”säkra länder”

- 5 F57:7 (Haparanda arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbeta för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida ”Schengen-system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade ”säkra länder”
- 10 F58:7 (Falun arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbeta för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida ”Schengen-system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade ”säkra länder”
- 15 F77:10 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna tar ställning för utökade lagliga och säkra vägar till Europa
- F91:4 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar ställning för utökade lagliga och säkra vägar till Europa

20 Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: F39:3, F43:2, F44:3, F48:2, F71:3, F72:3, F94:1, F94:3, F95:1, F95:2, F95:3

- 25 F39:3 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för ett kraftigt ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande
- F43:2 (Ödeshögs arbetarekommun) att Sverige ska vara drivande i arbetet med att få Europas, och världens länder, att också ta sitt ansvar och följa vårt exempel
- 30 F44:3 (Borlänge arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiets åsikt är att de ID-kontroller som infördes utanför svenska gränsen och hindrar människor utan giltig ID handling att söka asyl i Sverige ska avskaffas så snart som möjligt
- F48:2 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att det svenska mottagandet av antalet kvotflyktingar som vidarebosätts via FN:s flyktingkommisariat utökas ytterligare, så länge som behoven fortsätter att vara stora
- 35 F71:3 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Sverige ökar sin andel av kvotflyktingar
- F72:3 (Växjö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Sverige ökar sin andel av kvotflyktingar
- F94:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för att FN:s flyktingkonvention ska gälla i Sverige

F94:3 (Sundsvalls arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiets åsikt är att de ID-kontroller som infördes utanför svenska gränsen och som försvårar för människor att söka asyl i Sverige ska avskaffas så snart som möjligt

5 F95:1 (Bjurholms arbetarekommun) att alla säkra länder drastiskt ökar antalet kvotflyktingar utifrån landets befolkningsstorlek och bruttonationalprodukt

F95:2 (Bjurholms arbetarekommun) att alla FN anslutna länder ökar finansieringen till Förenta Nationen för att säkerställa tillräckliga platser i flyktingläger vid gränsen till krigs- och krisländer

10 F95:3 (Bjurholms arbetarekommun) att via FN prövar asyltillstånd för alla flyktingar från krigs- och krisländer på plats i flyktingläger och ger dem status som kvotflykting och säkra deras resväg till mottagande land

Partikongressen föreslår besluta:

15 att avslå motionerna F39:2, F46:4, F46:5, F48:3, F50:2, F50:3, F50:6, F51:2, F51:3, F51:6, F52:2, F52:3, F52:6, F53:2, F53:3, F53:6, F54:2, F54:3, F54:6, F55:2, F55:3, F55:6, F56:2, F56:3, F56:6, F57:2, F57:3, F57:6, F58:2, F58:3, F58:6, F59:2, F59:3, F59:5, F71:1, F71:2, F72:1, F72:2, F92:1, F102:3, F102:8, F103:7, F104:3, F104:8, F105:3, F105:8

20 F39:2 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att asylsökande kan få säkra och legala vägar in i EU och Sverige, inklusive genom möjligheten till s.k. asylvisering utomlands eller humanitärt motiverade undantag från visumkrav för personer i särskilt utsatta situationer

F46:4 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska på nästa partikongress aktivt driva att slopa transportörsansvaret med omedelbar verkan

25 F46:5 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska på nästa partikongress aktivt driva att Sverige frångår Dublin-förordningen och inför humanitära visum

F48:3 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att asylvisum och möjligheten för skyddsökande att söka asyl i Sverige från EU- eller svenska representationer i ursprungs- och transitländer utreds

30 F50:2 (Nyköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma

35 F50:3 (Nyköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen

F50:6 (Nyköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med

- EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering
- 5
- F51:2 (Solna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma
- F51:3 (Solna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktningmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen
- 10
- F51:6 (Solna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering
- 15
- F52:2 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma
- 20
- F52:3 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktningmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen
- 25
- F52:6 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt förstaland-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering
- 30
- F53:2 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma
- 35
- F53:3 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och
- 40

legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktningmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen

5 F53:6 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den

10 humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering

F54:2 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till

15 Sverige inte ska förekomma

F54:3 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktningmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen

20 F54:6 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering

25 F55:2 (Värmdö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma

30 F55:3 (Värmdö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktningmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen

35 F55:6 (Värmdö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den

40

humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder.

Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering

5 F56:2 (Ödeshögs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma

10 F56:3 (Ödeshögs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen

15 F56:6 (Ödeshögs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering

20 F57:2 (Haparanda arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma

25 F57:3 (Haparanda arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen

30 F57:6 (Haparanda arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering

35 F58:2 (Falun arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret med identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige

40 F58:3 (Falun arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat

svenskt och europeiskt kvotflyktningmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen

F58:6 (Falun arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att reformera

5 Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder.

Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering

10 F59:2 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma

15 F59:3 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktningmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen

20 F59:5 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder.

25 Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering. Att socialdemokraterna verkar för att Sverige ska kunna villkora utbetalning av EU-avgiften/verka för att stöd från EUs fonder villkoras/ gentemot andra medlemsstaters efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida ”Schengen-system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. EU:s system för 30 ”säkra länder” ska inte inskränka rätten till en förbehållslös individuell prövning

F71:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att humanitära visum som kan sökas på svenska ambassader, konsulat, beskickningar införs

F71:2 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att EU inför humanitära visum

35 F72:1 (Växjö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att humanitära visum som kan sökas på svenska ambassader, konsulat och beskickningar införs

F72:2 (Växjö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att EU inför humanitära visum

F92:1 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att ID-kontrollerna vid Sveriges gränser avskaffas

40 F102:3 (Malmö arbetarekommun - enskild) att ID-tvång för inresa till Sverige via kollektiva transportmedel avskaffas

F102:8 (Malmö arbetarekommun - enskild) att det så kallade Transportörsansvaret inom EU

avskaffas så att människor på flykt har möjlighet att ta sig säkert till Europa

F103:7 (Karlskrona arbetarekommun) att det så kallade Transportörsansvaret inom EU avskaffas så att människor på flykt har möjlighet att ta sig säkert till Europa

5 F104:3 (Lunds arbetarekommun) att ID-tvång för inresa till Sverige via kollektiva transportmedel avskaffas

F104:8 (Lunds arbetarekommun) att det så kallade Transportörsansvaret inom EU avskaffas så att människor på flykt har möjlighet att ta sig säkert till Europa

F105:3 (Växjö arbetarekommun - enskild) att ID-tvång för inresa till Sverige via kollektiva transportmedel avskaffas

10 F105:8 (Växjö arbetarekommun - enskild) att det så kallade transportörsansvaret inom EU avskaffas så att människor på flykt har möjlighet att ta sig säkert till Europa

15 **Partistyrelsens utlåtande över motionerna B18:3, B19:2, B19:3, F28:1, F29:1, F30:1, F30:2, F30:3, F30:4, F31:1, F31:2, F31:3, F34:1, F36:1, F37:1, F38:1, F43:5, F43:6, F43:7, F48:9, F48:10, F49:1, F50:5, F51:5, F52:5, F53:5, F54:5, F55:5, F56:5, F57:5, F58:5, F60:1, F60:2, F61:1, F65:1, F65:2, F66:1, F66:2, F68:1, F73:1, F75:1, F75:2, F76:1, F77:5, F77:9, F78:1, F81:1, F82:2, F84:1, F84:2, F89:1, F90:1, F96:1, F100:1, F107:1, F107:2, F108:1, F108:2, F109:1, F109:2**

UF61 Mottagande

20 För oss socialdemokrater är det viktigt att de som har kommit till Sverige och sökt asyl får ett mottagande som är tryggt och välordnat. Asylprocessen ska vara tydlig och rättssäker, och den som ansöker om asyl ska bemötas med medmänsklighet, respekt och professionalitet. Beslut ska förmedlas så att den som besluten gäller förstår, och Migrationsverket ska i så stor utsträckning som möjligt kunna ge information och svara på frågor om asylprocessen. Handläggningstiderna ska vara så korta som möjligt.

25 Staten ska ha huvudansvaret för mottagandet av asylsökande, men arbetet måste ske i god dialog med kommuner, landsting, regioner och civila samhället. Samordningen inom staten ska stärkas. Kommuner måste ersättas ekonomiskt och ges goda planeringsförutsättningar för att kunna ge asylsökande bästa möjliga förutsättningar, inte minst gäller detta asylsökande barns skolgång.

30 Mottagandet av asylsökande måste skapa förutsättningar för att de som får stanna i Sverige snabbt ska komma i arbete eller utbildning. Men mottagandet måste också förbereda dem som får avslag på sina ansökningar för ett återvändande till hemlandet. I ett integrationsarbete som tar tillvara nyanländas resurser behövs individuellt utformade och lokalt förankrade insatser som planeras i samverkan mellan kommunala och statliga aktörer.

35 En helt avgörande fråga är hur flyktingar kommer in i samhället och skaffar ett arbete. För att det ska bli en positiv utveckling, både för individerna och för samhället, behöver sysselsättningstalen

för gruppen öka påtagligt. Det kräver i sin tur olika insatser både från samhället, t.ex. utbildningar, praktikplatser och subventionerade arbeten och från de nyanlända själva.

5 För närvarande arbetar en utredning – Mottagandeutredningen – med förslag som ska skapa ett sammanhållet system för mottagande och bosättning av asylsökande och nyanlända. Syftet är att mottagningssystemet ska främja en snabb etablering i arbets- och samhällslivet för de personer som beviljas uppehållstillstånd och stödja en effektiv och rättssäker asylprocess. Utredningen ska redovisa sitt uppdrag i oktober 2017.

10 Ett kostnadseffektivt mottagande av asylsökande
Förutom att kortare handläggningstider är bra för dem som söker asyl, eftersom det minskar stress och väntan och ökar förutsättningarna för snabb etablering, är korta handläggningstider viktiga för att mottagandet ska vara kostnadseffektivt. Långa väntetider leder till högre kostnader för boende och ersättningar.

15 Dagersättningen till asylsökande är låg och har inte ändrats på många år. Samtidigt finns det andra omständigheter som påverkar vilka resurser de asylsökande har till sitt förfogande, och det är därför viktigt att se på de sammantagna mottagningsvillkoren för asylsökande. Bland annat erbjuds alla asylsökande till Sverige boende av Migrationsverket, och för barn är all hälso- och sjukvård samt läkemedel som ingår i läkemedelsförmånen gratis. Trots att ersättningen är låg, så är kostnaderna för mottagandet av asylsökande höga, och partistyrelsen ser inte att det finns
20 möjlighet att i dagsläget höja ersättningen.

25 Tanken är inte att man ska vara asylsökande någon längre tid och därmed inte heller leva någon längre tid på den ersättning som erbjuds. Tyvärr är väntetiderna i dagsläget väldigt långa eftersom Migrationsverket har så många ansökningar att handlägga. Det viktigaste är att de som har kommit till Sverige ska få sin asylansökan prövad så snabbt som möjligt, och därmed kunna påbörja etableringen i Sverige och få möjlighet att komma i arbete och få en egen försörjning.

30 Rätten till bistånd, det vill säga bl.a. anläggningsboende och dagersättning, för vuxna som inte bor med barn upphör sedan sommaren 2016 i samband med att beslutet om avvisning eller utvisning vinner laga kraft. Rätten till bistånd ska inte upphöra om det har beslutats om att skjuta upp utvisningen, om den asylsökande beviljas en ny prövning av sin ansökan eller om det skulle vara
35 uppenbart oskäligt att rätten till bistånd upphör. Partistyrelsen anser att det är rimligt att rätten till bistånd upphör när man inte längre har rätt att vistas i landet. Samtidigt måste myndigheternas återvändandearbete bedrivas aktivt för att undvika att kostnader vältras över på kommunerna.

Boendet för asylsökande ska vara tryggt och ändamålsenligt, och i största möjliga mån drivas av Migrationsverket

I första hand använder Migrationsverket boenden som myndigheten driver i egen regi. Detta handlar i stor utsträckning om lägenheter eller i vissa fall om boenden i anläggningar eller korridor. I samband med stora och snabba ökningar av antalet asylsökande är det en stor utmaning att ordna boenden för de asylsökande som inte ordnar boende på egen hand. När Migrationsverket inte kan hyra lägenheter eller andra lämpliga boenden är myndigheten hänvisad till att upphandla boendet som en tjänst på den öppna marknaden, i enlighet med lagen om offentlig upphandling.

Under slutet av 2015 och under 2016 var behoven av bostäder för asylsökanden extremt stora och då behövdes alla boenden som gick att uppbringa. Det medförde i vissa fall dyra boenden av dålig kvalitet, och vissa kommuner där det fanns lediga lokaler fick på kort tid ta emot ett oproportionerligt stort antal asylsökande. I takt med att antalet asylsökande nu minskar, har också behovet av tillfälliga boenden minskat. Migrationsverket har därför börjat avveckla dåliga och dyra boenden som tidigare upphandlats. Detta gör också att spridningen över landet blir mer jämn och att kommunernas planeringsförutsättningar avsevärt förbättras.

För att undvika att hamna i samma situation igen är det viktigt att Migrationsverket har tillgång till ett ändamålsenligt boende, och ett tillräckligt stort antal boendeplatser i egen regi. 2014 hade Migrationsverket alldeles för lite boendeplatser i egen regi. Det var alldeles för lite i den situation som Sverige hamnade i. Sedan dess har den socialdemokratiskt ledda regeringen utökat antalet boendeplatser i egen regi, vilket partistyrelsen välkomnar. Antalet platser i egen regi uppgår nu till ca 32 000 platser i lägenhet och omkring 5000 platser i korridorboende.

Som socialdemokrater har vi redan tagit ställning till att vi inte vill att vinstdrivande företag tar ut övervinster ut välfärdssektorn. Samtidigt är det av stor vikt att Migrationsverket i akuta situationer kan upphandla boenden efter behov. Platserna måste anpassas till behovet. Migrationsverket måste kunna erbjuda boende till alla asylsökande som efterfrågar det. Samtidigt har Migrationsverket ett stort ansvar att följa upp och kvalitetssäkra upphandlade boenden. Migrationsverket har fortsatt möjlighet att skriva fleråriga hyreskontrakt med kommuner som bygger modulbostäder avsedda för asylsökande. Migrationsverket ska alltid eftersträva kostnadseffektiva lösningar och precis som alla andra myndigheter hushålla väl med våra gemensamma resurser.

Migrationsverket behöver ha tillgång till ett kostnadseffektivt och ändamålsenligt boendebestånd som klarar en viss variation i antal asylsökande, samtidigt som möjligheten till upphandling måste finnas kvar för akuta situationer. I en krissituation måste man t.ex. kunna använda sig av campingplatser, stugbyar och dylikt för att kunna klara av att ge tak över huvudet för de asylsökande. Såväl vinstdrivande företag som ideella organisationer kan delta i offentlig upphandling.

Migrationsverket eller den som driver boendet är ansvarig för ordning och säkerhet på boendena och myndigheten arbetar aktivt med åtgärder för att skapa ökad trygghet. I ett första skede lämnar Migrationsverket information angående rättigheter och skyldigheter när de asylsökande kommer till boendena. Samtidigt arbetar man aktivt för att komma tillrätta med problem med oroligheter på boendena. På kort sikt har åtgärderna handlat om att upptäcka och lösa problem som uppstår, bl.a. genom att kalla in väktare eller ordningsvakt vid behov. Migrationsverket arbetar också med utbildning av dialogteam för att bättre kunna möta oron bland de boende samt ett ökat samarbete med lokalsamhället som frivilligorganisationer, idrottsrörelsen, studieförbund, näringsliv och offentliga aktörer för att skapa en meningsfull sysselsättning under väntetiden.

Asylsökande kan idag välja var i landet de vill bosätta sig under förutsättning att de själva kan ordna boende. För asylsökande som bor i boenden som Migrationsverket ordnar finns ingen möjlighet att välja bostadsort. Migrationsverket förfogar över ett visst boendebestand och det är viktigt att de kan använda detta på ett effektivt sätt och fylla de platser som finns.

Tidiga insatser redan under asyltiden lägger grunden för en god etablering i Sverige

Det viktigaste för de asylsökandes etablering är att handläggningstiderna är så korta som möjligt, så att de som får stanna i Sverige snabbt kan komma i arbete eller utbildning. Under tiden för asylprövningen är det viktigt att de asylsökande får tillgång till information om Sverige och om det svenska samhället, möjlighet att börja lära sig svenska och tillgång till kompetenskartläggning för att så snabbt som möjligt kunna komma i arbete eller utbildning. Asylsökande barn har rätt till skolgång.

Grundläggande kunskaper i svenska utgör en god grund för fortsatt språkinläring inom SFI efter att personen i fråga fått uppehållstillstånd och placerats i en kommun. Folkhögskolor och ideella organisationer är viktiga aktörer för att erbjuda meningsfull sysselsättning och språkträning för vuxna asylsökande. Migrationsverket ska ansvara för att ge information om samhället och för att informera om lagar och regler och om vad som gäller på asylboendena. Migrationsverket ska i så stor utsträckning som möjligt samverka med kommunen och det lokala civilsamhället för att dra nytta av alla de goda krafter som finns lokalt.

Mottagandet av ensamkommande barn ska ta hänsyn till barnets bästa

Vid mottagandet av ensamkommande barn är Migrationsverket ansvarigt för att pröva barnets asylansökan, är mottagandet och omvårdnaden av barnet kommunernas ansvar. När ett barn utan vårdnadshavare kommer till Sverige anvisas barnet av Migrationsverket till en kommun som får ansvar för barnets boende, omvårdnad och skolgång. Sedan april 2016 anvisas ensamkommande barn till samtliga kommuner för mottagande utifrån en fastställd andel. Andelen varierar mellan kommunerna beroende på olika faktorer såsom exempelvis folkmängd, antalet asylsökande som bor i kommunen samt mottagande av nyanlända. Det är viktigt att alla kommuner är med och tar

ansvar för ensamkommande barn som har kommit till Sverige. Samhället blir ställföreträdande förälder, det är ett stort ansvar och en uppgift för alla kommuner att dela på.

5 Som huvudregel ska barnet bo i den kommun dit barnet har anvisats. Under hösten 2015 kom det dock så många ensamkommande barn till Sverige att kommunerna i många fall inte kunde hitta lämpligt boende i den egna kommunen utan tvingades upphandla platser i andra kommuner. Detta har lett till att många ensamkommande barn har behövt flytta från den kommun där de har rotat sig. Detta är inte bra för barn som redan har upplevt en traumatisk flykt, och kommunerna måste aktivt arbeta för att minska antalet flyttar. Enligt de regler som gäller från april blir det 10 svårare för kommunerna att placera barn i andra kommuner, vilket kommer att leda till att färre barn tvingas att flytta.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna F48:10, F60:2

15 F48:10 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att ökade resurser satsas på att förebygga orsakerna till att människor tvingas lämna sina hemländer
F60:2 (Värnamo arbetarekommun) att ge migrationsverket så mycket resurser att väntetiden på uppehållstillstånd avsevärt förkortas

Partikongressen föreslås besluta:

20 att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: B18:3, B19:2, B19:3, F28:1, F29:1, F30:1, F30:2, F30:4, F31:1, F31:3, F43:6, F43:7, F48:9, F49:1, F66:1, F66:2, F68:1, F73:1, F75:1, F76:1, F77:5, F78:1, F82:2, F89:1, F90:1, F96:1, F107:2, F108:2, F109:1

25 B18:3 (Södertälje arbetarekommun) att etablera en ny modell för mottagning av nyanlända som baseras på aktiv styrning, solidariskt ansvarstagande över landet och värdigt boende
B19:2 (Örebro arbetarekommun) att en ny modell införs ♣ Ett valt boende kontrolleras av Migrationsverket och berörd kommun för att garantera att förhållanden är värdiga samt att ordnat bostadskontrakt föreligger. Kontrollen genomförs i förhand och ställs mot den som hyr ut. ♣ Om kontrollen visat att valt boende inte är värdigt ska individen genom Migrationsverket erbjudas annat boende. ♣ Beslut om icke-godkänt eget boende ska vara möjligt att överklaga till förvaltningsrätten

30 B19:3 (Örebro arbetarekommun) att etablera en ny modell för mottagning av nyanlända som baseras på aktiv styrning, solidariskt ansvarstagande över landet och värdigt boende
35 F28:1 (Emmaboda arbetarekommun) att man tillsätter fler utredare för asyl sökanden för att de snabbare ska få besked om PUT
F29:1 (Skurups arbetarekommun) att skrivelser som skickas från Migrationsverket och andra myndigheter skall i görligaste mån vara skrivna på ett språk som mottagaren förstår

- F30:1 (Fagersta arbetarekommun) att göra en översyn av flyktingmottagandet
- F30:2 (Fagersta arbetarekommun) att säkra kvalitetskontrollen och tillsynen av asylboenden i synnerhet där privata aktörer upphandlats
- 5 F30:4 (Fagersta arbetarekommun) att staten ska ta ett större ekonomiskt ansvar för mottagandet
- F31:1 (Sandvikens arbetarekommun) att Socialdemokraterna ser över regelverket för asylhanteringen så att det blir en mer rättvis fördelning av asylboenden i hela Sverige
- F31:3 (Sandvikens arbetarekommun) att Socialdemokraterna ser över reglerna så att stat, regioner, landsting, kommuner och ideella organisationer kan vara huvudmän för asylboenden
- 10 F43:6 (Ödeshögs arbetarekommun) att Migrationsverket får tydliga direktiv att de vid upphandling av boenden att boendemiljön för de asylsökande inte bara fokuserar på antal kvadratmeter i sovrum utan gynnar mindre enheter samt också fler kvadratmeter i gemensamhetsytor vilket ger förutsättningar att interagera med lokalbefolkningen och utbildningsväsendet och få en kvalitativ helhet i sitt boende
- 15 F43:7 (Ödeshögs arbetarekommun) att Migrationsverket får tydliga direktiv om att ha ett integrationsfokus och ett långsiktigt anknytningsperspektiv under hela processen här i Sverige, i god samverkan med lokalsamhället och kommunen, samt att alla myndigheter, som hanterar människor genom myndighetsutövning, måste sätta människan i centrum och värna mänskliga rättigheter om medbestämmande, långsiktighet och framhållning när man fattar beslut
- 20 F48:9 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att Migrationsverket och övriga ansvariga myndigheter får tillräckliga anslag inför, under och efter massflyktsituationer, för att kunna hålla nere handläggnings- och väntetiderna
- F49:1 (Fagersta arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att omgående omarbete klausulen Lagen om eget boende i Lag (1994:137) om mottagande av asylsökande med flera
- 25 F66:1 (Säffle arbetarekommun) att uppdra till länets S-riksdagsledamöter att driva frågan om möjligheterna att förbättra boendesituationer för våra flyktingar
- F66:2 (Säffle arbetarekommun) att man måste utreda frågan om möjligheten att staten skall driva flyktingboenden
- F68:1 (Vingåkers arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att se över de asylsökandes situation gällande handläggningstiden
- 30 F73:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att införa möjligheten för att asylboenden ska kunna drivas av civilsamhällesorganisationer
- F75:1 (Gullspångs arbetarekommun) att staten tar ett helhetsgrepp för hela asylprocessen både ekonomisk och bostadsmässigt
- 35 F76:1 (Värnamo arbetarekommun) att ge Migrationsverket i uppdrag att tillsammans med kommuner ta fram grundläggande regelverk för asylboenden och boende för ensamkommande flyktingbarn gällande incidenthantering, de boendes rättigheter, skyldigheter och påföljder vid brytande av dessa skyldigheter
- F77:5 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att undervisning i det svenska språket och samhällsinformation ska påbörjas före beslut om uppehållstillstånd
- 40 F78:1 (Värnamo arbetarekommun) att Migrationsverket och kommunerna ska minska förflyttning av ensamkommande flyktingbarn snarast

- F82:2 (Stockholms Arbetarekommun) att partiet ska lyfta fram behovet av utbildning inom området hälsa och etablering samt därvid särskilt uppmärksamma tre kunskapsbehov: • Kunskap om migrationsprocessen inklusive hälsokurvan för nyanlända flyktingar och de faktorer som påverkar den psykiska och fysiska hälsan, t.ex. upplevelse av kris, språksvårigheter, brist på kontakter, avsaknad av trygghet, tillitsbrist, ändrad livsstil, låga värden på KASAM (begriplighet, hanterbarhet, meningsfullhet) • Kunskap om trauman och andra psykologiska problem, t.ex. ångslan, oro och ångest samt upplevelse av kultur- och värdekonflikter som kan påverka etableringen i det svenska samhället • Egen psykologisk kompetens hos handläggare och ansvariga för att på ett kvalificerat, tryggt och lyhört sätt kunna möta flyktingar med varierande problem, såväl barn och unga som vuxna
- 5
- 10
- F89:1 (Lidköpings arbetarekommun) att skattemedlen skall fördelas till kommunerna som i sin tur skall driva asyl- flyktingboenden
- F90:1 (Trollhättans arbetarekommun) att staten återtar sitt självklara ansvar att driva flyktingboende i egen regi
- 15
- F96:1 (Sandvikens arbetarekommun) att regeringen uppdrar till Migrationsverket att utreda trygga särskilda boenden för ensamkommande kvinnor och ensamkommande kvinnor med barn
- F107:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att flerårskontrakt skrivs mellan Migrationsverket och kommuner som uppför bostäder avsedda för asylsökande
- F108:2 (Lunds arbetarekommun) att flerårskontrakt skrivs mellan Migrationsverket och kommuner som uppför bostäder avsedda för asylsökande
- 20
- F109:1 (Karlskrona arbetarekommun) att kraven på antalet sovplatser som krävs för att en anläggning ska kunna användas som asylboende minskar

Partikongressen föreslår besluta:

- att avslå motionerna F30:3, F31:2, F34:1, F36:1, F37:1, F38:1, F43:5, F50:5, F51:5, F52:5, F53:5, F54:5, F55:5, F56:5, F57:5, F58:5, F60:1, F61:1, F65:1, F65:2, F75:2, F77:9, F81:1, F84:1, F84:2, F100:1, F107:1, F108:1, F109:2
- 25

- F30:3 (Fagersta arbetarekommun) att införa tydligare riktlinjer för mottagandet och att hänsyn måste tas till arbetsmarknadsutsikter och invånarantal när asylboenden öppnas
- 30
- F31:2 (Sandvikens arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en förändring så att inte privata företagare kan tjäna pengar på asylsökande behov av boende
- F34:1 (Lindesbergs arbetarekommun) att Migrationsverket ska få öronmärkta resurser för att kunna förbättra kommunikationen med kommuner i Sverige så att asylbarn inte missar skolan
- F36:1 (Munkedals arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att regeringen påbörjar arbetet med att få till stånd asylmottagandet/ asylboenden enligt dansk modell med de möjligheter som vi i Sverige har till att få med de ideella offentliga aktörer vi har i ett partnerskap
- 35
- F37:1 (Uddevalle arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att regeringen påbörjar arbetet med att få tillstånd asylmottagandet/ asylboenden enligt Dansk modell med de möjlighet som vi i Sverige har till att få med de ideella offentliga aktörer vi har i ett partnerskap

- F38:1 (Sotenäs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att regeringen påbörjar arbetet med att få till stånd asylmottagande/asylboende enligt den modell vi skriver om med de möjligheter som vi i Sverige har till att få med de ideella och offentliga aktörer vi har i ett partnerskap
- 5 F43:5 (Ödeshögs arbetarekommun) att vi menar allvar med att skapa förutsättningar för alla som sökt asyl i Sverige ska få svenskundervisning från dag ett i organiserad form, med utbildade lärare och fem dagar i veckan, stimulerande aktiviteter och en meningsfull tillvaro i väntan på sitt besked
- 10 F50:5 (Nyköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- F51:5 (Solna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- 15 F52:5 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- F53:5 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- 20 F54:5 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- F55:5 (Värmdö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- 25 F56:5 (Ödeshögs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- 30 F57:5 (Haparanda arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- F58:5 (Falun arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- 35 F60:1 (Värnamo arbetarekommun) att barnen/ungdomarna får bo kvar tills de gått sin skola/utbildning färdigt i väntan på uppehållstillståndet
- F61:1 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att ensamkommande flyktingbarn ska bo kvar i den kommun de har rotat sig om de så önskar och om de har hunnit vistas där i minst fyra månader
- 40 F65:1 (Kungälv arbetarekommun) att Flyktingungdomar alltid skall få gå klart sin utbildning och inte slitas upp mitt i en termin från den tryggheten och möjligheter för den unges framtid kan ges

F65:2 (Kungälv's arbetarekommun) att Skolan skall få slutföra påbörjad undervisning med fortsatt utredning av migrationsverket på lokal ort tills utbildningen är klar

F75:2 (Gullspångs arbetarekommun) att kostnaderna inte vältras över på kommunerna, utan staten ska kompensera de kommuner som eventuellt får kostnader för asylsökande som fått

5 avslag på sin ansökan

F77:9 (Göteborgs partidistrikt) att ersättningen till asylsökande ses över

F81:1 (Kristinehamns arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna skall omvärdera beslutet om principer för placering av Ensamkommande barn och unga, så att kommuner med stor erfarenhet av denna typ av verksamhet i fortsättningen tilldelas fler placeringar

10 F84:1 (Säffle arbetarekommun) att familjer med barn ska få stanna på ankomstorten om det är deras vilja

F84:2 (Säffle arbetarekommun) att flyktingar skall få välja annan bostadsort om de så önskar

F100:1 (Jämtlands läns partidistrikt) att den regel som utestänger asylsökande mellan 18 och 20 år från både gymnasieutbildning och SFI under väntan på uppehållstillstånd ses över och snarast avskaffas

15 F107:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att vinstdrivande asylboendeverksamhet avskaffas och ersätts med offentlig och ideell drift där resurserna tillfaller verksamheten

F108:1 (Lunds arbetarekommun) att vinstdrivande asylboendeverksamhet avskaffas och ersätts med offentlig och ideell drift där resurserna tillfaller verksamheten

20 F109:2 (Karlskrona arbetarekommun) att vinstdrivande asylboendeverksamhet avskaffas och ersätts med offentlig och ideell drift där resurserna tillfaller verksamheten

Partistyrelsens utlåtande över motionerna F39:7, F39:12, F41:2, F50:9, F50:10, F51:9, F51:10, F52:9, F52:10, F53:9, F53:10, F54:9, F54:10, F55:9, F55:10, F56:9, F56:10, F57:9, F57:10, F58:9, F58:10, F70:3, F83:1, F83:2

25 UF62 Ordning och reda i asylprocessen

Rätten att söka asyl är en grundläggande mänsklig rättighet. Varje person som söker asyl i Sverige ska få en rättssäker prövning och ett beslut inom rimlig tid.

30 För att vi ska kunna upprätthålla en långsiktigt hållbar och reglerad migrationspolitik är det viktigt att det råder rättssäkerhet, ordning och reda i asylsystemet. Det innebär att den som har skyddsskäl ska få stanna och att personer som efter en prövning har fått avslag på sin ansökan om uppehållstillstånd ska lämna Sverige och återvända.

35 Den som får avslag på sin asylansökan ska i första hand återvända frivilligt. I de fall där det inte är möjligt sker återvändandet med tvång.

Partistyrelsen delar uppfattningen att en enskilds frihet inte ska begränsas mer än nödvändigt. Därför får ett förvarsbeslut aldrig fattas godtyckligt. För att myndigheternas beslut ska kunna

genomföras innebär det att det i vissa fall är nödvändigt att använda förvar. Försvarsmöjligheten ska användas i undantagsfall och om det finns en risk att personen som ska utvisas bedriver brottslig verksamhet, avviker, håller sig undan eller på annat sätt förhindrar verkställigheten.

- 5 Partistyrelsen ser inga skäl till att ändra ordningen för beslut om förvar. Idag beslutas det av Migrationsverket, Polismyndigheten eller domstolar i särskilda fall. Det är principiellt viktigt att ett försvarsbeslut går att överklaga och med den nuvarande ordningen så är det möjligt att överklaga i två instanser. En förskjutning av beslutsfattandet till domstol skulle inte bara leda till en principiell försämring, eftersom det då endast skulle kvarstå en möjlighet att överklaga.
- 10 Dessutom skulle en sådan ordning frångå den rådande myndighetsstrukturen där domstolarnas huvudsakliga roll är att överpröva myndighetsbeslut. Det skulle sannolikt även innebära att processen med återvändandearbetet skulle bli mindre effektivt, vilket varken är bra för den enskilde eller asylsystemet.
- 15 Det är en folkrättslig skyldighet att återta sina egna medborgare. För att detta ska ske så smidigt som möjligt tecknar stater ibland så kallade återtagandeavtal. Dessa avtal mellan stater ändrar ingenting i fråga om den individuella prövning med möjlighet till överklagan som alltid görs i Sverige och omfattar endast personer som, efter sådan prövning, inte fått uppehållstillstånd i Sverige. Berörda svenska myndigheter arbetar nära flera av ursprungsländerna, exempelvis genom sambandspersoner. Dessa syftar bland annat till att informera om och underlätta asylprocessen.
- 20 Partistyrelsen menar att återtagandeavtal är ett viktigt instrument för att skapa en samsyn och tydlighet i hur återvändandet ska fungera i praktiken.

- 25 Det finns idag ett antal personer som inte kan utvisas på grund av praktiska skäl som ligger utanför den enskildes kontroll. Redan idag finns det en möjlighet att få uppehållstillstånd för den som aktivt har medverkat till att lämna landet men av skäl som ligger utanför personens kontroll inte har kunnat göra det. Partistyrelsens ser ingen anledning att ändra dessa regler.

- 30 Sverige har ett av de mest rättssäkra asylsystemen i världen. Ett användande av amnestier skulle undergräva tilltron till lagstiftningen och de beslut våra myndigheter fattar. Amnesti kan uppfattas som en human lösning, men partistyrelsen menar att en amnesti med stor sannolikhet kommer att leda till att fler människor som saknar skyddsskäl väljer att hålla sig gömda och leva under förhållanden som vi socialdemokrater inte kan acceptera. Amnesti står dessutom i direkt motsättning till principen om en reglerad invandring, särskilt om amnestin endast gäller för en
- 35 viss folkgrupp eller nationalitet.

Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: F39:7, F39:12, F41:2, F50:9, F51:9, F52:9, F53:9, F54:9, F55:9, F56:9, F57:9, F58:9

- F39:7 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att de som vid rättssäker granskning befunnits sakna asylskäl får detta besked så tidigt som möjligt och, vid behov, stöd för återresa. Större insatser ska göras för att säkerställa att information når ut till relevanta länder om vilka lagar och regler som gäller
- 5 F39:12 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för garanterad rättssäkerhet vid beslut om förvarstagande av asylsökande. En rättslig instans ska vara inkopplad i ett tidigt skede i beslutsfattandet. Förvar ska endast tillgripas när nödvändigt för att säkerställa att beslut om avvisning eller utvisning kan verkställas
- 10 F41:2 (Hallsbergs arbetarekommun) att partiet byter perspektiv från bestraffning till lösningar som bygger på humanitet och respekt för människovärdet
- F50:9 (Nyköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas
- 15 F51:9 (Solna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas
- 20 F52:9 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställigheten samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas
- 25 F53:9 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas
- 30 F54:9 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas
- 35 F55:9 (Värmdö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att
- 40

uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas

5 F56:9 (Ödeshögs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-
10 rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas

F57:9 (Haparanda arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-
15 rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas

F58:9 (Falun arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-
20 rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas

Partikongressen föreslår besluta:

25 att avslå motionerna F50:10, F51:10, F52:10, F53:10, F54:10, F55:10, F56:10, F57:10, F58:10, F70:3, F83:1, F83:2

F50:10 (Nyköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från
30 migrationsverket eller polismyndigheten

F51:10 (Solna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från
35 migrationsverket eller polismyndigheten

F52:10 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten

- F53:10 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten
- 5 F54:10 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från Migrationsverket eller polismyndigheten
- 10 F55:10 (Värmdö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten
- 15 F56:10 (Ödeshögs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten
- 20 F57:10 (Haparanda arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten
- 25 F58:10 (Falun arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten
- 30 F70:3 (Simrishamns arbetarekommun) att amnesti ges åt de afghanska flyktingar som befinner sig i Sverige och att stoppa återföringen av dessa till Afghanistan
- F83:1 (Stenungsunds arbetarekommun) att Verka för att återvändandeavtalet med Afghanistan rivs upp
- F83:2 (Stenungsunds arbetarekommun) att Verka för att de Hazarer som befinner sig i Sverige och har sökt asyl ges amnesti i Sverige

ETT STÄRKT FÖRSVAR MED FORTSATT MILITÄR ALLIANSFRIHET

5 Partistyrelsens utlåtande över motionerna F116:2, F116:3, F116:4, F117:1, F117:2, F117:5, F119:1, F120:1, F123:1, F123:2, F123:5, F125:1, F125:2, F126:1, F126:2, F127:1, F127:2, F128:1, F130:4, F131:4, F132:1, F134:1, F135:1, F136:1, F138:1, F138:2

UF63 Säkerhetspolitik – från oro till framtidstro

10 Partistyrelsen anser att det grundläggande syftet för svensk säkerhetspolitik är att förebygga hot och risker mot vårt land, vara en stabilitet för det internationella samfundet samt att främja våra värderingar om demokrati och mänskliga rättigheter. En fungerande säkerhetspolitik kräver att vi är lyhörda inför förändringar i vår omvärld men också att vi håller fast vid gemensamma överenskommelser i en orolig tid.

15 Dagens utmaningar och hot mot vår säkerhet är föränderliga, gränslösa och komplexa. Tidigare syn på säkerhet utgick från stater och en militär hotbild. Idag har säkerhetsbegreppet vidgats då hoten kan vara både militära och icke-militära och komma från icke-statliga aktörer.

20 Den säkerhetspolitiska utvecklingen har i flera delar av världen försämrats de senaste åren. Vi ser detta i Europa och i vårt närområde, men än mer i Mellanöstern och i delar av Afrika med tydliga konsekvenser också för oss i Sverige. Det kan därför ibland vara svårt att dra gränsen mellan inrikes- och utrikespolitik. På liknande sätt har gränsen mellan statens och företagens ansvar blivit otydligare i en värld där internationell handel och ekonomi spelar en allt större roll.

25 Det finns även andra orsaker till att säkerhetspolitiken har vidgats. Säkerhet handlar inte bara om staters överlevnad, utan också om individuell, medborgerlig och mänsklig säkerhet.

Ett skydd för mänskliga rättigheter är i längden en förutsättning för internationell säkerhet. I förlängningen kan förtryck och kränkningar av individens rättigheter leda till instabilitet och väpnade konflikter både inom och mellan länder.

30 Ett led i detta är det fokus som partistyrelsen anser att vi måste lägga på den feministiska utrikespolitiken. Stödet till kvinnors meningsfulla deltagande i fredssträngningar före, under och efter konflikter är centralt för stabilitet och hållbar fred. Att kvinnor ska medverka på samma villkor som män i alla delar av samhället är en självklarhet. När forskning dessutom visar att jämställda fredsavtal har en större chans att överleva så är det ett bevis för att en feministisk utrikespolitik också värnar freden.

35

I det rådande osäkra läget blir en långsiktig, tydlig och principfast svensk säkerhetspolitisk linje ännu viktigare. Vår säkerhet gynnas inte av tvära kast. Kombinationen av militär alliansfrihet, höjd egen militär förmåga och fördjupade samarbeten med andra länder, bygger vidare på en svensk modell syftande till att minimera spänningar och bidra till att skapa stabilitet och förutsägbarhet. Ett medlemskap i Nato är inte aktuellt.

5

De allt bredare bilaterala och multilaterala säkerhets- och försvarspolitiska samarbeten som Sverige bedriver, bidrar till ökad säkerhet i vårt närområde. Vårt syfte är att från en militärt alliansfri position bygga ett säkerhetsnätverk kring Sverige. Det gäller bland annat vårt nära samarbete med Finland, samt med övriga nordiska och baltiska länder, Polen, USA och Storbritannien och inom ramen för partnerskapet med Nato där Sverige varit aktivt sedan 1994. Partistyrelsen anser inte minst att arbetet för att stärka förtroendet mellan Östersjöstaterna är viktigt.

10

Det avtal som slutits med Nato bygger helt och håller på frivillighet vilket innebär att Sverige måste ta ett nationellt beslut om militärt samarbete i varje enskilt fall. Därför är också den nuvarande ordningen att regeringen ansvarar för frågan om internationella militära samarbeten fortsatt lämplig. För att bygga detta säkerhetsnätverk starkt och hållfast behöver vi också använda de delar där Sverige historiskt visat sig som starkast. Detta innebär alla våra säkerhetspolitiska instrument, som diplomati, dialog och förtroendeskapande åtgärder, både i förhållande till våra grannländer och på den globala arenan. Målet är att verka för avspänning i vårt närområde. Säkerheten i Europa har utmanats i och med Rysslands olagliga annektering av Krim och aggression i östra Ukraina. Det inverkar även negativt på säkerhetsläget i Östersjöregionen. Den europeiska säkerhetsordningen och dess grundläggande principer måste upprätthållas. Vi måste sända ett kraftfullt budskap till stöd för varje lands suveränitet och territoriella integritet, liksom rätten att besluta om sin egen säkerhetspolitik. Dessa rättigheter fastställdes i Helsingforsdeklarationen för mer än fyrtio år sedan. Dess värde är fortfarande giltigt. Partistyrelsen anser vidare att vårt engagemang inom FN här avgörande för Sveriges internationella arbete och måste intensifieras. Där ger Sveriges medlemskap i säkerhetsrådet oss ytterligare en avgörande plattform. Fokus ska inte minst ligga på förebyggandet av nya konflikter samt att ge kvinnor en mer framträdande roll i fredsprocesser.

15

20

25

30

Sverige är militärt alliansfritt även efter inträdet i Europeiska unionen 1995. Detta ändras inte heller av EU:s så kallade solidaritetsklausul som infördes genom artikel 42(7) i Lissabonfördraget 2009. Enligt artikeln är EU-länderna skyldiga att bistå andra medlemsländer som utsatts för "ett väpnat angrepp på sitt territorium". Detta ska inte påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik. Ingen formell procedur är fastställd och artikeln kräver inte att biståndet ska vara militärt. Det innebär att länder med en neutralitetstradition, såsom Österrike, Finland, Irland och Sverige också kan bidra. Detta är en ordning som partistyrelsen anser att vi ska försvara och utveckla.

35

40

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna F117:1, F119:1, F120:1, F123:1, F123:2, F128:1, F132:1, F134:1, F135:1, F136:1, F138:1

- 5 F117:1 (Lunds arbetarekommun - enskild) att säga nej till svenskt NATO-medlemskap
F119:1 (Kalmar arbetarekommun) att Sverige fortsatt ska värna suveränitet och utveckla sin
alliansfrihet och säga tydligt nej till medlemskap i NATO
F120:1 (Skurups arbetarekommun) att Sverige ska fortsatt bli alliansfritt och ej gå med i NATO
10 F123:1 (Göteborgs partidistrikt) att uttala sitt stöd för regeringen att i FN:s säkerhetsråd arbeta
med resolution 1325 som den var tänkt - nämligen att förebygga och hindra återfall i konflikter
samt att inkludera kvinnor i fredsprocesser
F123:2 (Göteborgs partidistrikt) att ett tydligt ställningstagande görs för att bredda
säkerhetspolitiken och inkludera kvinnors perspektiv i fredsfrågor
F128:1 (Norrköpings arbetarekommun) att bekräfta den militära alliansfriheten som grund för
15 svensk freds- och säkerhetspolitik och nej till Nato-medlemskap
F132:1 (Halmstads arbetarekommun) att partikongressen bekräftar den militära alliansfriheten
som grund för svensk freds- och säkerhetspolitik och nej till NATO-medlemskap
F134:1 (Haparanda arbetarekommun) att partikongressen bekräftar den militära alliansfriheten
som grund för svensk freds- och säkerhetspolitik och nej till Nato-medlemskap
20 F135:1 (Stockholms Arbetarekommun) att partikongressen bekräftar den militära alliansfriheten
som grund för svensk freds- och säkerhetspolitik och nej till Nato-medlemskap
F136:1 (Ystads arbetarekommun) att partikongressen bekräftar den militära alliansfriheten som
grund för svensk freds- och säkerhetspolitik och nej till Nato-medlemskap
F138:1 (Stockholms Arbetarekommun) att bekräfta den militära alliansfriheten som grund för
25 svensk freds- och säkerhetspolitik och nej till Nato-medlemskap

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: F116:3, F116:4, F117:2, F117:5, F125:1, F125:2, F126:1, F126:2, F127:1, F127:2, F130:4, F131:4, F138:2

- 30 F116:3 (Norbergs arbetarekommun) att Sverige endast deltar i humanitära och fredsbevarande
insatser i FN:s regi
F116:4 (Norbergs arbetarekommun) att Sverige genast upphör att upplåta svensk territorium för
utvecklande av vapen för främmande makt
35 F117:2 (Lunds arbetarekommun - enskild) att Sverige inte ska utöka sina förbindelser med
NATO
F117:5 (Lunds arbetarekommun - enskild) att stärka de säkerhets- och försvarspolitiska
kontakterna med våra nordiska grannländer, framförallt med det alliansfria Finland
F125:1 (Norrköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna vidhåller principen att

”I detta syfte ska Sverige föra en alliansfri politik som syftar till neutralitet i krig, och aktivt medverka till ett konstruktivt internationellt samarbete”

F125:2 (Norrköpings arbetarekommun - enskild) att partiet håller rådslag om försvaret och NATO

5 F126:1 (Nybro arbetarekommun) att Sverige inte ska ingå som fullvärdig medlem i Nato eller annan militär allians

F126:2 (Nybro arbetarekommun) att innan ett eventuellt förslag om medlemskap läggs till riksdagens bord ska en folkomröstning hållas i frågan

10 F127:1 (Lunds arbetarekommun) att Sverige även i framtiden är alliansfritt och inte ansluter sig till NATO

F127:2 (Lunds arbetarekommun) att Sverige tar initiativ till en dialog mellan länderna i Östersjöregionen i syfte att medverka till förtroendeskapande åtgärder som minskar grunden för misstänksamhet och konflikter i denna del av Europa

15 F130:4 (Tyresö arbetarekommun) att socialdemokratin kategoriskt säger nej till att svensk medlemskap i Nato

F131:4 (Haninge arbetarekommun) att socialdemokratin kategoriskt säger nej till att svensk medlemskap i Nato

20 F138:2 (Stockholms Arbetarekommun) att uttala att stationering av utländsk trupp på svenskt territorium endast får ske efter riksdagsbeslut, och att Sverige inte ska ge tillstånd för någon utomstående makt att använda vårt territorium eller våra resurser för fientliga eller hotfulla handlingar riktade mot andra länder

Partikongressen föreslår besluta:

att avslå motionerna F116:2, F123:5

25 F116:2 (Norbergs arbetarekommun) att Sverige återupprättar vår neutralitet och värnar vår alliansfrihet

F123:5 (Göteborgs partidistrikt) att ge stöd åt fredsrörelsens krav på en folkbildningskampanj om svensk säkerhetspolitik och nedrustning

30 **Partistyrelsens utlåtande över motionerna F111:1, F111:5, F111:6, F111:7, F112:1, F113:1, F117:3, F123:4, F124:1, F127:3, F129:1, F129:2, F133:1, F137:1, F137:2, F139:1, F140:1, F141:1**

UF64 Totalförsvaret i framtiden

35 Den säkerhetspolitiska situationen i Europa och Sveriges närområde har försämrats. Den ryska aggressionen mot Ukraina, den illegala annekteringen av Krim och det ryska agerandet i övrigt utmanar den europeiska säkerhetsordningen och därmed vår säkerhet. Ett enskilt angrepp mot Sverige är fortsatt osannolikt. Kriser eller incidenter som även inbegriper militära maktmedel kan dock uppstå och militära angreppshot kan likväl aldrig uteslutas.

Försvarspolitiken efter det kalla krigets slut präglades av en förhoppning om långsiktig fred och stabilitet i Europa och vårt närområde. Det gjorde att försvarsbesluten under ett par decennier präglades av omfattande nedskärningar av Försvarsmaktens organisation och en omställning till att i stor utsträckning försvara Sverige och svenska intressen genom deltagande i internationella insatser långt bortom landets gränser.

I och med försvarsbeslutet från juni 2015 är försvaret av Sverige åter ställt i centrum. Försvarsbeslutet innebar ett långsiktigt trendbrott. Betydande medel tillförs Försvarsmakten och verksamheten får ett tydligare fokus på regional säkerhet och försvar av landet.

Att bygga upp försvarsförmåga tar lång tid och mycket återstår för att Sverige ska kunna ha en tillräcklig försvarsförmåga. Partistyrelsen anser att en förändring av försvarspolitik som skett har varit nödvändig och att den inriktningen måste fortsätta. Den försvarsberedning som regeringen tillsatt kommer att utgå från den nuvarande försvarspolitiska inriktningen och kommer att behöva ta sig an flera av de utmaningar som finns.

Under det kalla kriget etablerades ett väl fungerande totalförsvaret, där stora delar av samhället organiserades för att kunna stödja Försvarsmakten vid höjd beredskap eller krig. Efter det kalla krigets slut upphörde planeringen av totalförsvaret mer eller mindre fullständigt. Detta gör att även om den fredstida krisberedskapen på flera områden utvecklats under de senaste åren, bedrivs arbetet med att etablera ett totalförsvaret anpassat för dagens förhållanden från en förhållandevis låg nivå. Partistyrelsen anser att ett fungerande totalförsvaret, där även självförsörjningsgraden av bland annat livsmedel beaktas, är en självklar del i det samhällsbygge vi tagit oss an. Samhällets robusthet är en nödvändig del av vår samlade försvarsförmåga.

Försvarsmaktens organisation och dimensionering måste hela tiden anpassas för att kunna möta de säkerhetspolitiska utmaningar vi står inför. Partistyrelsen anser att den säkerhetspolitiska situationen i vårt närområde kräver att försvarsanslagen förstärks för att möjliggöra en förstärkning av krigsorganisationen. Försvarsberedningen ska ta ställning kring hur krigsorganisationen bäst utformas för att kunna möta Försvarsmaktens uppgifter såväl i fredstid som i kris och krig.

Hoten mot Sveriges säkerhet är mer komplexa än tidigare. Under senare år har vi kunnat se en allt större aktivitet inom den så kallade cyberarenan, till exempel en större attack mot flera stora mediehus under våren 2016. Partistyrelsen anser att Sverige måste utveckla såväl den passiva som aktiva förmågan inom cyberarenan.

Även om Försvarsmaktens verksamhet i huvudsak ska fokuseras på försvaret av landet, är det självklart för oss socialdemokrater att Sverige även fortsättningsvis ska delta i såväl militär som civil internationell krishantering. Partistyrelsen anser emellertid inte att partikongressen ska ta

ställning till vilka förmågor Sverige ska bidra med, utan det är något som hela tiden måste avgöras beroende på behoven i den aktuella insatsen.

5 Det är självklart för oss socialdemokrater att internationella insatser bara sker inom de ramar som internationell lag och folkrätt ger. Brott mot såväl svensk som internationell lag inom ramen för en insats måste följas upp och beivras.

Kustbevakningens framtid

10 Sveriges miljö- och brottsbekämpande arbete stannar inte vid landsgränsen. Kustbevakningen är en av våra viktigaste aktörer till sjöss.

Verksamheten består av miljöräddningsarbete för att bidra till att utsläpp av olja eller andra skadliga ämnen från fartyg minskar. Myndigheten ska även bekämpa brott. Ett exempel på det är att de ska bekämpa den organiserade brottsligheten med maritim anknytning.

15 Vidare har Kustbevakningen ett uppdrag att medverka i kontrollen av våra gränser. Detta görs såväl nationellt som internationellt. I EU:s insatser i Medelhavet har Kustbevakningens arbete resulterat i att över 10 000 människoliv har räddats. Partistyrelsen menar detta arbete ska utvecklas – inte avvecklas. I dagsläget pågår ett arbete för att stärka Kustbevakningens
20 möjligheter att leda egna brottsutredningar. Det kommer i förlängningen leda till en ökad förmåga att bekämpa brott till sjöss och ger samtidigt en avlastning för Polismyndigheten.

Vapenexport och försvarsindustri

För Sverige som militärt alliansfritt land är en nationellt baserad försvarsindustri viktigt för att säkerställa produktion av viktiga vapensystem. Det är dessutom en industri som ställer höga krav på teknologisk kompetens, vilket gör att Sverige kan fortsätta hålla en hög kompetens även på
25 andra områden. I försvarsbeslutet som riksdagen fattade sommaren 2015 bekräftas undervattensförmågan och stridsflygsförmågan som väsentliga säkerhetsintressen, vilket ställer krav på såväl statsmakterna som industrin att upprätthålla infrastruktur, kompetensförsörjning och produktion inom dessa områden.

30 Partistyrelsen anser att möjligheten att exportera försvarsmateriel är viktig för Sverige. Genom att dela bland annat utvecklingskostnader med andra, kan vi få ut mer av de resurser vi avdelar för det militära försvaret. Det gynnar forskning och teknisk utveckling inom försvarsområdet och det leder till att vi kan få ut mer försvarsförmåga ur de medel vi investerar.

35 Samtidigt anser partistyrelsen att socialdemokraterna ska stå för att det svenska regelverket för krigsmaterielexport ska vara restriktivt, också jämfört med andra länder. Sverige bör även driva på frågorna om restriktiv krigsmaterielexport internationellt och ska vara en föregångare genom sin lagstiftning om svensk export och import av vapen och krigsmateriel.

Grundläggande för oss socialdemokrater är att all handel med vapen och krigsmateriel ska kontrolleras. En prövning av Inspektionen för Strategiska produkter, ISP, av varje enskilt fall. Partistyrelsen menar att det är mycket viktigt att principen om att varje fall ska prövas för sig bibehålls eftersom det inte är möjligt att på förhand lista länder eller mottagare som kan eller som inte kan komma ifråga för export eftersom situationen kan skilja sig åt från fall till fall exempelvis beroende på vilken produkt som avses eller om förhållandena i landet snabbt ändrar sig.

Hur väl stater respekterar de mänskliga rättigheterna måste spela tydlig roll för om de ska få köpa vapen. Vid export ska även tydlig hänsyn tas till risken för krigshandlingar.

Socialdemokraterna vill inte att vapen för strid ska exporteras till länder som allvarligt kränker de mänskliga rättigheterna. Därför arbetar regeringen just med ett lagstiftningsarbete för att omsätta förslagen som lämnades av krigsmaterielexportöversynskommittén (KEX-utredningen). Inriktningen på lagstiftningsarbetet är att skärpa regelverket och införa ett demokratikriterium i exportprövningen. Förslag kommer att lämnas till riksdagen under våren 2017.

Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: F111:1, F111:5, F111:6, F111:7, F112:1, F113:1, F117:3, F127:3, F129:1, F129:2, F133:1, F137:1, F137:2, F140:1, F141:1

F111:1 (Finspångs arbetarekommun - enskild) att ha ett fungerande försvar och militär beredskap
F111:5 (Finspångs arbetarekommun - enskild) att ha beredskap material och utrustning att bygga upp tillfälliga sjukanläggningar var som helst i världen

F111:6 (Finspångs arbetarekommun - enskild) att ha beredskap material och utrustning att bygga upp tillfälliga flyktingläger i hemland och utland

F111:7 (Finspångs arbetarekommun - enskild) att ha beredskap till snabba livsmedelsleveranser till utsatta områden var som helst i världen

F112:1 (Karlskoga arbetarekommun) att Sverige samverkar för ett gemensamt regelverk kring försvarsindustrins förutsättningar inom EU

F113:1 (Karlskrona arbetarekommun - enskild) att Sverige samverkar för ett gemensamt regelverk kring försvarsindustrins förutsättningar inom EU

F117:3 (Lunds arbetarekommun - enskild) att säga ja till en höjning av försvarsanslagen såväl i absoluta tal som i andel av BNP. Från dagens nivå till den nivå som krävs för att Sverige ska framstå som en trovärdig alliansfri nation

F127:3 (Lunds arbetarekommun) att vi noggrant analyserar hoten mot Sverige och svenska medborgare så att man gör rätt prioriteringar mellan satsningar på det militära försvaret och satsningar på omställning av vårt land så att det blir långsiktigt hållbart ekologiskt, ekonomiskt och socialt

F129:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Sverige utreder hur många människor som fängslades av svensk trupp i Afghanistan och om dessa utsattes för tortyr under den tid de var fängslade

5 F129:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Sverige vid militära insatser inte lämnar över fångar till parter där man kan misstänka att deras mänskliga rättigheter kommer att kränkas

F133:1 (Askersunds arbetarekommun) att föra en politik och med insatser höja självförsörjningsgraden betydligt

10 F137:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Sverige bör ställa upp med fältsjukhus för att undsätta skadade och sjuka i de krigsdrabbade länderna Syrien och Irak. Sverige har i flera andra krigshärdar och konflikter under de senaste hundra åren ställt upp med fältsjukhus. Dessa insatser har skett under FN-mandat och så bör även ske den här gången

15 F137:2 (Karlskrona arbetarekommun) att Sverige har en under årtionden varit en självklar aktör då det gäller humanism och solidaritet i världen. Det som händer i krig och konflikter i olika länder berör alla oss som bor på jorden. Att till exempel skicka fältsjukhus som Sverige gjorde under Koreakriget skulle göra stor nytta och bidra både till att rädda liv och minska mänskligt lidande

F140:1 (Simrishamns arbetarekommun - enskild) att Sverige skall upphöra med vapenexport till länder som är involverade i väpnade konflikter

20 F141:1 (Lunds arbetarekommun) att svensktillverkade vapen endast exporteras till demokratiska länder

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna F123:4, F124:1, F139:1

25 F123:4 (Göteborgs partidistrikt) att motsätta sig en utökning av skjutstillståndet för militära övningsverksamheten i Göteborgs södra skärgård

F124:1 (Kalmar arbetarekommun - enskild) att skyndsamt utreda Kustbevakningens framtid. Här kan gemensamma resurser användas på ett mycket bättre sätt än i dag

F139:1 (Norrköpings arbetarekommun - enskild) att verka för tillsättandet av en utredning om hur en omställning från militär till civil produktion kan stödjas

30 **Partistyrelsens utlåtande över motionerna B180:1, F111:2, F111:3, F114:1, F115:1, F115:2, F116:1, F117:4, F118:1, F121:1, F121:2, F122:1, F123:6, F123:7, F142:1, F143:1, F144:1, F145:1, F146:1**

UF65 Totalförsvarets personalförsörjning

35 När den förra regeringen avvecklade värnplikten med några få rösters marginal, varnade vi socialdemokrater för det nya systemets brister. Vi sade då att vi inte trodde att den frivilliga rekryteringen till Försvarsmakten skulle förmå att säkerställa tillgången till personal. Idag ser vi att de farhågor vi hade i stor utsträckning har slagit in.

- För att trygga Försvarmaktens tillgång till personal, påbörjade regeringen ett arbete tidigt efter tillträdet. Redan i december 2014 beslutade regeringen att göra det möjligt att kalla in tidigare totalförsvarspliktiga till repetitionsutbildning och under 2017 återaktiverar regeringen mönstrings- och tjänstgöringsplikten inom lagen om totalförsvarsplikt. Enligt den planering som finns kommer de första värnpliktiga att kallas in för grundutbildning under 2018. När värnplikten lades vilande av den förra regeringen, gjordes även lagstiftningen könsneutral. När nu värnplikten åter aktiverats omfattar den män och kvinnor i samma omfattning.
- 5
- 10
- 15
- 20
- 25
- Civilplikt ersatte de vapenfria utbildningarna 1995. En mönstrand som ansågs lämpad för tjänstgöring i totalförsvaret kunde skrivas in till antingen värnplikt eller civilplikt. Till följd av ekonomiska nedskärningar och ändrade förutsättningar för det civila försvaret inte var kommunerna inte längre intresserade av att krigsplacera några beredskapsmän. Detta gjorde att utbildningen av civilpliktiga helt upphörde under 2000-talet. I det arbete med ett modernt totalförsvaret som nu pågår, ser partistyrelsen emellertid att det kan finnas skäl att återuppta denna typ av utbildningar utifrån den typen av behov för det civila försvaret identifieras. Det är emellertid för tidigt att nu besluta om utredningar eller konkreta förslag avseende civilplikt. Att under hot om straffansvar kalla in en person för tjänstgöring är en inskränkning av den enskildes integritet som måste vägas av mot vilka behov som ska täckas. Därför anser partistyrelsen inte att pliktinstrumentet ska användas för att uppnå andra politiska syften än att säkerställa totalförsvarets tillgång till personal. Partistyrelsen anser att det dessutom är svårt att förena fackliga krav på kollektivavtalsenliga löner inom välfärden med att ha personal som tjänstgör med de förmåner som gäller inom ramen för totalförsvarsplikten.
- Rätten att vara vapenfri är en självklar del av den lagstiftning som idag reglerar totalförsvarsplikten och partistyrelsen ser ingen anledning att den bör ses över.

Räddningstjänsten

- Den kommunala räddningstjänsten är organiserad med brandmän som är anställda på heltid eller deltid. I vissa delar av landet är räddningstjänsten främst organiserad med deltidsanställda brandmän. Kommuner har vittnat om att det finns problem med att rekrytera och organisera räddningstjänsten med deltidsanställda, vilket i sin tur leder till att det är svårt att upprätthålla beredskapen. Det är inte acceptabelt. Människor ska kunna känna tillit till att räddningstjänsten är tillgänglig och väl förberedd innan, under och efter en olycka eller kris. Räddningstjänsten är ett kommunalt åtagande. Staten ska stödja kommunerna i deras arbete att tillmötesgå de lokala behoven. Därför görs nu en översyn av den kommunala räddningstjänsten med ett särskilt fokus på deltidsanställda brandmän och den statliga tillsynen. Sevesoverksamheter finns i stora delar av landet. En lagändring har trätt i kraft i syfte att förebygga allvarliga olyckshändelser inom den kemikaliehanterande industrin och för att begränsa skadorna om sådana olyckor skulle inträffa.
- 30
- 35

Partistyrelsen menar att dessa åtgärder ger goda förutsättningar för räddningstjänsten att arbeta utifrån regionala problembilder.

Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: B180:1, F111:2,
5 F111:3, F115:1, F115:2, F117:4, F123:7, F142:1, F143:1, F144:1, F145:1, F146:1

B180:1 (Örebro läns partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att fullfölja reformer som innebär den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män

F111:2 (Finspångs arbetarekommun - enskild) att skaffa och utbilda personal till

10 utlandstjänstgöring militärt och administrativt arbete

F111:3 (Finspångs arbetarekommun - enskild) att utbilda personal för beredskap och aktivt arbeta inom naturkatastrofer och olyckor i hemland samt i utlandet

F115:1 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra allmän värnplikt, som klarar personalförsörjningens krav på vårt försvar

15 F115:2 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra allmän mönstring

F117:4 (Lunds arbetarekommun - enskild) att som en möjlig inledning på ett återtaget

värnpliktssystem införa obligatorisk mönstring av såväl kvinnor som män vid 18 års ålder

F123:7 (Göteborgs partidistrikt) att villkoren för deltagande i den civila värnplikten blir de samma
20 som villkoren för den militära värnplikten

F142:1 (Södermanlands partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att fullfölja reformer som innebär den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män

F143:1 (Östergötlands partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att fullfölja reformer som innebär den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män

25 F144:1 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att fullfölja reformer som innebär den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män

30 F145:1 (Stockholms läns partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att fullfölja reformer som innebär den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män

F146:1 (Uppsala läns partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att fullfölja reformer som innebär den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män

Partikongressen föreslår besluta:

att avslå motionerna F114:1, F116:1, F118:1, F121:1, F121:2, F122:1, F123:6

35 F114:1 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna driver och utreder frågan i motionens anda så att de Räddningstjänstförbund som agerar inom hög risk områden och som har Seveso anläggningar kan få högre statsbidrag för sitt uppdrag

- F116:1 (Norbergs arbetarekommun) att Sverige återinför allmän värnplikt/samhällsplikt för alla ungdomar
- F118:1 (Sollentuna arbetarekommun) att initiativ tas för att utreda hur en obligatorisk könsneutral samhällsutbildning skulle kunna införas
- 5 F121:1 (Kristianstads arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att Försvarsmakten även fortsatt utvecklas i den riktning som lagts fast i de tidigare försvarsbesluten
- F121:2 (Kristianstads arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att riksdagsbeslutet 2009-06-16, om att Sverige skulle låta den allmänna värnplikten vila i fredstid, ligger fast
- 10 F122:1 (Malmö arbetarekommun) att en statlig utredning om medborgartjänstens införande görs
- F123:6 (Göteborgs partidistrikt) att initiera en utredning för att lägga fram ett förslag om en civil och ickemilitär värnplikt, som ett alternativ till militär värnplikt

MOTION F1

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Alla människors lika värde inom Europeiska unionen

Ämnet bör vara självklart åtminstone för oss Socialdemokrater. Men om vi går tillbaka till andra världskriget så var det att judar, zigenare, tattare och annat löst inte var intressanta att ha som medborgare i det egna häradet eller landet. (Beteckningarna är de som användes vid den tiden av bl.a svenska myndigheter.) Ute i Europa dödades dessa folkgrupper urskiljningslöst. För den judiska gruppen fördes journal för att nazismen skulle kunna uppvisa en lösning på judefrågan. Romerna var oftast analfabeter och räknades i antal vagnslaster.

När kriget var slut beslöt segrarmakterna att upprätta en frizon för den judiska gruppen i landet Palestina. För romerna i Europa gjordes under många år i princip ingenting. I Sverige gällde däremot inreseförbud mellan åren 1914 och 1953. Likartade särbestämmelser gällde även för andra folkspillror i Europa. Att romerna i Sverige blev undantagna från denna misär beror till stor del på den politiska strid som bedrevs av systrarna Katarina och Rosa Taikon med support av bl.a Hans-Göran Frank och Olof Palme (båda S). För dessa gällde det att kämpa mot bl.a fördomar från alla möjliga håll och kanter, även den egna gruppen, Till exempel kom följande diskussion upp: Om ett par tre år har vi fått motsvarigheten till nioårig grundskolekompetens men är då över femtio år. Har vi några chanser att få ett jobb? Trots allt verkar det ha gått något bättre för svenska romer än för exempelvis romer från Östeuropa.

Som medlem av Europeiska unionen är det vår skyldighet att göra något åt den nuvarande situationen i Östeuropa och då med hjälp av EU-parlamentet eller EU-kommissionen eller eventuellt EU-domstolen. Oavsett hur vi en gång röstade i valet om EU-medlemskap så är Sverige i dag medlem i Unionen så har vi här i landet lika stor skyldighet som alla andra att se till att alla EU-medborgare har möjlighet att leva ett drägligt liv.

Partikongressen föreslås besluta:

- F1:1 att den kommande partikongressen tar upp detta ärende till behandling då människor far illa på grund av den nuvarande situationen och varje försening enbart förvärrar den
- F1:2 att den kommande partikongressen uppdrar åt våra ledamöter på olika platser EU att alla människors lika värde blir mer än en vacker ramsa utan verklighet
- F1:3 att våra svenska representanter får i uppdrag att påverka alla socialister och socialdemokrater i Europa för att stödja detta så att det bli möjligt att genomföra så snart som möjligt

Erik Renfors

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F2

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Det är dags för ett svenskt erkännande av Kurdistan

Idag är kurderna den största folkgruppen som tyvärr fortfarande saknar rätt till en egen stat av omvärlden. Dessutom är kurder mellanösterns fjärde största folkgrupp, det är därför dags att kurderna också, som palestinerna, i enlighet med folkrätten får rätt till självbestämmande. Förutom att ett erkännande är en del av en solidarisk utrikespolitik kan det på lång sikt leda till stabilitet i ett område som idag i många delar härjas av ISIS. SSU har redan erkänt Kurdistan som stat (år 2011) och vi i SSU Uppsala tycker i enlighet med förbundet att kriterierna för en självständig stat idag uppfylls i den irakiska delen. Nu är det dags för partiet. Ett första steg på vägen kan därför vara att erkänna den irakiska delen i Kurdistan som stat.

Partikongressen föreslås besluta:

F2:1 att det Socialdemokratiska Arbetarepartiet ska verka för ett statligt erkännande av den irakiska delen av Kurdistan

SSU Uppsala

Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F3

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Framtidens folkrörelse bör bli en fredsrörelse - Fred är bara möjlig om vi börjar hos oss själva

Sverige har, utan att vi själva blivit direkt utsatta, upplevt Sovjetunionens diktatur, flera krig bland annat i Jugoslavien och Afrika samt nu senast i Syrien. Dessa krig har lett till massmord, även på civila, miljoner oskyldiga människor på flykt. Detta innebär oresonligt, väpnat våld och förakt för andra människors liv och grundläggande mänskliga rättigheter. Under tiden med allmänna värnplikten var det möjligt att fullgöra denna såsom vapenfri tjänst. Det innebär att den värnpliktige istället fick arbeta med katastrofhjälp och akutsjukvård. En sådan inriktning skulle komma hela samhället till godo och också höja vår beredskap att möta svåra olyckor.

Vi har nu den senaste tiden inbillats en invaderande fara och åsett en iscensättning i skärgården för mer pengar. Det har ackompanjerats av militärer, journalister och politiker som inte kunnat visa upp ett enda bevis. Det enda som är fullständigt klart är att mer till försvaret innebär större vinster för försvarsfabrikörer. Visserligen skall man inte lita på Putin, men är det troligt att vår avlägsne granne i öst skulle våga trotsa väst och nagga vår frihet i kanten?

Inser man hur krigets och våldets logik fungerar så finns bara en väg: Ersätt försvarets vapengrenar med cyberförsvaret, insatsstyrka, katastrofenheter och helikopterstyrka, som skall kunna användas civilt, även internationellt. Lagg ner vapenindustrin, som får vår neutralitet att framstå som kvalificerad dubbelmoral och invecklar oss i internationella mutskandaler. Ställ om krigsteknologin i civil användning, exempelvis för alternativ kraftförsörjning, miljö, sjukvårdsteknik osv. Låt oss konkurrera med fred! Genom en sådan omläggning till fred skulle också stora ekonomiska medel friställas som kunde användas till social förbättring, värdigt flyktingmottagande och vidgat fredsarbete. I det sammanhanget bör vi självklart inte gå in i Nato.

Den politiska grunden för motionen är vidare att krig alltid drabbar de små i samhället medan de stora alltid skyddar sig. Det är vi vanliga som blir kanonmat och drabbas av de ekonomiska följderna av konflikter. Låt oss avveckla krigets möjligheter och jobba för fred i och utanför Sverige!

Partikongressen föreslås besluta:

F3:1 att partikongressen uppdrar åt partistyrelsen eller regeringen att utreda konsekvenser av en inriktning på fredsarbete med uppgift att föreslå förändringar så att en framtida folkrörelse arbetar för fred och det svenska samhället blir inställt på fredsarbete

Bo Widegren

Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F4

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Laglösheten skadar ekonomin och hotar världsfreden

Makt korrumperar. Detta gäller också USA. Efter kalla kriget blev de den enda militära stormakten. De har inte arbetat för en fredligare världsordning och inte heller har de arbetat för att utveckla en internationell lagstiftning som följs av alla. De har fortsatt sin gamla politik att med dolda metoder och med öppna militära maktmedel lägga sig i andra länders förhållanden. Resultaten förskräcker i form av mänskligt lidande men också i form av ekonomisk oro. Sverige

bör markera tydligt mot denna politik och arbeta för en internationell ordning där alla länder respekterar internationell lag.

Partikongressen föreslår besluta:

F4:1 att alla länder ska följa internationell lag

F4:2 att konflikter om land- och vattenområden löses i domstol

Svante Lejon

Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F5

LUNDS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Sverige ut ur EU

Inför anslutningen till EU lovades att Sverige skulle få behålla saker som strejkrätt och kollektivavtalsmodell. Lavaldomen visar att så inte blev fallet.

Saker som Lavaldomen har möjliggjorts genom att beslut flyttats till odemokratiska instanser, som till exempel EU-domstolen. Det gör att medborgarnas inflytande minskar. Det finns en växande kritik mot EU i hela Europa och det är viktigt att den kritiken inte lämnas över åt högerextrema krafter.

För arbetarrörelsen har internationalismen alltid varit en ledstjärna. EU står i motsättning till internationell solidaritet eftersom det är ett supermaktsprojekt som bygger upp murar mot omvärlden. EU bedriver en kolonialistisk handelspolitik, en inhuman flyktingpolitik och i en del av EU:s medlemsstater, som Ungern, har demokratin börjat att avvecklas. Sverige borde i stället för en internationalistisk och solidarisk utrikespolitik och samarbeta med demokratiska, framstegsvänliga krafter i hela världen.

Eftersom folkomröstningen om EU-medlemskapet hölls 1994 har ingen som är född efter 1976 fått säga sitt om medlemskapet.

Partikongressen föreslår besluta:

F5:1 att kongressen tar ställning för att Sverige lämnar EU

F5:2 att det klargörs att vår internationella solidaritet gäller hela världen, inte bara EU-länder

F5:3 att Sverige ska prioritera samarbetet med demokratiska och progressiva länder utanför EU

SSU Frihet

Lunds arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F6

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Bedriv ett effektivt feministisk internationellt utvecklingssamarbete grundad i folkrätten!

I folkrätten är principen om icke-diskriminering grundläggande och förbud mot diskriminering grundat på bland annat kön gäller alla stater. Trots att diskriminering baserat på kön är förbjudet diskrimineras kvinnor på olika sätt överallt runt om i världen.

Främjande av kvinnors och flickors medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter är en förutsättning för att bekämpa fattigdom och viktigt för att minska miljö- och klimatproblemen. Kvinnors deltagande och inflytande är nödvändigt för att bygga fred och förebygga konflikter. Samtidigt är kvinnor kraftfulla förändringsaktörer som besitter stor kunskap och erfarenhet som är avgörande för att nå hållbar utveckling. Ojämlighet är ett av de absolut största hindren för ett lands utveckling.

Sverige utför ett omfattande arbete med att skapa förutsättningar för fattigdomsbekämpning, demokrati och utveckling genom utvecklingssamarbeten, även kallat bistånd. Sveriges regering har tidigare uttalat att jämlikhet är ett övergripande mål med utvecklingssamarbetet. I den Biståndspolitiska plattformen från 2014 anges till exempel ” De viktigaste målgrupperna för svenskt bistånd är kvinnor och flickor i fattiga länder samt de människor som på olika håll lever under förtryck”. Den nuvarande regeringen har än tydligare satt jämlikhet på agendan för sitt engagemang. I bland annat ”Policyramverk för det svenska utvecklingssamarbetet” (på remiss till 1 jul 2016) anges att Sverige ska verka för att kvinnokonventionen, även kallad CEDAW, och Agenda 2030 genomförs för att jämlikhet ska uppnås.

Men dessa skrivningar i de övergripande policydokumenten speglas inte i det faktiska utvecklingsbiståndet på nationell- och lokal nivå. I en examensuppsats vid Juridicum på Stockholms Universitet studerades Sveriges bistånd till Uganda, ett land där diskriminering i form av våld mot kvinnor är mycket vanligt förekommande. Studien visade att det helt saknades de praktiska initiativ som kunde förväntas för att uppfylla Sveriges ambitioner på området. Policydokumenten får inte bli tandlösa papperstigrar.

Denna motion syftar till att förbättra det svenska utvecklingssamarbetet i förhållande till att bekämpa diskriminering mot kvinnor och flickor genom att aktivt använda sig av existerande konventioner och mekanismer.

FNs Kvinnokonvention (CEDAW) ålägger alla Stater en skyldighet att respektera, skydda, främja och uppfylla kvinnors mänskliga rättigheter. Detta inkluderar ett fokus på de mest utsatta grupperna av kvinnor, så som flickor, äldre kvinnor, bisexuella, lesbiska och transkvinnor, änkor, migranter, HIV-positiva kvinnor, kvinnor med funktionsvariationer och kvinnor från etniska eller andra minoritetsgrupper. CEDAW är en av de konventioner som har flest anslutna stater med över 188 konventionsländer. Detta innebär att konventionsländerna har en juridiskt bindande skyldighet att uppfylla konventionen

CEDAW har en särskild kommitté som är ett FN-expertorgan. Kommitténs uppdrag är att granska genomförandet av CEDAW. Kommittén granskar de nationella rapporter som Konventionsstaterna vart fjärde år måste tillhandahålla och utvärderar de nationella åtgärder som vidtagits för att förverkliga CEDAW. Slutresultatet av varje rapportperiod är en avslutande s.k. observation där kommittén ger rekommendationer till staten. Vidare gör kommittén också generella rekommendationer som är ett verktyg för tillämpning och tolkning av konventionen till alla statliga parter. Kommitténs rekommendationer kan ses som en utvidgning av fördraget, dvs. vad en stat ska göra för att förverkliga kvinnors mänskliga rättigheter.

Om Sverige i sitt utvecklingssamarbete skulle använda så kallade due diligence standarder i relation till CEDAW och aktivt använda sig av CEDAW kommitténs rapporter och avslutande observationer med rekommendationer för utformandet av biståndet på landsnivå, skulle Sverige kunna, tillsammans med internationella, nationella och lokala initiativ, verka för ett effektivt genomförande av konventionen.

Sverige har en rättslig skyldighet att genomföra CEDAW endast inom Sveriges jurisdiktion, men alla konventionsländer ett ansvar för att genomföra CEDAW. Att genom biståndet aktivt verka för ett förverkligande av konventionen i alla de kontexter Sverige verkar är ett sätt att ta globalt ansvar för ökad jämlikhet.

Det är dags att Sverige visa att en feministisk utrikespolitik grundas i mänskliga rättigheter genom att också praktiskt använda folkrätten och de ansträngningar som görs inom FN. Att använda de verktyg som redan finns stärker civilsamhället i samarbetslandet, det stärker FN:s ställning, CEDAW som konvention och de mänskliga rättigheterna. Det är hög tid för att Sveriges ambitioner med att främja jämlikhet genom utvecklingssamarbeten också får praktiskt genomslag i alla länder och kontexter som Sverige verkar i och inte blir ännu en papperstiger.

Partikongressen föreslås besluta:

- F6:1 att Socialdemokraterna aktivt arbetar för att Kvinnokonventionen ska vara en del i analysen och planeringen av utvecklingsbistånd till alla dess konventionsländer där Sverige verkar
- F6:2 att Socialdemokraterna aktivt arbetar för att utvecklingssamarbetet ska i så hög grad som möjligt söka att uppfylla de rekommendationer som CEDAW kommittén ger
- F6:3 att Socialdemokraterna aktivt arbetar för att civilsamhället ska kunna vara aktiv i det arbete med rapporter och rekommendationer som CEDAW kommittén tar fram i varje konventionsland där Sverige har utvecklingssamarbete
- F6:4 att Socialdemokraterna aktivt arbetar för att Sverige i allt sitt utvecklingssamarbete ska sprida kunskap om Kvinnokonventionen och kvinnors mänskliga rättigheter samt sätt att utkräva dessa rättigheter

Unga S-kvinnor Rebella

Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F7

SÖDERTÄLJE ARBETAREKOMMUN

Erkänn folkmordet 1915

För över 100 år sedan mördades hundratusentals människor – om inte över en miljon i folkmordet som nu benämns Seyfo. Armenier, syrianer, assyrier, kaldéer och pontiska greker fick lida för en religiös utrensning i trakterna runt nuvarande Turkiet. Denna hemska händelse, som lämnat ärr hos många måste få sin rätt. År 2009 ställdes sig därför den Socialdemokratiska kongressen för ett arbete mot ett erkännande av folkmordet av både Sverige, EU och FN. Året därefter beslutade även riksdagen om att ställa sig bakom ett erkännande, men regeringens fullföljande har ännu uteblivit.

Partikongressen föreslås besluta:

- F7:1 att Socialdemokraterna ska verka för regeringens erkännande av folkmordet som ägde rum i det osmanska riket år 1915
- F7:2 att Socialdemokraterna ska verka för FN, EU och Turkiets erkännande av folkmordet som ägde rum i det osmanska riket år 1915

Södertälje arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F8

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Erkänn Västsahara

Stöd Västsaharas frihetskamp. Erkänn SADR nu, utöka FN-styrkan MINURSOs uppdrag samt öka det humanitära stödet till de västsahariska flyktinglägren

Alla folks frihet - hela världens fred

Socialdemokratin är en del av en internationell rörelse för fred och frihet, demokrati och utveckling, solidaritet mellan folk och länder och vi har en stolt tradition av stöd till befrielseörelser över hela världen.

Afrikas sista koloni är Västsahara. I hela Afrika återstår nu att befria ett land, Västsahara, ockuperat i mer än 40 år. Trots FN-resolutioner, beslut i Internationella Domstolen i Haag, EU-domstolen, ockuperas i strid med folkrätten större delen av Västsahara av Marocko. Ett litet land rikt på naturtillgångar, fosfat, fiske, oljeprospektering, grönsaksodling i stor skala som allt exploateras ockupationsmakten med stöd av ett stort antal inflyttade marockaner.

Hur arbetar socialdemokratin med Västsahara-frågan?

Åtminstone tre ordinarie partikongresser har fattat beslut om stöd till Västsahara, senast såväl ett politiskt stöd i form av erkännande av staten Västsahara, SADR, som ett utvecklat humanitärt stöd. I Riksdagen finns ett brett parlamentariskt stöd för detta. Utrikesminister Margot Wallström har i ett pressmeddelande lämnat andra förslag om stöd till Västsahara i början av året men därefter har inga konkreta förslag lagts.

Den stora skillnaden är ju att visa vårt politiska stöd och solidaritet med det västsahariska folket med ett erkännande. Motargumentet om att SADR ej behärskar huvuddelen av territoriet är ju inte ett absolut kriterium för erkännande t ex jämfört med Palestina.

Vi vidhåller därför kravet på ett erkännande av SADR, republiken Västsahara!

Vi kräver respekt för mänskliga rättigheter i den ockuperade delen av Västsahara. Den västsahariska befolkningen utsätts för ett alltmer hårdnande förtryck med många godtyckliga arresteringar och hårda domar mot västsahariska aktivister. För att kunna motverka detta menar vi att FN-styrkan MINURSO ska ges i uppdrag att övervaka respekten för mänskliga rättigheter i det ockuperade området.

Traneberg-Ålsten-Bromma socialdemokratiska kvinnoklubb har under årtionden arbetat med Västsaharafrågan, bland annat med ett lika beundransvärt som uthålligt stöd till S-kvinnors projekt Olof Palme-skolan för vuxenutbildning för unga kvinnor i flyktinglägret Layoun, men även genom förslag till uttalanden och motioner till S-kvinnors förbundsstämmor och partikongresser. Klubben upplever att partiet centralt inte följer fattade beslut och känner stor besvikelse över detta. Stockholms Allmänna kvinnoklubb delar vår systerklubbs inställning att vi måste visa vår solidaritet med det lilla folket och landet med att fortsätta kampen för ett fritt Västsahara.

Partikongressen föreslår besluta:

- F8:1 att Sverige snarast erkänner staten Västsahara, SADR, samt att det politiska och humanitära stödet till Västsahara kraftigt ökas i enlighet med ovanstående
- F8:2 att FN-styrkan MINURSOs mandat utökas att omfatta övervakning av respekt för mänskliga rättigheter i ockuperat område

Stockholms Allmänna Kvinnoklubb

Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F9

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Ett fritt Västsahara

I över 40 år har Marocko ockuperat Sahariska arabiska demokratiska republiken. Domstolen i Haag avslag Marockos rätt till landet redan året efter ockupationen. Inte heller erkände något land Marockos rätt till marken. Däremot erkände 80 länder den ny utropade republiken. FN lyckades förhandla fram ett fredsavtal där västsahariernas rätt till en folkomröstning om självständighet utlovades. Detta löfte har inte införlivats ännu.

I 15 år har Västsaharierna fredligt kämpat för ett fritt land. Marocko bemöter med brott mot de mänskliga rättigheterna. Människor tvångsförflyttas, den västsahariska kulturen får inte yttras och demonstranter, oftast kvinnor, blir misshandlade. Paralleller kan lätt dras till situationen i Sydafrika under apartheidregimen. Sverige var ett av de länderna som agerade emot styret. En liknande situation idag kräver åter handling.

Om vi menar allvar med en feministisk utrikespolitik som följer den internationella solidaritetens principer måste vi också våga ställa krav. Då FN inte lyckats att genomföra den utlovade

folkomröstningen måste Sverige verka för påtryckningar mot Marocko för att vi ska se några resultat inom en överskådlig framtid. Om det internationella samfundet kan se till att Marocko inte tjänar på att hålla, försvara och exploatera Västsahara kan det frambringa den oerhört försenade folkomröstningen. Därför bör Sverige verka för att det bilaterala ekonomiska stödet från EU till Marocko används som ett medel för att sätta press på Marocko. Vidare bör Sverige verka för att inga av EU:s handelsavtal med Marocko omfattar produkter från Västsahara och att västsaharierna själva ges rätt att bestämma över sitt territorium och sina naturtillgångar.

Partikongressen föreslår besluta:

- F9:1 att Sverige ska verka i FN och EU för att press sätts på Marocko att verkställa FN-resolutioner om folkomröstning
- F9:2 att Sverige ska verka för att det bilaterala ekonomiska stödet från EU till Marocko används som ett medel för att sätta press på Marocko
- F9:3 att Sverige ska verka för att inga av EU:s handelsavtal med Marocko omfattar produkter från Västsahara och att västsaharierna själva ges rätt att bestämma över sitt territorium och sina naturtillgångar
- F9:4 att Sverige ska verka för att FN-organet Minurso får ett mandat att bevaka att parterna respekterar att mänskliga rättigheter följs

Göteborgs partidistrikt

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F10

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Ett mer demokratiskt FN

Förenta Nationerna (FN) har sedan 1945 spelat en viktig roll i upprätthållandet av global fred och säkerhet. I detta arbete har FN:s säkerhetsråd en avgörande roll då denna församling har som främsta uppdrag att utreda hot mot fred, upprätthålla global fred samt försöka undvika konflikter och stötta demokratisk utveckling i världens länder. Säkerhetsrådet består idag av 15 medlemsstater, fem av dessa (Kina, USA, Storbritannien, Frankrike och Ryssland) är permanenta medlemmar och har rätt att stoppa beslut genom att lägga in ett veto mot beslutet. För att fatta beslut i krävs med andra ord att alla fem permanenta medlemsstater är överens om det beslut som ska fattas av rådet. Detta blir problematiskt på flera sätt. För det första ger denna struktur enskilda stater en mycket stark maktposition i en organisation där det är möjligt att argumentera för att ett flertal av världens länder ska ha rätt att vara delaktiga i beslutsprocessen. För det andra är dessa länder knappast de länder som värnar om mänskliga rättigheter eller förespråkar idealiska

modeller för demokrati. Detta kan exemplifieras med Kina som knappast kan betraktas som ett helt demokratiskt land med bristande följsamhet rörande mänskliga rättigheter. Det är också möjligt att argumentera för att länderna med vetorätt använder denna till sin egen fördel snarare än att stötta mänskliga rättigheter och fredlig utveckling i konflikter. Detta kan ses ett flertal konfliktsituationer världen över, till exempel 2006 då USA lade in ett veto mot säkerhetsrådets resolution om eldupphör i konflikten mellan Israel och Palestina med motiveringen att de ville värna om sin egen säkerhet. Detta är bara ett exempel av hundratals på resolutioner som stoppats på grund av de permanenta medlemmarnas vetorätt.

Som socialdemokrater har vi ett ansvar för att arbeta för att mänskliga rättigheter kommer i första hand, framför staters individuella intressen. Detta innebär att vi bör arbeta för att vetorätten i säkerhetsrådet ska avskaffas till fördel för en mer demokratisk struktur där säkerhetsrådets grundläggande uppdrag att främja global fred och säkerhet blir mer framträdande.

Partikongressen föreslår besluta:

F10:1 att Socialdemokraterna arbetar för att vetorätten i FN:s säkerhetsråd ska avskaffas

SSU Linköping

Linköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F11

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

EU + AU - bilaterala kultursamarbeten

Afrikanska Unionen, AU, är ett förbund mellan nästan alla stater på den afrikanska kontinenten. AU har inrättat ”Ekonomiska, Sociala och Kulturella rådet”, vilket för tillfället förkortas som ECOSOCC.

Genom en mångfald av ömsesidiga, bilaterala utbytesprojekt i de kulturella och sociala sfärerna, mellan europeiska och afrikanska kontinenternas kultur- och föreningsliv (på gräsrotsnivå) kan graden av kreativitet, idériakedom, entreprenörskap, privat näringsverksamhet öka i AU och i EU.

Ökande demokratisering, deltagande, delaktighet, jämlikhet, jämställdhet, förbättrad arbetsmarknad leder till bättre livsförhållanden för alla människor i sitt eget samhälle.

Partikongressen föreslår besluta:

- F11:1 att verka för många fler svenska och europeiska bilaterala gräsrotssamarbetsprojekt inom kultursektorn med AU via ECOSOCC
- F11:2 att verka för att Sverige utarbetar modernast möjliga sätt för att gräsrotsprojekt så enkelt som möjligt ska kunna söka och etablera kontakter och nätverka mellan EU och AU

Johan Löfström

Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F12

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

FN: IS begår folkmordsbrott i Irak

Islamiska staten gör sig inte skyldigt till folkmord i Mellanöstern. Det hävdar de båda regeringspartierna Socialdemokraterna och Miljöpartiet när riksdagen röstade i frågan i maj 2016. Det anser däremot FN. Samtliga partier, utom de båda regeringspartierna S och MP, hävdade i debatten innan beslutet fattades att IS dödande och förföljelser, som i synnerhet riktats mot kristna och kurdiska minoriteter, är ett folkmord. Vi anser att det är hög tid att socialdemokraterna omprövar sin ställning i frågan och ansluter sig till FN:s linje – att det är att anse som ett folkmord.

En av de minoriteter som är extra utsatt av IS är yazidierna. Det är en religiös grupp som i Irak finns främst i den norra delen av landet. Det finns både kurdisk- och arabisktalande yazidier. De förföljs av extrema islamister – och framför allt terrorgruppen Islamiska staten – som betraktar dem som avfallingar från den rätta läran, och många har tvingats konvertera till islam eller dödas.

För första gången har terrorgruppen Islamiska statens brott mot folkgruppen yazidier granskats i detalj av FN:s utredningskommission för Syrien. Det är också första gången FN som klassar IS förbrytelser som folkmord. IS försöker utrota hela folkgruppen på 400 000 personer genom mord, sexslaveri, tortyr samt ”utplånande av deras identitet”, enligt FN som beskriver brutalitet som såväl krigsbrott och krigsförbrytelser som folkmord.

Vi anser att det är dags att Socialdemokraterna tar tydlig ställning i frågan. Att det är hög tid att även vi ställer oss bakom det som FN har förklarat som ett folkmord.

Partikongressen föreslår besluta:

- F12:1 att ta ställning för att IS:s förföljelse av yezidier i Irak är att anses som ett folkmord

Avantgarde unga S-kvinnor Skåne

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F13

TYRESÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

För ett demokratiskt FN

Socialdemokraternas globala vision är en rättvis, fredlig och hållbar värld. En värld där varje människas okränkbara värde och rättigheter värnas solidariskt genom allas vårt ömsesidiga ansvar för varandra, över hela jorden.

För att närma oss den visionen behöver vi ett starkare och mer demokratiskt FN. Ett FN som har mandat och kraft att fatta och genomföra globala beslut utifrån världssamhällets intressen och på grundval av de mänskliga rättigheternas principer, liksom vårt senaste partiprogram också uttrycker:

Socialdemokratins demokratisyn känner inga nationsgränser. Målet är en global gemenskap grundad på demokratins ideal. (Partiprogrammet s5)

Internationell solidaritet innebär att stå upp för de mänskliga rättigheterna, vidga kretsen av demokratier och ge ett tydligt stöd till de rörelser som kämpar för detta. Men det handlar också om att vidga demokratins verkningsradie över nationsgränserna. (s5)

Internationaliseringen innebär också nya utmaningar för den demokratiska delaktigheten. Många politiska beslut, som tidigare kunde tas på nationell nivå, kräver idag internationella överenskommelser och gränsöverskridande lagstiftning. (s14)

Vi anser att hela FN-systemet bör reformeras för att åstadkomma en demokratiskt uppbyggd, global beslutsorganisation som bättre återspeglar förhållandena i dagens värld. (s24)

Så hur kan vi då mer konkret röra oss i denna riktning?

I oktober 2013 presenterade FN:s oberoende rapportör för främjandet av en demokratisk och rättvis internationell ordning, Alfred de Zayas, ”konkreta och pragmatiska rekommendationer” för en mer rättvis och demokratisk värld. De Zayas rapport lyfter särskilt fram förslaget att det bör upprättas en parlamentarisk församling inom FN (UNPA), som ett första genomförbart steg på väg mot ett framtida FN-parlament.

I juni 2015 presenterade Kommissionen för global säkerhet, rättvisa och styrning, ledd av USA:s tidigare utrikesminister Madeleine Albright och Nigerias tidigare utrikesminister Ibrahim A. Gambari, en rapport med förslag på hur vi kan möta den globala styrningens kris. Enligt rapporten skulle upprättandet av ett parlamentariskt organ inom FN innebära ett ”pragmatiskt försök att stärka relationen mellan FN och medborgarna och att överbygga världsglobalisationens demokratiska underskott.” Vidare skulle ett sådant organ enligt kommissionen utgöra ett ”komplement till det viktiga arbete som den Interparlamentariska Unionen (IPU) utför.”

Ett i första skedet rådgivande UNPA skulle kunna upprättas inom ramen för FN-stadgans begränsningar och utan möjlighet för säkerhetsrådets VETO-makter att blockera. UNPA skulle komplettera Säkerhetsrådets och Generalförsamlingens roll som mellanstatliga kanaler genom att erbjuda oss som mänsklighet, ”de Förenta Nationernas folk”, en starkare kanal i FN och i våra globala beslutsprocesser. UNPA skulle dessutom kunna bli en avgörande katalysator för ytterligare viktiga FN-reformer. UNPA kan sedan gradvis utvecklas till ett direktvalt FN-parlament i takt med att församlingen får allt starkare legitimitet hos mänskligheten och hos FN:s medlemsstater.

Flera parlamentariska organ, bland annat Europaparlamentet, Europarådets parlamentariska församling (PACE), det Pan-afrikanska parlamentet, den argentinska senaten, det kanadensiska underhuset och den tyska förbundsdagen har antagit resolutioner till stöd för UNPA-förslaget.

Därutöver stöds förslaget av över 1500 sittande eller tidigare parlamentariker från mer än 100 FN-medlemsstater, och av en mängd FN-tjänstemän, akademiker, nobelpristagare och företrädare för det globala civilsamhället. I Sverige stöder till exempel organisationer som SSU, S-studenter, Svenska FN-förbundet och Svenska freds- och skiljedomsföreningen UNPA-förslaget. Läs mer på UNPA-kampanjens hemsida: www.unpacampaign.org

Sverige skulle, tillsammans med en koalition av andra progressiva medlemsstater, kunna inleda en process för att samla stöd och lyfta förslaget i FN:s generalförsamling. Det skulle vara ett fint sätt att förvalta vår svenska tradition av starkt engagemang för FN och för demokratins principer, och det skulle samtidigt vara ett konkret svar på hur vi bättre kan möta vår tids ödesfrågor.

Socialdemokraterna i Tyresö vill bidra till att stärka demokratin i världen och Förenta Nationernas möjligheter att bygga en rättvis, fredlig och hållbar värld. Därför har vi beslutat oss för att stödja rörelsen för global demokrati och för upprättandet av en parlamentarisk församling inom FN. Vi uppmanar den socialdemokratiska partikongressen att göra detsamma!

Partikongressen föreslår besluta:

F13:1 att Socialdemokraterna uttrycker stöd för UNPA-kampanjens förslag att det upprättas och gradvis utvecklas ett demokratiskt FN-parlament.

Bror Perjus

Tyresö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F14

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

För ett demokratiskt FN

Socialdemokraternas globala vision är en rättvis, fredlig och hållbar värld. En värld där varje människas okränkbara värde och rättigheter värnas solidariskt genom allas vårt ömsesidiga ansvar för varandra, över hela jorden.

För att närma oss den visionen behöver vi ett starkare och mer demokratiskt FN. Ett FN som har mandat och kraft att fatta och genomföra globala beslut utifrån världssamhällets intressen och på grundval av de mänskliga rättigheternas principer, liksom vårt senaste partiprogram också uttrycker:

Socialdemokraternas demokratisyn känner inga nationsgränser. Målet är en global gemenskap grundad på demokratins ideal. (Partiprogrammet s5)

Internationell solidaritet innebär att stå upp för de mänskliga rättigheterna, vidga kretsen av demokratier och ge ett tydligt stöd till de rörelser som kämpar för detta. Men det handlar också om att vidga demokratins verkningsradie över nationsgränserna. (s5)

Internationaliseringen innebär också nya utmaningar för den demokratiska delaktigheten. Många politiska beslut, som tidigare kunde tas på nationell nivå, kräver idag internationella överenskommelser och gränsöverskridande lagstiftning. (s14)

Vi anser att hela FN-systemet bör reformeras för att åstadkomma en demokratiskt uppbyggd, global beslutsorganisation som bättre återspeglar förhållandena i dagens värld. (s24)

Så hur kan vi då mer konkret röra oss i denna riktning?

I oktober 2013 presenterade FN:s oberoende rapportör för främjandet av en demokratisk och rättvis internationell ordning, Alfred de Zayas, ”konkreta och pragmatiska rekommendationer”

för en mer rättvis och demokratisk värld. De Zayas rapport lyfter särskilt fram förslaget att det bör upprättas en parlamentarisk församling inom FN (UNPA), som ett första genomförbart steg på väg mot ett framtida FN-parlament.

I juni 2015 presenterade Kommissionen för global säkerhet, rättvisa och styrning, ledd av USA:s tidigare utrikesminister Madeleine Albright och Nigerias tidigare utrikesminister Ibrahim A. Gambari, en rapport med förslag på hur vi kan möta den globala styrningens kris. Enligt rapporten skulle upprättandet av ett parlamentariskt organ inom FN innebära ett ”pragmatiskt försök att stärka relationen mellan FN och medborgarna och att överbrygga världsansamlingens demokratiska underskott.” Vidare skulle ett sådant organ enligt kommissionen utgöra ett ”komplement till det viktiga arbete som den Interparlamentariska Unionen (IPU) utför.”

Ett i första skedet rådgivande UNPA skulle kunna upprättas inom ramen för FN-stadgans begränsningar och utan möjlighet för säkerhetsrådets VETO-makter att blockera. UNPA skulle komplettera Säkerhetsrådets och Generalförsamlingens roll som mellanstatliga kanaler genom att erbjuda oss som mänsklighet, ”de Förenta Nationernas folk”, en starkare kanal i FN och i våra globala beslutsprocesser. UNPA skulle dessutom kunna bli en avgörande katalysator för ytterligare viktiga FN-reformer. UNPA kan sedan gradvis utvecklas till ett direktvalt FN-parlament i takt med att församlingen får allt starkare legitimitet hos mänskligheten och hos FN:s medlemsstater. Flera parlamentariska organ, bland annat Europaparlamentet, Europarådets parlamentariska församling (PACE), det Pan-afrikanska parlamentet, den argentinska senaten, det kanadensiska underhuset och den tyska förbundsdagen har antagit resolutioner till stöd för UNPA-förslaget.

Därutöver stöds förslaget av över 1500 sittande eller tidigare parlamentariker från mer än 100 FN-medlemsstater, och av en mängd FN-tjänstemän, akademiker, nobelpristagare och företrädare för det globala civilsamhället. I Sverige stöder till exempel organisationer som SSU, S-studenter, Svenska FN-förbundet och Svenska freds- och skiljedomsföreningen UNPA-förslaget. Läs mer på UNPA-kampanjens hemsida: www.unpacampaign.org

Sverige skulle, tillsammans med en koalition av andra progressiva medlemsstater, kunna inleda en process för att samla stöd och lyfta förslaget i FN:s generalförsamling. Det skulle vara ett fint sätt att förvalta vår svenska tradition av starkt engagemang för FN och för demokratins principer, och det skulle samtidigt vara ett konkret svar på hur vi bättre kan möta vår tids ödesfrågor.

Socialdemokraterna i Stenungsund vill bidra till att stärka demokratin i världen och Förenta Nationernas möjligheter att bygga en rättvis, fredlig och hållbar värld. Därför har vi beslutat oss för att stödja rörelsen för global demokrati och för upprättandet av en parlamentarisk församling inom FN. Vi uppmanar den socialdemokratiska partikongressen att göra detsamma!

Partikongressen föreslår besluta:

F14:1 att Socialdemokraterna uttrycker stöd för UNPA-kampanjens förslag att det upprättas och gradvis utvecklas ett demokratiskt FN-parlament

Petter Ölmunger

Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F15

DALARNAS PARTIDISTRIKT

HDP:s politiker måste släppas fria och fredsförhandlingarna återupptas i Turkiet

Under 2016 har 150 mediabolag stängts ner, flera tusen journalister, parlamentariker, advokater, domare, akademiker, åklagare, fackligt aktiva, och MR-aktivister som riktat kritik mot den turkiska regeringen fängslats. Utöver det har ett stort antal nyhetsbyråer, tv-kanaler och dagstidningar ersatts av regeringstrogna journalister.

I november 2016 fängslades även HDP:s partiledare Selhattin Demirtas och Figen Yüksekdag tillsammans med flertalet folkvalda parlamentariker. Under september och november 2016 fängslades Diyarbakirs första kvinnliga borgmästare Gultan Kisanak och ytterligare 28 folkvalda borgmästare från olika kommuner som styrs av vårt systerparti HDP. Kommunernas styre har ersatts av regeringslojala företrädare.

Dessutom har den turkiska regeringen ändrat lagstiftningen så att häktade kan förhindras rätten till att träffa sina advokat upp till 6 månader.

Sverige, EU och internationella samfundet har ett tydligt ansvar att inte kompromissa bort eller blunda för den mycket allvarliga utvecklingen i Turkiet där grundläggande yttrande- och pressfrihet är under hårt angrepp. Den turkiska regeringen borde respektera mänskliga rättigheter, myndigheter och kommuners självständighet och rättsstatens principer. Det är ett hot mot demokratin om folkvalda politiker inte får fullfölja sina uppdrag att vara folkets främsta företrädare.

Även om Turkiets president Erdogan under senaste året skapat ett allt mer auktoritärt styre i Turkiet där oppositionen fängslats och tystast är den enda vägen till frihet och fred att turkiska staten och PKK återgår till fredsförhandlingar. Förhandlingarna pågick i varierande omfattning fram till dess att 32 ungdomar dödades i en självmordattentat utförd av IS/Daesh i staden Suruc och avbröts slutligen efter att Erdogans parti AKP i parlamentsvalet 2015 förlorade sin absoluta

majoritet genom att partiet HDP lyckades ta sig över 10 procentspärren och uppnådde 13 procent. HDP:s framgångar i parlamentsvalet resulterade i att regeringspartiet AKP gick miste om möjligheten att ändra den turkiska konstitutionen att öka presidentens makt i relation till parlamentet.

HDP och dess partiledare Selhattin Demirtas har haft en viktig roll som medlare mellan den turkiska staten, PKK och Abdullah Öcalan under fredsförhandlingarna, men även för att skapa en folklig acceptans för försoning mellan kurder och turkar.

Sverige, EU och internationella samfundet måste ställa krav på att Turkiet följer grundprinciperna för demokratin som yttrandefrihet och pressfrihet, samt rätten att engagera sig politiskt.

Partikongressen föreslår besluta:

F15:1 att kräva att vårt systerparti HDP:s politiskt folkvalda parlamentariker och borgmästare omedelbart släpps fria och återfår möjligheten att fullfölja sina uppdrag som folkvalda politiker, samt att fackligt aktiva, journalister och MR-aktivister även omedelbart släpps fria

F15:2 att verka för att fredsförhandlingar mellan turkiska staten och PKK återupptas, samt driva detta inom ramen för EU

Dalarnas partidistrikt

Dalarnas partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F16

BOTKYRKA ARBETAREKOMMUN

Hjälp Irak och Syriens minoriteter som står inför ett existentiellt hot

Båtar som sjunker, människor som drunknar, barn som slits från sina föräldrars barm och människoliv som förstörs. Detta är dagens Mellanöstern och nu även Europa.

Flyktingkatastrofen blir allt större och som enskild individ känner man hopplöshet.

Terrororganisationen ISISs framfart i både Syrien och Irak kan inte ha undgått någon under de senaste åren. Men man verkar ha glömt bort hur de allra svagaste i dessa samhällen lider: minoritetsgrupper som levt sida vid sida sedan urminnes tider i dagens Syrien och Irak, grupper som har varit symboliken för Orientens mångfald och som nu, tyvärr, håller på att försvinna.

Artikel 27 i FN:s konvention om medborgerliga och politiska rättigheter anger att i de stater där det finns etniska, religiösa eller språkliga minoriteter, ska de som tillhör sådana minoriteter ej

förvägras rätten att i gemenskap med andra medlemmar av sin grupp ha sitt eget kulturliv, att bekänna sig till och utöva sin egen religion eller att använda sitt eget språk. Men i skuggan av alla krig som pågått i Mellanöstern har minoriteternas etniska rättigheter kränkts är efter är. De som därför fått ta den största smällen är minoriteterna i dessa länder, minoritetsgrupper så som assyrier/syrianer, yezidier mm. Minoritetsgrupper som inte har inflytande i maktens korridorer. Dessa minoriteter har konsekvent försvagats, förföljts, mördats samt tvingats fly redan långt innan ISIS började härja i länderna. Detta bland annat för att ländernas regeringar inte följt FN:s konvention om medborgerliga och politiska rättigheter, samt handlat mot de mänskliga rättigheter som FN kräver att alla länder ska följa. Detta har resulterat i att de drabbats hårdast av inbördeskrigen i både Syrien och Irak då de redan innan var en försvagad grupp. Förvisso drabbas hela Irak och Syriens civilbefolkning men faktum kvarstår att de extra utsatta är dessa minoritetsgrupper. Detta då hela deras existens i Mellanöstern är hotad. På mindre än ett dygn tvingades i princip samtliga assyrier/ syrianer fly staden Mosul sommaren 2014. Att en stad som Mosul, som är Iraks näst största stad, töms på dess ursprungsbefolkning är inget annat än en etnisk rensning som måste stoppas.

Vi Socialdemokrater har länge varit de svagas röst samt kämpat för mångfald och allas mänskliga rättigheter. Tiden är därför mogen att vi står upp för dessa minoriteters mänskliga rättigheter. Vi står för ett samhälle där olika etniciteter och grupper kan samexistera. Dock är Syrien och Irak på väg att bli homogena samhällen där minoriteterna utplanas, just därför behöver vi Socialdemokrater göra vårt yttersta för att förhindra detta.

Människor på flykt vill inte fly, vi måste hjälpa dem att kämpa för sin fortsatta existens i deras ursprungsländer. Syrien och Irak har svikit dessa minoritetsgrupper, därför behöver de vårt stöd.

Partikongressen föreslår besluta:

F16:1 att Socialdemokraterna ska verka för att regeringen visar ett starkt politiskt ställningstagande för att stödja minoritetsgruppernas fortsatta existens i både Irak och Syrien

Nohadra Heido och Elias Tony

Botkyrka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F17

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Internationellt förbud mot kvinnlig könsstympning

Jag yrkar att på ett internationellt förbud mot kvinnlig könsstympning. Ingreppen är ju helt förödande för kvinnornas könsliv. Man beräknar att mer än 130 miljoner kvinnor världen över är könsstympade, och att 30 miljoner kvinnor kommer att utsättas för övergreppet de närmaste åren.

Könsstympning är ett kulturellt och från början religiöst fenomen, och att förändra sådant kan ta flera generationer. Dock har en del kvinnor i t.ex. Somalia, som könsstympat flickor, ”omvänts” och slutat med detta, vilket väcker förhoppningar.

Ingreppen sker ofta med primitiva redskap, som med vassa stenar, rakblad och dylikt, och den läkarvård som borde krävas finns ofta inte alls tillgänglig. Risken för komplikationer är därför mycket stor.

Ingreppen är vanliga i Afrika, men också bland indianstammar i Sydamerika, där beroende på att någon lokal gudom förargas av att kvinnor rör sig under könsakten. Men även i Mellanöstern, bland t.ex. kurder, kan könsstympning förekomma. IS har hotat könsstympta kvinnor i det territorium de behärskar.

Förbud mot könsstympning råder redan i Sverige, men i t.ex. USA och Frankrike saknas förbud. Ett internationellt förbud bör därför eftersträvas.

Motsvarande ingrepp på män, omskärelse, har ju inte samma negativa inverkan, även om känsligheten minskar för de omskurna männen. Men även där förekommer vanskliga operationsmetoder, ofta utförda av olämpliga ”kirurger”.

Vissa läkare t.o.m. rekommenderar ingreppet. Det är faktiskt så, att risken för kvinnors livmoderscancer minskar väsentligt när männen är omskurna. Lämplighet kan därigenom diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

F17:1 att SAP ställer sig bakom ett internationellt förbud mot kvinnlig könsstympning

F17:2 att Sveriges regering uppmanas göra sammalunda

Åke Näsholm

Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F18

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Lagstiftning om förbud mot kärnvapen

I samband med flottbesök av krigsfartyg från USA, grundstötningen av den sovjetiska ubåten U 137 (1981) och nu senast i samband med det aktuella Vårdlandsavtalet mellan Sverige och Nato har upprepade gånger påståtts, att det är förbjudet att föra in kärnvapen i Sverige. Detta är en missuppfattning och argumenterar för att ett sådant förbud bör införas i svensk lag.

Vad säger då svensk lag? När frågan preciseras på det sättet finns två huvudkandidater. Den ena är lagen om kärnteknisk verksamhet, antagen av riksdagen 1984 (SFS 1984:3). Denna lag handlar dock om kärnteknik för kraftproduktion och näraliggande frågor. Den innefattar visserligen förbud att utan tillstånd föra in uran eller plutonium i landet. Tillstånd ges av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer. Både lagens förarbeten och dess lydelse ger dock klart besked om att det är civil kärnkraft som lagen avser.

Den andra kandidaten är det internationella icke-spridningsfördraget, NPT, som trädde i kraft 1970. Innebörden är att endast fem stater – USA, Sovjetunionen (numera Ryska förbundsrepubliken), Frankrike, Storbritannien och Kina – tillåts ha kärnvapen, inte får dela med sig kärnvapen till några som helst mottagare (och dessutom förväntas rusta ner, vilket skett endast i mycket begränsad omfattning). Övriga deltagande stater förbinder sig att avstå. Samtidigt skulle civil kärnkraft, i internationellt kontrollerade former, kunna installeras i alla länder som hade intresse därav. Som icke-kärnvapenmakt (en av cirka 180 stater) inom NPT har Sverige alltså förbundit sig att inte tillverka, förvärva, mottaga eller använda kärnvapen.

Om någon lag inte finns vid det tillfälle då införelse av kärnvapen aktualiseras skulle en regering, även en minoritetsregering, utan lagändring eller ens ett riksdagsbeslut kunna tillåta sådan.

Är det så att denna förpliktelse förbjuder införandet av kärnvapen? Enligt en strikt tolkning av NPT:s artikel II skulle svaret kunna vara ja. Men denna föreskrift avsågs istället att tolkas så att kärnvapen kan placeras på icke-kärnvapenmaktens territorium utan att betraktas som överförda så länge kärnvapenmakten fortfarande har full kontroll över dem. USA har placerat ut kärnvapen i bland annat Nederländerna, Tyskland, Belgien, Italien och Turkiet men behållit kontrollen över dem. Detta har inte ansetts strida mot NPT, i varje fall inte av de berörda ländernas regeringar.

Men NPT pekar i sin artikel VII på en möjlighet att skapa fullständigt kärnvapenfria områden genom att regionalt inrätta så kallade kärnvapenfria zoner, vilket också skett på många håll.

Det har funnits planer på att vid kritiska lägen eller krig låta NPT träda ur kraft med följd att kontrollen skulle kunna överlåtas till respektive regering. Detta skulle dock strida mot NPT enligt den senare förklaring som (på svenskt initiativ) enhälligt antogs 1985 att NPT gäller ”under any circumstances”.

I praktiken är alltså läget klart: vårt medlemskap i NPT kan inte åberopas som ett lagligt förbud mot att till exempel USA skulle placera kärnvapen i Sverige. Några andra rimliga kandidater i svensk lagstiftning finns inte och har heller inte nämnts i debatten. Det är alltså oriktigt att hävda att införande av kärnvapen i vårt land är förbjudet i lag.

Om vi ser till våra grannländer är situationen något paradoxal. Norge och Danmark har varit medlemmar av Nato sedan dess bildande 1949, och är alltså som medlemmar bundna av fördragsorganisationens doktrin om avskräckning med kärnvapen. Men de utverkade (liksom Island och Spanien) ett undantag som fortfarande gäller, som innebär att kärnvapen inte ska kunna placeras på deras territorier i fredstid. Historisk forskning har visat att Norge under delar av kalla kriget var förberett att ta emot kärnvapen med kort varsel (se studier av den norska historikern Rolf Tamnes). Detta ger ännu en påminnelse om att en politisk avsikt kan naggas i kanten, och därför så starkt som möjligt bör skyddas av en entydig och klar lagstiftning.

Finland har haft en i jämförelse med övriga nordiska länder avvikande historia och andra erfarenheter. Landet har under en lång period präglats av sin närhet till Sovjetunionen. Viktigt i detta sammanhang är att Finland, i sin Kärnenergilag från 1987 – en liknande lag som den svenska som ovan nämnts – inkluderat en formulering som rakt ut säger: ”det är förbjudet att införa kärnvapen till Finland” (FFS 1987 nr 990, § 4).

I avsaknad av svensk lagstiftning är det alltså politiska beslut som ska garantera att införsel inte sker. Försvarsminister Peter Hultqvist bekräftar att det förhåller sig så (SvD 29 februari 2016): ”Vi är inte beredda att acceptera kärnvapen på svenskt territorium, i svenska hamnar eller i svenskt luftrum. Jag förutsätter att även följande regeringar följer den inriktningen.”

Det är alltså regeringen, och ”följande” regeringar, som ”förutsätts” hålla fast vid principen. I besläktade fall, till exempel NPT själv, och många aspekter kring kärnkraften, finns lagstiftning som uttrycker de folkvaldas vilja, och som regeringen kan åberopa och måste följa. Om någon lag inte finns vid det tillfälle då införsel av kärnvapen aktualiseras skulle en regering, även en minoritetsregering, utan lagändring eller ens ett riksdagsbeslut kunna tillåta sådan.

Partikongressen föreslår besluta:

F18:1 att Socialdemokraterna verkar för lagstiftning som förbjuder införandet av kärnvapen till Sverige

Umeå S-kvinnor

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F19

FALU ARBETAREKOMMUN

Lagstiftning om förbud mot kärnvapen

I samband med flottbesök av krigsfartyg från USA, grundstötningen av den sovjetiska ubåten U 137 (1981) och nu senast i samband med det aktuella Världlandsavtalet mellan Sverige och Nato har upprepade gånger påståtts, att det är förbjudet att föra in kärnvapen i Sverige. Detta är en missuppfattning och vi argumenterar för att ett sådant förbud bör införas i svensk lag.

Vad säger då svensk lag? När frågan preciseras på det sättet finns två huvudkandidater. Den ena är lagen om kärnteknisk verksamhet, antagen av riksdagen 1984 (SFS 1984:3). Denna lag handlar dock om kärnteknik för kraftproduktion och näraliggande frågor. Den innefattar visserligen förbud att utan tillstånd föra in uran eller plutonium i landet. Tillstånd ges av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer. Både lagens förarbeten och dess lydelse ger dock klart besked om att det är civil kärnkraft som lagen avser.

Den andra kandidaten är det internationella icke-spridningsfördraget, NPT, som trädde i kraft 1970. Innebörden är att endast fem stater – USA, Sovjetunionen (numera Ryska förbundsrepubliken), Frankrike, Storbritannien och Kina – tillåts ha kärnvapen, inte får dela med sig kärnvapen till några som helst mottagare (och dessutom förväntas rusta ner, vilket skett endast i mycket begränsad omfattning). Övriga deltagande stater förbinder sig att avstå. Samtidigt skulle civil kärnkraft, i internationellt kontrollerade former, kunna installeras i alla länder som hade intresse därav. Som icke-kärnvapenmakt (en av cirka 180 stater) inom NPT har Sverige alltså förbundit sig att inte tillverka, förvärva, mottaga eller använda kärnvapen.

Om någon lag inte finns vid det tillfälle då införsel av kärnvapen aktualiseras skulle en regering, även en minoritetsregering, utan lagändring eller ens ett riksdagsbeslut kunna tillåta sådan.

Är det så att denna förpliktelse förbjuder införandet av kärnvapen? Enligt en strikt tolkning av NPT:s artikel II skulle svaret kunna vara ja. Men denna föreskrift avsågs istället att tolkas så att kärnvapen kan placeras på icke-kärnvapenmaktens territorium utan att betraktas som överförda så

länge kärnvapenmakten fortfarande har full kontroll över dem. USA har placerat ut kärnvapen i bland annat Nederländerna, Tyskland, Belgien, Italien och Turkiet men behållit kontrollen över dem. Detta har inte ansetts strida mot NPT, i varje fall inte av de berörda ländernas regeringar. Men NPT pekar i sin artikel VII på en möjlighet att skapa fullständigt kärnvapenfria områden genom att regionalt inrätta så kallade kärnvapenfria zoner, vilket också skett på många håll.

Det har funnits planer på att vid kritiska lägen eller krig låta NPT träda ur kraft med följd att kontrollen skulle kunna överlåtas till respektive regering. Detta skulle dock strida mot NPT enligt den senare förklaring som (på svenskt initiativ) enhälligt antogs 1985 att NPT gäller ”under any circumstances”.

I praktiken är alltså läget klart: vårt medlemskap i NPT kan inte åberopas som ett lagligt förbud mot att till exempel USA skulle placera kärnvapen i Sverige. Några andra rimliga kandidater i svensk lagstiftning finns inte och har heller inte nämnts i debatten. Det är alltså oriktigt att hävda att införande av kärnvapen i vårt land är förbjudet i lag.

Om vi ser till våra grannländer är situationen något paradoxal. Norge och Danmark har varit medlemmar av Nato sedan dess bildande 1949, och är alltså som medlemmar bundna av fördragsorganisationens doktrin om avskräckning med kärnvapen. Men de utverkade (liksom Island och Spanien) ett undantag som fortfarande gäller, som innebär att kärnvapen inte ska kunna placeras på deras territorier i fredstid. Historisk forskning har visat att Norge under delar av kalla kriget var förberett att ta emot kärnvapen med kort varsel (se studier av den norska historikern Rolf Tamnes). Detta ger ännu en påminnelse om att en politisk avsikt kan naggas i kanten, och därför så starkt som möjligt bör skyddas av en entydig och klar lagstiftning.

Finland har haft en i jämförelse med övriga nordiska länder avvikande historia och andra erfarenheter. Landet har under en lång period präglats av sin närhet till Sovjetunionen. Viktigt i detta sammanhang är att Finland, i sin Kärnenergilag från 1987 – en liknande lag som den svenska som ovan nämnts – inkluderat en formulering som rakt ut säger: ”det är förbjudet att införa kärnvapen till Finland” (FFS 1987 nr 990, § 4).

I avsaknad av svensk lagstiftning är det alltså politiska beslut som ska garantera att införsel inte sker. Försvarsminister Peter Hultqvist bekräftar att det förhåller sig så (SvD 29 februari 2016): ”Vi är inte beredda att acceptera kärnvapen på svenskt territorium, i svenska hamnar eller i svenskt luftrum. Jag förutsätter att även följande regeringar följer den inriktningen.”

Det är alltså regeringen, och ”följande” regeringar, som ”förutsätts” hålla fast vid principen. I besläktade fall, till exempel NPT själv, och många aspekter kring kärnkraften, finns lagstiftning som uttrycker de folkvaldas vilja, och som regeringen kan åberopa och måste följa. Om någon lag inte finns vid det tillfälle då införsel av kärnvapen aktualiseras skulle en regering, även en minoritetsregering, utan lagändring eller ens ett riksdagsbeslut kunna tillåta sådan.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi att kongressen beslutar

Referenser:

Lars Ingelstam, professor emeritus i teknik och social förändring

Thomas Jonter, professor i internationella relationer, ordförande i Svenska Pugwash

Jan Prawitz, f.d. vetenskaplig rådgivare till Sveriges nedrustningsdelegation

Gunnar Westberg, professor emeritus i medicin, styrelseledamot i Svenska Läkare mot Kärnvapen

Partikongressen föreslår besluta:

F19:1 att det socialdemokratiska partiet skall verka för lagstiftning mot införande av kärnvapen till svenskt territorium

Jan-Olov Karlsson Fält, STS Falun Eva Nordgren, STS Falun
Falu arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F20

SKELLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN

Lagstiftning om förbud mot kärnvapen

I samband med flottbesök av krigsfartyg från USA, grundstötningen av den sovjetiska ubåten U 137 (1981) och nu senast i samband med det aktuella Världlandsavtalet mellan Sverige och Nato har upprepade gånger påståtts, att det är förbjudet att föra in kärnvapen i Sverige. Detta är en missuppfattning och argumenterar för att ett sådant förbud bör införas i svensk lag.

Vad säger då svensk lag?

När frågan preciseras på det sättet finns två huvudkandidater. Den ena är lagen om kärnteknisk verksamhet, antagen av riksdagen 1984 (SFS 1984:3). Denna lag handlar dock om kärnteknik för kraftproduktion och näraliggande frågor. Den innefattar visserligen förbud att utan tillstånd föra in uran eller plutonium i landet. Tillstånd ges av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer. Både lagens förarbeten och dess lydelse ger dock klart besked om att det är civil kärnkraft som lagen avser.

Den andra kandidaten är det internationella icke-spridningsfördraget, NPT, som trädde i kraft 1970. Innebörden är att endast fem stater – USA, Sovjetunionen (numera Ryska förbundsrepubliken), Frankrike, Storbritannien och Kina – tillåts ha kärnvapen, inte får dela med

sig kärnvapen till några som helst mottagare (och dessutom förväntas rusta ner, vilket skett endast i mycket begränsad omfattning). Övriga deltagande stater förbinder sig att avstå. Samtidigt skulle civil kärnkraft, i internationellt kontrollerade former, kunna installeras i alla länder som hade intresse därav. Som ickekärnvapenmakt (en av cirka 180 stater) inom NPT har Sverige alltså förbundit sig att inte tillverka, förvärva, mottaga eller använda kärnvapen. Om någon lag inte finns vid det tillfälle då införsel av kärnvapen aktualiseras skulle en regering, även en minoritetsregering, utan lagändring eller ens ett riksdagsbeslut kunna tillåta sådan.

Är det så att denna förpliktelse förbjuder införandet av kärnvapen? Enligt en strikt tolkning av NPT:s artikel II skulle svaret kunna vara ja. Men denna föreskrift avsågs istället att tolkas så att kärnvapen kan placeras på icke-kärnvapenmaktens territorium utan att betraktas som överförda så länge kärnvapenmakten fortfarande har full kontroll över dem. USA har placerat ut kärnvapen i bland annat Nederländerna, Tyskland, Belgien, Italien och Turkiet men behållit kontrollen över dem. Detta har inte ansetts strida mot NPT, i varje fall inte av de berörda ländernas regeringar. Men NPT pekar i sin artikel VII på en möjlighet att skapa fullständigt kärnvapenfria områden genom att regionalt inrätta så kallade kärnvapenfria zoner, vilket också skett på många håll.

Det har funnits planer på att vid kritiska lägen eller krig låta NPT träda ur kraft med följd att kontrollen skulle kunna överlåtas till respektive regering. Detta skulle dock strida mot NPT enligt den senare förklaring som (på svenskt initiativ) enhälligt antogs 1985 att NPT gäller ”under any circumstances”.

I praktiken är alltså läget klart: vårt medlemskap i NPT kan inte åberopas som ett lagligt förbud mot att till exempel USA skulle placera kärnvapen i Sverige. Några andra rimliga kandidater i svensk lagstiftning finns inte och har heller inte nämnts i debatten. Det är alltså oriktigt att hävda att införande av kärnvapen i vårt land är förbjudet i lag.

Om vi ser till våra grannländer är situationen något paradoxal. Norge och Danmark har varit medlemmar av Nato sedan dess bildande 1949, och är alltså som medlemmar bundna av fördragsorganisationens doktrin om avskräckning med kärnvapen. Men de utverkade (liksom Island och Spanien) ett undantag som fortfarande gäller, som innebär att kärnvapen inte ska kunna placeras på deras territorier i fredstid. Historisk forskning har visat att Norge under delar av kalla kriget var förberett att ta emot kärnvapen med kort varsel (se studier av den norska historikern Rolf Tamnes). Detta ger ännu en påminnelse om att en politisk avsikt kan naggas i kanten, och därför så starkt som möjligt bör skyddas av en entydig och klar lagstiftning.

Finland har haft en i jämförelse med övriga nordiska länder avvikande historia och andra erfarenheter. Landet har under en lång period präglats av sin närhet till Sovjetunionen. Viktigt i detta sammanhang är att Finland, i sin Kärnenergilag från 1987 – en liknande lag som den svenska som ovan nämnts – inkluderat en formulering som rakt ut säger: ”det är förbjudet att införa kärnvapen till Finland” (FFS 1987 nr 990, § 4).

I avsaknad av svensk lagstiftning är det alltså politiska beslut som ska garantera att införsel inte sker. Försvarsminister Peter Hultqvist bekräftar att det förhåller sig så (SvD 29 februari 2016): ”Vi är inte beredda att acceptera kärnvapen på svenskt territorium, i svenska hamnar eller i svenskt luftrum. Jag förutsätter att även följande regeringar följer den inriktningen.”

Det är alltså regeringen, och ”följande” regeringar, som ”förutsätts” hålla fast vid principen. I besläktade fall, till exempel NPT själv, och många aspekter kring kärnkraften, finns lagstiftning som uttrycker de folkvaldas vilja, och som regeringen kan åberopa och måste följa. Om någon lag inte finns vid det tillfälle då införsel av kärnvapen aktualiseras skulle en regering, även en minoritetsregering, utan lagändring eller ens ett riksdagsbeslut kunna tillåta sådan.

Partikongressen föreslår besluta:

F20:1 att Socialdemokraterna verkar för lagstiftning som förbjuder införandet av kärnvapen till Sverige

Susanne Dufvenberg

Skellefteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F21

KUNGÄLVS ARBETAREKOMMUN

Mer aktivt och öppet stöd till demokratiska rörelser för utveckling av demokrati och mänskliga rättigheter i Somalia

Det pågår just nu i många länder en strävan mot demokrati som tydliggörs av befolkningarnas krav på förändring och deras förhoppning att kunna påverka sin framtid. Att gå från diktatur, extremismen till demokrati är en lång och påfrestande kamp. Det innebär förutom fria val också utveckling av mänskliga rättigheter som yttrandefrihet, pressfrihet, lika rättigheter för kvinnor och män, uppbyggnad av fungerande rättssystem och andra demokratiska institutioner.

Socialdemokraterna (Palmecenter) kan praktiskt stödja befolkning och massmedia i dessa länder i deras arbete för att införa demokrati, i att delta i det demokratiska arbetet och utvecklingen av demokratiska institutioner. Stödet kan bestå av att bjuda hit företrädare för demokratiska rörelser som får träffa svenska politiker och media. Sverige kan ge en internationell plattform och bidra med ekonomiskt stöd, utbildning och experthjälp. Vi vill särskilt i detta sammanhang uppmärksamma Somalia.

Sverige kan bättre bevaka och uppmärksamma situationen i Somalia (situationer,) och verka för

ökad kunskap och engagemang i demokratiska frågor, verka för kunskaper och insikter om människors rättigheter. Yttrande- och opinionsfrihet kommer att befrämja (befrämjar) ekonomisk, kulturell och social framgång i Somalia.

Partikongressen föreslår besluta:

F21:1 att Socialdemokraterna verkar för att Sverige genom mer aktivt och öppet stöd till de demokratiska rörelserna i Somalia bidrar till utveckling av demokrati och mänskliga rättigheter i Somalia (som är en av områden som saknar demokratisk samhällsordning)

Liban Wehlie

Kungälv's arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F22

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Ny offensiv satsning

Sverige är medlem i EU och verkar i denna union. Vi gör det tillsammans med andra länder. Även om Sverige jobbar ihop med andra länder för att åstadkomma förändringar är det också via partitillhörighet som sådana kan genomföras.

Socialdemokratin i EU behöver få mer självförtroende. Den har under de senaste årtiondena tappat mark och förlorat väljare till andra partier. Andelen som röstar på socialdemokraterna runt om i Europa minskar. Samtidigt har populistpartier på höger- och vänsterkanten vunnit nya väljare. Socialdemokraterna pressas tillbaka.

I länder som Italien och Grekland har socialdemokraterna reducerats till småpartier på mellan 5-7 procent. I många länder ligger stödet på mellan 10-19 procent. I andra är det mellan 20-29 procent. Inga bra siffror med tanke på att stödet innan har pendlat mellan 30-50 procent. Socialdemokraterna har tappat sin attraktivitet hos väljarna.

Finanskrisen 2008-2009 och den medföljande långa recessionen har inte gjort att socialdemokratin har lockat mängder med nya väljare i de europeiska länderna. Istället är det populistpartier som har fångat väljarnas vilja till förändring att få det bättre. En förändring som väljarna anser att socialdemokratin inte står för längre.

Det hade därmed varit bra om socialdemokraterna i EU samlar sig runt ett gemensamt reformprogram för att få fart på EU med fokus på fler i arbete, minskad fattigdom, bra

utbildning, boende och ökad jämlikhet. Om detta görs på EU-nivå kan de socialdemokratiska partierna ses som den förändringskraft som bäst tar tillvara invånarnas bästa.

Partikongressen föreslår besluta:

F22:1 att Socialdemokraterna i Sverige arbetar på EU-nivå tillsammans med andra socialdemokratiska partier till att ta fram en gemensam offensiv politik för EU

Roger Jönsson

Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F23

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Oanständigt att ställa flyktingar och fattiga mot varandra – stoppa urholkningen av biståndet

Sverige har länge varit en välrenommerad aktör inom den internationella utvecklingsarenan. En biståndsgivare av världsklass och ett föregångsland när det gäller humanitärt arbete. Det svenska stödet har medverkat till fattiga länders ekonomier och politiska utveckling. Så som det socialdemokratiska partiprogrammet uttrycker är Sverige också ett av de få länder i världen som lyckats behålla ett generöst och högkvalitativt bistånd. Detta hotas nu av drastiskt ökat användande av biståndsmedel till andra syften än fattigdomsbekämpning.

År 1970 enades världens rika länder om målet att avsätta 0,7 procent av BNI utvecklingsbistånd. Sverige antog målet om 1 procent av BNI och har sedan dess blivit en av de mest grundläggande principerna för det svenska biståndet. Det så kallade enprocentsmålet har också länge sett ett brett parlamentariskt stöd. Under 2015 nådde Sverige nästan upp till enprocentsmålet (0,98 %) men samtidigt stannade rekordmycket av pengarna för internationella biståndet i Sverige. 22 procent av budgeten användes till kostnader för flyktingmottagandet. För året 2016 beräknas så mycket som 12,3 miljarder kronor tas från biståndsbudgeten, totalt 28,3 procent.

Urholkningen av biståndet innebär stora konsekvenser för fattiga människor i världen. Redan de 8 miljarder som regeringen hittills tagit skulle räcka till 2 miljoner malariabehandlingar, 5 veckors specialmat för undernärda barn, 20 miljoner doser mässlingsvaccin, 20 miljoner doser stelkrampsvaccin, 20 miljoner doser poliovaccin, 20 miljoner myggnät, rent vatten till 20 miljoner människor, 50 000 vattenpumpar, 100 miljoner vattenreningstabletter, 30.000 skyddspaket mot Ebola och 2 miljoner filter. Biståndets aktörer får svårare att utföra sitt jobb med en ryckig budget som höjs och sänks flera gånger per år och motverkar långsiktigheten i insatserna. Den bristande transparensen och insynen kring beräkningen av avräkningarna gör det också svårt att

granska rimligheten i summorna.

Att låta biståndet betala flyktingmottagandet är ingen självklarhet. Faktum är att Sverige är det av givarländerna som toppar listan av det som använder allra mest av biståndsbudgeten till inhemska kostnader för flyktingmottagande. Detta är också en utveckling som eskalerat under den S-ledda regeringen – som under sin tid som opposition många gånger kritiserat Alliansregeringen för avräkningarna som började öka drastiskt under 2007-2008. Trovärdigheten som biståndsgivare och samarbetspartner hotas av denna oacceptabla ordning.

Sverige ska ha en solidarisk och human flyktingpolitik men att ta pengar från människor som lever i fattigdom för att betala för andra människors rätt till skydd är inte solidarisk politik. Detta innebär också att trovärdigheten som biståndsgivare och samarbetspartner hotas. Transparensen mot det svenska folket försämras också då budgeten används på ett otydligt sätt.

Socialdemokraterna har lång historia av internationell solidaritetspolitik där global utveckling genom generöst bistånd varit en viktig del. Genom det viktiga engagemanget för Förenta Nationerna, den feministiska utrikespolitiken och klimatutmaningarna har den S-ledda regeringen visat sig stå upp för den globala utvecklingen i jämlikhetens tecken. Men den höga svansföringen rimmar inte väl med det budgettekniska spel som de facto ställer utsatta människor mot varandra. Socialdemokratin måste värna ett generöst och humant flyktingmottagande utan att för den delen förta fattiga människors möjlighet till utveckling.

Partikongressen föreslår besluta:

- F23:1 att Socialdemokraterna åter gör ett aktivt ställningstagande för enprocentsmålet som en av de viktigaste principerna för det internationella utvecklingsbiståndet
- F23:2 att Socialdemokraterna stoppar avräkningarna av kostnader för flyktingmottagande från budgeten för det internationella utvecklingsbiståndet
- F23:3 att Socialdemokraterna aktivt verkar för Sverige som del av OECD DAC avskaffar möjligheten att använda biståndsmedel till inhemskt flyktingmottagande

Unga S-kvinnor Rebella

Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F24

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Stöd för en feministisk utrikespolitik

När vår nya socialdemokratiska regering tillträdde aviserades en omläggning av utrikespolitiken i och med att Carl Bildt ersattes av Margot Wallström. Det sas att utrikespolitiken skulle vara feministisk. Kanske var det inte så många som anade vad denna förändring bestod av. Redan i regeringsförklaringen angavs att Palestina skulle erkännas som stat, vilket väckte ett ramaskri från Israel men även från borgerligt håll, särskilt en del "liberala" dagstidningar. Naturligtvis fick man räkna med att israelvänliga krafter försökte ge detta beteckningen antisemitiskt, vilket är omdömet om allt som görs för att förverkliga/kräva tvåstatslösning. Margot Wallström blev i egenskap av Sveriges utrikesminister skamligt och oartigt behandlad vid en arabkongress efter det att hon kallat Saudiarabiens straffsystem med piskrapp och offentliga halshuggningar för medeltida. I båda dessa saker har vi alltså inte längre en hycklande utan en feministiskt saklig utrikespolitik. Bra! Den borgerliga pressen har talat om oskicklig hantering och Svenskt Näringsliv som saknar annan ledstjärna än att göra vinster på affärsförbindelser instämde i kritiken. Även i andra hänseenden har borgerliga kritiserat den socialdemokratiska utrikespolitiken. När borgarna ylar är det viktigt att vi stödjer våra politiska företrädare!

Vi har också inom utrikespolitiken framgångar såsom platsen i Säkerhetsrådet och också att Margot Wallström personligen sköter värvet som utrikesminister så väl att hon är den mest populära ministern i Sverige och så att hon förvärvat internationellt gott anseende. Det är emellertid en förhoppning att en feministisk utrikespolitik innebär mer fokus nedrustning och fredsarbete inom ramen för vår alliansfrihet. Vidare att frågor om kvinnors ställning och utbildning prioriteras i det internationella arbetet. Och därutöver att kapitalistiskt investererstöd hålls utanför vår utrikeshandel.

Partikongressen föreslås besluta:

F24:1 att partikongressen uttalar sitt helhjärtade stöd för Margot Wallström och Sveriges feministiska utrikespolitik

Socialdemokratiska kvinnoklubben Karolina och Socialdemokratiska föreningen för skola och utbildning

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F25

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Sverige inte ska ta pengar från biståndsbudgeten för att finansiera flyktingmottagandet

Sverige är i särklass det största mottagarlandet utav svenskt bistånd. En femtedel av biståndsbudgeten går åt till att finansiera flyktingmottagandet. Sverige är det OECD land som behåller den största delen utav sitt bistånd i det egna landet. Västra Götalands län fick mer i biståndspengar 2013 än fattigdomsbekämpningen i Moçambique tillexempel. Tyskland och Storbritannien använde ungefär 1 % utav sin biståndsbudget 2013 för att finansiera flyktingmottagandet. Sverige får kritik från OECD:s biståndskommitté som pekar på det motsägelsefulla i att ta från biståndet som kan minska människors behov av att fly till att finansiera flyktingmottagandet. Med dagens politik så ställer regeringen redan utsatta grupper mot varandra. Det är de mest fattiga och mest utsatta människorna i världen som får betala priset. Sverige tillhör ett av de rikaste länderna i världen och ska klara att bära flyktingmottagandet utan att ta ifrån biståndsbudgeten. Vi har råd med både en human migrationspolitik och en stark bistånds- och utvecklingspolitik.

Partikongressen föreslås besluta:

F25:1 att Sverige inte ska bekosta flyktingmottagandet med medel från biståndsbudgeten

Mattias Elensjö

Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F26

FINSPÅNGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Turkiet och Syrien

Sedan 2012 har norra delen av Syrien kontrollerats av det kurdiska partiet PYD, som med hjälp av sina väpnade grenar YPG och YPJ (en helt kvinnlig armé, som totalt utgör ca 40 % av Rojavas soldater) försvarat området mot olika jihadistgrupper (däribland IS), samt emellanåt mot regimens försök att återta kontroll över delar av territoriet. PYD kallar den här regionen för Rojava, som rätt och slätt betyder "väst" på kurdiska.

Den ideologi som ligger till grund för samhällsprojektet i Rojava skiljer sig betänkligt från angränsande regioners ideologiska fundament.

I Rojava är jämställdheten lagstiftad. Varje myndighet leds av en kvinnlig och en manlig representant. Sharialagar är förbjudna, liksom barnäktenskap och månggifte. Till detta satsar man hårt på studier i jämställdhet och feminism vid de utbildningsinstitutioner man startat sedan man fick kontroll över området. Rojava är dessutom inte bara ett kurdiskt projekt. Turkmenier, assyrier, syrianer och araber innehar flera viktiga poster i administrationen, och de har alla rätt till sina respektive kulturer och språk.

Rojava är uttalat sekulärt, och det samhällskontrakt som fungerar som lag för området förbjuder uttryckligen religioners inblandning i politiskt liv och beslutsfattande. Rojava är dock under stark press just nu. Vill det sig riktigt illa så kan allt det man hittills uppnått gå förlorat, då flera av de övriga aktörerna i detta krig är fast beslutna att till varje pris förhindra uppkomsten av en sekulär och demokratisk stat till största delen administrerad av kurder.

Kriget har tagit en ny vändning nu när Turkiet i slutet av augusti 2016 för första gången officiellt korsat gränsen till Syrien. Turkiet har sedan krigets inledning officiellt sett varit en del av den koalition som bekämpar IS. Dock har det sedan krigets början inkommit en mängd uppgifter som pekar på att Turkiets huvudsakliga anledning till att ge sig in i kriget inte är att stoppa IS, utan att stoppa kurderna och samhällsprojektet i Rojava.

Dessa uppgifter pekar bland annat på att IS-krigare samt andra jihadister under hela kriget kunnat korsa den turkiska gränsen utan problem, för att senare ansluta sig till IS eller andra jihadistgrupper. Det finns även omfattande dokumentation gällande vapenleveranser från Turkiet till jihadistgrupper i Syrien. Utöver detta har IS under flera år kunnat dryga ut sina inkomster via försäljning av olja till Turkiet, och IS-krigare har sedan flera år tillbaka kunnat få vård på turkiska sjukhus för att sedan återigen korsa gränsen och återansluta sig till IS.

Dessa företeelser har givetvis inte gått obemärkta förbi. Dock har Turkiets president Erdoğan slagit ner hårt på all form av kritisk journalistik, och bland annat Can Dündar och Erdem Gül, två av de journalister som avslöjade smugglingen av vapen, står nu åtalade för terrorbrott (detta i turkisk mening, d.v.s. att öppet kritisera regimen).

Turkiet har under de senaste åren terrorbombat kurdiska städer, satt eld på odlingar på andra sidan gränsen, skjutit människor som velat ansluta sig till kampen mot IS då Kobane stod under belägring, samt på flera andra sätt försökt att motarbeta det kurdiska självstyret. Genom att man agerat på detta sätt har man underlättat för IS, då man bekämpat den styrka som varit överlägset effektivast i kampen mot terrorgrupperna i Syrien.

De regimtrogna styrkorna i Syrien höll sig länge ifrån konflikter med Rojava, men i skrivande stund (oktober 2016) har regimstyrkor bombat kurdiska mål i Hasaka, och retoriken mellan dem och kurderna har hårdnat. Detta samtidigt som Erdoğan's regim för första gången sedan krigets start närmat sig Assad.

När turkiska trupper för första gången gick över gränsen in i Syrien, så gör man det under förespegling att man bekämpar IS, men då man fram till nu inte lyft ett finger för att få IS ut ur det område där man nu försöker driva ut dem, så är det uppenbart att dessa åtgärder vidtas för att förhindra att kurderna tillskansar sig mer land.

EU, och därmed Sverige, har ett ingående samarbete med Turkiet gällande att stoppa flyktingströmmarna till Europa. Detta har gjort att europeiska politiker, och därmed till viss del europeisk media, valt att blunda för Turkiets hållning i denna konflikt. Frågan är dock om det verkligen är värt det. Är en regim som utöver nämnda brott även gjort stora inskränkningar i yttrandefriheten, fängslat tusentals kritiker, avskedat och belagt tusentals akademiker med utreseförbud i skenet av statskuppöversöket, samt uttryckt att YPG och IS är samma typ av terrororganisationer verkligen en tillförlitlig partner om man vill ha fred i mellanöstern?

Kan den svenska regeringen med trovärdigheten i behåll kalla sig feministisk, samtidigt som man betalar ut enorma belopp av svenska skattepengar till islamister som krigar mot uttalade feminister? Är det verkligen rätt av EU att förhandla om visumfrihet med ett land som under flera år haft en öppen gräns in till IS-kontrollerade områden? Svaret är självfallet nej. Den svenska regeringen borde istället ställa sig bakom samhällsprojektet i Rojava, som precis som det svenska samhället bygger på humanism, demokrati och jämställdhet. Att man inte gjort det hittills är skandalöst. Att man inte gjort det hittills beror dock säkerligen mycket på att det inte finns någon stor inhemsk opinion som tryckt på i dessa frågor.

Partikongressen föreslår besluta:

- F26:1 att Socialdemokraterna aktivt verkar för att EU och därmed Sverige drar in stödet till regimen i Turkiet omedelbart
- F26:2 att Socialdemokraterna fördömer all turkisk aggression gentemot Rojava, samt allt turkiskt stöd till jihadistgrupper i Syrien
- F26:3 att Socialdemokraterna aktivt stödjer samhällsprojektet i Rojava

Johan Lennartsson

Finspångs arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F27

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Östersjön - en kärnvapenfri zon

I världen finns det över 16 000 kärnvapen. En stor arsenal som kan förinta allt liv på vår planet flera gånger om. Ett vapen så förödande att det måste bort. Den ökande militariseringen och antalet militära konflikter inom och mellan länder skapar långtgående problem för civilbefolkningarna. Än så länge har inte kärnvapen använts men denna stora arsenal finns. Ingen vet om dessa kommer att användas i framtiden.

Runt om i världen finns det kärnvapenfria zoner. Sydamerika är ett sådant, liksom i Stilla Havet, Sydostasien och i Afrika. En rekommendation har tagits av Nordiska Rådet för två decennier sedan om att Norden skulle vara en kärnvapenfri zon. Sedan dess har inget hänt i frågan.

I regeringsförklaringen från 1985 pekade Olof Palme ut att den dåtida regeringen skulle arbeta vidare med att göra Norden till en kärnvapenfri zon. Han tog också om den kärnvapenfria korridor genom centrala Europa som han ville skulle skapas.

Det finns med andra ord ett mycket viktigt arv som vi inom arbetarrörelsen har att förverkliga så att kommande generationer kan leva i en tryggare värld. Den om att göra vår del av världen till en kärnvapenfri zon och i förlängningen ligger också det fortsatta arbetet med att få bort kärnvapen från vår värld.

Partikongressen föreslås besluta:

F27:1 att Socialdemokraterna i Sverige ska arbeta för att Östersjön blir en kärnvapenfri zon

F27:2 att Socialdemokraterna i Sverige ska arbeta för att Norden ska vara en kärnvapenfri zon

F27:3 att Socialdemokraterna i Sverige ska arbeta för att världen ska vara fri från kärnvapen

Roger Jönsson

Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F28

EMMABODA ARBETAREKOMMUN

Asylsökandes arbete och självförsörjning

Asyl sökande har idag för lång väntetid och blir passiva samt har svårt att komma in på arbetsmarknaden när de väl har fått sitt permanenta uppehålls tillstånd (PUT). Här behövs en snabbare hantering för att man ska komma ut i arbete och att bli självförsörjande eller få en utbildning. Då antalet asylsökande antas öka med det dubbla under de närmaste åren måste något göras.

Partikongressen föreslår besluta:

F28:1 att man tillsätter fler utredare för asyl sökanden för att de snabbare ska få besked om PUT

Erik Fors

Emmaboda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F29

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Brev från migrationsverket

När en asylsökande kommer till Sverige så är det oftast att han/hon bara talar sitt eget hemspråk. Att komma till ett nytt land innebär en förändring av hela livssituationen. Ingen bostad, ingen försörjning, utan familj, utan allt som vi upplever som livets nödtröskel. Oftast placeras man i en förläggning med en mängd människor som har samma traumatiska upplevelser i bagaget.

De får sitt första brev från Migrationsverket. Detta är skrivet på ett språk som kan vara svårtolkat även för en som har svenska som hemspråk. Ibland är det skrivet med ett alfabet som de aldrig har sett förut.

I bästa fall är det någon som kan översätta detta brev till mottagaren. Detta är i den bästa av världar. Ibland finns ingen sådan tillgänglig. Detta brev kan innehålla viktig information för den asylsökande. Det kan vara kallelse till ett möte med Migrationsverket. Det kan vara en kallelse till polisen. Det kan i princip vara information som är livsviktig för den asylsökande.

Migrationsverket har personal som har varje språkgrupp som sitt hemspråk. Man kan på ett

enkelt sätt underlätta för den asylsökande genom att skicka ut viktiga standardbrev på ett språk som är förståeligt för den sökande.

Partikongressen föreslår besluta:

F29:1 att skrivelser som skickas från Migrationsverket och andra myndigheter skall i görligaste mån vara skrivna på ett språk som mottagaren förstår

Inger Wennhall

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F30

FAGERSTA ARBETAREKOMMUN

En arbetsmarknad för nyanlända

Det tar alldeles för lång tid för många nyanlända flyktingar och invandrare att etablera sig på arbetsmarknaden. Alla måste få möjlighet att försörja sig själva. En framgångsrik jobbpolitik spelar en central roll för att bryta segregationen. Vi måste göra allvar av vår politik om att sätta nyanlända invandrares jobbetablering på arbetsmarknaden i centrum.

Som socialdemokrater så ställer vi oss bakom de åtaganden som Sverige har. Det är självklart att landet Sverige ska erbjuda människor som flyr för sina liv en tillflyktsort. Sverige behöver fler invånare, fler erfarenheter och andra kompetenser. Ur den synvinkeln är det ytterst välkommet med inflyttning från andra länder.

Det finns däremot ett systemfel och en brist på styrning i mottagandet som leder till att några få kommuner får ta ett orimligt stort ansvar. Vi har idag en situation där många kommuner knappt hyser några asylsökande alls medan antalet i andra kommuner överstiger 12 procent av befolkningen. Ansvarsfördelningen för flyktingmottagandet är extremt skev och leder till stora påfrestningar på boende och välfärd där trycket är som högst. Det är inte hållbart.

Vi socialdemokrater ser ett mångkulturellt samhälle som en styrka och en rikedom. Vi tror inte på att göra skillnad på människor. Vår ideologi bygger på solidaritet och att bekämpa orättvisor som finns i samhället. Solidaritet för oss känner inga nationsgränser.

Men vi ser det ovärdiga i mottagandet av dessa människor och vi ser brister i ett system som kommunerna inte kan råda över. Det är helt orimligt att Migrationsverket med ett par veckors varsel öppnar asylboenden på små orter som i ett huj ökar elevantalet i kommunen med 25 procent. Det är samtidigt stötande att privata aktörer kan tjäna grova pengar på att hysa

människor i nöd utan att för den skull tillhandahålla en god standard, samtidigt som de kommunala verksamheterna inte har resurser nog att möta de ökande behoven.

Regeringen måste styra Migrationsverket så att de asylsökande placeras i alla Sveriges kommuner. Staten måste ta ett större ekonomiskt ansvar för mottagandet och ordna sysselsättning för människor som bara går och väntar hela dagarna. Hänsyn måste tas till arbetsmarknadsutsikter och invånarantal när asylboenden öppnas.

Det handlar om att skapa ett värdigt mottagande av människor som är nya i vårt land. Tillsammans kan vi ge våra nya grannar en vettig chans i sitt nya land.

Partikongressen föreslår besluta:

- F30:1 att göra en översyn av flyktingmottagandet
- F30:2 att säkra kvalitetskontrollen och tillsynen av asylboenden i synnerhet där privata aktörer upphandlats
- F30:3 att införa tydligare riktlinjer för mottagandet och att hänsyn måste tas till arbetsmarknadsutsikter och invånarantal när asylboenden öppnas
- F30:4 att staten ska ta ett större ekonomiskt ansvar för mottagandet

Marino Wallsten

Fagersta arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F31

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

Förstatliga all hantering av flyktingar med omedelbar verkan

På riksplanel

Sverige stod för cirka en femtedel av alla beviljade asylansökningar i EU under 2013. Närmare 26 400 flyktingar fick under 2013 asyl i Sverige vilket är 300 fler än antalet i Tyskland (EU:s statistikbyrå Eurostat). De fem länder som tog emot flest är Sverige, Tyskland, Frankrike, Italien och Storbritannien stod tillsammans för mer än 70 procent av alla asylbeviljanden. I förhållande till befolkningen var Malta generösast att bevilja asyl, därefter kom Sverige.

Den enskilt största gruppen som fick asyl var syrier – närmare 36 000 eller en fjärdedel. Tillsammans med Tyskland stod Sverige för mer än 59 procent av alla beviljade asylansökningar från Syrien. Totalt inkom 327 000 asylansökningar under 2013 av dessa godkändes en tredjedel antingen direkt eller efter överklagan. Sedan 2011 har antalet beviljade asylansökningar mer än

fördubblats i Sverige. Detta är läget i Europa.

På Kommunivå

I dag finns det ett avtal mellan ex. Sandvikens kommun och Migrationsverket om hur många flyktingar som Sandviken ska ta emot varje år. I dagsläget gäller avtalet hela 130-150 personer/år, vilket är en ansevärd mängd och kommunen belastas hårt med en så stor flyktingström. Det handlar om människor som redan har beviljats uppehållstillstånd.

Nyligen har nära nog 200 flyktingar tagits emot i Kungsgården. Detta är ohållbart på sikt och det är en rad kommuner i landet som inte tar emot flyktingar. Mottagande av flyktingar måste hanteras i ett riksperspektiv och spridas till alla kommuner. I december 2010 införde regeringen "Etableringsreformen" som innebär att Arbetsförmedlingen fick en större roll vid flyktingmottagningen i kommunerna. I länet är arbetslösheten stor och arbetslösheten ökar om mängden flyktingar förblir så pass stor.

Lokalisering av flyktingar

Flyktingar ska inte ledas dit där det finns bostäder, men inga jobb. Men det är precis vad som sker. Kommunerna med lägst arbetslöshet tillhör de som tar emot minst flyktingar: Danderyd, Vaxholm, Vallentuna, Täby, Ekerö, Lomma, Lidingö, Tjörn, Knivsta och Lerum.

De uppräknade kommunerna har lägst arbetslöshet och borde finnas bland de som tar emot många flyktingar. Men så är inte fallet. De tillhör istället de kommuner som tar emot allra minst andel flyktingar med beviljade uppehållstillstånd i förhållande till sin folkmängd.

Partikongressen föreslår besluta:

- F31:1 att Socialdemokraterna ser över regelverket för asylhanteringen så att det blir en mer rättvis fördelning av asylboenden i hela Sverige
- F31:2 att Socialdemokraterna verkar för en förändring så att inte privata företagare kan tjäna pengar på asylsökande behov av boende
- F31:3 att Socialdemokraterna ser över reglerna så att stat, regioner, landsting, kommuner och ideella organisationer kan vara huvudmän för asylboenden

Åsa Morberg

Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F32

ARBOGA ARBETAREKOMMUN

Hög tid att på allvar diskutera HUR och inte OM vi ska ta emot flyktingar

Den svenska debatten om vårt flyktingmottagande är allt annat än konstruktiv. Vad man än försöker säga eller tala om, utmynnar samtalet alltid i frågan, OM vi ska ta emot flyktingar. Aldrig HUR vi ska ta emot!

Alla vet:

- att integreringen i det svenska samhället går för långsamt.
- att våra nysvenskar går arbetslösa alldeles för länge.
- att de oftast, mot sin vilja, tvingas leva på försörjningsstöd i årtal.
- att vissa kommuner har ett alldeles för högt mottagande medan andra har ett alldeles för lågt.
- att valideringen inte fungerar som den borde.
- att vissa kommuner ”går på knäna” på grund av alltför höga utgifter inom skola och socialtjänst.
- att segregationen utbreder sig som ett grått täcke över vissa överbelastade stadsdelar och områden.
- att psykiatrin inte klarar den anhopning av patienter som behöver hjälp med att bearbeta trauman och svåra upplevelser.
- att Asylhälsan är överbelastad.
- att allt det här triggat igång främlingsfientlighet och rasism och bara gynnar Sverigedemokrater och nazistiska partier.

Hur kan detta få pågå, när Sverige och majoriteten av svenska folket så tydligt bestämt sig för, att vi vill hjälpa och att vi ska ta emot flyktingar och ensamkommande flyktingbarn?

Partikongressen föreslår besluta:

F32:1 att regeringen omedelbart högprioriterar ovanstående frågor

F32:2 att en partsgemensam utredning, mellan staten och kommunerna, tillsätts, med uppgift att snarast lösa dessa frågor

Agneta Bode

Arboga arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F33

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Mänskliga rättigheter

På Österlen finns flera flyktingförläggningar där människor vistas i avvaktan på eget boende. En del har fått permanent uppehållstillstånd andra på viss tid. Vi har sett många uppslitande scener när dessa människor, familjer med barn som hunnit rota sig utvisas. Även i Migrationsdomstolen utvisas barnfamiljer efter överklagande av Migrationsverkets beslut. Besluten utgår ifrån utlänningslagen som måste följas. Enligt utlänningslagens kapitel 1 paragraf 10 ska i ärenden som rör barn särskilt beaktas barnets bästa och barnets hälsa. I FN:s barnkonvention som innehåller 54 artiklar anges i artikel 3 också att det är barnets bästa som ska komma i främsta rummet vid alla åtgärder som rör barnet. Begreppet "barnets bästa" är konventionens grundpelare och måste avgöras i varje enskilt fall.

Utlänningslagen ändrades den 1 juli 2014 för att göra det möjligt för fler barn att få stanna i Sverige. Syftet med lagändringarna var att lyfta fram barnrättsperspektivet. Syftet var också att se till barnets bästa. Det skulle nu räcka med att det finns "särskilt ömmande omständigheter" i stället för "synnerligen ömmande omständigheter" för att uppehållstillstånd ska kunna ges till barn upp till 18 år. Lagreglerna om verkställighetshinder ändrades också vilket innebär att utvisnings eller avvisningsbeslut kan omprövas om nya omständigheter kommer fram.

Ändringen av lagen verkar dock inte i nämnvärd omfattning påverkat besluten. Det ser ut som att det är en liten gradskillnad mellan "särskilt ömmande" och "synnerligen ömmande omständigheter" och används restriktivt. Redan 1990 ratificerade Sverige barnkonventionen vilket innebär att Sverige har förbundit sig folkrättsligt att genomföra och förverkliga den. Trots att Sverige har ratificerat barnkonventionen efterlevs den inte. En ny översyn av utlänningslagen behöver göras där konventionen om mänskliga rättigheter och barnkonventionen ges uttryck i lagen.

Partikongressen föreslår besluta:

F33:1 att en ny översyn och revidering av utlänningslagen göres så att den harmonierar med barnkonventionen

Inger Wennhall

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F34

LINDESBERGS ARBETAREKOMMUN

Öronmärkta resurser för bättre kommunikation mellan Migrationsverket och kommuner gällande asylelever

Vi står mitt i en orolig omvärld som vi inte har upplevt tidigare sedan Balkankriget i början av 1990-talet. Den här oron har lett till att vi står inför en utmaning gällande asylmottagningen i Sverige. De asylsökande familjerna har ofta skolbarn med sig som enligt skollagen har rätt till att gå i svensk skola. Det trycket som Migrationsverket har haft under de senaste åren har varit märkbart. Det har gett upphov till att kommunikationen med kommunerna kring skolintroduktion av asylsökande elever brustit. Detta har t ex Skolverket och Skolinspektionen påpekat i min egen kommun. Antalet asylsökande barn som funnits i kommunen stämde inte överens med antal barn som Migrationsverket hade hunnit informera kommunen om.

Partikongressen föreslår besluta:

F34:1 att Migrationsverket ska få öronmärkta resurser för att kunna förbättra kommunikationen med kommuner i Sverige så att asylbarn inte missar skolan

John Omoomian

Lindesbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F35

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Asyl och flyktingpolitiken

Det senaste årets utveckling inom flyktingpolitiken har varit smärtsam för alla oss socialdemokrater. I regeringsställning har vi haft ansvaret för en flyktingpolitik som blivit allt mer inhuman. Med all respekt för att något var tvunget att göras under hösten och vintern 2015 för att situationen höll på att bli oss övermäktig, så är det nu dags att återupprätta en flyktingpolitik vi kan stå för. Internationell solidaritet är något som präglat vårt parti i alla tider. För oss socialdemokrater kan svaret på allt världens lidande och mänskliga umbäranden inte vara att stänga våra gränser och vända oss inåt. Sverige skall vara ett land som är öppet mot världen och där medmänsklighet skall råda. De regler som införts det senaste året med stängda gränser med ID-tvång på samtliga kollektiva transporter till Sverige, tillfälliga uppehållstillstånd och begränsade möjligheter till anhöriginvandring gör att väldigt många människor far illa. Det är inte en socialdemokratisk flyktingpolitik.

Partikongressen föreslår besluta:

- F35:1 att den stränga flyktingpolitiken inte blir permanent
- F35:2 att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara permanenta
- F35:3 att den restriktiva anhöriginvandringen avskaffas

Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F36

MUNKEDALS ARBETAREKOMMUN

Asylboende enligt dansk modell

Vi har tittat på Danmarks modell för asylboende och det ser ut så att i genomsnitt bor asylsökande där 7-8 månader och under tiden fokuserar centret på att förbereda de boende på hur livet i Danmark är. De får laga sin mat, de får öppen förskola, de lär sig att odla i dansk jord, djurhållning, fiskeregler. De får ansvara för centrets egendom, demokratisk rösta fram investeringar etc. Alla flyktingboenden är statliga med uppdrag att värna de boendens bästa. Då ser vi att integrationen startar direkt. Det handlar inte om att upphandla sängplatser till lägsta pris och sedan inte sätta högre krav på omsorg för de som bär på krigets fasor i minnet! I Sverige idag rinner det in skattepengar i privata företags vinster och vi anser att de pengarna kan användas på ett bättre sätt. Det är därför viktigt att vi ser över hur vi tar emot och tar hand om våra asylsökande. Vi har även stora möjligheter att jobba i hop med våra folkhögskolor med andra ord att driva i offentlig eller i ideellt offentligt partnerskap.

Partikongressen föreslår besluta:

- F36:1 att Socialdemokraterna verkar för att regeringen påbörjar arbetet med att få till stånd asylmottagandet/ asylboenden enligt dansk modell med de möjligheter som vi i Sverige har till att få med de ideella offentliga aktörer vi har i ett partnerskap

Åsa Karlsson

Munkedals arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F37

UDDEVALLA ARBETAREKOMMUN

Asylboende enligt dansk modell

Vi har tittat på Danmarks modell för asylboende och det ser ut så att i genomsnitt bor asylsökande där 7-8 månader och under tiden fokuserar centret på att förbereda de boende på hur livet i Danmark är. De får laga sin mat, de får öppen förskola, de lär sig att odla i dansk jord, djurhållning, fiskeregler. De får ansvara för centrets egendom, demokratisk rösta fram investeringar etc. Alla flyktingboenden är statliga med uppdrag att värna de boendens bästa. Då ser vi att integrationen startar direkt. Det handlar inte om att upphandla sängplatser till lägsta pris och sedan inte sätta högre krav på omsorg för de som bär på krigets fasor i minnet!

I Sverige idag rinner det in skattepengar i privata företags vinster och vi anser att de pengarna kan användas på ett bättre sätt. Det är därför viktigt att vi ser över hur vi tar emot och tar hand om våra asylsökande. Vi har även stora möjligheter att jobba i hop med våra folkhögskolor med andra ord att driva i offentlig eller i ideellt offentligt partnerskap.

Partikongressen föreslås besluta:

F37:1 att Socialdemokraterna verkar för att regeringen påbörjar arbetet med att få tillstånd asylmottagandet/ asylboenden enligt Dansk modell med de möjlighet som vi i Sverige har till att få med de ideella offentliga aktörer vi har i ett partnerskap

Carina Antonsson

Uddevalla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F38

SOTENÄS ARBETAREKOMMUN

Asylboendemodell

Vi har tittat på en modell för asylboende och det ser ut så att i genomsnitt bor asylsökande där 7-8 månader och under tiden fokuserar centret på att förbereda de boende på hur livet i landet är. De får laga sin mat, de får öppen förskola, de lär sig odla i vår jord, djurhållning, fiskeregler. De får ansvara för centrets egendom, demokratiskt rösta fram investeringar etc. Alla flyktingboende är statliga med uppdrag att värna de boendes bästa. Då ser vi att integrationen startar direkt. Det handlar inte om att upphandla sängplatser till lägsta pris och sedan inte sätta höga krav på omsorg för de som bär på krigets fasor i minnet. I Sverige idag rinner det in skattepengar i privata

vinstdrivande företag och vi anser att de pengarna kan användas på ett bättre sätt. Det är därför viktigt att vi ser över hur vi tar emot och tar hand om våra asylsökande. Vi har även stora möjligheter att jobba ihop med våra folkhögskolor och med andra ors att driva i offentlig eller i ideellt offentligt partnerskap.

Partikongressen föreslår besluta:

F38:1 att Socialdemokraterna verkar för att regeringen påbörjar arbetet med att få till stånd asylmottagande/asylboende enligt den modell vi skriver om med de möjligheter som vi i Sverige har till att få med de ideella och offentliga aktörer vi har i ett partnerskap

Therese Manchini, Petra Sundbladh, Annica Erlandsson
Sotenäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F39

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Asylpolitiken

Inledning

Sverige har tagit ett stort ansvar i den pågående globala flyktingkrisen. Vi har tagit emot fler asylsökande än någonsin tidigare och ett större ansvar än något annat EU-land. Totalt kom 163 000 asylsökande till Sverige under 2015.

Sverige har gjort sitt yttersta för att samarbetet i EU ska fungera och ansvaret delas mellan EU:s medlemsländer – med fungerande registrering av asylsökande i det första land de kommer till och ett fungerande omfördelningssystem. EU hade klarat att hantera denna flyktingutmaning om medlemsstaterna hade tagit ett gemensamt ansvar. Under 2015 sökte drygt 1 miljon människor asyl i EU. Om dessa asylsökande hade fördelats mellan EU:s medlemsländer utifrån befolkningsstorlek skulle Sverige fått ta emot cirka 20 000 asylsökande.

När det gemensamma asylsystemet i EU under hösten 2015 inte kunde hantera det stora antalet asylsökande så blev situationen ohållbar för Sverige. På två månader sökte 80 000 personer asyl och det fanns en oro för att människor inte längre skulle kunna erbjudas tak över huvudet. Många kommuner larmade om att socialtjänsten inte klarade sitt uppdrag.

Regeringen vidtog därför tillfälliga åtgärder för att kraftigt minska antalet asylsökande och öka kapaciteten så att mottagandet skulle fungera både på kort och på lång sikt. Det har handlat om exempelvis tillfälliga gräns- och id-kontroller och anpassning av asylreglerna till miniminivån i EU.

Tre aspekter är viktiga i uppföljningen av de beslut som blev nödvändiga. En är att flyktingmottagandet och etableringen av nyanlända kan skötas i ordnade former. En annan är att förutsättningar skapas för att nyanlända snabbt ska komma i arbete eller utbildning samt att de som inte får asyl kan återvända. Centralt är också att vi tillsammans tar ansvar för både de utmaningar och de möjligheter som flyktingsituationen ger.

Migrationspolitikens mål och utformning

Vår migrationspolitik har sin utgångspunkt i socialdemokratins ideologiska grundval, värnandet av alla människors lika värde. Den politikens bärande principer är humanitet, rättssäkerhet och reglering. Vi värnar människors liv och säkerhet samtidigt som vi uppmärksammar att migration kan erbjuda möjligheter till utveckling både för den enskilde och för samhället. Politiken måste därför vara utformad för att på bästa sätt ta tillvarata den enskildes behov och förmåga.

Den globala migrationen är en av vår tids stora samhälls- och utvecklingsfrågor och kommer så att förbli under överskådlig tid. Socialdemokratins historiska styrka har hämtats ur förmågan att formulera begripliga och ideologiskt konsekventa svar på samtidens stora frågor. En tydlig och förutsägbar socialdemokratisk linje i migrationspolitiken är grunden för att vinna förtroende bland engagerade och involverade i asylpolitiken.

Socialdemokratien står som garant för att de temporära nödgärder som vidtagits stannar vid just temporära och inte innebär en historisk omorientering i svensk migrationspolitik. Det är en fråga om värderingar men också om trovärdighet gentemot väljare och medlemmar. Samtidigt, och av samma skäl, ska vi tydligt uppmärksamma och möta de samhällsutmaningar och legitima intressekonflikter som kan följa av en kraftig ökning av antalet asylsökande på kort tid.

Genom historien har samhällen som sluter sig i rädsla för interaktion med omvärlden stagnerat. Samhällen som investerar i människor har blomstrat. Liksom vi alltid påvisat det falska i den påstådda motsättningen mellan välstånd och jämlikhet, är det vår uppgift att visa att vår samhällsutveckling är förenlig med en human migrationspolitik.

I takt med ett allt hårdare europeiskt debattklimat kring migration, börjar de grundläggande värden som varit utgångspunkten för Sveriges migrationspolitik att allt mer ifrågasättas högerifrån. I det läget kommer det an på socialdemokratien att tydligt visa vägen för Sverige och Europa.

Våra fortsatta krav på ett solidariskt europeiskt ansvarstagande är en politisk och ideologisk självklarhet. Samtidigt måste vi förhålla oss till det faktum att många europeiska länder inom överskådlig tid inte kan förväntas bidra solidariskt. När utvecklingen i övriga Europa går åt fel håll minskar inte vårt moraliska och politiska ansvar. Tvärtom, det snarare ökar.

Lärdomar måste dras av de erfarenheter som gjordes hösten 2015. En ändamålsenlig migrationspolitik måste utformas i såväl EU som Sverige. Utgångspunkten är de utvärderingar som nu görs, och kommer att göras, av den förda politiken. Ambitionen måste vara att möjliggöra ett starkare och mer solidariskt agerande.

Denna motion tar upp några av de reformer och satsningar vi vill se.

Långsiktiga och förebyggande åtgärder för att minska behovet av flykt

I en tid av globala hot krävs globalt samarbete. Sverige driver på för en starkare koppling mellan utveckling och fred, ett ökat fokus på förebyggande av konflikt och en stärkt roll för kvinnor i fredsprocesser.

Respekt för folkrätten är grundläggande. Folkmord, brott mot mänskligheten, krigsförbrytelser och andra grova övergrepp och kränkningar måste förebyggas och bestraffas. Asylrätten (rätten att i andra länder söka och åtnjuta fristad från förföljelse) är en central del av folkrätten. Samma gäller principen om non-refoulement (att flyktingar inte får avvisas eller utvisas om de därmed riskerar liv och frihet). Dessa två principer är starkt bekräftade av Genèvekonventionen och dess tilläggsprotokoll, Europa-domstolen för mänskliga rättigheter och den FN-kommitté som övervakar genomförandet av Internationella konventionen för medborgerliga och politiska rättigheter.

Det ofattbara mänskliga lidandet i Syrien är en katastrof och ett allvarligt hot mot hela regionens säkerhet. Halva den syriska befolkningen är i dag på flykt i eller utanför landet. Assad-regimens liksom Rysslands bombningar av oppositionen är oacceptabla. De måste upphöra.

Långsiktiga åtgärder måste innefatta en betydligt större satsning på förebyggande åtgärder, inklusive fredsfrämjande åtgärder och stöd till grannländer i konfliktområden. En global kraftsamling behövs för att möta de nya klimathot som redan börjat orsaka konflikt och massflykt.

Lagliga och säkra vägar för asylsökande

Idag saknar många av dem som skulle kunna få rätt till skydd i Europa laglig möjlighet att ens ta sig dit för att ansöka. EU-rättsliga bestämmelser om så kallat transportörsansvar ålägger flygbolag och rederier att utföra visumkontroller redan vid avresa från flygplats eller hamn.

Bristen på legala vägar tvingar asylsökande till livsfarliga överfarter som årligen dödar tusentals. Asylsökande från länder där situationen är sådan att de på grund av väpnad konflikt eller svår förföljelse kan förväntas få uppehållstillstånd på skyddsgrund, är utan undantag skyldiga att uppvisa visum vid inresa i Sverige. Samtidigt är det i praktiken omöjligt för krigsflyktingar och förföljda att erhålla visum till Sverige, eftersom misstanke om att den enskilde under Sverigevistelsen kan komma att ansöka om asyl utgör grund för avslag på visumansökan.

Det är därför av stor vikt att Sverige och EU både skapar nya lagliga vägar och ökar befintliga lagliga vägar för skyddsbehövande att söka asyl. Även möjligheten för asylviseringar bör prövas, liksom möjligheten att göra temporära undantag från viseringskravet för vissa nationaliteter som är att betrakta som särskilt utsatta. Sådana undantag skulle kunna göras inom ramen för Schengensystemet.

För att värna de mest utsatta och drabbade flyktingarna, som saknar möjlighet att på annat sätt ta ansöka om asyl, ska Sverige öka sitt åtagande om mottagande av flyktingar inom FNs vidarebosättningsprogram samt verka för att även övriga EU-stater kraftfullt ska öka sitt mottagande av kvotflyktingar. Länder som anslutit sig till Genèvekonventionen bör anses ha moralisk skyldighet att ta emot kvotflyktingar.

Permanent uppehållstillstånd

Permanent uppehållstillstånd har länge varit huvudregel för uppehållstillstånd utfärdade på skyddsgrund i Sverige. Det har sin bakgrund i både humanitära och samhällsekonomiska hänsyn.

Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar att leda till ökad stress och psykisk ohälsa för den enskilde och särskilt barn som ankommit Sverige i låg ålder riskerar drabbas på ett orimligt sätt. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar därmed att kränka principen om barnets bästa i FNs barnkonventions artikel 3 och utlänningslagen (UtlL 2005:716).

Vidare visar forskningen entydigt att tillfälliga uppehållstillstånd medför ökad osäkerhet för den enskilde, minskar incitamentet för språkinlärning och arbetssökande. Därmed riskerar det temporära tillståndet att allvarligt försvåra den enskildes etablering. Dessutom innebär förnyad prövning av asylsökandes rätt till uppehållstillstånd, efter ett eller tre år, att arbetsbelastning för redan hårt ansträngda myndigheter som migrationsverket och migrationsdomstolarna kraftigt ökar.

Familjeåterförening

Rätten till familjeåterförening ska vara vägledande för svensk asylrätt och EU:s gemensamma flyktingpolitik. Upphållstillstånd på skyddsgrund ska ge rätt till återförening av kärnfamiljer (maka/make/sambo/minderåriga barn) i enlighet med principer i internationell rätt.

En begränsning av rätten till familjeåterförening riskerar att åsidosätta såväl jämställdhets- som barnperspektivet. Därmed också värdlandets skyldigheter enligt FNs barnkonvention. Undantag från eventuella försörjningskrav ska därför vara möjliga av ömmande humanitära skäl. Kvinnor och barn är överrepresenterade bland dem som ansöker om uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning till boende i Sverige. Kraven på försörjning får inte vara så utformade att de omöjliggör konventionsgrundad familjeåterförening. Avsaknad av lagliga vägar till familjeåterförening riskerar därför att särskilt drabba kvinnor och barn vars enda utväg blir

livsfarliga smuggelvägar.

Dublinförordningen

Dublinförordningen, som syftar till att upprätthålla principen om s k första asylansökan, har i stora delar blivit obsolet och behöver reformeras eller ersättas. Förordningen bygger på ett antagande om likvärdighet i asylutrednings- och mottagningsförhållanden som är uppenbart felaktigt. Medlemsstater längs EU:s Medelhavsgräns har ofta sämst förutsättningar, men är de som skulle ta det största ansvaret, ifall förordningen tillämpades konsekvent, vilket aldrig varit fallet.

Flera medlemsstater brister allvarligt i sin efterlevnad av unionsrättens minimiregler för asylutredning och mottagningsförhållanden. 2011 slog Europadomstolen för mänskliga rättigheter fast att överföringar till Grekland enligt Dublinförordningen skulle vara ett brott mot Europakonventionens tortyrförbud. Sedan dess har Migrationsverket av samma skäl även undantagit Ungern.

EU-kommissionen måste ges effektiva möjligheter att övervaka efterlevnaden och vidta åtgärder för att säkerställa ett rättssäkert och humant asylmottagande i hela unionen. Medlemsstater som systematiskt och allvarligt åsidosätter dessa förpliktelser ska kunna drabbas av sanktioner.

Det är rimligt att Europarätten även fortsättningsvis begränsar möjligheten att söka asyl i flera medlemsstater, men undantag från första-land-principen bör vara möjlig ifall den asylsökandes rättigheter riskerar att grovt åsidosättas.

Gemensamt ansvar inom EU

EU måste ha ett effektivt, rättssäkert och rättvist system för gemensamt europeiskt ansvarstagande, där medlemsstaternas åtagande står i relation till deras förutsättningar, i enlighet med EU-kommissionens förslag. Samtidigt måste vi förhålla oss till en verklighet då ett stort antal EU-stater, inte minst i Central- och Östeuropa, kommer att välja att avstå från att bidra till ett solidariskt europeiskt fördelningssystem.

Dessa medlemsstater skulle därigenom grovt åsidosätta sina folkrättsliga förpliktelser, samtidigt som de skulle bidra till att underminera den värdegemenskap som utgör grund och förutsättning för EU. Sverige kan inte stå passivt inför avsaknaden av ett effektivt gemensamt sanktionssystem mot medlemsstater som grovt avviker från unionens kärnvärden.

Lojalitet till principerna för Europasamarbetet förutsätter ömsesidighet för att inte urholkas. Sverige bör därför verka för konkreta åtgärder mot de länder som vägrar respektera gemensamma överenskommelser. En möjlighet vore att stöd från EU:s fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken.

Det är inte rimligt att vissa medlemsstater undandrar sig ansvar genom att inte låta sig omfattas

av EU:s skyddsgrundsdirektiv och andra gemensamma miniminivåer. Den fria rörligheten och gemensamma gränspolitiken, som idag regleras i Schengen-systemet, bör vara sammankopplat med en bindande överenskommelse om solidariskt ansvarstagande för asylpolitiken.

Förstärkt barnperspektiv

Principen om barnets bästa måste få en starkare ställning som bärande princip i svensk asylrätt. Migrationsmyndigheterna måste säkerställa att barns egna asylskäl utreds individuellt och tas på allvar. Åldersbedömningar ska i första hand göras med den asylsökandes egen uppgift som utgångspunkt. Ifall behov anses föreligga ska tester för att fastslå den sökandes ålder utföras med metoder som vilar på vetenskap och beprövad erfarenhet. Barnets bästa och anknytning till Sverige ska vara vägledande i ärenden om familjeåterförening. Minderåriga ska som regel inte placeras i slutet förvar och i de undantagsfall förvarstagande blivit nödvändigt ska detta ske under humana former i linje med FN:s barnkonvention.

Människor i limbo

Att ett utvisningsbeslut inte kan verkställas kan bero på flera saker, ex att hemlandet inte tar emot en person eller att personen är statslös. Redan i dag kan asylsökande vars utvisningsbeslut inte kan verkställas få uppehållstillstånd enligt utlänningslagen. Kravet är dock att den asylsökande inte själv bidragit till verkställighetshindret, till exempel genom att hålla sig undan.

Trots möjligheten till uppehållstillstånd i utlänningslagen så finns det asylsökande som befunnit sig i limbo under lång tid. För att komma till rätta med problemet och för att fler asylsökande med utvisningsbeslut som inte kan verkställas ska få stanna i Sverige har regeringen beslutat tillsätta en utredning. Resultatet måste bli att människor som på alla sätt själva bidrar inte ska behöva hamna i en ohållbar limbo-situation, där de inte kan arbeta och där de saknar tryggheten att få stanna i ett land. Personer vars ansökan inte beviljats men som av objektiva skäl och trots egna ansträngningar inte kunnat lämna landet ska därför efter prövning kunna få uppehållstillstånd.

Partikongressen föreslår besluta:

- F39:1 att Socialdemokraterna ska verka för förnyad uppslutning – internationellt, men också i vårt land - bakom de vedertagna normerna om rätten att söka asyl, att vid behov få en fristad och få skydd mot risken att bli förpassad till dödshot, tortyr eller andra övergrepp
- F39:2 att Socialdemokraterna ska verka för att asylsökande kan få säkra och legala vägar in i EU och Sverige, inklusive genom möjligheten till s.k. asylvisering utomlands eller humanitärt motiverade undantag från visumkrav för personer i särskilt utsatta situationer

- F39:3 att Socialdemokraterna ska verka för ett kraftigt ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande
- F39:4 att Socialdemokraterna ska verka för en reformering av Dublinförordningen i syfte att säkerställa en human och rättssäker asylprocess. Överföring av en asylsökande enligt gällande förordning ska inte genomföras när detta kan få svåra humanitära följder för den enskilde
- F39:5 att Socialdemokraterna ska verka för att permanenta uppehållstillstånd ska vara huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Detta ska förverkligas snarast möjligt dock senast vid den tillfälliga lagens upphörande
- F39:6 att Socialdemokraterna ska verka för att rätten till familjeåterförening bekräftas som vägledande i svensk asylrätt och EU:s gemensamma flyktingpolitik. Denna rätt ska omfatta alla familjer där någon beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund. Undantag från eventuella försörjningskrav ska därför vara möjliga av ömmande humanitära skäl. Kraven på försörjning får inte vara så utformade att de omöjliggör konventionsgrundad familjeåterförening
- F39:7 att Socialdemokraterna ska verka för att de som vid rättssäker granskning befunnits sakna asylskäl får detta besked så tidigt som möjligt och, vid behov, stöd för återresa. Större insatser ska göras för att säkerställa att information når ut till relevanta länder om vilka lagar och regler som gäller
- F39:8 att Socialdemokraterna ska verka för att samtliga medlemsstater inom EU binder sig för att respektera det gemensamma regelverkets miniminivåer. Bristande respekt inför denna gemensamma politik ska mötas med sanktioner, t.ex. indragna bidrag från EU:s fonder
- F39:9 att Socialdemokraterna ska verka för att ett framtida ”Schengen system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik
- F39:10 att Socialdemokraterna ska verka för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Minderåriga ska som regel inte placeras i slutet förvar
- F39:11 att Socialdemokraterna ska verka för att åldersbedömningen av yngre asylsökande ska vara rättssäker och i första hand utgå från den sökandes egen uppgift
- F39:12 att Socialdemokraterna ska verka för garanterad rättssäkerhet vid beslut om förvarstagande av asylsökande. En rättslig instans ska vara inkopplad i ett tidigt skede i beslutsfattandet. Förvar ska endast tillgripas när nödvändigt för att säkerställa att beslut om avvisning eller utvisning kan verkställas

Stockholms partidistrikt

Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F40

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

Asylsökande, tillfälliga uppehållstillstånd och familjeåterförening

Fleråriga krig och oroshärdar i vår omvärld slår skoningslöst mot människorna i de drabbade områdena. Inte minst drabbas civilbefolkningen oerhört hårt. Rapporter om skadade och döda, brist på livsmedel, rent vatten, läkemedel och ruinstäder - ingenstans att bo, de rapporterna når oss dagligen. Milliontals människor flyr för sina liv för att söka överlevnad och framtid. Flykten är påfrestande och svår på alla sätt, men något val att stanna kvar finns inte. Man flyr för sina liv. Bilderna på överfyllda flyktingbåtar på Medelhavet, tusentals vuxna och barn som drunknar och överfyllda flyktingläger skakar om.

Omvärlden måste hjälpa.

Sverige tog hösten 2015 emot ca. 165 000 flyktingar. Det skapade många, svåra utmaningar och lösningar för ett gott mottagande.

Opinionen svajade och de politiska ställningstagarna likaså. Det visade sig snart att EU-länderna reagerade olika, Sverige och Tyskland gjorde stora ansträngningar för att klara mottagande, medan andra länder skapade begränsningar och byggde murar. Någon solidarisk lösning på EU-nivå nåddes ej.

I Sverige infördes skärpta flyktingkontroller, en Lag om tillfälliga uppehållstillstånd och stopp för familjeåterförening har införts. En lag som drabbas människor, vuxna och barn som lever i de mest osäkra och traumatiska förhållanden. Otryggheten förlängs. Ska man tvingas återvända till ett land, plats som är utplånad av krig? Familjer har dödats, splittrats, oron för kvarvarande vuxna och barn ökar traumat från båda håll.

Vårt parti, Socialdemokraterna, har en grundläggande ideologi, värderingar om solidaritet för medmänniskor. Solidaritet i alla länder, för alla folk. Vi får inte svikta vad gäller medmänsklighet och humanism - solidaritet. Vi lever i ett välfärdsland och kan klara stora utmaningar.

Partikongressen föreslås besluta:

F40:1 att verka för att Lagen om tillfälliga uppehållstillstånd upphör

F40:2 att driva på rätten till familjeåterförening

Vivi-Anne Sundqvist

Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F41

HALLSBERGS ARBETAREKOMMUN

Barnets bästa - vårt gemensamma ansvar

Som S-Kvinnor har mycket länge drivit frågan om att införliva FN:s barnkonvention i den svenska lagstiftningen.

Barnrättighetsutredning, som den socialdemokratiska regeringen tillsatte, överlämnade sitt betänkande i början av 2016. Förslaget är att inkorporera Barnkonventionen i den svenska lagstiftningen från 1 januari 2018.

Det är vi mycket glada för och vi förutsätter att det kommer att innebära ett kraftigt förbättrat skydd för barnen i Sverige!

I väntan på den nya lagstiftningen borde vi agera med det kommande lagstodet som rättesnörel!

Det gäller konsekvenserna av den stora flyktingkrisen och de tillfälliga beslut som tagits i riksdagen. Det gäller sättet att avvisa dem som inte fått uppehållstillstånd. Det gäller tankar om tiggeriförbud. Det gäller alla olika samhällsbeslut som kommer att fattas fram till årsskiftet 2017/2018.

Det är bristen på fred, demokrati och mänskliga rättigheter som gör att människor tvingas fly. Deras drivkraft är att de vill överleva och leva – det borde vi prata mycket om!

Kriget i Syrien fortsätter att orsaka ett enormt mänskligt lidande liksom i alla andra väpnade konflikter som ständigt pågår i världen. Antalet statslösa barn ökar hela tiden och många av dem riskerar att inte få ens sina basala rättigheter tillgodosedda.

Det är positivt att vi ska ta emot flera kvotflyktingar – istället för 1900 ska 5000 per år få komma till Sverige.

Det är viktigt att Sverige ständigt utvecklar en snabb och rättssäker asylprocess och att ha en reglerad invandring.

Det är illavarslande att diskussioner förs om att permanenta den tillfälligt (3 år) skärpta asyl- och migrationspolitiken.

Det är oroande med de värderingsförskjutningar som skett i Sverige liksom i många andra länder. Vi hör också allt oftare att vi lever i en ”förkrigstid”.

Då är det inte hårdare tag som behövs – det är samtal, medvetenhet och mod som krävs!

Vi måste vända perspektivet – från förbud, indragna möjligheter att bo och överleva till insatser som gör att

Ingen, varken barn eller vuxna, ska behöva tigga, prostituera sig, leva på gatan eller ”Plattan” i Stockholm för att de är fattiga och bli jagade för att de saknar ett land som tar emot dem.

Vi i Sverige, Europa och världen måste agera och hjälpa både för stunden och på lång sikt. Ta emot dem som flyr och agera för fred, demokrati och mänskliga rättigheter. Det betyder att vi måste värna asylrätten och rätten för familjer att återförenas.

Det ansvaret har vi alla – idag och i framtiden!

Partikongressen föreslås besluta:

- F41:1 att För barnens skull kräver vi att partiet står fast vid att den tillfälligt skärpta asyl- och migrationspolitiken förblir just tillfällig
- F41:2 att partiet byter perspektiv från bestraffning till lösningar som bygger på humanitet och respekt för människovärdet
- F41:3 att partiet initierar en framtidsinriktad och öppen diskussion om hur vi tillsammans kan skapa ett samhällsklimat som bygger på alla människors lika värde och solidaritet

Gunnel Hedström och Ingrid Svedlund

Hallsbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F42

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Bevara den tillfälliga lagen tillfällig

Under hösten 2015 kom ett stort antal asylsökande till Sverige till följd av konflikter i världen. Sverige var med och gav många människor ett nytt hem men tyvärr visade resten av Europa inte samma solidaritet. Civilsamhället gjorde beundransvärda insatser och täckte upp där det offentliga saknade resurser och beredskap. Därmed lades i november 2015 ett förslag fram om en lag om att tillfälligt begränsa möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige för att skapa en möjlighet för de berörda myndigheterna och kommunala verksamheterna att bygga upp sin kapacitet för flyktingmottagandet.

Under det senaste året har det politiska klimatet förändrats i en mer främlingsfientlig riktning. När det är dags att ta beslut om lagens upphävande finns det en stor risk att debatten ytterligare har förskjutits gällande dessa frågor och att lagen riskerar att bli permanent. Lagens upphävande kommer enligt nuvarande plan ske relativt kort efter ett allmänt val. Det finns en risk att olika ersättningar till den tillfälliga lagen ställs emot varandra i valrörelsen och under rådande debattklimat kan detta försvåra socialdemokratins möjligheter att verka för en återgång till tidigare lagstiftning. Därmed är det viktigt att Socialdemokraterna gör ett tydligt ställningstagande om att lagen ska tas bort efter tre år redan nu.

Omständigheterna har förändrats kraftigt sedan lagförslaget skrevs. Tyskland hade i april 2016 utan att ha infört gränskontroller eller några större åtstramningar i sin flyktingpolitik minskat antal anlända med 80 % sedan stängningen av den så kallade Balkan-rutten. Överenskommelsen som EU har träffat med Turkiet gör att alla flyktingar som anländer i Grekland skickas tillbaka ut ur Europa. Dessutom har de svenska gränskontrollerna ytterligare minskat antalet som söker asyl i Sverige. Sammantaget gör detta att antalet flyktingar som kan förväntas anlända vid ett upphävande av lagen är betydligt lägre än vid dess införande.

Den svenska socialdemokratin står för solidaritet och värnande om allas mänskliga rättigheter. Med rätt förberedelser och ökade resurser kan vi återigen bli en humanitär stormakt med en värdig asylrätt.

Partikongressen föreslås besluta:

F42:1 att Socialdemokraterna verkar för att lagen om att tillfälligt begränsa möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige senast upphävs efter 3 års tid

- F42:2 att Socialdemokraterna aktivt driver på ett avskaffande av “lagen om att tillfälligt begränsa möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige” tills att lagen är upphävd
- F42:3 att Socialdemokratiska arbetarpartiet verkar för att berörda myndigheter och kommunala verksamheter redan idag ges i uppdrag att förbereda sina respektive organisationer för att den tillfälliga lagen upphör

Malmö S-Studenters och Unga Sossars

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F43

ÖDESHÖGS ARBETAREKOMMUN

Den generösa flyktingpolitiken måste fortsatt vara en självklar grundbult

Motivering

”Vi vill kunna ta emot flyktingar som flyr från krig och förföljelse. Men våra möjligheter att klara ett bra mottagande har också gränser och då kan vi inte ta emot ett obegränsat antal. Därför har vi varit tvungna att vidta åtgärder för att minska antalet asylsökande. Inte för att hänvisa de tillbaka till kriget, utan för att få andra EU länder att ta ansvar. Vi ser nu att de åtgärder regeringens hittills vidtagit fungerar. Införande av ID-kontroller tillsammans med en tidsbegränsad åtstramning av asyltagstiftningen är nödvändiga inslag för att asylsökande ska välja andra länder i EU att söka asyl i. Sverige kan i det läget inte ha generösare regler än andra länder inom EU. Därför är den tillfälliga lagen, där asylreglerna stramas åt, nödvändiga. Men Sverige kommer även i fortsättningen ta emot flyktingar – fast ett färre antal.”

Detta citat kommer från socialdemokraternas hemsida och är klippt in här den 20 oktober. Det kan inte undgått någon att vi hösten 2015 och våren 2016 genomgick stora påfrestningar när trycket från människor som var på flykt från krig och misär blev stort. Det är många ursäkter i denna text som socialdemokraterna kände sig nödgad att skriva in men detta inte på något sätt socialdemokratisk ideologi eller reformanda. Vår generösa flyktingpolitik är nu satt som sämst i EU och det låter här som om vi avser att fortsätta med detta realpolitiskt. Jag som skriver denna motion driver en hotell- och konferensanläggning sedan 6 år. När jag insåg att den anläggning, som jag hade byggt upp verksamhet i, behövdes för att klara de påfrestningar som vi var under valde vi att ställa upp. Den 13 december 2015 blev vi tillfälligt asylboende för 13 familjer på flykt. Under våren 2016 har vi sett på nära håll hur starkt Sverige är när vi utsätts för stora påfrestningar. Enskilda individer, stora delar av frivilligsverige och kommuner, landsting och myndigheter med flera kavlade upp ärmarna och gick ut på gatorna och tog tag i det som

behövdes göras. Jag vill också sticka ut hakan och säga att myndighetssverige gjorde sitt bästa och klarade av att ta beslut som för svensk tradition inte alltid höll den kvalitet vi kräver normalt, men som var viktiga för att göra det bästa av situationen och lösa problem som uppstod. Vi sitter här idag och har facit på vad som hände under dessa månader.

Helt klart var det påfrestningar där vi inte klarade av vårt uppdrag. De ska fram i ljuset där vi ser vad som kan göras om för att klara en liknande situation bättre nästa gång det händer. Men nu när myndighetssverige försöker återgå till normalläge så gör man våld på både de asylsökande, enskilda individer, frivilligsverige och även kommunernas organisation i processen. Just nu flyttas till exempel tusentals personer mellan olika asylboenden när Migrationsverket lägger ner privata anläggningar. Många tvingas bryta upp med kort varsel och inte ens skolorna får reda på att barnen ska flytta. En lärare, Christina Nord på Mo Skola, beskriver situationen så här i ett reportage i Sveriges Radio den 20 oktober 2016.

"Från ena dagen till den andra så är de inte här. Stolarna står tomma. När de kom hit så försökte man göra ett så bra mottagande som möjligt. Man vill också känna att man gör ett bra avslut. Det är minst lika viktigt, för dem och för oss." Skolan ligger utanför Söderhamn och där, liksom överallt runt om i Sverige, har Migrationsverket flyttat asylsökanden till andra platser, vilket leder till ännu ett uppbrott för både barn och vuxna. Migrationsverkets kommentar i inslaget är att de ser flytten som bara en annan plats men samma förhållanden egentligen. Problemet med det synsättet är densamma som ovan nämnda skrivning på vår hemsida och en av de boende som sa hejdå till dem som skulle flytta i detta inslag sätter fingret på det. "Det man reagerar mest på är att det är närmast ett hån mot civilsamhällets engagemang för flyktingarna när man flyttar på folk på det här sättet. Alla relationer som byggts upp här. En som flyttade igår skriver till mig att han mist allt en gång och så har han flyttat hit, och så har han mist allt igen med oss som han har byggt relationer med. Nu känns det som de flyttar runt mjölkpaket. Det är besked från en dag till en annan, vi hör att nu är det någon som ska åka igen, och de inte får veta vart de ska. Det känns inte humant eller ens mänskligt."

Socialdemokratisk politik måste stå stabilt på grundsatsen att inte ge upp idén bara för att vi mött påfrestningar. Vi har i Sverige genom politisk vilja klarat oss bättre än merparten av världens länder genom de gropar som verkligheten gett oss. Det är vår ideologiska grundsats som gett oss verktyg att lösa problem på ett solidariskt och rättssäkert sätt. Och fler gropar kommer att komma, var så säker. Denna inhumana hantering av de asylsökandes väl och ve som Migrationsverket nu gör sig skyldig till är oacceptabel. Om vi tror att vi i regeringsställning realpolitiskt kan genomföra ID-kontroller, tillfälliga uppehållstillstånd och ta bort återföreningen av familjen utan att det ger efterverkningar på myndighetssverige och dess hantering av asylsökanden så är vi naiva. Detta gäller självklart även tveksamma återvändaravtal som vi tecknat med till exempel Afghanistan, där landet inte i realiteten inte bedöms klara av de uppställda kriterier på ett tillförlitligt sätt med hänsyn tagen till fattigdom, krig och korruption. Till det ska läggas att den person vi avser avvisa kanske inte alls har en koppling till landet även om deras

medborgarskap är där utan har flytt till andra länder och där växt upp.

Internationell rätt i all ära men vi är ett reformistiskt parti och då måste verkligheten vägas in i de beslut som vi tar. Varje asylansökan ska behandlas individuellt och även avvisning måste då ingå i detta. För en sak är säker, man kan inte avvisa personer till länder där de aldrig satt sin fot, bara för att! Vi signalerar nu helt klart att vi inte mäktar med att vara solidariska och rättssäkra. Detta är varken sant eller politiskt hållbart. Vi måste organisera vårt samhälle så att vi kan ställa om i kris, och även återgå till normalläge, där mänskliga rättigheter, solidaritet och personlig integritet upprätthålls. Ibland låter det också som att vi tror att det finns en "Safe Way" att styra landet. Faktum är att alla val vi gör leder till ett resultat som för oss är mer eller mindre okänt. Myndighetsverige har en tydlig roll att vara efterklok och den får vi nu oss serverad. MSB (Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap) målar upp en dyster bild av hur myndighetsverige klarade de påfrestningar som vi utsattes för när trycket ökade. Likaså polisen, tullen och många andra myndigheter målar upp en bild ur deras perspektiv. Till det har vi frivilligsverige som ger en relativt annorlunda bild, vi har enskilda människor och förtroendevalda politiker runt om i Sverige som alla har sin bild. Detta hav av sanningar blir en helhet att tolka för politiken. Palme talade kring detta i sitt anförande "Politik är att vilja något" på SSU:s kongressfest 1964. Tag bort den långsiktiga viljeinriktningen med teorin och värderingar som grund och tag bort den känslomässiga övertygelsen som kraftkälla och politiken i demokratin blir grå och trist. Möjligen kan man på den vägen styckvis förbättra, men man kan aldrig förändra samhället. Möjligen kan man göra något annat, men man kan aldrig skapa något annorlunda.

Går man framåt med nosen mot marken, utan perspektiv bakåt och utan att rikta blicken mot en framtid som sträcker sig längre än nästa kvartal, så kan man aldrig omdana samhället och då står man ständigt lika oförberedd inför de problem som framtiden bjuder. (...) Vi går mot framtiden med kunskapen som instrument och övertygelsen som drivkraft. Och uppgiften kan aldrig bli för stor. Ty politik - kamrater - det är att vilja något. Att fortsatt ha stängda gränser och tillfälliga uppehållstillstånd bygger på signalpolitik som säger att de som flyr inte ska välja Sverige. Det kan inte vara vår viljeinriktning. Vi kan och vill bättre. Jag tror inte att lösningen på varken klimatkriser eller flyktingströmmar är att vi bygger murar och stänger gränser. Det gjorde vi tyvärr under denna kris, med gränskontroller och tillfälliga uppehållstillstånd och retorik som om verkligheten inte låter oss tänka långsiktigt. Den socialdemokratiska regeringen hanterade frågan utifrån det tryck som just då var verkligt. Men den lagförändring som presenterades mitt i krisens epicentrum var, när den infördes några månader efter den stora inflödet, redan då helt onödig och byggd på ett brott mot vår idé om en human och generös flyktingpolitik. Att dessutom signalera att vi bör ha detta kvar långsiktigt då det enligt hemsidans text ovan uppfyller vårt nya mål, om att inte Sverige längre är ett land som folk flyr till, är katastrofalt.

Vi har byggt upp vårt rika land genom att sätta solidaritet och mänskliga rättigheter högst. Det är bara så vi ger alla människor möjlighet att bygga sina liv och bidra till samhällsutvecklingen. Politik är att vilja något och den kortsiktiga realpolitiska reflektion ovan måste vi bryta med

omgående.

Partikongressen föreslår besluta:

- F43:1 att Socialdemokraterna uttalar tydligt stöd för en generös och human flyktingpolitik och att vi fortsatt ska ha ambitionen att vara bäst i klassen vad gäller att vara en trygg hamn för människor på flykt
- F43:2 att Sverige ska vara drivande i arbetet med att få Europas, och världens länder, att också ta sitt ansvar och följa vårt exempel
- F43:3 att vi river upp det inhumana åtstramningspaket, med tillfälliga uppehållstillstånd och begränsad rätt för familjeåterförening, så vi kan påbörja arbetet för att återupprätta vårt tidigare rykte om att stå för vår idé om en human och generös flyktingpolitik
- F43:4 att Socialdemokraterna accepterar att människor idag kan ha varit på flykt hela sitt liv vilket gör att medborgarskap inte betyder tillhörighet eller anknytning, och att det bör finnas med i bedömningen när det kommer till asylskäl
- F43:5 att vi menar allvar med att skapa förutsättningar för alla som sökt asyl i Sverige ska få svenskundervisning från dag ett i organiserad form, med utbildade lärare och fem dagar i veckan, stimulerande aktiviteter och en meningsfull tillvaro i väntan på sitt besked
- F43:6 att Migrationsverket får tydliga direktiv att de vid upphandling av boenden att boendemiljön för de asylsökande inte bara fokuserar på antal kvadratmeter i sovrum utan gynnar mindre enheter samt också fler kvadratmeter i gemensamhetsytor vilket ger förutsättningar att interagera med lokalbefolkningen och utbildningsväsendet och få en kvalitativ helhet i sitt boende
- F43:7 att Migrationsverket får tydliga direktiv om att ha ett integrationsfokus och ett långsiktigt anknytningsperspektiv under hela processen här i Sverige, i god samverkan med lokalsamhället och kommunen, samt att alla myndigheter, som hanterar människor genom myndighetsutövning, måste sätta människan i centrum och värna mänskliga rättigheter om medbestämmande, långsiktighet och framhållning när man fattar beslut

Peter Frejhagen

Ödeshögs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F44

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN

En generös flyktingpolitik för framtiden är ett Socialdemokratiskt löfte

Under 2015 överraskades stora delar av Sverige över att så många människor i världen samtidigt flydde från krig och förföljelse. Myndigheter och offentliga organisationer sattes på prov i försöken att ta emot alla de som sökte en fristad i vårt land. Det blev tydligt att vi behövde förbättra våra egna mottagningssystem för att situationen skulle vara hållbar i längden och att vissa kommuner tog ett mycket större ansvar än andra.

Som en följd införde Sveriges regering under 2016 tillfälliga asyllagar med hänvisning till att man ville skapa andrum för svenskt flyktingmottagande. Den nya treåriga lagen innebar att Sverige införde tillfälliga uppehållstillstånd som huvudregel, att rätten att ta hit sina anhöriga begränsades samt att försörjningskraven skärptes. Samtidigt infördes ID kontroller utanför gränsen där de som saknar ID handlingar nekas att ta sig in i Sverige.

Detta andrum sker till ett högt pris för de som är på flykt undan krig och förföljelse. Det undergräver asylrätten och försvårar integrationen för de som har beviljats asyl. Tillfälliga uppehållstillstånd är förödande för möjligheten att skapa trygghet och kunna planera sig framtid både för barn och vuxna. Rätten till familjeåterförening har i stort sett blivit omöjlig. De nya reglerna förskjuter även maktrelationerna mellan arbetstagare och arbetsgivare i och med att permanenta uppehållstillstånd kopplas till arbete. De nya reglerna är ett steg i fel riktning när det gäller solidaritet och människors frihet.

Regeringen hanterade den akuta situation som uppstod. Men ett parti som kämpar för solidaritet och alla människors frihet måste ha som målsättning att dessa asyllagar inte blir permanenta. Vi måste tillsammans arbeta för att detta andrum för Sverige inte blir till ett en andnöd för solidariteten.

Partikongressen föreslås besluta:

- F44:1 att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för att FN:s flyktingkonvention ska gälla i Sverige
- F44:2 att Socialdemokratiska arbetarepartiets åsikt är att den treåriga asyllagen som trädde i kraft under 2016 ska avskaffas så snart som möjligt
- F44:3 att Socialdemokratiska arbetarepartiets åsikt är att de ID-kontroller som infördes utanför svenska gränsen och hindrar människor utan giltig ID handling att söka asyl i Sverige ska avskaffas så snart som möjligt

F44:4 att Socialdemokratiska arbetarepartiets åsikt är att permanenta uppehållstillstånd ska vara huvudregel för flyktingar och alternativt skyddsbehövande som beviljas skydd i Sverige

Ronny Beyer, Sophia Beyer

Borlänge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F45

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

En human flyktingpolitik

Sverige står inför stora utmaningar i en orolig omvärld. Krig, terror och förtryck i andra delar av världen påverkar också Sverige. När människors förutsättningar för ett drägligt liv i sina hemländer inte längre kan garanteras blir följden att många söker sig till Europa och inte minst Sverige. Det har aldrig funnits så många flyktingar inom Europa sen andra världskriget. I detta läge kan vi antingen välja att välkomna med öppna armar eller stänga dörren.

Införandet av tillfälliga uppehållstillstånd och begränsad anhöriginvandring är de största problemen med regeringens nya flyktingpolitik. Tillfälliga uppehållstillstånd är inhumant och kontraproduktivt. Det ökar migrationsverkets börda. Det förutsätter att krig och förtryck tar slut efter tre år. Det försämrar förutsättningar för etablering i det svenska samhället. Det skapar otrygghet och det förstärker klassamhället. Begränsad anhöriginvandring splittrar familjer och försämrar möjligheterna att starta ett nytt liv. EU behöver ta ett större ansvar men det betyder inte att Sverige så länge ska ta mindre ansvar.

Partikongressen föreslås besluta:

- F45:1 att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- F45:2 att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- F45:3 att Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande

F45:4 att Socialdemokraterna tar initiativ till att reformera Dublin-förordningen och införa ett fördelningssystem inom EU

Pavlos Cavelier Bizas

Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F46

UPPSALA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En human flyktingpolitik

Istället för åtgärder med syfte att få mer resurser till flyktingmottagandet så bestämde sig regeringen i höstas för att försvåra för folk som flyr krig och fattigdom. Det är helt fel väg att gå. Dessa medmänniskor har rätt till asyl och Sverige har en skyldighet att respektera denna rättighet i enlighet med internationella lagar och konventioner. FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna 14:1 lyder: ”Everyone has the right to seek and to enjoy in other countries asylum from persecution.”

Det är oacceptabelt att använda utsatta människor som slagträ i en dragkamp mot dem EU-länder som vägrar ta ansvar. Det hade varit lämpligt att de som har det gott ställt också bidrar mer för att kunna se till att flyktingmottagandet får de resurser som krävs.

Denna motion föreslår därför att inkomstskatten ska höjas för de som tjänar mer än 40 000 kr i månaden och att ROT- och RUT avdragen slopas. Det borde inte i detta läge vara prioriterat att de som redan har råd får subventionerad städhjälp eller renovering. Dessa pengar kan investeras på bättre sätt för att skapa jobb, förbättra SFI samt användas för att bygga nya boendeplatser.

De nya reglerna inskränker asylrätten och bör därmed upphävas omgående. ID-kontrollerna på transportmedel inskränker asylrätten då alla flyktingar inte har all dokumentation med sig.

Medicinsk åldersbestämning går emot barnkonventionen och barns rättighet till asyl. Att försvåra återförening för familjer är att gå emot den rättigheten till återförening som finns i Geneve konventionerna och barns rätt till sina föräldrar.

Permanent uppehållstillstånd måste återinföras. Temporära uppehållstillstånd förenklar inte integrationen utan skapar endast osäkerhet och oro för individen. Psykisk stress och press förenklar inte integrationen och efter det dessa människor genomlidit förtjänar dem att känna trygghet.

Temporära uppehållstillstånd skapar inte heller några incitament för arbetsgivare att erbjuda ett jobb då man som arbetsgivare vill ha långsiktighet.

De risker som resa över medelhavet innebär är välkända och det är därför helt nödvändigt att tillåta humanitära visum och att slopa transportörsansvaret och frångå Dublin-förordningen. Inga människor ska behöva riskera livet på medelhavet eller utnyttjas av människosmugglare.

Partikongressen föreslår besluta:

- F46:1 att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska på nästa partikongress aktivt driva att Sverige ska ha högre flyktingmottagande än EU:s minimum-nivå
- F46:2 att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska driva på nästa partikongress att alla uppehållstillstånd ska vara permanenta
- F46:3 att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska driva på nästa partikongress att alla med temporära uppehållstillstånd ska beviljas permanenta uppehållstillstånd
- F46:4 att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska på nästa partikongress aktivt driva att slopa transportörsansvaret med omedelbar verkan
- F46:5 att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska på nästa partikongress aktivt driva att Sverige frångår Dublin-förordningen och inför humanitära visum
- F46:6 att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska på nästa partikongress aktivt driva att ingen asylsökande ska behöva genomgå medicinsk åldersbestämning
- F46:7 att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska på nästa partikongress aktivt driva att sänka försörjningskraven för anhöriginvandring till föregående krav eller ännu lägre
- F46:8 att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska driva på nästa partikongress att kategorin övriga skyddsbehövande ska ha rätt till uppehållstillstånd
- F46:9 att Socialdemokraterna i Uppsala kommun ska driva på nästa partikongress att det ska gå att få uppehållstillstånd för ”särskilt ömmande skäl”

Sofia Hvittfeldt och Laboremus

Uppsala arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F47

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

En human flyktingpolitik

Genom historien har samhällen som sluter sig i rädsla för interaktion med omvärlden stagnerat. Samhällen som investerar i människor har blomstrat. Liksom vi alltid påvisat det falska i den påstådda motsättningen mellan välstånd och jämlikhet, är det vår uppgift att visa att vår samhällsutveckling inte bara är förenlig med en human migrationspolitik utan i själva verket förutsätter den.

Våra fortsatta krav på ett solidariskt europeiskt ansvarstagande är en politisk och ideologisk självklarhet. Samtidigt måste vi förhålla oss till det faktum att många europeiska länder inom överskådlig tid inte kan förväntas bidra solidariskt. När utvecklingen i övriga Europa går åt fel håll minskar inte vårt moraliska ansvar. Snarare ökar det. Socialdemokratin står som garant för att de temporära nödgärder som vidtagits stannar vid just temporära och inte innebär en historisk omorientering i svensk migrationspolitik. Det är en fråga om värden men också en fråga om trovärdighet gentemot väljare och medlemmar. Samtidigt, och av samma skäl, ska vi tydligt uppmärksamma och möta de samhällsutmaningar och legitima intressekonflikter som kan följa av en kraftig ökning av antalet asylsökande på kort tid, särskilt mot bakgrund av otillräckliga system för ansvarsfördelning mellan kommunerna.

De åtgärder som genomförts under 2015 och 2016 i syfte att begränsa möjligheten att söka asyl i Sverige har inneburit en drastisk minskning av antalet asylsökande. Samtidigt åtföljs SDs frammarsch i opinionen av upprepade påståenden om att regeringspolitiken anpassats till SDs analys. Denna osanning måste bemötas med en tydlig migrationspolitisk riktning, av opinionsskäl, men också för att värna de principer som länge varit vägledande för svensk asylpolitik: en öppen och generös asylopolitik, försvaret av det mångkulturella samhället och insikten om migrationens möjligheter.

PERMANENTA UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Permanent uppehållstillstånd har länge varit huvudregel för uppehållstillstånd utfärdade på skyddsgrund i Sverige. Det har sin bakgrund i både humanitära och samhällsekonomiska hänsyn. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar att leda till ökad stress och psykisk ohälsa för den enskilde och särskilt barn som ankommit Sverige i låg ålder drabbas på ett orimligt sätt då de efter flera års liv i osäkerhet kan tvingas lämna det enda samhälle de känner. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar därmed att kränka principen om barnets bästa i FNs barnkonventions artikel 3 och utlänningslagen (UtlL 2005:716). Vidare visar forskningen entydigt att tillfälliga uppehållstillstånd medför ökad osäkerhet för den enskilde, minskar incitamentet för språkinläring, arbetssökande

och övrig integration i det svenska samhället och därmed riskerar att allvarligt försvåra den enskildes etablering. Dessutom innebär förnyad prövning av asylsökandes rätt till uppehållstillstånd, efter ett eller tre år, att arbetsbelastningen för redan hårt ansträngda myndigheter som migrationsverket och migrationsdomstolarna kraftigt ökar.

FAMILJEÅTERFÖRENING

Rätten till familjeåterförening ska vara vägledande för svensk asylrätt. Upphållstillstånd på skyddsgrund ska alltid ge rätt till återförening av kärnfamiljer (maka/make/sambo/minderåriga barn) i enlighet med principer i internationell rätt. En begränsning av rätten till familjeåterförening riskerar att allvarligt åsidosätta jämställdhetsperspektivet och barnperspektivet, liksom Sveriges skyldigheter enligt FNs barnkonvention. Kvinnor och barn är överrepresenterade bland dem som ansöker om uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning till boende i Sverige. Avsaknad av lagliga vägar till familjeåterförening riskerar därför att särskilt drabba kvinnor och barn vars enda utväg blir livsfarliga smuggelvägar. För att rätten till familjeåterförening ska vara reell ska svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund undantas försörjningskrav.

FÖRSTÄRKT BARNPERSPEKTIV

Principen om barnets bästa måste få en starkare ställning som bärande princip i svensk asylrätt. Migrationsmyndigheterna måste säkerställa att barns egna asylskäl utreds individuellt och tas på allvar. Barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömningar ska göras med den asylsökandes egen uppgift som utgångspunkt. Ifall behov föreligger ska tester för att fastslå den sökandes ålder utföras med metoder som vilar på vetenskap och beprövad erfarenhet. Barnets bästa och anknytning till Sverige ska vara vägledande i ärenden om familjeåterförening och särskilt beaktas i tillståndsprövning på humanitär grund (enligt bestämmelserna om särskilt respektive synnerligen ömmande omständigheter). Det är inte rimligt att föräldrars beslut att undanhålla sig eller på annat sätt försvåra verkställighet av avvisningsbeslut, ska inverka menligt vid prövning barnens grad av anknytning till Sverige.

Partikongressen föreslår besluta:

- F47:1 att permanenta uppehållstillstånd återinförs som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund
- F47:2 att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund
- F47:3 att svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund undantas försörjningskrav vid familjeåterförening
- F47:4 att stärka barnperspektivet enligt barnkonventionen i svensk asylrätt
- F47:5 att barns asylskäl vid behov utreds individuellt och att barn ej placeras i utlänningsförvar

- F47:6 att barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening
- F47:7 att föräldrars försvårande av av-/utvisning ej ska inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- F47:8 att åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift
- F47:9 att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU

Signe Brockman, Kerstin Almén

Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F48

VALLENTUNA ARBETAREKOMMUN

En hållbar asyl- och migrationspolitik som präglas av både öppenhet och ordning och reda

I en tid då allt fler människor vill eller behöver lämna sina hemländer är det nödvändigt för de länder som människor söker sig till att skapa långsiktigt hållbara regler och förutsättningar för att hantera detta. Att hitta en väl avvägd och noga balanserad linje i asyl- och migrationspolitiken är i dubbel bemärkelse avgörande för vårt samhälles framtid.

Å ena sidan ska ingen underskatta kraften i det migrationstryck som de stora skillnaderna i levnadsstandard och framtidstro – i kombination med nya informations- och transportvägar – skapar. Till det kommer desperationen hos alla som tvinga fly från det omänskliga våldet i länder som Syrien och Irak. Men medan människors behov av skydd undan krig och förföljelse alltid måste tillgodoses – också av oss i Sverige och övriga EU – så är förutsättningarna annorlunda när det gäller migration. Vi lever i en djupt orättvis värld, med stora klyftor mellan människor i olika länder – och inom länder. Men vi löser inte problemen med fattigdomen, korruptionen eller bristen på framtidstro i världen genom att skapa möjligheter för i princip alla människor som vill flytta hit att göra det. Det skulle inte vara hållbart vare sig för vårt samhälle eller för samhällena i ursprungsländerna. Sverige behöver därför en reglerad invandring som präglas av ordning och reda också framöver.

Å andra sidan är alla samhällens långsiktiga livskraft och utveckling beroende av en stor öppenhet mot omvärlden – också i bemärkelsen att låta fler människor flytta hit under ordnade former. Migrationspolitik handlar om att omfördela mellan kortsiktiga kostnader och långsiktiga vinster med invandring. Oavsett om orsaken är arbete, kärlek, studier eller behov av skydd så innebär invandring över tiden och med effektivt mottagande och etableringsinsatser en viktig

samhällsekonomisk vinst för ett välfärdsland som Sverige. En långsiktig inriktning av kontrollerad öppenhet och ordning och reda kan skapa goda förutsättningar för ett solidariskt flyktingmottagande och fler lagliga vägar till Sverige och EU.

Ingen progressiv, frihetlig och internationalistiskt inriktad människa kan tycka att de åtstramningar som Sverige har genomfört på asyl- och migrationsområdet sedan november 2015 har varit önskvärda. Men ingen kan heller blunda för att Sverige under 2015 tog emot fler asylsökande än någonsin tidigare. Det är i och för sig inte orimligt att det värsta humanitära läget sedan andra världskriget märks också i Sverige. Vi ska därför vara stolta över att vi – i en tid då de flesta andra EU-länder misslyckades fullständigt med att ta ett gemensamt ansvar i en massflyktsituation – själva tog ett mycket stort ansvar för skyddsbehövande. Men det är vare sig rimligt eller hållbart att Sverige och något enstaka land till över tid ska ta ett oproportionerligt stort ansvar för en kris. Att regeringen var tvungen att agera är därför förståeligt.

Nu är det viktigt att utnyttja det andrum som den tillfälliga lagstiftningen har skapat till att bygga en långsiktigt hållbar asyl-, migrations- och etableringspolitik som bidrar till både öppenhet och ordning och reda. Dels behöver asylrätten värnas samtidigt som nya, lagliga, och kontrollerade vägar att få skydd i Sverige och EU utvecklas, exempelvis asylvisum och kraftigt ökat kvotflyktingmottagande. Dels behöver ett antal åtgärder som vidtogs i det akuta läget ses över för att inte skapa onödigt lidande och försvåra etablering.

Uppmärksamma och värna asylrätten. I år, 2017, är det 50 år sedan FNs flyktingkonvention blev universell och global genom New Yorkprotokollet. Nu, under den värsta flyktingkatastrofen sedan andra världskriget och i en tid då högerpopulistiska och högerextrema krafter flyttar fram sina positioner, avgörs om detta ska bli en ljus parentes i mänsklighetens historia, eller om vi kan gjuta ny energi i asylrätten när den behövs som mest. Att söka och få skydd i ett annat land undan förföljelse, krig m m är en mänsklig rättighet, inget som högerpartier kan åsidosätta när behovet är som störst. För att asylrätten ska kunna värnas, och för att just behovet av skydd för de som verkligen är flyktingar eller övriga skyddsbehövande ska kunna erbjudas, så behöver de som får avslag på sina asylansökningar, och inte bedöms ha behov av skydd i Sverige, också återvända till sina hemländer eller till första säkra asylland. På lång sikt kan vi visserligen diskutera fördelarna med en värld där människor kan röra sig helt fritt över gränser. Men idag är skillnaderna för stora för att det ska fungera. Därför är ett tydligt program för återvändande för de som saknar skäl för uppehållstillstånd i Sverige inte orimligt.

Stärk lagliga vägar till skydd under ordning och reda. Att vi tar emot flyktingar är viktigt. Att fler länder tar sin del av ansvaret är viktigare. Men att människor som flyr undan krig och förföljelse får skydd än ännu viktigare. Vi behöver därför pröva olika vägar för att se till att skyddsbehoven tillgodoses på ett sätt som präglas av ordning och reda.

- Fler kvotflyktingar. Grundprincipen i det globala, europeiska och svenska asylsystemet bör vara

en jämnare ansvarsfördelning i olika nivåer. Globalt bör UNHCRs kvotssystem stärkas och omfatta allt fler länder. Inom EU behövs – som regeringen har drivit – ett jämnare gemensamt ansvarstagande för asylsökande. Och i Sverige är det angeläget att implementera den lagstiftning om ansvarsfördelning mellan kommunerna som riksdagen har beslutat om. Regeringens redan aviserade höjning av antalet kvotflyktingar är en mycket välkommen satsning. Den bör fortsätta och utökas ytterligare. Ett kraftigt ökat svenskt åtagande att ta emot kvotflyktingar från UNHCRs läger i de värsta krishärdarna gör att vi kan ta ett stort och solidariskt ansvar för de ofta allra mest skyddsbehövande utan att det bidrar till någon större ”pulleffekt”.

- Asylvisum eller möjlighet att söka skydd i ursprungs- och transitländer. För att skapa mer ordning och reda bör möjligheter för skyddsbehövande att söka asyl innan de kommer till Sverige eller övriga EUs gräns undersökas närmare. Ett exempel är asylvisum, som kan utfärdas efter en första kontroll på ambassaden – och som möjliggör för skyddsökande att ta sig med flyg, båt och/eller tåg utan att hindras av transportörsansvaret.
- Öka resurserna till UNHCR. Sverige bör öka det redan inte helt obetydliga anslaget till FN:s flyktingorgan UNHCR, för att de ska kunna erbjuda fler människor på flykt skydd i närområdet – tills dessa antingen kan återvända eller slussas vidare till andra länder som kan dela på ansvaret för dessa.

Säkra länder. Sverige bör kunna snabbbehandla asylansökningar från personer som kommer från eller via länder som uppenbart är säkra länder. På så vis kan Migrationsverkets resurser i första hand fokuseras på de som verkligen kommer från länder som antingen präglas av krig och förföljelse, eller som inte erbjuder en rättssäker asylprövning.

Förläng de kortaste tillfälliga uppehållstillstånden. Kvotflyktingar som kommer till Sverige får idag tillfälligt uppehållstillstånd om tre år. Övriga skyddsbehövande får endast uppehållstillstånd i 13 månader åt gången. Det kan i massflyktsituationer förvisso finnas skäl till att sätta just skyddsbehovet i första rummet – men för en större grupp människor. Men det är i längden ändå olyckligt med så korta uppehållstillstånd. Dels för individen, vars tillvaro blir extremt osäker och orolig. Dels för samhället, som behöver lägga mer resurser på etablering och integration för de som till slut får permanenta uppehållstillstånd. Ambitionen bör vara att återgå till permanenta uppehållstillstånd för alla flyktingar, skyddsbehövande och anhöriga. Men så länge vi behöver ha tillfälliga uppehållstillstånd som norm, så bör de vara åtminstone tre år.

Skapa mer rimliga familjeåterföreningsregler. Slopandet av rätten till familjeåterförening för flyktingar och övriga skyddsbehövande som får uppehållstillstånd i Sverige var en av de delar som fick hårdast kritik av remissinstanserna – inklusive Migrationsverket – inför behandlingen av den tillfälliga lagen i riksdagen. Det är både orimligt och omänskligt att låta människor gå en längre tid utan att kunna träffa eller leva med sin familj. De reglerna behöver göras mer generösa, som garanterar rätten för föräldrar och barn samt makar att återförenas med varandra. För det finns

det också ett bredare parlamentariskt stöd om regeringen skulle gå på den linjen.

Öka de förebyggande insatserna. Sverige och EU ska ta emot asylsökande och flyktingar också framöver. Allra viktigast är dock att stärka insatserna för att komma till rätta med orsakerna till att människor tvingas fly från sina hemländer över huvud taget. Därför behöver utrikespolitiken få ökade – inte minskade – resurser för fattigdomsbekämpning, främjande av demokrati och mänskliga rättigheter, samt konfliktlösning och fredsfrämjande.

Säkerställ att den tillfälliga lagen inte permanentas

Efter regeringens och riksdagens åtstramningar av asyl- och migrationspolitiken har antalet asylsökande minskat radikalt. Samtidigt har miljontals människor fortfarande behov av skydd. I och med den kraftiga minskningen av antalet asylsökande, så bör vi kunna vara tydliga med att den tillfälliga lagen inte ska permanentas. Sverige ska inte långsiktigt ha EU:s hårdaste regler kring asyl och anhöriginvandring. Det är rimligt att göra ett antal justeringar för att säkerställa att upphävandet av den tillfälliga lagen inte riskerar att leda till ett okontrollerbart antal nyanlända. Men det är fel att hävda att vi antingen måste ha EU:s hårdaste asyl- och migrationspolitik eller att vi kommer att få se ett okontrollerbart antal asylsökande och migranter. Det finns ett utrymme att hitta en mer öppen och solidarisk politik än idag, utan att komma tillbaka till den situation som rådde hösten 2015.

Partikongressen föreslår besluta:

- F48:1 att partiet ska verka för att stödet för asylrätten i Sverige bekräftas, bland annat genom att uppmärksamma 50-årsjubiléet av att FN:s flyktingkonvention blev global och allmängiltig genom det så kallade New Yorkprotokollet
- F48:2 att partiet ska verka för att det svenska mottagandet av antalet kvotflyktingar som vidarebosätts via FN:s flyktingkommissariat utökas ytterligare, så länge som behoven fortsätter att vara stora
- F48:3 att partiet ska verka för att asylvisum och möjligheten för skyddsökande att söka asyl i Sverige från EU- eller svenska representationer i ursprungs- och transitländer utreds
- F48:4 att partiet ska verka för att det svenska stödet till UNHCR ökas ytterligare
- F48:5 att partiet ska verka för att möjligheten att snabbbehandla asylansökningar från säkra länder prövas i ökad utsträckning, i syfte att öka kapaciteten för handläggning av ansökningar från människor som flyr från länder som är hårt drabbade av konflikter och förföljelse
- F48:6 att partiet ska verka för att grundregel i svensk asyl- och migrationspolitik så snart som möjligt återigen blir permanenta uppehållstillstånd

- F48:7 att partiet ska verka för att de tillfälliga uppehållstillstånden för flyktingar, övriga skyddsbehövande och anhöriga förlängs, så att grundregeln - tills permanenta uppehållstillstånd återinförs - blir tillstånd på tre år
- F48:8 att partiet ska verka för att reglerna kring anhöriginvandring ändras, så att grundregeln blir att nära anhöriga till flyktingar och andra skyddsbehövande som beviljas skydd i Sverige också får rätt till uppehållstillstånd här
- F48:9 att partiet ska verka för att Migrationsverket och övriga ansvariga myndigheter får tillräckliga anslag inför, under och efter massflyktsituationer, för att kunna hålla nere handläggnings- och väntetiderna
- F48:10 att partiet ska verka för att ökade resurser satsas på att förebygga orsakerna till att människor tvingas lämna sina hemländer
- F48:11 att partiet ska verka för att den tillfälliga asyl- och migrationspolitiska lagen inte permanentas, utan tvärtom kan slopas i förtid om det kan ske på ett sätt som inte bidrar till en okontrollerbar situation

Daniel Färm

Vallentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F49

FAGERSTA ARBETAREKOMMUN

En integrerande och human lagstiftning

Asylprocessen skall vara human och särskild hänsyn skall tas till de barn som kommer till Sverige på flykt undan kring och elände. Vi har en mycket ojämn fördelning av flyktingmottagandet mellan landets kommuner då omkring hälften av de nyanlända hamnat i tio procent av landets kommuner. Det är inte hållbart, det är fullständigt ohanterligt och det är helt oacceptabelt.

En betydande del beror på den inhumana ebo-lagstiftningen, som är direkt motverkande till regeringens intentioner om en jämnare fördelning och ett mer värdigt mottagande. Det som möjliggörs är att asylsökande kan inhysas hos släktingar och vänner och hamna i totalt orimliga trångboddhetssituationer och en allt mer fördjupad segregation.

Den stora utmaningen ligger inte i hur många man kan inhysa under ett tak. Kärnan i det vi kollektivt måste åstadkomma är att se till att de som kommer hit hamnar i egen försörjning så snabbt det bara går. Allt annat blir bara ett slag i luften.

Klausulen Lagen om eget boende, ebo-lagen, i Lag (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. är en bromskloss för en fungerande integration och bör därför upphävas omgående.

Att behålla denna klausul är att acceptera en verklighet som innebär ett stort lidande, särskilt för barnen.

Redan för över tjugo år sedan påtalade Barnombudsmannen att ebo-lagen riskerade att medföra att barn inte skulle få sina behov och rättigheter tillgodosedda. Idag vet vi att barn tack vare denna lagstiftning lever under förhållanden som myndigheterna skulle anse vara oacceptabla för andra barn.

Partikongressen föreslår besluta:

F49:1 att Socialdemokraterna verkar för att omgående omarbeta klausulen Lagen om eget boende i Lag (1994:137) om mottagande av asylsökande med flera

Marino Wallsten

Fagersta arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F50

NYKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

En modern svensk och europeisk asylpolitik

A. Migrationspolitikens mål och utformning

Vår migrationspolitik har sin utgångspunkt i socialdemokratins allra viktigaste ideologiska grundval: värnandet av alla människors lika värde och rätt. Politikens bärande principer är humanitet, rättssäkerhet och reglering. Vi värnar människors liv och säkerhet samtidigt som vi uppmärksammar att migration erbjuder möjligheter till utveckling både för den enskilde och samhället. Politiken måste därför vara utformad för att på bästa sätt ta tillvarata den enskildes behov och förmåga.

Den globala migrationen är en av vår tids stora samhälls- och utvecklingsfrågor och kommer så förbli under överskådlig tid, oavsett om den välkomnas eller motarbetas. Socialdemokratins historiska styrka har hämtats ur förmågan att formulera begripliga och ideologiskt konsekventa svar på samtidens stora frågor. En tydlig, värderingskonsekvent och förutsägbar socialdemokratisk linje i migrationspolitiken är grunden för att återvinna initiativet i den politiska debatten och därmed begränsa extremhögerens utrymme.

De åtgärder som genomförts under 2015 och 2016 i syfte att begränsa möjligheten att söka asyl i Sverige har inneburit en drastisk minskning av antalet asylsökande. Samtidigt åtföljs SDs frammarsch i opinionen av upprepade påståenden om att regeringspolitiken anpassats till SDs analys. Denna osanning måste bemötas med en tydlig migrationspolitisk riktning, av opinionsskäl, men också för att värna de principer som länge varit vägledande för svensk asylopolitik: en öppen och generös asylopolitik, försvaret av det mångkulturella samhället och insikten om migrationens möjligheter.

Socialdemokratin står som garant för att de temporära nödgärder som vidtagits stannar vid just temporära och inte innebär en historisk omorientering i svensk migrationspolitik. Det är en fråga om värden men också en fråga om trovärdighet gentemot väljare och medlemmar. Samtidigt, och av samma skäl, ska vi tydligt uppmärksamma och möta de samhällsutmaningar och legitima intressekonflikter som kan följa av en kraftig ökning av antalet asylsökande på kort tid, särskilt mot bakgrund av otillräckliga system för ansvarsfördelning mellan kommunerna.

Genom historien har samhällen som sluter sig i rädsla för interaktion med omvärlden stagnerat. Samhällen som investerar i människor har blomstrat. Liksom vi alltid påvisat det falska i den påstådda motsättningen mellan välstånd och jämlikhet, är det vår uppgift att visa att vår samhällsutveckling inte bara är förenlig med en human migrationspolitik utan i själva verket förutsätter den.

I takt med ett allt hårdare europeiskt debattklimat kring migration, börjar de grundläggande värden som varit utgångspunkten för Sveriges migrationspolitik att allt mer ifrågasättas högerifrån. I det läget kommer det an på socialdemokratin att tydligt visa vägen för Sverige men även i Europa. Våra fortsatta krav på ett solidariskt europeiskt ansvarstagande är en politisk och ideologisk självklarhet. Samtidigt måste vi förhålla oss till det faktum att många europeiska länder inom överskådlig tid inte kan förväntas bidra solidariskt. När utvecklingen i övriga Europa går åt fel håll minskar inte vårt moraliska ansvar. Snarare ökar det. Då Raoul Wallenberg räddade tiotusentals ungerska judar undan förintelsen genom att dela ut svenska skyddspass var det ett mycket avvikande beteende av en europeisk diplomat. Idag är det moraliskt självklart för alla.

B. 10 reformer för en human migrationspolitik

1. PERMANENTA UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Permanent uppehållstillstånd har länge varit huvudregel för uppehållstillstånd utfärdade på skyddsgrund i Sverige. Det har sin bakgrund i både humanitära och samhällsekonomiska hänsyn. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar att leda till ökad stress och psykisk ohälsa för den enskilde och särskilt barn som ankommit Sverige i låg ålder drabbas på ett orimligt sätt då de efter flera års liv i osäkerhet kan tvingas lämna det enda samhälle de känner. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar därmed att kränka principen om barnets bästa i FNs barnkonventions artikel 3 och utlänningslagen (UtlL 2005:716). Vidare visar forskningen entydigt att tillfälliga uppehållstillstånd

medför ökad osäkerhet för den enskilde, minskar incitamentet för språkinläring, arbetssökande och övrig integration i det svenska samhället och därmed riskerar att allvarligt försvåra den enskildes etablering. Dessutom innebär förnyad prövning av asylsökandes rätt till uppehållstillstånd, efter ett eller tre år, att arbetsbelastning för redan hårt ansträngda myndigheter som migrationsverket och migrationsdomstolarna kraftigt ökar.

2. TRANSPORTÖRSANSVAR OCH ID-KONTROLLER

Gällande EU-rättslig bestämmelse om så kallat transportörsansvar, vilket ålägger flygbolag och rederier att utföra visumkontroller redan vid avresa från flygplats eller hamn, innebär att myndighetsprövning av flyktingars skyddsbehov i praktiken överläts åt privata företag, vilka saknar kompetens att bedöma den enskildes skyddsbehov. Kontroll av rätten till inresa i Sverige bör alltid ske vid gräns och, likt annan myndighetsutövning, utföras av kompetent myndighetspersonal.

På motsvarande sätt innebär identitetskontroller av inresande till Sverige som sker

utanför gräns en orimlig inskränkning av de praktiska förutsättningarna för att ansöka om asyl i Sverige. Detta särskilt mot bakgrund av att många asylsökande saknar möjlighet att medbringa godkänd identitetshandling från hemlandet. En princip inom internationell rätt är att tillämpningen av en bestämmelse inte får begränsas på ett sätt som upphäver eller motverkar bestämmelsens syfte. Rätten till allmän förskola kan exempelvis inte anses respekterad ifall dörrarna till förskolan hålls låsta i syfte att hindra barnen inpassering. Ur rättslig synpunkt är på motsvarande sätt den lagenliga rätten att ansöka om asyl att betrakta som inskränkt ifall den praktiskt omöjliggörs.

3. LAGLIGA VÄGAR FÖR ASYLSÖKANDE

Idag saknar nästan alla dem som skulle ha laglig rätt till skydd i Europa laglig möjlighet att ens ta sig dit för att ansöka. Europeiska staters efterlevnad av sina folkrättsliga åtaganden måste därmed betraktas som bristande. Bristen på legala vägar tvingar asylsökande till livsfarliga överfarter som årligen dödar tusentals. Asylsökande från länder där situationen är sådan att de på grund av väpnad konflikt eller svår förföljelse, kan förväntas få uppehållstillstånd på skyddsgrund, är utan undantag skyldiga att uppvisa visum vid inresa i Sverige. Samtidigt är det i praktiken omöjligt för krigsflyktingar och förföljda att erhålla visum till Sverige, eftersom misstanke om att den enskilde under Sverigevistelsen kan komma att ansöka om asyl utgör grund för avslag på visumansökan. Nära nog samtliga flyktingar med legitima skyddsbehov hindras på detta sätt systematiskt från legal inresa i EU. I avsaknad av en fungerande och solidarisk gemensam europeisk asylopolitik, bör Sverige kunna agera enskilt för att säkerställa möjligheten till laglig inresa i Sverige för asylsökande. Pågående statliga utredning kring lagliga vägar bör omfatta förutsättningar för nationella så kallade asylviseringar liksom möjligheten att göra temporära undantag från viseringskravet för vissa nationaliteter som är att betrakta som särskilt utsatta (idag t ex syrier). Sådana undantag kan göras i Schengen-regimen eller ensidigt av Sverige. För att värna

de svagaste flyktingarna, som saknar möjlighet att på annat sätt ta ansöka om asyl, bör Sverige öka sitt åtagande om mottagande av flyktingar inom FNs vidarebosättningsprogram samt verka för att även övriga EU-stater kraftfullt ska öka sitt mottagande av kvotflyktingar. Länder som anslutit sig till Genevekonventionen bör vara skyldiga att ta emot kvotflyktingar.

4. FAMILJEÅTERFÖRENING

Rätten till familjeåterförening ska vara vägledande för svensk asylrätt. Uppehållstillstånd på skyddsgrund ska alltid ge rätt till återförening av kärnfamiljer (maka/make/sambo/minderåriga barn) i enlighet med principer i internationell rätt. En begränsning av rätten till familjeåterförening riskerar att allvarligt åsidosätta jämställdhetsperspektivet och barnperspektivet, liksom Sveriges skyldigheter enligt FNs barnkonvention. Kvinnor och barn är överrepresenterade bland dem som ansöker om uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning till boende i Sverige. Avsaknad av lagliga vägar till familjeåterförening riskerar därför att särskilt drabba kvinnor och barn vars enda utväg blir livsfarliga smuggelvägar. För att rätten till familjeåterförening ska vara reell ska svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund undantas försörjningskrav.

Det är inte rimligt att ett eller några av barnen i en familj som hunnit fylla 18, eller en ensam mormor utan övrigt skyddsnet och som ingått i hushållsgemenskapen, utesluts från rätten till familjeåterförening. Rätten till så kallad sista länken-återförening bör därför återinföras som huvudregel.

5. DAGERSÄTTNING

En asylsökande i Sverige utan egna medel har rätt till en dagersättning från migrationsverket som ska räckta till hyra, mat, kläder, sjukvård, medicin, tandvård, hygienartiklar och fritidsaktiviteter. Jämfört med försörjningsstöd för bosatta är ersättningsnivån tusentals kronor lägre och barn till asylsökande lever ofta långt under barnfattigdomsgränsen. Ersättningen till asylsökandes barn halveras vid tredje barnet, medan flerbarnstillägg gäller för bosatta med fler än två barn. En fyrabarnsfamilj med försörjningsstöd får 18 610 kronor i månaden plus hyrestillägg medan en asylsökande fyrabarnsfamilj får totalt 8 600 kronor. Dagersättningsbeloppet är oförändrat sedan 1994, trots att konsumentprisindex har ökat med närmare 30 procent sedan dess. Detta motiveras med att asylsökande har mindre ekonomiska behov och befinner sig i processen under kortare tid innan migrationsverket fattar sitt beslut. Men i verkligheten förväntas genomsnittsvistelsetiden för inskrivna hos migrationsverket idag vara närmare två år. Att människor med laglig rätt att vistas i Sverige lever i en fattigdom som ligger långt under existensminimum är oacceptabelt, särskilt om barnperspektivet beaktas. Skapandet av ett parallellsamhälle med fattiga ”andra klassens bosatta” är därutöver uppenbart hämmande för en framgångsrik etablering.

6. DUBLINFÖRORDNINGEN

Dublinförordningen, som syftar till att upprätthålla principen om s.k. första asylland, har i stora delar blivit obsolet och behöver reformeras eller ersättas. Förordningen bygger på ett antagande

om likvärdighet i asylutrednings- och mottagningsförhållanden som är uppenbart felaktigt. Medlemsstater längs EU:s Medelhavsgräns har ofta sämst förutsättningar, men är de som skulle ta det största ansvaret, ifall förordningen tillämpades konsekvent, vilket aldrig varit fallet. Flera medlemsstater har mycket allvarliga brister i sin efterlevnad av unionsrättens minimiregler för asylutredning och mottagningsförhållanden. 2011 slog Europadomstolen för mänskliga rättigheter fast att överföringar till Grekland enligt Dublinförordningen är ett brott mot Europakonventionens tortyrförbud. Sedan dess har migrationsverket av samma skäl även undantagit Ungern. EU-kommissionen måste ges effektiva möjligheter att övervaka efterlevnaden och vidta åtgärder för att säkerställa ett rättssäkert och humant asylmottagande i hela unionen. Medlemsstater som systematiskt och allvarligt åsidosätter sina förpliktelser i fråga om utrednings- och mottagningsförhållanden måste temporärt kunna uteslutas som mottagarland vid så kallade Dublinöverföringar.

Dublinförordningens humanitära undantagsbestämmelse ger möjlighet för varje medlemsstat att avstå från överföring enligt första land-principen, med hänsyn till den asylsökandes situation och situationen

i mottagarlandet. Sverige har kommit att tillämpa denna bestämmelse synnerligen restriktivt, med svåra humanitära konsekvenser för den enskilde i många ärenden. Detta kontrasterar bland annat mot EU-domstolens vägledande avgörande 2012 om att medlemsstaterna inte får använda sig av så kallad ”icke motbevisbar presumtion” om godtagbara förhållanden i mottagarländer, samtidigt som man har kunskap om motsatsen.

Det är rimligt att Europarätten även fortsättningsvis begränsar möjligheten att söka asyl i flera medlemsstater, men samtidigt bör den asylsökande ges möjlighet att avstå från söka asyl i första land, ifall hans rättigheter där riskerar att grovt åsidosättas. Dublinförordningen, eller motsvarande framtida mekanism, kan tillämpas så att asylsökande överförs till första land i de fall då hen där ansökt om asyl (så kallade Dublin 1.or), men inte i de fall då hen noterats för inresa i första land men avstått från att söka asyl (så kallade Dublin 2.or).

7. GEMENSAMT ANSVAR I EU

EU måste ha ett effektivt, rättssäkert och rättvist system för gemensamt europeiskt ansvarstagande, där medlemsstaternas åtagande står i relation till deras förutsättningar, i enlighet med EU-kommissionens förslag. Samtidigt måste vi förhålla oss till en verklighet då ett stort antal EU-stater, inte minst i Central- och Östeuropa, kommer att välja att avstå från att bidra till ett solidariskt europeiskt fördelningssystem. Dessa medlemsstater riskerar därigenom att grovt åsidosätta sina folkrättsliga förpliktelser, samtidigt som de bidrar till att underminera den värdegemenskap som utgör grund och förutsättning för EU. Sverige kan inte stå passivt inför avsaknaden av ett effektivt gemensamt sanktionssystem mot medlemsstater som grovt avviker från unionens kärnvärden. Lojalitet till principerna för Europasamarbetet förutsätter ömsesidighet för att inte urholkas. Sverige bör därför verka för att stöd från EUs fonder villkoras

till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken. Sverige kan på detta sätt statuera ett positivt exempel och sätta effektiv press för att vända nuvarande utveckling mot ett "race to the bottom" i motsatt riktning. Det är inte rimligt att vissa medlemsstater, som idag, undandrar sig ansvar genom att ej omfattas av EU:s skyddsgrundsdirektiv och andra gemensamma miniminivåer. Den fria rörligheten och gemensamma gränspolitiken, som idag regleras i Schengen-systemet, bör vara sammankopplat med en bindande överenskommelse om solidariskt ansvarstagande för asylpolitiken. Av friheten följer ett ansvar.

Inom varje grupp asylsökande från ett visst land kan det tänkas finnas individer som har mycket starka skyddsbehov. Exempelvis hindrar det faktum att över 97 % av asylsökande från västra Balkan befinner sig sakna skyddsbehov, inte att återstående 3 % kan ha mycket starka skäl. I enlighet med folkkrätten måste EU-samarbetet kring så kallade säkra-länder-listor därför utformas så att varje enskild asylsökandes rätt till en förbehållslös individuell prövning, oavsett dennes nationalitet, inte riskerar att åsidosättas eller inskränkas.

8. FÖRSTÄRKT BARNPERSPEKTIV

Principen om barnets bästa måste få en starkare ställning som bärande princip i svensk asylrätt. Migrationsmyndigheterna måste säkerställa att barns egna asylskäl utreds individuellt och tas på allvar. Barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömningar ska göras med den asylsökandes egen uppgift som utgångspunkt. Ifall behov föreligger ska tester för att fastslå den sökandes ålder utföras med metoder som vilar på vetenskap och beprövad erfarenhet. Barnets bästa och anknytning till Sverige ska vara vägledande i ärenden om familjeåterförening och särskilt beaktas i tillståndsprövning på humanitär grund (enligt bestämmelserna om särskilt respektive synnerligen ömmande omständigheter). Det är inte rimligt att föräldrars beslut att undanhålla sig eller på annat sätt försvåra verkställighet av avvisningsbeslut, ska inverka menligt vid prövning barnens grad av anknytning till Sverige.

9. MÄNNISKOR I LIMBO OCH DEN HUMANITÄRA TILLSTÅNDSGRUNDEN.

Idag lever mellan 10.000 och 20.000 personer i Sverige helt öppet helt utan rättigheter. De har nekats uppehållstillstånd men saknar praktiska möjligheter att återvända till hemlandet. Trots en många gånger lång vistelse i Sverige under fullständig samverkan med migrationsverket och polismyndigheten och hörsammande av alla kallelser, saknar dessa personer rätten att försörja sig genom arbete. De har ej heller rätt till försörjningsstöd eller dagersättning som asylsökande, eftersom de varken har uppehållstillstånd eller är inskrivna i mottagningssystemet. De lever i limbo, ibland i över tio år, helt utan att själva kunna påverka situationen. Tillämpningen av dagens lagstiftning, som ger möjlighet att bevilja uppehållstillstånd efter fyra år (d.v.s. efter utlöst preskriptionstid för utvisningsärendet) på grund av bestående verkställighetshinder, ställer emellertid sådana villkor att den enskilde i de flesta fall inte kan kvalificera för uppehållstillstånd hur hen än betar sig. Lagstiftningen behöver därför förtydligas så att den asylsökande som huvudregel beviljas uppehållstillstånd efter fyra år av bestående hinder för verkställighet av

utvisningsbeslut, under förutsättning att den sökande ej undanhållit sig, eller på annat sätt aktivt försvårat, verkställigheten av beslutet.

Den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” tillämpas idag så restriktivt att oerhört få av de människoöden som av det allmänna rättsmedvetandet skulle uppfatta som synnerligen ömmande kvalificerar för uppehållstillstånd. Skälet är bland annat det så kallade uddarekvisitet som fastslår att den humanitära situationen inte bara ska vara så ömmande att det skulle uppfattas som stötande att neka uppehållstillstånd. Dessutom ska det som drabbat den enskilde vara udda. Det vill säga, graden av mänskligt lidande som skulle bli följden av ett återvändande till hemlandet blir mindre relevant för bedömningen av rätten till uppehållstillstånd ifall samma lidande delas av flera. Detta är uppenbart orimligt, avviker från vad lagstiftaren avsett samt står i strid med principen att rätten till uppehållstillstånd ska bedömas individuellt. Detta förhållande har inte påverkats av införandet av tillståndsgrunden ”särskilt ömmande omständigheter”, som är tänkt att tillämpas särskilt i barnärenden.

10. STÄRKT RÄTTSSÄKERHET I FÖRVARSÄRENDEN

Utlänningslagen fastslår att en utlännings frihet inte ska begränsas mer än vad som är nödvändigt. På samma sätt fastslår Europakonventionen att utlänningsförvar bara får användas ifall det är nödvändigt för att säkerställa verkställighet av beslut om ut-/avvisning. Förvarstagande är ett frihetsberövande och en synnerligen ingripande åtgärd som alltså endast får användas då verkställighet inte kan ske på annat sätt.

Myndighetsåtgärder som i graden av begränsning av den enskildes frihet är jämförbara med utlänningsförvar, såsom beslut om häktning eller psykiatrisk tvångsvård fattas med mycket höga krav på rättssäkerhet. Samtidigt fattas idag många beslut om förvar av polismyndighet och migrationsverket som sedan rivs upp av domstol efter två veckor. Rekvisiten för beslut om förvar lämnar mycket stor tolkningsutrymme vilket ökar risken för beslut fattade på godtycklig grund. Mot denna bakgrund är det inte rimligt att förvarsbeslut både bereds och fastställs av samma myndighet och många gånger av samma tjänsteman. Vid prövning av ifall erforderliga rekvisit föreligger och staten därmed levt upp till sin bevisbörda, är migrationsverkets eller polisens bedömning att betrakta som partsinlaga, att jämföra med åklagares framställan om häktning. Beslut om förvar bör därför, på motsvarande sätt, fattas av migrationsdomstol efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten. Detta skulle öka rättssäkerheten och legitimiteten bakom besluten och felaktiga frihetsberövanden kan undvikas. Med tanke på att nära nog samtliga förvarsbeslut idag överklagas till migrationsdomstol skulle antalet ärenden knappast påverkas nämnvärt.

Partikongressen föreslås besluta:

- F50:1 att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- F50:2 att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma
- F50:3 att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen
- F50:4 att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- F50:5 att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- F50:6 att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering
- F50:7 att Socialdemokraterna arbeta för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida ”Schengen-system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade ”säkra länder”
- F50:8 att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid

familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd

- F50:9 att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas
- F50:10 att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten

Sofia Amlöh

Nyköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F51

SOLNA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En moderniserad svensk och europeisk asylpolitik

A. MIGRATIONSPOLITIKENS MÅL OCH UTFORMNING

Vår migrationspolitik har sin utgångspunkt i socialdemokratins allra viktigaste ideologiska grundval: värnandet av alla människors lika värde och rätt. Politikens bärande principer är humanitet, rättssäkerhet och reglering. Vi värnar människors liv och säkerhet samtidigt som vi uppmärksammar att migration erbjuder möjligheter till utveckling både för den enskilde och samhället. Politiken måste därför vara utformad för att på bästa sätt ta tillvarata den enskildes behov och förmåga.

Den globala migrationen är en av vår tids stora samhälls- och utvecklingsfrågor och kommer så förbli under överskådlig tid, oavsett om den välkomnas eller motarbetas. Socialdemokratins historiska styrka har hämtats ur förmågan att formulera begripliga och ideologiskt konsekventa svar på samtidens stora frågor. En tydlig, värderingskonsekvent och förutsägbar socialdemokratisk linje i migrationspolitiken är grunden för att återvinna initiativet i den politiska debatten och därmed begränsa extremhögerens utrymme.

De åtgärder som genomförts under 2015 och 2016 i syfte att begränsa möjligheten att söka asyl i

Sverige har inneburit en drastisk minskning av antalet asylsökande. Samtidigt åtföljs SDs frammarsch i opinionen av upprepade påståenden om att regeringspolitiken anpassats till SDs analys. Denna osanning måste bemötas med en tydlig migrationspolitisk riktning, av opinionsskäl, men också för att värna de principer som länge varit vägledande för svensk asylpolitik: en öppen och generös asylpolitik, försvaret av det mångkulturella samhället och insikten om migrationens möjligheter.

Socialdemokratin står som garant för att de temporära nödgärder som vidtagits stannar vid just temporära och inte innebär en historisk omorientering i svensk migrationspolitik. Det är en fråga om värden men också en fråga om trovärdighet gentemot väljare och medlemmar. Samtidigt, och av samma skäl, ska vi tydligt uppmärksamma och möta de samhällsutmaningar och legitima intressekonflikter som kan följa av en kraftig ökning av antalet asylsökande på kort tid, särskilt mot bakgrund av otillräckliga system för ansvarsfördelning mellan kommunerna.

Genom historien har samhällen som sluter sig i rädsla för interaktion med omvärlden stagnerat. Samhällen som investerar i människor har blomstrat. Liksom vi alltid påvisat det falska i den påstådda motsättningen mellan välstånd och jämlikhet, är det vår uppgift att visa att vår samhällsutveckling inte bara är förenlig med en human migrationspolitik utan i själva verket förutsätter den.

I takt med ett allt hårdare europeiskt debattklimat kring migration, börjar de grundläggande värden som varit utgångspunkten för Sveriges migrationspolitik att allt mer ifrågasättas högerifrån. I det läget kommer det an på socialdemokratin att tydligt visa vägen för Sverige men även i Europa. Våra fortsatta krav på ett solidariskt europeiskt ansvarstagande är en politisk och ideologisk självklarhet. Samtidigt måste vi förhålla oss till det faktum att många europeiska länder inom överskådlig tid inte kan förväntas bidra solidariskt. När utvecklingen i övriga Europa går åt fel håll minskar inte vårt moraliska ansvar. Snarare ökar det. Då Raoul Wallenberg räddade tiotusentals ungerska judar undan förintelsen genom att dela ut svenska skyddspass var det ett mycket avvikande beteende av en europeisk diplomat. Idag är det moraliskt självklart för alla.

B. 10 REFORMER FÖR EN HUMAN MIGRATIONSPOLITIK

1. PERMANENTA UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Permanent uppehållstillstånd har länge varit huvudregel för uppehållstillstånd utfärdade på skyddsgrund i Sverige. Det har sin bakgrund i både humanitära och samhällsekonomiska hänsyn. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar att leda till ökad stress och psykisk ohälsa för den enskilde och särskilt barn som ankommit Sverige i låg ålder drabbas på ett orimligt sätt då de efter flera års liv i osäkerhet kan tvingas lämna det enda samhälle de känner. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar därmed att kränka principen om barnets bästa i FNs barnkonventions artikel 3 och utlänningslagen (UtlL 2005:716). Vidare visar forskningen entydigt att tillfälliga uppehållstillstånd medför ökad osäkerhet för den enskilde, minskar incitamentet för språkinläring, arbetssökande

och övrig integration i det svenska samhället och därmed riskerar att allvarligt försvåra den enskildes etablering. Dessutom innebär förnyad prövning av asylsökandes rätt till uppehållstillstånd, efter ett eller tre år, att arbetsbelastning för redan hårt ansträngda myndigheter som migrationsverket och migrations-domstolarna kraftigt ökar.

2. TRANSPORTÖRSANSVAR OCH ID-KONTROLLER

Gällande EU-rättslig bestämmelse om så kallat transportörsansvar, vilket ålägger flygbolag och rederier att utföra visumkontroller redan vid avresa från flygplats eller hamn, innebär att myndighetsprövning av flyktingars skyddsbehov i praktiken överläts åt privata företag, vilka saknar kompetens att bedöma den enskildes skyddsbehov. Kontroll av rätten till inresa i Sverige bör alltid ske vid gräns och, likt annan myndighetsutövning, utföras av kompetent myndighetspersonal.

På motsvarande sätt innebär identitetskontroller av inresande till Sverige som sker utanför gräns en orimlig inskränkning av de praktiska förutsättningarna för att ansöka om asyl i Sverige. Detta särskilt mot bakgrund av att många asylsökande saknar möjlighet att medbringa godkänd identitetshandling från hemlandet. En princip inom internationell rätt är att tillämpningen av en bestämmelse inte får begränsas på ett sätt som upphäver eller motverkar bestämmelsens syfte. Rätten till allmän förskola kan exempelvis inte anses respekterad ifall dörrarna till förskolan hålls låsta i syfte att hindra barnen inpassering. Ur rättslig synpunkt är på motsvarande sätt den lagenliga rätten att ansöka om asyl att betrakta som inskränkt ifall den praktiskt omöjliggörs.

3. LAGLIGA VÄGAR FÖR ASYLSÖKANDE

Idag saknar nästan alla dem som skulle ha laglig rätt till skydd i Europa laglig möjlighet att ens ta sig dit för att ansöka. Europeiska staters efterlevnad av sina folkrättsliga åtaganden måste därmed betraktas som bristande. Bristen på legala vägar tvingar asylsökande till livsfarliga överfarter som årligen dödar tusentals. Asylsökande från länder där situationen är sådan att de på grund av väpnad konflikt eller svår förföljelse, kan förväntas få uppehållstillstånd på skyddsgrund, är utan undantag skyldiga att uppvisa visum vid inresa i Sverige. Samtidigt är det i praktiken omöjligt för krigsflyktingar och förföljda att erhålla visum till Sverige, eftersom misstanke om att den enskilde under Sverigevistelsen kan komma att ansöka om asyl utgör grund för avslag på visumansökan. Nära nog samtliga flyktingar med legitima skyddsbehov hindras på detta sätt systematiskt från legal inresa i EU. I avsaknad av en fungerande och solidarisk gemensam europeisk asylopolitik, bör Sverige kunna agera enskilt för att säkerställa möjligheten till laglig inresa i Sverige för asylsökande. Pågående statliga utredning kring lagliga vägar bör omfatta förutsättningar för nationella så kallade asylviseringar liksom möjligheten att göra temporära undantag från viseringskravet för vissa nationaliteter som är att betrakta som särskilt utsatta (idag t ex syrier). Sådana undantag kan göras i Schengen-regimen eller ensidigt av Sverige. För att värna de svagaste flyktingarna, som saknar möjlighet att på annat sätt ta ansöka om asyl, bör Sverige öka sitt åtagande om mottagande av flyktingar inom FN:s vidarebosättningsprogram samt verka för att även övriga EU-stater kraftfullt ska öka sitt mottagande av kvotflyktingar. Länder som

anslutit sig till Genevekonventionen bör vara skyldiga att ta emot kvotflyktingar.

4. FAMILJEÅTERFÖRENING

Rätten till familjeåterförening ska vara vägledande för svensk asylrätt. Uppehållstillstånd på skyddsgrund ska alltid ge rätt till återförening av kärnfamiljer (maka/make/sambo/minderåriga barn) i enlighet med principer i internationell rätt. En begränsning av rätten till familjeåterförening riskerar att allvarligt åsidosätta jämställdhetsperspektivet och barnperspektivet, liksom Sveriges skyldigheter enligt FNs barnkonvention. Kvinnor och barn är överrepresenterade bland dem som ansöker om uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning till boende i Sverige. Avsaknad av lagliga vägar till familjeåterförening riskerar därför att särskilt drabba kvinnor och barn vars enda utväg blir livsfarliga smuggelvägar. För att rätten till familjeåterförening ska vara reell ska svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund undantas försörjningskrav.

Det är inte rimligt att ett eller några av barnen i en familj som hunnit fylla 18, eller en ensam mormor utan övrigt skyddsnet och som ingått i hushållsgemenskapen, utesluts från rätten till familje-återförening. Rätten till så kallad sista länken-återförening bör därför återinföras som huvudregel.

5. DAGERSÄTTNING

En asylsökande i Sverige utan egna medel har rätt till en dagersättning från migrationsverket som ska räckta till hyra, mat, kläder, sjukvård, medicin, tandvård, hygienartiklar och fritidsaktiviteter. Jämfört med försörjningsstöd för bosatta är ersättningsnivån tusentals kronor lägre och barn till asylsökande lever ofta långt under barnfattigdomsgränsen. Ersättningen till asylsökandes barn halveras vid tredje barnet, medan flerbarnstillägg gäller för bosatta med fler än två barn. En fyrbarnsfamilj med försörjningsstöd får 18 610 kronor i månaden plus hyrestillägg medan en asylsökande fyrbarnsfamilj får totalt 8 600 kronor. Dagersättningsbeloppet är oförändrat sedan 1994, trots att konsumentprisindex har ökat med närmare 30 procent sedan dess. Detta motiveras med att asylsökande har mindre ekonomiska behov och befinner sig i processen under kortare tid innan migrationsverket fattar sitt beslut. Men i verkligheten förväntas genomsnittsvistelsetiden för inskrivna hos migrationsverket idag vara närmare två år. Att människor med laglig rätt att vistas i Sverige lever i en fattigdom som ligger långt under existensminimum är oacceptabelt, särskilt om barnperspektivet beaktas. Skapandet av ett parallellsamhälle med fattiga ”andra klassens bosatta” är därutöver uppenbart hämmande för en framgångsrik etablering.

6. DUBLINFÖRORDNINGEN

Dublinförordningen, som syftar till att upprätthålla principen om s.k. första asylland, har i stora delar blivit obsolet och behöver reformeras eller ersättas. Förordningen bygger på ett antagande om likvärdighet i asylutrednings- och mottagningsförhållanden som är uppenbart felaktigt. Medlemsstater längs EUs Medelhavsgräns har ofta sämst förutsättningar, men är de som skulle ta det största ansvaret, ifall förordningen tillämpades konsekvent, vilket aldrig varit fallet. Flera

medlemsstater har mycket allvarliga brister i sin efterlevnad av unionsrättens minimiregler för asylutredning och mottagningsförhållanden. 2011 slog Europadomstolen för mänskliga rättigheter fast att överföringar till Grekland enligt Dublinförordningen är ett brott mot Europakonventionens tortyrförbud. Sedan dess har migrationsverket av samma skäl även undantagit Ungern. EU-kommissionen måste ges effektiva möjligheter att övervaka efterlevnaden och vidta åtgärder för att säkerställa ett rättssäkert och humant asylmottagande i hela unionen. Medlemsstater som systematiskt och allvarligt åsidosätter sina förpliktelser i fråga om utrednings- och mottagningsförhållanden måste temporärt kunna uteslutas som mottagarland vid så kallade Dublinöverföringar.

Dublinförordningens humanitära undantagsbestämmelse ger möjlighet för varje medlemsstat att avstå från överföring enligt första land-principen, med hänsyn till den asylsökandes situation och situationen i mottagarlandet. Sverige har kommit att tillämpa denna bestämmelse synnerligen restriktivt, med svåra humanitära konsekvenser för den enskilde i många ärenden. Detta kontrasterar bland annat mot EU-domstolens vägledande avgörande 2012 om att medlemsstaterna inte får använda sig av så kallad ”icke motbevisbar presumtion” om godtagbara förhållanden i mottagarländer, samtidigt som man har kunskap om motsatsen.

Det är rimligt att Europarätten även fortsättningsvis begränsar möjligheten att söka asyl i flera medlemsstater, men samtidigt bör den asylsökande ges möjlighet att avstå från söka asyl i första land, ifall hens rättigheter där riskerar att grovt åsidosättas. Dublinförordningen, eller motsvarande framtida mekanism, kan tillämpas så att asylsökande överförs till första land i de fall då hen där ansökt om asyl (så kallade Dublin 1.or), men inte i de fall då hen noterats för inresa i första land men avstått från att söka asyl (så kallade Dublin 2.or).

7. GEMENSAMT ANSVAR I EU

EU måste ha ett effektivt, rättssäkert och rättvist system för gemensamt europeiskt ansvarstagande, där medlemsstaternas åtagande står i relation till deras förutsättningar, i enlighet med EU-kommissionens förslag. Samtidigt måste vi förhålla oss till en verklighet då ett stort antal EU-stater, inte minst i Central- och Östeuropa, kommer att välja att avstå från att bidra till ett solidariskt europeiskt fördelningssystem. Dessa medlemsstater riskerar därigenom att grovt åsidosätta sina folkrättsliga förpliktelser, samtidigt som de bidrar till att underminera den värdegemenskap som utgör grund och förutsättning för EU. Sverige kan inte stå passivt inför avsaknaden av ett effektivt gemensamt sanktionssystem mot medlemsstater som grovt avviker från unionens kärnvärden. Lojalitet till principerna för Europasamarbetet förutsätter ömsesidighet för att inte urholkas. Sverige bör därför verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylopolitiken. Sverige kan på detta sätt statuera ett positivt exempel och sätta effektiv press för att vända nuvarande utveckling mot ett ”race to the bottom” i motsatt riktning. Det är inte rimligt att vissa medlemsstater, som idag, undandrar sig ansvar genom att ej omfattas av EU:s skyddsgrundsdirektiv och andra gemensamma miniminivåer. Den fria rörligheten och

gemensamma gränspolitiken, som idag regleras i Schengen-systemet, bör vara sammankopplat med en bindande överenskommelse om solidariskt ansvarstagande för asylpolitiken. Av friheten följer ett ansvar.

Inom varje grupp asylsökande från ett visst land kan det tänkas finnas individer som har mycket starka skyddsbehov. Exempelvis hindrar det faktum att över 97 % av asylsökande från västra Balkan befinner sig sakna skyddsbehov, inte att återstående 3 % kan ha mycket starka skäl. I enlighet med folkrätten måste EU-samarbetet kring så kallade säkra-länder-listor därför utformas så att varje enskild asylsökandes rätt till en förbehållslös individuell prövning, oavsett dennes nationalitet, inte riskerar att åsidosättas eller inskränkas.

8. FÖRSTÄRKT BARNPERSPEKTIV

Principen om barnets bästa måste få en starkare ställning som bärande princip i svensk asylrätt. Migrationsmyndigheterna måste säkerställa att barns egna asylskäl utreds individuellt och tas på allvar. Barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömningar ska göras med den asylsökandes egen uppgift som utgångspunkt. Ifall behov föreligger ska tester för att fastslå den sökandes ålder utföras med metoder som vilar på vetenskap och beprövad erfarenhet. Barnets bästa och anknytning till Sverige ska vara vägledande i ärenden om familjeåterförening och särskilt beaktas i tillståndsprövning på humanitär grund (enligt bestämmelserna om särskilt respektive synnerligen ömmande omständigheter). Det är inte rimligt att föräldrars beslut att undanhålla sig eller på annat sätt försvåra verkställighet av avvisningsbeslut, ska inverka menligt vid prövning barnens grad av anknytning till Sverige.

9. MÄNNISKOR I LIMBO OCH DEN HUMANITÄRA TILLSTÅNDSGRUNDEN.

Idag lever mellan 10.000 och 20.000 personer i Sverige helt öppet helt utan rättigheter. De har nekats uppehållstillstånd men saknar praktiska möjligheter att återvända till hemlandet. Trots en många gånger lång vistelse i Sverige under fullständig samverkan med migrationsverket och polismyndigheten och hörsammande av alla kallelser, saknar dessa personer rätten att försörja sig genom arbete. De har ej heller rätt till försörjningsstöd eller dagersättning som asylsökande, eftersom de varken har uppehållstillstånd eller är inskrivna i mottagningssystemet. De lever i limbo, ibland i över tio år, helt utan att själva kunna påverka situationen. Tillämpningen av dagens lagstiftning, som ger möjlighet att bevilja uppehållstillstånd efter fyra år (d.v.s. efter utlöst preskriptionstid för utvisningsärendet) på grund av bestående verkställighetshinder, ställer emellertid sådana villkor att den enskilde i de flesta fall inte kan kvalificera sig för uppehållstillstånd hur hen än betar sig. Lagstiftningen behöver därför förtydligas så att den asylsökande som huvudregel beviljas uppehållstillstånd efter fyra år av bestående hinder för verkställighet av utvisningsbeslut, under förutsättning att den sökande ej undanhållit sig, eller på annat sätt aktivt försvårat, verkställigheten av beslutet.

Den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” tillämpas idag så restriktivt att oerhört få av de människoöden som av det allmänna rättsmedvetandet skulle

uppfatta som synnerligen ömmande kvalificerar för uppehållstillstånd. Skälet är bland annat det så kallade udda-rekvisitet som fastslår att den humanitära situationen inte bara ska vara så ömmande att det skulle uppfattas som stötande att neka uppehållstillstånd. Dessutom ska det som drabbat den enskilde vara udda. Det vill säga, graden av mänskligt lidande som skulle bli följden av ett återvändande till hemlandet blir mindre relevant för bedömningen av rätten till uppehållstillstånd ifall samma lidande delas av flera. Detta är uppenbart orimligt, avviker från vad lagstiftaren avsett samt står i strid med principen att rätten till uppehållstillstånd ska bedömas individuellt. Detta förhållande har inte påverkats av införandet av tillståndsgrunden ”särskilt ömmande omständigheter”, som är tänkt att tillämpas särskilt i barnärenden.

10. STÄRKT RÄTTSSÄKERHET I FÖRVARSÄRENDEN

Utlänningslagen fastslår att en utlännings frihet inte ska begränsas mer än vad som är nödvändigt. På samma sätt fastslår Europakonventionen att utlänningsförvar bara får användas ifall det är nödvändigt för att säkerställa verkställighet av beslut om ut-/avvisning. Förvarstagande är ett frihetsberövande och en synnerligen ingripande åtgärd som alltså endast får användas då verkställighet inte kan ske på annat sätt.

Myndighetsåtgärder som i graden av begränsning av den enskildes frihet är jämförbara med utlänningsförvar, såsom beslut om häktning eller psykiatrisk tvångsvård fattas med mycket höga krav på rättssäkerhet. Samtidigt fattas idag många beslut om förvar av polismyndighet och migrationsverket som sedan rivs upp av domstol efter två veckor. Rekvisiten för beslut om förvar lämnar mycket stor tolkningsutrymme vilket ökar risken för beslut fattade på godtycklig grund. Mot denna bakgrund är det inte rimligt att förvarsbeslut både bereds och fastställs av samma myndighet och många gånger av samma tjänsteman. Vid prövning av ifall erforderliga rekvisit föreligger och staten därmed levt upp till sin bevisbörda, är migrationsverkets eller polisens bedömning att betrakta som partsinlaga, att jämföra med åklagares framställan om häktning. Beslut om förvar bör därför, på motsvarande sätt, fattas av migrationsdomstol efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten. Detta skulle öka rättssäkerheten och legitimiteten bakom besluten och felaktiga frihetsberövanden kan undvikas. Med tanke på att nära nog samtliga förvarsbeslut idag överklagas till migrationsdomstol skulle antalet ärenden knappast påverkas nämnvärt.

Partikongressen föreslår besluta:

- F51:1 att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- F51:2 att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma

- F51:3 att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen
- F51:4 att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- F51:5 att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- F51:6 att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering
- F51:7 att Socialdemokraterna arbetar för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida ”Schengen-system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade ”säkra länder”
- F51:8 att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- F51:9 att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas

F51:10 att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten

Helene Sevastik, Alfred Esbjörnson, Sara Kukka-Salam
Solna arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F52

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En moderniserad svensk och europeisk asylpolitik

Migrationspolitikens mål och utformning

Vår migrationspolitik har sitt utgångspunkt i Socialdemokratins allra viktigaste ideologiska grundval: värnanden av alla människors lika värde och rätt. Politikens bärande principer är humanitet, rättssäkerhet och reglering. Vi värnar människors liv och säkerhet samtidigt som vi uppmärksammar att migrationen erbjuder möjligheter till utveckling både för den enskilde och samhället. Politiken måste därför vara utformad för att på bästa sätt ta tillvarata den enskildes behov och förmåga.

Den globala migrationen är en av vår tids stora samhälls- och utvecklingsfrågor och kommer så förbli under överskådlig tid, oavsett om den välkomnas eller motarbetas. Socialdemokratins historiska styrka har hämtats ur förmågan att formulera begripliga och ideologiska konsekventa svar på samtidens stora frågor. En tydlig, värderingskonsekvent och förutsägbar socialdemokratisk linje i migrationspolitiken är grunden för att återvinna initiativet i den politiska debatten och därmed begränsa extremhögerens utrymme.

De åtgärder som genomförts under 2015 och 2016 i syfte att begränsa möjligheten att söka asyl i Sverige har inneburit drastiskt minskning av asylsökande. Samtidigt åtföljs SD:s frammarsch i opinionen av upprepane påståenden om att regeringspolitiken anpassats till SD:s analys. Denna osanning måste bemötas med en tydlig migrationspolitisk riktning, av opinionsskäl, men också för att värna de principer som länge varit vägledande för svensk asylpolitik: en öppen och generös asylpolitik, försvaret av det mångkulturella samhället och insikten om migrationens möjligheter.

Socialdemokratien står som garant för att de temporära nödgärder som vidtagits stannar vid just temporära och inte innebär en historisk omorientering i svensk migrationspolitik. Det är en fråga om värden men också en fråga om trovärdighet gentemot väljare och medlemmar. Samtidigt, och

av samma skäl ska vi tydligen uppmärksamma och möta de samhällsutmaningar och legitima intressekonflikter som kan följa av en kraftig ökning av antalet asylsökande på kort tid, särskilt mot bakgrund av otillräckliga system för ansvarsfördelning mellan kommunerna.

Genom historien har samhällen som sluter sig i rädsla för interaktion med omvärlden stagnerat. Samhällen som investerar i människor har blomstrat. Liksom vi alltid påvisat det falska i den påstådda motsättningen mellan välstånd och jämlikhet, är det vår uppgift att visa att vår samhällsutveckling inte bara är förenlig med en human migrationspolitik utan i själva verket förutsätter den.

I takt med ett allt hårdare europeisk debattklimat kring migration, börjar de grundläggande värden som varit utgångspunkten för Sveriges migrationspolitik allt mer ifrågasättas högerifrån. I det läget kommer de an på socialdemokratin att tydligt visa vägen för att Sverige men även för Europa. Våra fortsatta krav på en solidarisk europeiskt ansvarstagande är en politisk och en ideologisk självklarhet. Samtidigt måste vi förhålla oss till det faktum att många europeiska länder inom överskådlig tid inte kan förväntas bidra solidariskt. Snarare ökar det. Då Raoul Wallenberg räddade tiotusentals ungerska judar undan förintelsen genom att dela ut svenska skyddspass var det ett mycket avvikande beteende av en europeisk diplomat. Idag är det moraliskt självklart för alla.

10 Reformen för en human migrationspolitik

Permanent uppehållstillstånd

Permanent uppehållstillstånd har länge varit huvudregel för uppehållstillstånd utfärdade på skyddsgrund i Sverige. Det har sin bakgrund i både humanitära och samhällsekonomiska hänsyn. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar att leda till ökad stress och psykisk ohälsa för den enskilde och särskilt barn som ankommit Sverige i låg ålder drabbas på ett orimligt sätt då de efter flera års liv i osäkerhet kan tvingas lämna det enda samhälle de känner. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar därmed att kränka principen om barnens bästa i FNs barnkonventions artikel 3 och utlänningslagen (UtlL 2005:716). Vidare visar forskning entydligt att tillfälliga uppehållstillstånd medför ökad osäkerhet för den enskilde, minskar incitamentet för språkinläring, arbetssökande och övrig integration i det svenska samhället och därmed riskerar att allvarligt försvåra den enskildes etablering. Dessutom innebär förnyad prövning av asylsökandes rätt till uppehållstillstånd efter ett eller tre år, att arbetsbelastning för redan hårt ansträngda myndigheter som migrationsverket och migrationsdomstolarna kraftigt ökar.

Transportörsansvar och id- kontroller

Gällande EU-rättslig bestämmelse om så kallat transportörsansvar, vilket ålägger flygbolag och rederier att utföra visumkontroller redan vid avresa från flygplats eller hamn, innebär att myndighetsprövning av flyktingars skyddsbehov i praktiken överläts åt privata företag, vilka saknar kompetens att bedöma den enskildes skyddsbehov. Kontroll av rätten till inresa i Sverige

bör alltid ske vid gräns och, liksom annan myndighetsutövning utföras av kompetent myndighetspersonal.

På motsvarande sätt innebär identitetskontroller av inresande till Sverige som sker utanför gräns en orimlig inskränkning av de praktiska förutsättningarna för att söka i Sverige. Detta särskilt mot bakgrund av att många asylsökande saknar möjlighet att medbringa godkänd identitetshandling från hemlandet. En princip inom internationell rätt är att tillämpningen av en bestämmelse inte får begränsas på ett sätt som upphäver eller motverkar bestämmelsens syfte. Rätten till allmän förskola kan exempelvis inte anses respekterad ifall dörrarna till förskolan hålls låsta i syfte att hindra barnen inpassering. Ur rättslig synpunkt är på motsvarande sätt den lagenliga rätten att ansöka om asyl att betrakta som inskränkt ifall den praktiskt omöjliggörs

Lagliga vägar för asylsökande

Idag saknar nästan alla dem som skulle ha laglig rätt till skydd i Europa laglig möjlighet att ens ta sig dit för att ansöka. Europeiska staters efterlevnad av sina folkrättsliga åtaganden måste därmed betraktas som bristande. Bristen på legala vägar tvingar asylsökande till livsfarliga överfarter som årligen dödar tusentals. Asylsökande från länder där situationen är sådan att de på grund av väpnad konflikt eller svår förföljelse, kan förväntas få uppehållstillstånd på skyddsgrund, är utan undantag skyldiga att uppvisa visum vid inresa i Sverige. Samtidigt är det i praktiken omöjligt för krigsflyktingar och förföljda att erhålla visum till Sverige, eftersom misstanke om att den enskilde under Sverigevistelsen kan komma att ansöka om asyl utgör grund för avslag på visumansökan. Nära nog samtliga flyktingar med legitima skyddsbehov hindras på detta sätt systematiskt från legal inresa i EU. I avsaknad av en fungerande och solidarisk gemensam europeisk asylpolitik, bör Sverige kunna agera enskilt för att säkerställa möjligheten till laglig inresa i Sverige för asylsökande. Pågående statliga utredningar kring lagliga vägar bör omfatta förutsättningar för nationella så kallade asylviseringar liksom möjligheten att göra temporära undantag för viseringskraven för vissa nationaliteter som är att betrakta som särskilt utsatta (idag t ex syrier). Sådana undantag kan göras i Schengen-regimen eller ensidigt av Sverige. För att värna de svagaste flyktingarna som saknar möjlighet att på ett annat sätt ansöka om asyl, bör Sverige öka sitt åtagande om mottagande av flyktingar inom FN:s vidarebosättningsprogram samt verka för att även övriga EU-stater kraftfullt ska öka sitt mottagande av kvotflyktingar. Länder som anslutit sig till Genevekonventionen bör vara skyldiga att ta emot kvotflyktingar.

Familjeåterförening

Rätten till familjeåterförening ska vara vägledande för svensk asylrätt. Upphållstillstånd på skyddsgrund ska alltid ge rätt till återförening av kärnfamiljer (maka/make/sambo/minderåriga barn) i enlighet med principer i internationell rätt. En begränsning av rätten till familjeåterförening riskerar att allvarligt åsidosätta jämställdhetsperspektivet och barnperspektivet, liksom Sveriges skyldigheter enligt FN:s barnkonvention. Kvinnor och barn är överrepresenterade bland dem som ansöker om uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning till boende i Sverige. Avsaknad av lagliga vägar till familjeåterförening riskerar därför att särskilt

drabba kvinnor och barn vars enda utväg blir livsfarliga smuggelvägar. För att rätten till familjeåterförening ska vara reell ska svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund undantas försörjningskrav.

Det är inte rimligt att ett eller några av barnen i en familj som hunnit fylla 18 år eller en ensam mormor utan övrigt skyddsnet och som ingått i hushållsgemenskapen utesluts från rätten till familjeåterförening. Rätten till så kallad sista länken-återförening bör därför återinföras som huvudregel.

Dagersättning

En asylsökande i Sverige utan egna medel har rätt till dagsersättning från migrationsverket som ska räckas till hyra, mat, kläder, sjukvård, medicin, tandvård, hygienartiklar och fritidsaktiviteter. Jämfört med försörjningsstöd för bosatta är ersättningsnivån tusentals kronor lägre och barn till asylsökande lever ofta långt under barnfattigdomsgränsen. Ersättningen till asylsökandes barn halveras vid tredje barnet, medan flerbarnstillägg gäller för bosatta med fler än två barn. En fyrabarnsfamilj med försörjningsstöd får 18 610 kronor i månaden plus hyrestillägg medan en asylsökande fyrabarnsfamilj får totalt 8 600 kronor.

Dagersättningsbeloppet är oförändrat sedan 1994, trots att konsumentprisindex har ökat med närmare 30 procent sedan dess. Detta motiveras med att asylsökande har mindre ekonomiska behov och befinner sig i processen under kortare tid innan migrationsverket fattar sitt beslut. Men i verkligheten förväntas genomsnittsvistelsetiden för inskrivna hos migrationsverket idag vara närmare två år. Att människor med laglig rätt att vistas i Sverige lever i fattigdom som ligger långt under existensminimum är oacceptabelt särskilt om barnperspektivet beaktas. Skapandet av ett parallellsamhälle med fattiga ”andra klassens bosatta” är därutöver uppenbart hämmande för en framgångsrik etablering.

Dublinförordningen

Dublinförordningen som syftar till att upprätthållas principen om s.k första asylsökt, har i stora delar blivit obsolet och behöver reformeras eller ersättas. Förordningen bygger ett antagande om likvärdighet i asylutrednings- och mottagningsförhållanden som är uppenbart felaktigt. Medlemsstater längs EU:s Medelhavsgräns har ofta sämst förutsättningar, men är de som skulle ta det största ansvaret, ifall förordningen tillämpades konsekvent, vilket aldrig varit fallet. Flera medlemsstater har mycket allvarliga vrister i sin efterlevnad av unionsrättens minimiregler för asylutredning och mottagningsförhållanden. 2011 slog Europadomstolen för mänskliga rättigheter fast att överföringar till Grekland enligt Dublinförordningen är ett brott mot Europakonventionens tortyrförbud. Sedan dess har migrationsverket av samma skäl även undantagit Ungern. EU-kommissionen måste ges effektiva möjligheter att övervaka efterlevnaden och vidta åtgärder för att säkerställa ett rättssäkert och humant asylmottagande i hela unionen. Medlemsstater som systematiskt och allvarligt åsidosätter sina förpliktelser i fråga om utrednings- och mottagningsförhållanden måste temporärt kunna uteslutas som mottagarland vid så kallad

Dublinöverföringar.

Dublinförordningens humanitära undantagsbestämmelse ger möjlighet för varje medlemsstat att avstå från överföring enligt första land-principen, med hänsyn till den asylsökandes situation och situationen i mottagarlandet. Sverige har kommit att tillämpa denna bestämmelse synnerligen restriktivt, med svåra humanitära konsekvenser för den enskilde i många ärenden. Detta kontrasterar bland annat mot EU-domstolens vägledande avgörande 2012 om att medlemsstaterna inte får använda sig av så kallad ”icke motbevisbar presumtion” om godtagbara förhållanden i mottagarländer, som har kunskap om motsatsen.

Det är rimligt att Europarätten även fortsättningsvis begränsar möjligheten att söka asyl i flera medlemsstater men samtidigt bör den asylsökande ges möjlighet att avstå från söka asyl i första land, ifall hens rättigheter där riskerar att grovt åsidosättas. Dublinförordningen eller motsvarande framtida mekanism, kan tillämpas så att asylsökande överförs till första land i de fall då hen där ansökt om asyl (så kallade Dublin 1.or) men inte i fall då hen noterats för inresa i första land men avstått att söka asyl (så kallade Dublin 2.or).

Gemensamt ansvar i EU

EU måste ha ett effektivt, rättssäkert och rättvist system för gemensamt europeiskt ansvarstagande, där medlemsstaternas åtagande står i relation till deras förutsättningar, i enlighet med EU-kommissionens förslag. Samtidigt måste vi förhålla oss till en verklighet då ett stort antal EU-stater, inte minst i Central- och Östeuropa, kommer att välja att avstå från att bidra till ett solidariskt europeiskt fördelningssystem. Dessa medlemsstater riskerar därigenom att grovt åsidosätta sina folkrättsliga förpliktelser, samtidigt som de bidrar till att underminera den värdegemenskap som utgör grund och förutsättning för EU. Sverige kan inte stå passivt inför avsaknaden av ett effektivt gemensamt sanktionssystem mot medlemsstater som grovt avviker från unionens kärnvärden. Lojalitet till principerna för Europasamarbetet förutsätter ömsesidighet för att inte urholkas. Sverige bör därför verka för att stöd från Eus fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken. Sverige kan med detta sätt statuera ett positivt exempel och sätta effektiv press för att vända nuvarande utveckling mot ett ”race to the botton” i motsatt riktning. Det är inte rimligt att vissa medlemsstater, som idag undandrar sig ansvaret genom att ej omfattas av EU:s skyddsgrundsdirektiv och andra gemensamma miniminivåer. Den fria rörligheten och gemensamma gränspolitiken, som idag regleras i Schengen-systemet, bör vara sammankopplat med en bindande överenskommelse om solidarisk ansvarstagande för asylpolitiken. Av frihet följer ett ansvar.

Inom varje grupp asylsökande från ett visst land kan det tänkas finnas individer som har mycket starka skyddsbehov. Exempelvis hindrar det faktum att över 97 % av asylsökande från västra Balkan befinner sig sakna skyddsbehov, inte att återstående 3 % kan ha mycket starka skäl. I enlighet med folkrätten måste EU-samarbetet kring så kallade säkra-länder-listor därför utformas så att

varje enskild asylsökandes rätt till en förbehållslös individuell prövning, oavsett dennes nationalitet, inte riskeras att åsidosättas eller inskränkas.

Förstärkt barnperspektiv

Principen om att barnets bästa måste få en starkare ställning som bärande princip i svensk asylrätt. Migrationsmyndigheterna måste säkerställa att barns egna asylskäl utreds individuellt och tas på allvar. Barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömningar ska göras med den asylsökandes egen uppgift som utgångspunkt. Ifall behov föreligger ska tester för att fastslå den sökandes ålder utföras med metoder som vilar på vetenskap och beprövad erfarenhet. Barnens bästa och anknytning till Sverige ska vara vägledande i ärenden om familjeåterförening och särskilt beaktas i tillståndsprövning på humanitär grund (enligt bestämmelserna om särskilt respektive synnerligen ömmande omständigheter). Det är inte timligt att föräldrars beslut att undanhålla sig eller på annat sätt försvåra verkställighet av avvisningsbeslut, ska inverka menligt vid prövning barnets grad av anknytning till Sverige.

Människor i limbo och den humanitära tillståndsgrunden

Idag lever mellan 10.000 och 20.000 personer i Sverige helt öppet utan rättigheter. De har nekats uppehållstillstånd men saknar praktiska möjligheter att återvända till hemlandet. Trots en många gånger lång vistelse i Sverige under fullständig samverkan med migrationsverket och polismyndigheten och hörsammande av alla kallelser saknar dessa personer rätten att försörja sig genom arbete. De har ej heller till försörjningsstöd eller dagersättning som asylsökande, eftersom de varken har uppehållstillstånd eller är inskrivna i mottagningssystemet. De lever i limbo, ibland i över tio år, helt utan att själva kunna påverka situationen. Tillämpningen av dagens lagstiftning som ger möjlighet att bevilja uppehållstillstånd efter fyra år (d.v.s efter utlöpt preskriptionstid för utvisningsärenden) på grund av bestående verkställighet, ställer emellertid sådana villkor att den enskilde i de flesta fall inte kan kvalificera för att uppehållstillstånd hur hen än betar sig. Lagstiftningen behöver därför förtydligas så att den asylsökande som huvudregel beviljas uppehållstillstånd efter fyra år av bestående hinder för verkställighet av utvisningsbeslut under förutsättning att den sökande ej undanhållit sig, eller på annat sätt försvårat, verkställigheten av beslutet.

Den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” tillämpas idag så restriktivt att oerhört få av de människoöden som av det allmänna rättsmedvetandet skulle uppfatta som synnerligen ömmande kvalificerar för uppehållstillstånd. Skälet är bland annat det så kallade uddarekvisitet som fastslår att den humanitära situationen inte bara ska vara ömmande att den skulle uppfattas som stötande att neka uppehållstillstånd. Dessutom ska det som drabbat den enskilde vara udda. Det vill säga, graden av mänskligt lidande som skulle vara följden av ett återvändande till hemlandet blir mindre relevant för bedömningen av rätten till uppehållstillstånd ifall samma lidande delas av flera. Detta är uppenbart orimligt, avviker från vad lagstiftaren avsett samt står i strid med principer att rätten till uppehållstillstånd ska bedömas individuellt. Detta förhållande har inte påverkats av införandet av tillståndsgrunden ”särskilt ömmande

omständigheter”, som är tänkt att tillämpas särskilt i barnärenden.

Stärkt rättssäkerhet i förvarsärenden

Utlänningslagen fastslår att en utlännings frihet inte ska begränsas mer än vad som är nödvändigt. På samma sätt fastslår Europakonventionen att utlänningsförvar bara får användas ifall det är nödvändigt för att säkerställa verkställighet av beslut om ut-/avisning. Förvarstagande är ett frihetsberövande och en synnerligen ingripande åtgärd som alltså endast får användas då verkställighet inte kan ske på annat sätt.

Myndighetsåtgärder som i grunden av begränsning av den enskildes frihet är jämförbara med utlänningsförvar, såsom beslut om häktning eller psykiatrisk tvångsvård fattas med mycket höga krav på rättssäkerhet. Samtidigt fattas idag beslut om förvar av polismyndighet och migrationsverket som sedan rivs upp av domstol efter två veckor. Rekvisiten för beslut om förvar lämnar mycket stor tolkningsutrymme vilket ökar risken för beslut fattade på godtyckliga grund. Mot denna bakgrund är det inte rimligt att förvarsbeslut både bereds och fastställs av samma myndighet och många gånger av samma tjänsteman. Vid prövning av ifall erforderliga rekvisit föreligger och staten därmed levt upp till sin bevisbörda, är migrationsverkets eller polisens bedömning att beakta som partsinlaga att jämföra med åklagares framställan om häktning. Beslut om förvar bör därför, på motsvarande sätt, fattas av migrationsdomstol efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten. Detta skulle öka rättssäkerheten och legitimiteten bakom besluten och felaktiga frihetsberövanden kan undvikas. Med tanke på att nära nog samtliga förvarsbeslut idag överklagas till migrationsdomstol skulle antal ärenden knappast påverkas nämnvärt.

Partikongressen föreslår besluta:

- F52:1 att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt dock senast i juli 2019
- F52:2 att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportöransvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma
- F52:3 att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktningmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen
- F52:4 att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfattas alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt rätten till sista länken-återförening

- återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- F52:5 att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- F52:6 att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt förstaland-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering
- F52:7 att Socialdemokraterna arbeta för att Sverige ska verka för att stöd från Eus fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt ett framtida Schengen-system kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s för så kallade ”säkra länder”
- F52:8 att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbestämning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av/utvisning ska ej inverka på barnets rätt till uppehållstillstånd
- F52:9 att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av - eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställigheten samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas
- F52:10 att Socialdemokraterna verkar för att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten

Mizgin Hajo

Borlänge arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F53

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

En moderniserad svensk och europeisk asylpolitik

MIGRATIONSPOLITIKENS MÅL OCH UTFORMNING

Vår migrationspolitik har sin utgångspunkt i socialdemokratins allra viktigaste ideologiska grundval: värnandet av alla människors lika värde och rätt. Politikens bärande principer är humanitet, rättssäkerhet och reglering. Vi värnar människors liv och säkerhet samtidigt som vi uppmärksammar att migration erbjuder möjligheter till utveckling både för den enskilde och samhället. Politiken måste därför vara utformad för att på bästa sätt ta tillvarata den enskildes behov och förmåga.

Migration kan ske av många olika skäl. Det man först tänker på är att fly från krig och andra oroligheter som gör det praktiskt och politiskt omöjligt att vara kvar i sitt hemland. Det kan vara för att den religion eller trosuppfattning inte accepteras i hemlandet och man därför förföljs. Det kan vara för att den personer med den politiska uppfattningen förföljs, fängslas och torteras i det land man kommer ifrån. Där den sexuella läggningen eller könsidentitet är förbjuden och den som tvingas fly hotas av död, trakasserier misshandel och ibland tortyr i det egna hemlandet. Det är brist på föda så man svälter i det egna landet. På senare tid har även antal miljömigranter ökad.

Vi ser också att människor söker sig till andra länder för att få möjlighet till bättre försörjning. För dessa saknas skydd i nuvarande utlänningslagstiftning

Den globala migrationen är en av vår tids stora samhälls- och utvecklingsfrågor och kommer så förbli under överskådlig tid, oavsett om den välkomnas eller motarbetas. Socialdemokratins historiska styrka har hämtats ur förmågan att formulera begripliga och ideologiskt konsekventa svar på samtidens stora frågor. En tydlig, värderingskonsekvent och förutsägbar socialdemokratisk linje i migrationspolitiken är grunden för att återvinna initiativet i den politiska debatten och därmed begränsa extremhögerens utrymme.

De åtgärder som genomförts under 2015 och 2016 i syfte att begränsa möjligheten att söka asyl i Sverige har inneburit en drastisk minskning av antalet asylsökande. Samtidigt åtföljs SDs frammarsch i opinionen av upprepade påståenden om att regeringspolitiken anpassats till SDs analys. Denna osanning måste bemötas med en tydlig migrationspolitisk riktning, av opinionsskäl, men också för att värna de principer som länge varit vägledande för svensk asylpolitik: en öppen och generös asylpolitik, försvaret av det mångkulturella samhället och insikten om migrationens möjligheter.

Socialdemokratin står som garant för att de temporära nödgärder som vidtagits stannar vid just temporära och inte innebär en historisk omorientering i svensk migrationspolitik. Det är en fråga om värden men också en fråga om trovärdighet gentemot väljare och medlemmar. Samtidigt, och av samma skäl, ska vi tydligt uppmärksamma och möta de samhällsutmaningar och legitima intressekonflikter som kan följa av en kraftig ökning av antalet asylsökande på kort tid, särskilt mot bakgrund av otillräckliga system för ansvarsfördelning mellan kommunerna.

Genom historien har samhällen som sluter sig i rädsla för interaktion med omvärlden stagnerat. Samhällen som investerar i människor har blomstrat. Liksom vi alltid påvisat det falska i den påstådda motsättningen mellan välstånd och jämlikhet, är det vår uppgift att visa att vår samhällsutveckling inte bara är förenlig med en human migrationspolitik utan i själva verket förutsätter den.

I takt med ett allt hårdare europeiskt debattklimat kring migration, börjar de grundläggande värden som varit utgångspunkten för Sveriges migrationspolitik att allt mer ifrågasättas högerifrån. I det läget kommer det an på socialdemokratin att tydligt visa vägen för Sverige men även i Europa. Våra fortsatta krav på ett solidariskt europeiskt ansvarstagande är en politisk och ideologisk självklarhet. Samtidigt måste vi förhålla oss till det faktum att många europeiska länder inom överskådlig tid inte kan förväntas bidra solidariskt. När utvecklingen i övriga Europa går åt fel håll minskar inte vårt moraliska ansvar. Snarare ökar det. Då Raoul Wallenberg räddade tiotusentals ungerska judar undan förintelsen genom att dela ut svenska skyddspass var det ett mycket avvikande beteende av en europeisk diplomat. Idag är det moraliskt självklart för alla.

10 REFORMER FÖR EN HUMAN MIGRATIONSPOLITIK

PERMANENTA UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Permanent uppehållstillstånd har länge varit huvudregel för uppehållstillstånd utfärdade på skyddsgrund i Sverige. Det har sin bakgrund i både humanitära och samhällsekonomiska hänsyn. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar att leda till ökad stress och psykisk ohälsa för den enskilde och särskilt barn som ankommit Sverige i låg ålder drabbas på ett orimligt sätt då de efter flera års liv i osäkerhet kan tvingas lämna det enda samhälle de känner. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar därmed att kränka principen om barnets bästa i FNs barnkonventions artikel 3 och utlänningslagen (UtlL 2005:716). Vidare visar forskningen entydigt att tillfälliga uppehållstillstånd medför ökad osäkerhet för den enskilde, minskar incitamentet för språkinläring, arbetssökande och övrig integration i det svenska samhället och därmed riskerar att allvarligt försvåra den enskildes etablering. Dessutom innebär förnyad prövning av asylsökandes rätt till uppehållstillstånd, efter ett eller tre år, att arbetsbelastning för redan hårt ansträngda myndigheter som migrationsverket och migrations-domstolarna kraftigt ökar.

TRANSPORTÖRSANSVAR OCH ID-KONTROLLER

Gällande EU-rättslig bestämmelse om så kallat transportörsansvar, vilket ålägger flygbolag och

rederier att utföra visumkontroller redan vid avresa från flygplats eller hamn, innebär att myndighetsprövning av flyktingars skyddsbehov i praktiken överläts åt privata företag, vilka saknar kompetens att bedöma den enskildes skyddsbehov. Kontroll av rätten till inresa i Sverige bör alltid ske vid gräns och, liksom annan myndighetsutövning, utföras av kompetent myndighetspersonal.

På motsvarande sätt innebär identitetskontroller av inresande till Sverige som sker utanför gräns en orimlig inskränkning av de praktiska förutsättningarna för att ansöka om asyl i Sverige. Detta särskilt mot bakgrund av att många asylsökande saknar möjlighet att medbringa godkänd identitetshandling från hemlandet. En princip inom internationell rätt är att tillämpningen av en bestämmelse inte får begränsas på ett sätt som upphäver eller motverkar bestämmelsens syfte. Rätten till allmän förskola kan exempelvis inte anses respekterad ifall dörrarna till förskolan hålls låsta i syfte att hindra barnen inpassering. Ur rättslig synpunkt är på motsvarande sätt den lagenliga rätten att ansöka om asyl att betrakta som inskränkt ifall den praktiskt omöjliggörs.

LAGLIGA VÄGAR FÖR ASYLSÖKANDE

Idag saknar nästan alla dem som skulle ha laglig rätt till skydd i Europa laglig möjlighet att ens ta sig dit för att ansöka. Europeiska staters efterlevnad av sina folkrättsliga åtaganden måste därmed betraktas som bristande. Bristen på legala vägar tvingar asylsökande till livsfarliga överfarter som årligen dödar tusentals. Asylsökande från länder där situationen är sådan att de på grund av väpnad konflikt eller svår förföljelse, kan förväntas få uppehållstillstånd på skyddsgrund, är utan undantag skyldiga att uppvisa visum vid inresa i Sverige. Samtidigt är det i praktiken omöjligt för krigsflyktingar och förföljda att erhålla visum till Sverige, eftersom misstanke om att den enskilde under Sverigevistelsen kan komma att ansöka om asyl utgör grund för avslag på visumansökan. Nära nog samtliga flyktingar med legitima skyddsbehov hindras på detta sätt systematiskt från legal inresa i EU. I avsaknad av en fungerande och solidarisk gemensam europeisk asylopolitik, bör Sverige kunna agera enskilt för att säkerställa möjligheten till laglig inresa i Sverige för asylsökande. Pågående statliga utredningar kring lagliga vägar bör omfatta förutsättningar för nationella så kallade asylviseringar liksom möjligheten att göra temporära undantag från viseringskravet för vissa nationaliteter som är att betrakta som särskilt utsatta (idag t ex syrier). Sådana undantag kan göras i Schengen-regimen eller ensidigt av Sverige. För att värna de svagaste flyktingarna, som saknar möjlighet att på annat sätt ta ansöka om asyl, bör Sverige öka sitt åtagande om mottagande av flyktingar inom FN:s vidarebosättningsprogram samt verka för att även övriga EU-stater kraftfullt ska öka sitt mottagande av kvotflyktingar. Länder som anslutit sig till Genevekonventionen bör vara skyldiga att ta emot kvotflyktingar.

FAMILJEÅTERFÖRENING

Rätten till familjeåterförening ska vara vägledande för svensk asylrätt. Upphållstillstånd på skyddsgrund ska alltid ge rätt till återförening av kärnfamiljer (maka/make/sambo/minderåriga barn) i enlighet med principer i internationell rätt. En begränsning av rätten till familjeåterförening riskerar att allvarligt åsidosätta jämställdhetsperspektivet och

barnperspektivet, liksom Sveriges skyldigheter enligt FN:s barnkonvention.

Kvinnor och barn är överrepresenterade bland dem som ansöker om uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning till boende i Sverige. Avsaknad av lagliga vägar till familjeåterförening riskerar därför att särskilt drabba kvinnor och barn vars enda utväg blir livsfarliga smuggelvägar. För att rätten till familjeåterförening ska vara reell ska svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund undantas försörjningskrav.

På samma sätt ser vi vikten av att erkänna de parrelationer och familjer som är samkönade även i de fall då personerna inte är gifta i lagens mening.

Det är inte rimligt att ett eller några av barnen i en familj som hunnit fylla 18, eller en ensam mormor utan övrigt skyddsnet och som ingått i hushållsgemenskapen, utesluts från rätten till familje-återförening. Rätten till så kallad sista länken-återförening bör därför återinföras som huvudregel.

DAGERSÄTTNING

En asylsökande i Sverige utan egna medel har rätt till en dagersättning från migrationsverket som ska räcka till hyra, mat, kläder, sjukvård, medicin, tandvård, hygienartiklar och fritidsaktiviteter. Jämfört med försörjningsstöd för bosatta är ersättningsnivån tusentals kronor lägre och barn till asylsökande lever ofta långt under barnfattigdomsgränsen. Ersättningen till asylsökandes barn halveras vid tredje barnet, medan flerbarnstillägg gäller för bosatta med fler än två barn. En fyrabarnsfamilj med försörjningsstöd får 18 610 kronor i månaden plus hyrestillägg medan en asylsökande fyrabarnsfamilj får totalt 8 600 kronor. Dagersättningsbeloppet är oförändrat sedan 1994, trots att konsumentprisindex har ökat med närmare 30 procent sedan dess. Detta motiveras med att asylsökande har mindre ekonomiska behov och befinner sig i processen under kortare tid innan migrationsverket fattar sitt beslut. Men i verkligheten förväntas genomsnittsvistelsetiden för inskrivna hos migrationsverket idag vara närmare två år. Att människor med laglig rätt att vistas i Sverige lever i en fattigdom som ligger långt under existensminimum är oacceptabelt, särskilt om barnperspektivet beaktas. Skapandet av ett parallellsamhälle med fattiga ”andra klassens bosatta” är därutöver uppenbart hämmande för en framgångsrik etablering.

DUBLINFÖRORDNINGEN

Dublinförordningen, som syftar till att upprätthålla principen om s.k. första asylland, har i stora delar blivit obsolet och behöver reformeras eller ersättas. Förordningen bygger på ett antagande om likvärdighet i asylutrednings- och mottagningsförhållanden som är uppenbart felaktigt. Medlemsstater längs EUs Medelhavsgräns har ofta sämst förutsättningar, men är de som skulle ta det största ansvaret, ifall förordningen tillämpades konsekvent, vilket aldrig varit fallet. Flera medlemsstater har mycket allvarliga brister i sin efterlevnad av unionsrättens minimiregler för asylutredning och mottagningsförhållanden. 2011 slog Europadomstolen för mänskliga rättigheter fast att överföringar till Grekland enligt Dublinförordningen är ett brott mot

Europakonventionens tortyrförbud. Sedan dess har migrationsverket av samma skäl även undantagit Ungern. EU-kommissionen måste ges effektiva möjligheter att övervaka efterlevnaden och vidta åtgärder för att säkerställa ett rättssäkert och humant asylmottagande i hela unionen. Medlemsstater som systematiskt och allvarligt åsidosätter sina förpliktelser i fråga om utrednings- och mottagningsförhållanden måste temporärt kunna uteslutas som mottagarland vid så kallade Dublinöverföringar.

Dublinförordningens humanitära undantagsbestämmelse ger möjlighet för varje medlemsstat att avstå från överföring enligt första land-principen, med hänsyn till den asylsökandes situation och situationen i mottagarlandet. Sverige har kommit att tillämpa denna bestämmelse synnerligen restriktivt, med svåra humanitära konsekvenser för den enskilde i många ärenden. Detta kontrasterar bland annat mot EU-domstolens vägledande avgörande 2012 om att medlemsstaterna inte får använda sig av så kallad ”icke motbevisbar presumtion” om godtagbara förhållanden i mottagarländer, samtidigt som man har kunskap om motsatsen.

Det är rimligt att Europarätten även fortsättningsvis begränsar möjligheten att söka asyl i flera medlemsstater, men samtidigt bör den asylsökande ges möjlighet att avstå från söka asyl i första land, ifall hens rättigheter där riskerar att grovt åsidosättas. Dublinförordningen, eller motsvarande framtida mekanism, kan tillämpas så att asylsökande överförs till första land i de fall då hen där ansökt om asyl (så kallade Dublin 1.or), men inte i de fall då hen noterats för inresa i första land men avstått från att söka asyl (så kallade Dublin 2.or).

GEMENSAMT ANSVAR I EU

EU måste ha ett effektivt, rättssäkert och rättvist system för gemensamt europeiskt ansvarstagande, där medlemsstaternas åtagande står i relation till deras förutsättningar, i enlighet med EU-kommissionens förslag. Samtidigt måste vi förhålla oss till en verklighet då ett stort antal EU-stater, inte minst i Central- och Östeuropa, kommer att välja att avstå från att bidra till ett solidariskt europeiskt fördelningssystem. Dessa medlemsstater riskerar därigenom att grovt åsidosätta sina folkrättsliga förpliktelser, samtidigt som de bidrar till att underminera den värdegemenskap som utgör grund och förutsättning för EU. Sverige kan inte stå passivt inför avsaknaden av ett effektivt gemensamt sanktionssystem mot medlemsstater som grovt avviker från unionens kärnvärden. Lojalitet till principerna för Europasamarbetet förutsätter ömsesidighet för att inte urholkas. Sverige bör därför verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken. Sverige kan på detta sätt statuera ett positivt exempel och sätta effektiv press för att vända nuvarande utveckling mot ett ”race to the bottom” i motsatt riktning. Det är inte rimligt att vissa medlemsstater, som idag, undandrar sig ansvar genom att ej omfattas av EU:s skyddsgrundsdirektiv och andra gemensamma miniminivåer. Den fria rörligheten och gemensamma gränspolitiken, som idag regleras i Schengen-systemet, bör vara sammankopplat med en bindande överenskommelse om solidariskt ansvarstagande för asylpolitiken. Av friheten följer ett ansvar.

Inom varje grupp asylsökande från ett visst land kan det tänkas finnas individer som har mycket starka skyddsbehov. Exempelvis hindrar det faktum att över 97 % av asylsökande från västra Balkan befinner sig sakna skyddsbehov, inte att återstående 3 % kan ha mycket starka skäl. I enlighet med folkrätten måste EU-samarbetet kring så kallade säkra-länder-listor därför utformas så att varje enskild asylsökandes rätt till en förbehållslös individuell prövning, oavsett dennes nationalitet, inte riskerar att åsidosättas eller inskränkas.

FÖRSTÄRKT BARNPERSPEKTIV

Principen om barnets bästa måste få en starkare ställning som bärande princip i svensk asylrätt. Migrationsmyndigheterna måste säkerställa att barns egna asylskäl utreds individuellt och tas på allvar. Barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömningar ska göras med den asylsökandes egen uppgift som utgångspunkt. Ifall behov föreligger ska tester för att fastslå den sökandes ålder utföras med metoder som vilar på vetenskap och beprövad erfarenhet. Barnets bästa och anknytning till Sverige ska vara vägledande i ärenden om familjeåterförening och särskilt beaktas i tillståndsprövning på humanitär grund (enligt bestämmelserna om särskilt respektive synnerligen ömmande omständigheter). Det är inte rimligt att föräldrars beslut att undanhålla sig eller på annat sätt försvåra verkställighet av avvisningsbeslut, ska inverka menligt vid prövning barnens grad av anknytning till Sverige.

MÄNNISKOR I LIMBO OCH DEN HUMANITÄRA TILLSTÅNDSGRUNDEN.

Idag lever mellan 10.000 och 20.000 personer i Sverige helt öppet helt utan rättigheter. De har nekats uppehållstillstånd men saknar praktiska möjligheter att återvända till hemlandet. Trots en många gånger lång vistelse i Sverige under fullständig samverkan med migrationsverket och polismyndigheten och hörsammande av alla kallelser, saknar dessa personer rätten att försörja sig genom arbete. De har ej heller rätt till försörjningsstöd eller dagersättning som asylsökande, eftersom de varken har uppehållstillstånd eller är inskrivna i mottagningssystemet. De lever i limbo, ibland i över tio år, helt utan att själva kunna påverka situationen. Tillämpningen av dagens lagstiftning, som ger möjlighet att bevilja uppehållstillstånd efter fyra år (d.v.s. efter utlöst preskriptionstid för utvisningsärendet) på grund av bestående verkställighetshinder, ställer emellertid sådana villkor att den enskilde i de flesta fall inte kan kvalificera sig för uppehållstillstånd hur hen än betar sig. Lagstiftningen behöver därför förtydligas så att den asylsökande som huvudregel beviljas uppehållstillstånd efter fyra år av bestående hinder för verkställighet av utvisningsbeslut, under förutsättning att den sökande ej undanhållit sig, eller på annat sätt aktivt försvårat, verkställigheten av beslutet.

Den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” tillämpas idag så restriktivt att oerhört få av de människoöden som av det allmänna rättsmedvetandet skulle uppfatta som synnerligen ömmande kvalificerar sig för uppehållstillstånd. Skälet är bland annat det så kallade udda-rekvisitet som fastslår att den humanitära situationen inte bara ska vara så ömmande att det skulle uppfattas som stötande att neka uppehållstillstånd. Dessutom ska det

som drabbat den enskilde vara udda. Det vill säga, graden av mänskligt lidande som skulle bli följden av ett återvändande till hemlandet blir mindre relevant för bedömningen av rätten till uppehållstillstånd ifall samma lidande delas av flera. Detta är uppenbart orimligt, avviker från vad lagstiftaren avsett samt står i strid med principen att rätten till uppehållstillstånd ska bedömas individuellt. Detta förhållande har inte påverkats av införandet av tillståndsgrunden ”särskilt ömmande omständigheter”, som är tänkt att tillämpas särskilt i barnärenden.

STÄRKT RÄTTSSÄKERHET I FÖRVARSÄRENDEN

Utlänningslagen fastslår att en utlännings frihet inte ska begränsas mer än vad som är nödvändigt. På samma sätt fastslår Europakonventionen att utlänningsförvar bara får användas ifall det är nödvändigt för att säkerställa verkställighet av beslut om ut-/avvisning. Förvarstagande är ett frihetsberövande och en synnerligen ingripande åtgärd som alltså endast får användas då verkställighet inte kan ske på annat sätt.

Myndighetsåtgärder som i graden av begränsning av den enskildes frihet är jämförbara med utlänningsförvar, såsom beslut om häktning eller psykiatrisk tvångsvård fattas med mycket höga krav på rättssäkerhet. Samtidigt fattas idag många beslut om förvar av polismyndighet och migrationsverket som sedan rivs upp av domstol efter två veckor. Rekvisiten för beslut om förvar lämnar mycket stor tolkningsutrymme vilket ökar risken för beslut fattade på godtycklig grund. Mot denna bakgrund är det inte rimligt att förvarsbeslut både bereds och fastställs av samma myndighet och många gånger av samma tjänsteman. Vid prövning av ifall erforderliga rekvisit föreligger och staten därmed levt upp till sin bevisbörda, är migrationsverkets eller polisens bedömning att betrakta som partsinlaga, att jämföra med åklagares framställan om häktning. Beslut om förvar bör därför, på motsvarande sätt, fattas av migrationsdomstol efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten. Detta skulle öka rättssäkerheten och legitimiteten bakom besluten och felaktiga frihetsberövanden kan undvikas. Med tanke på att nära nog samtliga förvarsbeslut idag överklagas till migrationsdomstol skulle antalet ärenden knappast påverkas nämnvärt.

Partikongressen föreslår besluta:

- F53:1 att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- F53:2 att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma
- F53:3 att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i

fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen

- F53:4 att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- F53:5 att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- F53:6 att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering
- F53:7 att Socialdemokraterna arbetar för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida ”Schengen-system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade ”säkra länder”
- F53:8 att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- F53:9 att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas
- F53:10 att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans

alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten

HBT:s Blekinge Ulf Härstedt

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F54

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

En moderniserad svensk och europeisk asylpolitik

A. MIGRATIONSPOLITIKENS MÅL OCH UTFORMNING

Vår migrationspolitik har sin utgångspunkt i socialdemokratins allra viktigaste ideologiska grundval: värnandet av alla människors lika värde och rätt. Politikens bärande principer är humanitet, rättssäkerhet och reglering. Vi värnar människors liv och säkerhet samtidigt som vi uppmärksammar att migration erbjuder möjligheter till utveckling både för den enskilde och för samhället. Politiken måste därför vara utformad för att på bästa sätt ta tillvarata den enskildes behov och förmåga. Den globala migrationen är en av vår tids stora samhälls- och utvecklingsfrågor och kommer så förbli under överskådlig tid, oavsett om den välkomnas eller motarbetas. Socialdemokratins historiska styrka har hämtats ur förmågan att formulera begripliga och ideologiskt konsekventa svar på samtidens stora frågor. En tydlig, värderingskonsekvent och förutsägbar socialdemokratisk linje i migrationspolitiken är grunden för att återvinna initiativet i den politiska debatten och därmed begränsa extremhögerns utrymme. De åtgärder som genomförts under 2015 och 2016 i syfte att begränsa möjligheten att söka asyl i Sverige har inneburit en drastisk minskning av antalet asylsökande. Samtidigt åtföljs SDs frammarsch i opinionen av upprepade påståenden om att regeringspolitiken anpassats till SDs analys. Denna osanning måste bemötas med en tydlig migrationspolitisk riktning, av opinionsskäl, men också för att värna de principer som länge varit vägledande för svensk asylpolitik: en öppen och generös asylpolitik, försvaret av det mångkulturella samhället och insikten om migrationens möjligheter. Socialdemokratien står som garant för att de temporära nödgärder som vidtagits stannar vid just temporära och inte innebär en historisk omorientering i svensk migrationspolitik. Det är en fråga om värden men också en fråga om trovärdighet gentemot väljare och medlemmar. Samtidigt, och av samma skäl, ska vi tydligt uppmärksamma och möta de samhällsutmaningar och legitima intressekonflikter som kan följa av en kraftig ökning av antalet asylsökande på kort tid, särskilt mot bakgrund av otillräckliga system för ansvarsfördelning mellan kommunerna. Genom historien har samhällen som sluter sig i rädsla för interaktion med omvärlden stagnerat. Samhällen som investerar i människor har blomstrat. Liksom vi alltid påvisat det falska i den påstådda motsättningen mellan välstånd och jämlikhet, är det vår uppgift

att visa att vår samhällsutveckling inte bara är förenlig med en human migrationspolitik utan i själva verket förutsätter den. I takt med ett allt hårdare europeiskt debattklimat kring migration, börjar de grundläggande värden som varit utgångspunkten för Sveriges migrationspolitik att allt mer ifrågasättas högerifrån. I det läget kommer det an på socialdemokratin att tydligt visa vägen för Sverige men även i Europa. Våra fortsatta krav på ett solidariskt europeiskt ansvarstagande är en politisk och ideologisk självklarhet. Samtidigt måste vi förhålla oss till det faktum att många europeiska länder inom överskådlig tid inte kan förväntas bidra solidariskt. När utvecklingen i övriga Europa går åt fel håll minskar inte vårt moraliska ansvar. Snarare ökar det. Då Raoul Wallenberg räddade tiotusentals ungerska judar undan förintelsen genom att dela ut svenska skyddspass var det ett mycket avvikande beteende av en europeisk diplomat. Idag är det moraliskt självklart för alla.

B. 10 REFORMER FÖR EN HUMAN MIGRATIONSPOLITIK

1. PERMANENTA UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Permanent uppehållstillstånd har länge varit huvudregel för uppehållstillstånd utfärdade på skyddsgrund i Sverige. Det har sin bakgrund i både humanitära och samhällsekonomiska hänsyn. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar att leda till ökad stress och psykisk ohälsa för den enskilde och särskilt barn som ankommit Sverige i låg ålder drabbas på ett orimligt sätt då de efter flera års liv i osäkerhet kan tvingas lämna det enda samhälle de känner. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar därmed att kränka principen om barnets bästa i FNs barnkonventions artikel 3 och utlänningslagen (UtlL 2005:716). Vidare visar forskningen entydigt att tillfälliga uppehållstillstånd medför ökad osäkerhet för den enskilde, minskar incitamentet för språkinläring, arbetssökande och övrig integration i det svenska samhället och därmed riskerar att allvarligt försvåra den enskildes etablering. Dessutom innebär förnyad prövning av asylsökandes rätt till uppehållstillstånd, efter ett eller tre år, att arbetsbelastning för redan hårt ansträngda myndigheter som migrationsverket och migrationsdomstolarna kraftigt ökar.

2. TRANSPORTÖRSANSVAR OCH ID-KONTROLLER

Gällande EU-rättslig bestämmelse om så kallat transportörsansvar, vilket ålägger flygbolag och rederier att utföra visumkontroller redan vid avresa från flygplats eller hamn, innebär att myndighetsprövning av flyktingars skyddsbehov i praktiken överläts åt privata företag, vilka saknar kompetens att bedöma den enskildes skyddsbehov. Kontroll av rätten till inresa i Sverige bör alltid ske vid gräns och, likt annan myndighetsutövning, utföras av kompetent myndighetspersonal. På motsvarande sätt innebär identitetskontroller av inresande till Sverige som sker utanför gräns en orimlig inskränkning av de praktiska förutsättningarna för att ansöka om asyl i Sverige. Detta särskilt mot bakgrund av att många asylsökande saknar möjlighet att medbringa godkänd identitetshandling från hemlandet. En princip inom internationell rätt är att tillämpningen av en bestämmelse inte får begränsas på ett sätt som upphäver eller motverkar bestämmelsens syfte. Rätten till allmän förskola kan exempelvis inte anses respekterad ifall dörrarna till förskolan hålls låsta i syfte att hindra barnen inpassering. Ur rättslig synpunkt är på

motsvarande sätt den lagenliga rätten att ansöka om asyl att betrakta som inskränkt ifall den praktiskt omöjliggörs.

3. LAGLIGA VÄGAR FÖR ASYLSÖKANDE

Idag saknar nästan alla dem som skulle ha laglig rätt till skydd i Europa laglig möjlighet att ens ta sig dit för satt ansöka. Europeiska staters efterlevnad av sina folkrättsliga åtaganden måste därmed betraktas som bristande. Bristen på legala vägar tvingar asylsökande till livsfarliga överfarter som årligen dödar tusentals. Asylsökande från länder där situationen är sådan att de på grund av väpnad konflikt eller svår förföljelse, kan förväntas få uppehållstillstånd på skyddsgrund, är utan undantag skyldiga att uppvisa visum vid inresa i Sverige. Samtidigt är det i praktiken omöjligt för krigsflyktingar och förföljda att erhålla visum till Sverige, eftersom misstanke om att den enskilde under Sverigevistelsen kan komma att ansöka om asyl utgör grund för avslag på visumansökan. Nära nog samtliga flyktingar med legitima skyddsbehov hindras på detta sätt systematiskt från legal inresa i EU. I avsaknad av en fungerande och solidarisk gemensam europeisk asylopolitik, bör Sverige kunna agera enskilt för att säkerställa möjligheten till laglig inresa i Sverige för asylsökande. Pågående statliga utredning kring lagliga vägar bör omfatta förutsättningar för nationella så kallade asylviseringar liksom möjligheten att göra temporära undantag från viseringskravet för vissa nationaliteter som är att betrakta som särskilt utsatta (idag t ex syrier). Sådana undantag kan göras i Schengen-regimen eller ensidigt av Sverige. För att värna de svagaste flyktingarna, som saknar möjlighet att på annat sätt ta ansöka om asyl, bör Sverige öka sitt åtagande om mottagande av flyktingar inom FNs vidarebosättningsprogram samt verka för att även övriga EU-stater kraftfullt ska öka sitt mottagande av kvotflyktingar. Länder som anslutit sig till Genevekonventionen bör vara skyldiga att ta emot kvotflyktingar.

4. FAMILJEÅTERFÖRENING

Rätten till familjeåterförening ska vara vägledande för svensk asylrätt. Uppehållstillstånd på skyddsgrund ska alltid ge rätt till återförening av kärnfamiljer (maka/make/sambo/minderåriga barn) i enlighet med principer i internationell rätt. En begränsning av rätten till familjeåterförening riskerar att allvarligt åsidosätta jämställdhetsperspektivet och barnperspektivet, liksom Sveriges skyldigheter enligt FNs barnkonvention. Kvinnor och barn är överrepresenterade bland dem som ansöker om uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning till boende i Sverige. Avsaknad av lagliga vägar till familjeåterförening riskerar därför att särskilt drabba kvinnor och barn vars enda utväg blir livsfarliga smuggelvägar. För att rätten till familjeåterförening ska vara reell ska svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund undantas försörjningskrav. Det är inte rimligt att ett eller några av barnen i en familj som hunnit fylla 18, eller en ensam mormor utan övrigt skyddsnet och som ingått i hushållsgemenskapen, utesluts från rätten till familje- återförening. Rätten till så kallad sista länken-återförening bör därför återinföras som huvudregel.

5. DAGERSÄTTNING

En asylsökande i Sverige utan egna medel har rätt till en dagersättning från migrationsverket som

ska räcka till hyra, mat, kläder, sjukvård, medicin, tandvård, hygienartiklar och fritidsaktiviteter. Jämfört med försörjningsstöd för bosatta är ersättningsnivån tusentals kronor lägre och barn till asylsökande lever ofta långt under barnfattigdomsgränsen. Ersättningen till asylsökandes barn halveras vid tredje barnet, medan flerbarnstillägg gäller för bosatta med fler än två barn. En fyrabarnsfamilj med försörjningsstöd får 18 610 kronor i månaden plus hyrestillägg medan en asylsökande fyrabarnsfamilj får totalt 8 600 kronor. Dagersättningsbeloppet är oförändrat sedan 1994, trots att konsumentprisindex har ökat med närmare 30 procent sedan dess. Detta motiveras med att asylsökande har mindre ekonomiska behov och befinner sig i processen under kortare tid innan Migrationsverket fattar sitt beslut. Men i verkligheten förväntas genomsnittsvistelsetiden för inskrivna hos Migrationsverket idag vara närmare två år. Att människor med laglig rätt att vistas i Sverige lever i en fattigdom som ligger långt under existensminimum är oacceptabelt, särskilt om barnperspektivet beaktas. Skapandet av ett parallellsamhälle med fattiga ”andra klassens bosatta” är därutöver uppenbart hämmande för en framgångsrik etablering.

6. DUBLINFÖRORDNINGEN

Dublinförordningen, som syftar till att upprätthålla principen om s.k. första asylland, har i stora delar blivit obsolet och behöver reformeras eller ersättas. Förordningen bygger på ett antagande om likvärdighet i asylutrednings- och mottagningsförhållanden som är uppenbart felaktigt. Medlemsstater längs EUs Medelhavsgräns har ofta sämst förutsättningar, men är de som skulle ta det största ansvaret, ifall förordningen tillämpades konsekvent, vilket aldrig varit fallet. Flera medlemsstater har mycket allvarliga brister i sin efterlevnad av unionsrättens minimiregler för asylutredning och mottagningsförhållanden. 2011 slog Europadomstolen för mänskliga rättigheter fast att överföringar till Grekland enligt Dublinförordningen är ett brott mot Europakonventionens tortyrförbud. Sedan dess har migrationsverket av samma skäl även undantagit Ungern. EU-kommissionen måste ges effektiva möjligheter att övervaka efterlevnaden och vidta åtgärder för att säkerställa ett rättssäkert och humant asylmottagande i hela unionen. Medlemsstater som systematiskt och allvarligt åsidosätter sina förpliktelser i fråga om utrednings- och mottagningsförhållanden måste temporärt kunna uteslutas som mottagarland vid så kallade Dublinöverföringar. Dublinförordningens humanitära undantagsbestämmelse ger möjlighet för varje medlemsstat att avstå från överföring enligt första land-principen, med hänsyn till den asylsökandes situation och situationen i mottagarlandet. Sverige har kommit att tillämpa denna bestämmelse synnerligen restriktivt, med svåra humanitära konsekvenser för den enskilde i många ärenden. Detta kontrasterar bland annat mot EU-domstolens vägledande avgörande 2012 om att medlemsstaterna inte får använda sig av så kallad ”icke motbevisbar presumtion” om godtagbara förhållanden i mottagarländer, samtidigt som man har kunskap om motsatsen. Det är rimligt att Europarätten även fortsättningsvis begränsar möjligheten att söka asyl i flera medlemsstater, men samtidigt bör den asylsökande ges möjlighet att avstå från att söka asyl i första land, ifall hans rättigheter där riskerar att grovt åsidosättas. Dublinförordningen, eller motsvarande framtida mekanism, kan tillämpas så att asylsökande överförs till första land i de fall då hen där ansökt om asyl (så kallade Dublin 1.or), men inte i de fall då hen noterats för inresa i första land men avstått från att söka asyl (så kallade Dublin 2.or).

7. GEMENSAMT ANSVAR I EU

EU måste ha ett effektivt, rättssäkert och rättvist system för gemensamt europeiskt ansvarstagande, där medlemsstaternas åtagande står i relation till deras förutsättningar, i enlighet med EU-kommissionens förslag. Samtidigt måste vi förhålla oss till en verklighet då ett stort antal EU-stater, inte minst i Central- och Östeuropa, kommer att välja att avstå från att bidra till ett solidariskt europeiskt fördelningssystem. Dessa medlemsstater riskerar därigenom att grovt åsidosätta sina folkrättsliga förpliktelser, samtidigt som de bidrar till att underminera den värdegemenskap som utgör grund och förutsättning för EU. Sverige kan inte stå passivt inför avsaknaden av ett effektivt gemensamt sanktionssystem mot medlemsstater som grovt avviker från unionens kärnvärden. Lojalitet till principerna för Europasamarbetet förutsätter ömsesidighet för att inte urholkas. Sverige bör därför verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken. Sverige kan på detta sätt statuera ett positivt exempel och sätta effektiv press för att vända nuvarande utveckling mot ett ”race to the bottom” i motsatt riktning. Det är inte rimligt att vissa medlemsstater, som idag, undandrar sig ansvar genom att ej omfattas av EU:s skyddsgrundsdirektiv och andra gemensamma miniminivåer. Den fria rörligheten och gemensamma gränspolitiken, som idag regleras i Schengen-systemet, bör vara sammankopplat med en bindande överenskommelse om solidariskt ansvarstagande för asylpolitiken. Av friheten följer ett ansvar. Inom varje grupp asylsökande från ett visst land kan det tänkas finnas individer som har mycket starka skyddsbehov. Exempelvis hindrar det faktum att över 97 % av asylsökande från västra Balkan befins sakna skyddsbehov, inte att återstående 3 % kan ha mycket starka skäl. I enlighet med folkrätten måste EU-samarbetet kring så kallade säkra-länder-listor därför utformas så att varje enskild asylsökandes rätt till en förbehållslös individuell prövning, oavsett dennes nationalitet, inte riskerar att åsidosättas eller inskränkas.

8. FÖRSTÄRKT BARNPERSPEKTIV

Principen om barnets bästa måste få en starkare ställning som bärande princip i svensk asylrätt. Migrationsmyndigheterna måste säkerställa att barns egna asylskäl utreds individuellt och tas på allvar. Barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömningar ska göras med den asylsökandes egen uppgift som utgångspunkt. Ifall behov föreligger ska tester för att fastslå den sökandes ålder utföras med metoder som vilar på vetenskap och beprövad erfarenhet. Barnets bästa och anknytning till Sverige ska vara vägledande i ärenden om familjeåterförening och särskilt beaktas i tillståndsprövning på humanitär grund (enligt bestämmelserna om särskilt respektive synnerligen ömmande omständigheter). Det är inte rimligt att föräldrars beslut att undanhålla sig eller på annat sätt försvåra verkställighet av avvisningsbeslut, ska inverka menligt vid prövning barnens grad av anknytning till Sverige.

9. MÄNNISKOR I LIMBO OCH DEN HUMANITÄRA TILLSTÅNDSGRUNDEN.

Idag lever mellan 10.000 och 20.000 personer i Sverige helt öppet helt utan rättigheter. De har nekats uppehållstillstånd men saknar praktiska möjligheter att återvända till hemlandet. Trots en

många gånger lång vistelse i Sverige under fullständig samverkan med migrationsverket och polismyndigheten och hörsammande av alla kallelser, saknar dessa personer rätten att försörja sig genom arbete. De har ej heller rätt till försörjningsstöd eller dagersättning som asylsökande, eftersom de varken har uppehållstillstånd eller är inskrivna i mottagningssystemet. De lever i limbo, ibland i över tio år, helt utan att själva kunna påverka situationen. Tillämpningen av dagens lagstiftning, som ger möjlighet att bevilja uppehållstillstånd efter fyra år (d.v.s. efter utlöppt preskriptionstid för utvisningsärendet) på grund av bestående verkställighetshinder, ställer emellertid sådana villkor att den enskilde i de flesta fall inte kan kvalificera för uppehållstillstånd hur hen än betar sig. Lagstiftningen behöver därför förtydligas så att den asylsökande som huvudregel beviljas uppehållstillstånd efter fyra år av bestående hinder för verkställighet av utvisningsbeslut, under förutsättning att den sökande ej undanhållit sig, eller på annat sätt aktivt försvårat, verkställigheten av beslutet. Den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” tillämpas idag så restriktivt att oerhört få av de människoröden som av det allmänna rättsmedvetandet skulle uppfatta som synnerligen ömmande kvalificerar för uppehållstillstånd. Skälet är bland annat det så kallade uddarekvisitet som fastslår att den humanitära situationen inte bara ska vara så ömmande att det skulle uppfattas som stötande att neka uppehållstillstånd. Dessutom ska det som drabbat den enskilde vara udda. Det vill säga, graden av mänskligt lidande som skulle bli följden av ett återvändande till hemlandet blir mindre relevant för bedömningen av rätten till uppehållstillstånd ifall samma lidande delas av flera. Detta är uppenbart orimligt, avviker från vad lagstiftaren avsett samt står i strid med principen att rätten till uppehållstillstånd ska bedömas individuellt. Detta förhållande har inte påverkats av införandet av tillståndsgrunden ”särskilt ömmande omständigheter”, som är tänkt att tillämpas särskilt i barnärenden.

10. STÄRKT RÄTTSSÄKERHET I FÖRVARSÄRENDEN

Utlänningslagen fastslår att en utlännings frihet inte ska begränsas mer än vad som är nödvändigt. På samma sätt fastslår Europakonventionen att utlänningsförvar bara får användas ifall det är nödvändigt för att säkerställa verkställighet av beslut om ut-/avvisning. Förvarstagande är ett frihetsberövande och en synnerligen ingripande åtgärd som alltså endast får användas då verkställighet inte kan ske på annat sätt. Myndighetsåtgärder som i graden av begränsning av den enskildes frihet är jämförbara med utlänningsförvar, såsom beslut om häktning eller psykiatrisk tvångsvård fattas med mycket höga krav på rättssäkerhet. Samtidigt fattas idag många beslut om förvar av polismyndighet och Migrationsverket som sedan rivs upp av domstol efter två veckor. Rekvisiten för beslut om förvar lämnar mycket stort tolkningsutrymme vilket ökar risken för beslut fattade på godtycklig grund. Mot denna bakgrund är det inte rimligt att förvarsbeslut både bereds och fastställs av samma myndighet och många gånger av samma tjänsteman. Vid prövning av ifall erforderliga rekvisit föreligger och staten därmed levt upp till sin bevisbörda, är Migrationsverkets eller polisens bedömning att betrakta som partsinlaga, att jämföra med åklagares framställan om häktning. Beslut om förvar bör därför, på motsvarande sätt, fattas av migrationsdomstol efter framställan från Migrationsverket eller polismyndigheten. Detta skulle öka rättssäkerheten och legitimiteten bakom besluten och felaktiga frihetsberövanden kan

undvikas. Med tanke på att nära nog samtliga förvarsbeslut idag överklagas till migrationsdomstol skulle antalet ärenden knappast påverkas nämnvärt.

Partikongressen föreslår besluta:

- F54:1 att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- F54:2 att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma
- F54:3 att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen
- F54:4 att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- F54:5 att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- F54:6 att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering
- F54:7 att Socialdemokraterna arbetar för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida ”Schengen-system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade ”säkra länder”

- F54:8 att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till Uppehållstillstånd
- F54:9 att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas
- F54:10 att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från Migrationsverket eller polismyndigheten

Matilda Grebestam, Ikram Mahmood, Josefine Helleday
Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F55

VÄRMDÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En moderniserad svensk och europeisk asytpolitik

A. MIGRATIONSPOLITIKENS MÅL OCH UTFORMNING

Vår migrationspolitik har sin utgångspunkt i socialdemokratins allra viktigaste ideologiska grundval: värnandet av alla människors lika värde och rätt. Politikens bärande principer är humanitet, rättssäkerhet och reglering. Vi värnar människors liv och säkerhet samtidigt som vi uppmärksammar att migration erbjuder möjligheter till utveckling både för den enskilde och samhället. Politiken måste därför vara utformad för att på bästa sätt ta tillvarata den enskildes behov och förmåga.

Den globala migrationen är en av vår tids stora samhälls- och utvecklingsfrågor och kommer så förbli under överskådlig tid, oavsett om den välkomnas eller motarbetas. Socialdemokratins historiska styrka har hämtats ur förmågan att formulera begripliga och ideologiskt konsekventa svar på samtidens stora frågor. En tydlig, värderingskonsekvent och förutsägbar

socialdemokratisk linje i migrationspolitiken är grunden för att återvinna initiativet i den politiska debatten och därmed begränsa extremhögerns utrymme.

De åtgärder som genomförts under 2015 och 2016 i syfte att begränsa möjligheten att söka asyl i Sverige har inneburit en drastisk minskning av antalet asylsökande. Samtidigt åtföljs SDs frammarsch i opinionen av upprepade påståenden om att regeringspolitiken anpassats till SDs analys. Denna osanning måste bemötas med en tydlig migrationspolitisk riktning, av opinionsskäl, men också för att värna de principer som länge varit vägledande för svensk asylpolitik: en öppen och generös asylpolitik, försvaret av det mångkulturella samhället och insikten om migrationens möjligheter.

Socialdemokratin står som garant för att de temporära nödgärder som vidtagits stannar vid just temporära och inte innebär en historisk omorientering i svensk migrationspolitik. Det är en fråga om värden men också en fråga om trovärdighet gentemot väljare och medlemmar. Samtidigt, och av samma skäl, ska vi tydligt uppmärksamma och möta de samhällsutmaningar och legitima intressekonflikter som kan följa av en kraftig ökning av antalet asylsökande på kort tid, särskilt mot bakgrund av otillräckliga system för ansvarsfördelning mellan kommunerna.

Genom historien har samhällen som sluter sig i rädsla för interaktion med omvärlden stagnerat. Samhällen som investerar i människor har blomstrat. Liksom vi alltid påvisat det falska i den påstådda motsättningen mellan välstånd och jämlikhet, är det vår uppgift att visa att vår samhällsutveckling inte bara är förenlig med en human migrationspolitik utan i själva verket förutsätter den.

I takt med ett allt hårdare europeiskt debattklimat kring migration, börjar de grundläggande värden som varit utgångspunkten för Sveriges migrationspolitik att allt mer ifrågasättas högerifrån. I det läget kommer det an på socialdemokratin att tydligt visa vägen för Sverige men även i Europa. Våra fortsatta krav på ett solidariskt europeiskt ansvarstagande är en politisk och ideologisk självklarhet. Samtidigt måste vi förhålla oss till det faktum att många europeiska länder inom överskådlig tid inte kan förväntas bidra solidariskt. När utvecklingen i övriga Europa går åt fel håll minskar inte vårt moraliska ansvar. Snarare ökar det. Då Raoul Wallenberg räddade tiotusentals ungerska judar undan förintelsen genom att dela ut svenska skyddspass var det ett mycket avvikande beteende av en europeisk diplomat. Idag är det moraliskt självklart för alla.

B. REFORMER FÖR EN HUMAN MIGRATIONSPOLITIK

1. Permanenta uppehållstillstånd

Permanent uppehållstillstånd har länge varit huvudregel för uppehållstillstånd utfärdade på skyddsgrund i Sverige. Det har sin bakgrund i både humanitära och samhällsekonomiska hänsyn. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar att leda till ökad stress och psykisk ohälsa för den enskilde och särskilt barn som ankommit Sverige i låg ålder drabbas på ett orimligt sätt då de efter flera års

liv i osäkerhet kan tvingas lämna det enda samhälle de känner. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar därmed att kränka principen om barnets bästa i FNs barnkonventions artikel 3 och utlänningslagen (UtlL 2005:716). Vidare visar forskningen entydigt att tillfälliga uppehållstillstånd medför ökad osäkerhet för den enskilde, minskar incitamentet för språkinläring, arbetsökande och övrig integration i det svenska samhället och därmed riskerar att allvarligt försvåra den enskildes etablering. Dessutom innebär förnyad prövning av asylsökandes rätt till uppehållstillstånd, efter ett eller tre år, att arbetsbelastning för redan hårt ansträngda myndigheter som migrationsverket och migrationsdomstolarna kraftigt ökar.

2. Transportörsansvar och id-kontroller

Gällande EU-rättslig bestämmelse om så kallat transportörsansvar, vilket ålägger flygbolag och rederier att utföra visumkontroller redan vid avresa från flygplats eller hamn, innebär att myndighetsprövning av flyktingars skyddsbehov i praktiken överläts åt privata företag, vilka saknar kompetens att bedöma den enskildes skyddsbehov. Kontroll av rätten till inresa i Sverige bör alltid ske vid gräns och, likt annan myndighetsutövning, utföras av kompetent myndighetspersonal.

På motsvarande sätt innebär identitetskontroller av inresande till Sverige som sker utanför gräns en orimlig inskränkning av de praktiska förutsättningarna för att ansöka om asyl i Sverige. Detta särskilt mot bakgrund av att många asylsökande saknar möjlighet att medbringa godkänd identitetshandling från hemlandet. En princip inom internationell rätt är att tillämpningen av en bestämmelse inte får begränsas på ett sätt som upphäver eller motverkar bestämmelsens syfte. Rätten till allmän förskola kan exempelvis inte anses respekterad ifall dörrarna till förskolan hålls låsta i syfte att hindra barnen inpassering. Ur rättslig synpunkt är på motsvarande sätt den lagenliga rätten att ansöka om asyl att betrakta som inskränkt ifall den praktiskt omöjliggörs.

3. Lagliga vägar för asylsökande

Idag saknar nästan alla dem som skulle ha laglig rätt till skydd i Europa laglig möjlighet att ens ta sig dit för att ansöka. Europeiska staters efterlevnad av sina folkrättsliga åtaganden måste därmed betraktas som bristande. Bristen på legala vägar tvingar asylsökande till livsfarliga överfarter som årligen dödar tusentals. Asylsökande från länder där situationen är sådan att de på grund av väpnad konflikt eller svår förföljelse, kan förväntas få uppehållstillstånd på skyddsgrund, är utan undantag skyldiga att uppvisa visum vid inresa i Sverige. Samtidigt är det i praktiken omöjligt för krigsflyktingar och förföljda att erhålla visum till Sverige, eftersom misstanke om att den enskilde under Sverigevistelsen kan komma att ansöka om asyl utgör grund för avslag på visumansökan. Nära nog samtliga flyktingar med legitima skyddsbehov hindras på detta sätt systematiskt från legal inresa i EU. I avsaknad av en fungerande och solidarisk gemensam europeisk asylopolitik, bör Sverige kunna agera enskilt för att säkerställa möjligheten till laglig inresa i Sverige för asylsökande. Pågående statliga utredning kring lagliga vägar bör omfatta förutsättningar för nationella så kallade asylviseringar liksom möjligheten att göra temporära undantag från viseringskravet för vissa nationaliteter som är att betrakta som särskilt utsatta (idag

t ex syrier). Sådana undantag kan göras i Schengen-regimen eller ensidigt av Sverige. För att värna de svagaste flyktingarna, som saknar möjlighet att på annat sätt ta ansöka om asyl, bör Sverige öka sitt åtagande om mottagande av flyktingar inom FNs vidarebosättningsprogram samt verka för att även övriga EU-stater kraftfullt ska öka sitt mottagande av kvotflyktingar. Länder som anslutit sig till Genevekonventionen bör vara skyldiga att ta emot kvotflyktingar.

4. Familjeåterförening

Rätten till familjeåterförening ska vara vägledande för svensk asylrätt. Uppehållstillstånd på skyddsgrund ska alltid ge rätt till återförening av kärnfamiljer (maka/make/sambo/minderåriga barn) i enlighet med principer i internationell rätt. En begränsning av rätten till familjeåterförening riskerar att allvarligt åsidosätta jämställdhetsperspektivet och barnperspektivet, liksom Sveriges skyldigheter enligt FNs barnkonvention. Kvinnor och barn är överrepresenterade bland dem som ansöker om uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning till boende i Sverige. Avsaknad av lagliga vägar till familjeåterförening riskerar därför att särskilt drabba kvinnor och barn vars enda utväg blir livsfarliga smuggelvägar. För att rätten till familjeåterförening ska vara reell ska svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund undantas försörjningskrav.

Det är inte rimligt att ett eller några av barnen i en familj som hunnit fylla 18, eller en ensam mormor utan övrigt skyddsnet och som ingått i hushållsgemenskapen, utesluts från rätten till familjeåterförening. Rätten till så kallad sista länken-återförening bör därför återinföras som huvudregel.

5. Dagersättning

En asylsökande i Sverige utan egna medel har rätt till en dag ersättning från migrationsverket som ska räcka till hyra, mat, kläder, sjukvård, medicin, tandvård, hygienartiklar och fritidsaktiviteter. Jämfört med försörjningsstöd för bosatta är ersättningsnivån tusentals kronor lägre och barn till asylsökande lever ofta långt under barnfattigdomsgränsen. Ersättningen till asylsökandes barn halveras vid tredje barnet, medan flerbarnstillägg gäller för bosatta med fler än två barn. En fyrbarnsfamilj med försörjningsstöd får 18 610 kronor i månaden plus hyrestillägg medan en asylsökande fyrbarnsfamilj får totalt 8 600 kronor. Dagersättningsbeloppet är oförändrat sedan 1994, trots att konsumentprisindex har ökat med närmare 30 procent sedan dess. Detta motiveras med att asylsökande har mindre ekonomiska behov och befinner sig i processen under kortare tid innan migrationsverket fattar sitt beslut. Men i verkligheten förväntas genomsnittsvistelsetiden för inskrivna hos migrationsverket idag vara närmare två år. Att människor med laglig rätt att vistas i Sverige lever i en fattigdom som ligger långt under existensminimum är oacceptabelt, särskilt om barnperspektivet beaktas. Skapandet av ett parallellsamhälle med fattiga ”andra klassens bosatta” är därutöver uppenbart hämmande för en framgångsrik etablering.

6. Dublinförordningen

Dublinförordningen, som syftar till att upprätthålla principen om s.k. första asylland, har i stora

delar blivit obsolet och behöver reformeras eller ersättas. Förordningen bygger på ett antagande om likvärdighet i asylutrednings- och mottagningsförhållanden som är uppenbart felaktigt. Medlemsstater längs EUs Medelhavsgräns har ofta sämst förutsättningar, men är de som skulle ta det största ansvaret, ifall förordningen tillämpades konsekvent, vilket aldrig varit fallet. Flera medlemsstater har mycket allvarliga brister i sin efterlevnad av unionsrättens minimiregler för asylutredning och mottagningsförhållanden. 2011 slog Europadomstolen för mänskliga rättigheter fast att överföringar till Grekland enligt Dublinförordningen är ett brott mot Europakonventionens tortyrförbud. Sedan dess har migrationsverket av samma skäl även undantagit Ungern. EU-kommissionen måste ges effektiva möjligheter att övervaka efterlevnaden och vidta åtgärder för att säkerställa ett rättssäkert och humant asylmottagande i hela unionen. Medlemsstater som systematiskt och allvarligt åsidosätter sina förpliktelser i fråga om utrednings- och mottagningsförhållanden måste temporärt kunna uteslutas som mottagarland vid så kallade Dublinöverföringar.

Dublinförordningens humanitära undantagsbestämmelse ger möjlighet för varje medlemsstat att avstå från överföring enligt första land-principen, med hänsyn till den asylsökandes situation och situationen i mottagarlandet. Sverige har kommit att tillämpa denna bestämmelse synnerligen restriktivt, med svåra humanitära konsekvenser för den enskilde i många ärenden. Detta kontrasterar bland annat mot EU-domstolens vägledande avgörande 2012 om att medlemsstaterna inte får använda sig av så kallad ”icke motbevisbar presumtion” om godtagbara förhållanden i mottagarländer, samtidigt som man har kunskap om motsatsen.

Det är rimligt att Europarätten även fortsättningsvis begränsar möjligheten att söka asyl i flera medlemsstater, men samtidigt bör den asylsökande ges möjlighet att avstå från söka asyl i första land, ifall hans rättigheter där riskerar att grovt åsidosättas. Dublinförordningen, eller motsvarande framtida mekanism, kan tillämpas så att asylsökande överförs till första land i de fall då hen där ansökt om asyl (så kallade Dublin 1.or), men inte i de fall då hen noterats för inresa i första land men avstått från att söka asyl (så kallade Dublin 2.or).

7. Gemensamt ansvar i EU

EU måste ha ett effektivt, rättssäkert och rättvist system för gemensamt europeiskt ansvarstagande, där medlemsstaternas åtagande står i relation till deras förutsättningar, i enlighet med EU-kommissionens förslag. Samtidigt måste vi förhålla oss till en verklighet då ett stort antal EU-stater, inte minst i Central- och Östeuropa, kommer att välja att avstå från att bidra till ett solidariskt europeiskt fördelningssystem. Dessa medlemsstater riskerar därigenom att grovt åsidosätta sina folkrättsliga förpliktelser, samtidigt som de bidrar till att underminera den värdegemenskap som utgör grund och förutsättning för EU. Sverige kan inte stå passivt inför avsaknaden av ett effektivt gemensamt sanktionssystem mot medlemsstater som grovt avviker från unionens kärnvärden. Lojalitet till principerna för Europasamarbetet förutsätter ömsesidighet för att inte urholkas. Sverige bör därför verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylnpolitik.

Sverige kan på detta sätt statuera ett positivt exempel och sätta effektiv press för att vända nuvarande utveckling mot ett "race to the bottom" i motsatt riktning. Det är inte rimligt att vissa medlemsstater, som idag, undandrar sig ansvar genom att ej omfattas av EU:s skyddsgrundsdirektiv och andra gemensamma miniminivåer. Den fria rörligheten och gemensamma gränspolitiken, som idag regleras i Schengen-systemet, bör vara sammankopplat med en bindande överenskommelse om solidariskt ansvarstagande för asylpolitiken. Av friheten följer ett ansvar.

Inom varje grupp asylsökande från ett visst land kan det tänkas finnas individer som har mycket starka skyddsbehov. Exempelvis hindrar det faktum att över 97 % av asylsökande från västra Balkan befinner sig sakna skyddsbehov, inte att återstående 3% kan ha mycket starka skäl. I enlighet med folkrätten måste EU-samarbetet kring så kallade säkra-länder-listor därför utformas så att varje enskild asylsökandes rätt till en förbehållslös individuell prövning, oavsett dennes nationalitet, inte riskerar att åsidosättas eller inskränkas.

8. Förstärkt barnperspektiv

Principen om barnets bästa måste få en starkare ställning som bärande princip i svensk asylrätt. Migrationsmyndigheterna måste säkerställa att barns egna asylskäl utreds individuellt och tas på allvar. Barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömningar ska göras med den asylsökandes egen uppgift som utgångspunkt. Ifall behov föreligger ska tester för att fastslå den sökandes ålder utföras med metoder som vilar på vetenskap och beprövad erfarenhet. Barnets bästa och anknytning till Sverige ska vara vägledande i ärenden om familjeåterförening och särskilt beaktas i tillståndsprövning på humanitär grund (enligt bestämmelserna om särskilt respektive synnerligen ömmande omständigheter). Det är inte rimligt att föräldrars beslut att undanhålla sig eller på annat sätt försvåra verkställighet av avvisningsbeslut, ska inverka menligt vid prövning barnens grad av anknytning till Sverige.

9. Människor i Limbo och den humanitära tillståndsgrunden

Idag lever mellan 10.000 och 20.000 personer i Sverige helt öppet helt utan rättigheter. De har nekats uppehållstillstånd men saknar praktiska möjligheter att återvända till hemlandet. Trots en många gånger lång vistelse i Sverige under fullständig samverkan med migrationsverket och polismyndigheten och hörsammande av alla kallelser, saknar dessa personer rätten att försörja sig genom arbete. De har ej heller rätt till försörjningsstöd eller dagersättning som asylsökande, eftersom de varken har uppehållstillstånd eller är inskrivna i mottagningssystemet. De lever i limbo, ibland i över tio år, helt utan att själva kunna påverka situationen. Tillämpningen av dagens lagstiftning, som ger möjlighet att bevilja uppehållstillstånd efter fyra år (d.v.s. efter utlöst preskriptionstid för utvisningsärendet) på grund av bestående verkställighetshinder, ställer emellertid sådana villkor att den enskilde i de flesta fall inte kan kvalificera för uppehållstillstånd hur hen än betar sig. Lagstiftningen behöver därför förtydligas så att den asylsökande som huvudregel beviljas uppehållstillstånd efter fyra år av bestående hinder för verkställighet av utvisningsbeslut, under förutsättning att den sökande ej undanhållit sig, eller på annat sätt aktivt

försvårat, verkställigheten av beslutet.

Den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” tillämpas idag så restriktivt att oerhört få av de människoöden som av det allmänna rättsmedvetandet skulle uppfatta som synnerligen ömmande kvalificerar för uppehållstillstånd. Skälet är bland annat det så kallade uddarekvisitet som fastslår att den humanitära situationen inte bara ska vara så ömmande att det skulle uppfattas som stötande att neka uppehållstillstånd. Dessutom ska det som drabbat den enskilde vara udda. Det vill säga, graden av mänskligt lidande som skulle bli följden av ett återvändande till hemlandet blir mindre relevant för bedömningen av rätten till uppehållstillstånd ifall samma lidande delas av flera. Detta är uppenbart orimligt, avviker från vad lagstiftaren avsett samt står i strid med principen att rätten till uppehållstillstånd ska bedömas individuellt. Detta förhållande har inte påverkats av införandet av tillståndsgrunden ”särskilt ömmande omständigheter”, som är tänkt att tillämpas särskilt i barnärenden.

10. Stärkt rättssäkerhet i förvarsärenden

Utlänningslagen fastslår att en utlännings frihet inte ska begränsas mer än vad som är nödvändigt. På samma sätt fastslår Europakonventionen att utlänningsförvar bara får användas ifall det är nödvändigt för att säkerställa verkställighet av beslut om ut-/avvisning. Förvarstagande är ett frihetsberövande och en synnerligen ingripande åtgärd som alltså endast får användas då verkställighet inte kan ske på annat sätt.

Myndighetsåtgärder som i graden av begränsning av den enskildes frihet är jämförbara med utlänningsförvar, såsom beslut om häktning eller psykiatrisk tvångsvård fattas med mycket höga krav på rättssäkerhet. Samtidigt fattas idag många beslut om förvar av polismyndighet och migrationsverket som sedan rivs upp av domstol efter två veckor. Rekvisiten för beslut om förvar lämnar mycket stor tolkningsutrymme vilket ökar risken för beslut fattade på godtycklig grund. Mot denna bakgrund är det inte rimligt att förvarsbeslut både bereds och fastställs av samma myndighet och många gånger av samma tjänsteman. Vid prövning av ifall erforderliga rekvisit föreligger och staten därmed levt upp till sin bevisbörda, är migrationsverkets eller polisens bedömning att betrakta som partsinlaga, att jämföra med åklagares framställan om häktning. Beslut om förvar bör därför, på motsvarande sätt, fattas av migrationsdomstol efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten. Detta skulle öka rättssäkerheten och legitimiteten bakom besluten och felaktiga frihetsberövanden kan undvikas. Med tanke på att nära nog samtliga förvarsbeslut idag överklagas till migrationsdomstol skulle antalet ärenden knappast påverkas nämnvärt.

Partikongressen föreslår besluta:

F55:1 att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019

- F55:2 att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma
- F55:3 att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen
- F55:4 att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länkenåterförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- F55:5 att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- F55:6 att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering
- F55:7 att Socialdemokraterna arbetar för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida ”Schengen-system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade säkra länder
- F55:8 att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- F55:9 att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte

undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas

F55:10 att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten

Julia Ekedahl-Lotoft, Nils-Erik Särnbrink, Johnny Tedenfors, Farhad Jahanmihan
Värmdö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F56

ÖDESHÖGS ARBETAREKOMMUN

En moderniserad svensk och europeisk asylpolitik

A. MIGRATIONSPOLITIKENS MÅL OCH UTFORMNING

Vår migrationspolitik har sin utgångspunkt i socialdemokratins allra viktigaste ideologiska grundval: värnandet av alla människors lika värde och rätt. Politikens bärande principer är humanitet, rättssäkerhet och reglering. Vi värnar människors liv och säkerhet samtidigt som vi uppmärksammar att migration erbjuder möjligheter till utveckling både för den enskilde och samhället. Politiken måste därför vara utformad för att på bästa sätt ta tillvarata den enskildes behov och förmåga.

Den globala migrationen är en av vår tids stora samhälls- och utvecklingsfrågor och kommer så förbli under överskådlig tid, oavsett om den välkomnas eller motarbetas. Socialdemokratins historiska styrka har hämtats ur förmågan att formulera begripliga och ideologiskt konsekventa svar på samtidens stora frågor. En tydlig, värderingskonsekvent och förutsägbar socialdemokratisk linje i migrationspolitiken är grunden för att återvinna initiativet i den politiska debatten och därmed begränsa extremhögerens utrymme.

De åtgärder som genomförts under 2015 och 2016 i syfte att begränsa möjligheten att söka asyl i Sverige har inneburit en drastisk minskning av antalet asylsökande. Samtidigt åtföljs SDs frammarsch i opinionen av upprepade påståenden om att regeringspolitiken anpassats till SDs analys. Denna osanning måste bemötas med en tydlig migrationspolitisk riktning, av opinionsskäl, men också för att värna de principer som länge varit vägledande för svensk asylpolitik: en öppen och generös asylpolitik, försvaret av det mångkulturella samhället och insikten om migrationens

möjligheter.

Socialdemokratin står som garant för att de temporära nödgärder som vidtagits stannar vid just temporära och inte innebär en historisk omorientering i svensk migrationspolitik. Det är en fråga om värden men också en fråga om trovärdighet gentemot väljare och medlemmar. Samtidigt, och av samma skäl, ska vi tydligt uppmärksamma och möta de samhällsutmaningar och legitima intressekonflikter som kan följa av en kraftig ökning av antalet asylsökande på kort tid, särskilt mot bakgrund av otillräckliga system för ansvarsfördelning mellan kommunerna.

Genom historien har samhällen som sluter sig i rädsla för interaktion med omvärlden stagnerat. Samhällen som investerar i människor har blomstrat. Liksom vi alltid påvisat det falska i den påstådda motsättningen mellan välstånd och jämlikhet, är det vår uppgift att visa att vår samhällsutveckling inte bara är förenlig med en human migrationspolitik utan i själva verket förutsätter den.

I takt med ett allt hårdare europeiskt debattklimat kring migration, börjar de grundläggande värden som varit utgångspunkten för Sveriges migrationspolitik att allt mer ifrågasättas högerifrån. I det läget kommer det an på socialdemokratin att tydligt visa vägen för Sverige men även i Europa. Våra fortsatta krav på ett solidariskt europeiskt ansvarstagande är en politisk och ideologisk självklarhet. Samtidigt måste vi förhålla oss till det faktum att många europeiska länder inom överskådlig tid inte kan förväntas bidra solidariskt. När utvecklingen i övriga Europa går åt fel håll minskar inte vårt moraliska ansvar. Snarare ökar det. Då Raoul Wallenberg räddade tiotusentals ungerska judar undan förintelsen genom att dela ut svenska skyddspass var det ett mycket avvikande beteende av en europeisk diplomat. Idag är det moraliskt självklart för alla.

B. 10 REFORMER FÖR EN HUMAN MIGRATIONSPOLITIK

1. PERMANENTA UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Permanent uppehållstillstånd har länge varit huvudregel för uppehållstillstånd utfärdade på skyddsgrund i Sverige. Det har sin bakgrund i både humanitära och samhällsekonomiska hänsyn. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar att leda till ökad stress och psykisk ohälsa för den enskilde och särskilt barn som ankommit Sverige i låg ålder drabbas på ett orimligt sätt då de efter flera års liv i osäkerhet kan tvingas lämna det enda samhälle de känner. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar därmed att kränka principen om barnets bästa i FNs barnkonventions artikel 3 och utlänningslagen (UtlL 2005:716). Vidare visar forskningen entydigt att tillfälliga uppehållstillstånd medför ökad osäkerhet för den enskilde, minskar incitamentet för språkinläring, arbetssökande och övrig integration i det svenska samhället och därmed riskerar att allvarligt försvåra den enskildes etablering. Dessutom innebär förnyad prövning av asylsökandes rätt till uppehållstillstånd, efter ett eller tre år, att arbetsbelastning för redan hårt ansträngda myndigheter som migrationsverket och migrations-domstolarna kraftigt ökar.

2. TRANSPORTÖRSANSVAR OCH ID-KONTROLLER

Gällande EU-rättslig bestämmelse om så kallat transportörsansvar, vilket ålägger flygbolag och rederier att utföra visumkontroller redan vid avresa från flygplats eller hamn, innebär att myndighetsprövning av flyktingars skyddsbehov i praktiken överläts åt privata företag, vilka saknar kompetens att bedöma den enskildes skyddsbehov. Kontroll av rätten till inresa i Sverige bör alltid ske vid gräns och, likt annan myndighetsutövning, utföras av kompetent myndighetspersonal.

På motsvarande sätt innebär identitetskontroller av inresande till Sverige som sker utanför gräns en orimlig inskränkning av de praktiska förutsättningarna för att ansöka om asyl i Sverige. Detta särskilt mot bakgrund av att många asylsökande saknar möjlighet att medbringa godkänd identitetshandling från hemlandet. En princip inom internationell rätt är att tillämpningen av en bestämmelse inte får begränsas på ett sätt som upphäver eller motverkar bestämmelsens syfte. Rätten till allmän förskola kan exempelvis inte anses respekterad ifall dörrarna till förskolan hålls låsta i syfte att hindra barnen inpassering. Ur rättslig synpunkt är på motsvarande sätt den lagenliga rätten att ansöka om asyl att betrakta som inskränkt ifall den praktiskt omöjliggörs.

3. LAGLIGA VÄGAR FÖR ASYLSÖKANDE

Idag saknar nästan alla dem som skulle ha laglig rätt till skydd i Europa laglig möjlighet att ens ta sig dit för att ansöka. Europeiska staters efterlevnad av sina folkrättsliga åtaganden måste därmed betraktas som bristande. Bristen på legala vägar tvingar asylsökande till livsfarliga överfarter som årligen dödar tusentals. Asylsökande från länder där situationen är sådan att de på grund av väpnad konflikt eller svår förföljelse, kan förväntas få uppehållstillstånd på skyddsgrund, är utan undantag skyldiga att uppvisa visum vid inresa i Sverige. Samtidigt är det i praktiken omöjligt för krigsflyktingar och förföljda att erhålla visum till Sverige, eftersom misstanke om att den enskilde under Sverigevistelsen kan komma att ansöka om asyl utgör grund för avslag på visumansökan. Nära nog samtliga flyktingar med legitima skyddsbehov hindras på detta sätt systematiskt från legal inresa i EU. I avsaknad av en fungerande och solidarisk gemensam europeisk asylopolitik, bör Sverige kunna agera enskilt för att säkerställa möjligheten till laglig inresa i Sverige för asylsökande. Pågående statliga utredningar kring lagliga vägar bör omfatta förutsättningar för nationella så kallade asylviseringar liksom möjligheten att göra temporära undantag från viseringskravet för vissa nationaliteter som är att betrakta som särskilt utsatta (idag t ex syrier). Sådana undantag kan göras i Schengen-regimen eller ensidigt av Sverige. För att värna de svagaste flyktingarna, som saknar möjlighet att på annat sätt ta ansöka om asyl, bör Sverige öka sitt åtagande om mottagande av flyktingar inom FN:s vidarebosättningsprogram samt verka för att även övriga EU-stater kraftfullt ska öka sitt mottagande av kvotflyktingar. Länder som anslutit sig till Genevekonventionen bör vara skyldiga att ta emot kvotflyktingar.

4. FAMILJEÅTERFÖRENING

Rätten till familjeåterförening ska vara vägledande för svensk asylrätt. Uppehållstillstånd på skyddsgrund ska alltid ge rätt till återförening av kärnfamiljer (maka/make/sambo/minderåriga

barn) i enlighet med principer i internationell rätt. En begränsning av rätten till familjeåterförening riskerar att allvarligt åsidosätta jämställdhetsperspektivet och barnperspektivet, liksom Sveriges skyldigheter enligt FNs barnkonvention. Kvinnor och barn är överrepresenterade bland dem som ansöker om uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning till boende i Sverige. Avsaknad av lagliga vägar till familjeåterförening riskerar därför att särskilt drabba kvinnor och barn vars enda utväg blir livsfarliga smuggelvägar. För att rätten till familjeåterförening ska vara reell ska svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund undantas försörjningskrav.

Det är inte rimligt att ett eller några av barnen i en familj som hunnit fylla 18, eller en ensam mormor utan övrigt skyddsnet och som ingått i hushållsgemenskapen, utesluts från rätten till familje-återförening. Rätten till så kallad sista länken-återförening bör därför återinföras som huvudregel.

5. DAGERSÄTTNING

En asylsökande i Sverige utan egna medel har rätt till en dagersättning från migrationsverket som ska räcka till hyra, mat, kläder, sjukvård, medicin, tandvård, hygienartiklar och fritidsaktiviteter. Jämfört med försörjningsstöd för bosatta är ersättningsnivån tusentals kronor lägre och barn till asylsökande lever ofta långt under barnfattigdomsgränsen. Ersättningen till asylsökandes barn halveras vid tredje barnet, medan flerbarnstillägg gäller för bosatta med fler än två barn. En fyrbarnsfamilj med försörjningsstöd får 18 610 kronor i månaden plus hyrestillägg medan en asylsökande fyrbarnsfamilj får totalt 8 600 kronor. Dagersättningsbeloppet är oförändrat sedan 1994, trots att konsumentprisindex har ökat med närmare 30 procent sedan dess. Detta motiveras med att asylsökande har mindre ekonomiska behov och befinner sig i processen under kortare tid innan migrationsverket fattar sitt beslut. Men i verkligheten förväntas genomsnittsvistelsetiden för inskrivna hos migrationsverket idag vara närmare två år. Att människor med laglig rätt att vistas i Sverige lever i en fattigdom som ligger långt under existensminimum är oacceptabelt, särskilt om barnperspektivet beaktas. Skapandet av ett parallellsamhälle med fattiga ”andra klassens bosatta” är därutöver uppenbart hämmande för en framgångsrik etablering.

6. DUBLINFÖRORDNINGEN

Dublinförordningen, som syftar till att upprätthålla principen om s.k. första asylland, har i stora delar blivit obsolet och behöver reformeras eller ersättas. Förordningen bygger på ett antagande om likvärdighet i asylutrednings- och mottagningsförhållanden som är uppenbart felaktigt. Medlemsstater längs EUs Medelhavsgräns har ofta sämst förutsättningar, men är de som skulle ta det största ansvaret, ifall förordningen tillämpades konsekvent, vilket aldrig varit fallet. Flera medlemsstater har mycket allvarliga brister i sin efterlevnad av unionsrättens minimiregler för asylutredning och mottagningsförhållanden. 2011 slog Europadomstolen för mänskliga rättigheter fast att överföringar till Grekland enligt Dublinförordningen är ett brott mot Europakonventionens tortyrförbud. Sedan dess har migrationsverket av samma skäl även undantagit Ungern. EU-kommissionen måste ges effektiva möjligheter att övervaka efterlevnaden

och vidta åtgärder för att säkerställa ett rättssäkert och humant asylmottagande i hela unionen. Medlemsstater som systematiskt och allvarligt åsidosätter sina förpliktelser i fråga om utrednings- och mottagningsförhållanden måste temporärt kunna uteslutas som mottagarland vid så kallade Dublinöverföringar.

Dublinförordningens humanitära undantagsbestämmelse ger möjlighet för varje medlemsstat att avstå från överföring enligt första land-principen, med hänsyn till den asylsökandes situation och situationen i mottagarlandet. Sverige har kommit att tillämpa denna bestämmelse synnerligen restriktivt, med svåra humanitära konsekvenser för den enskilde i många ärenden. Detta kontrasterar bland annat mot EU-domstolens vägledande avgörande 2012 om att medlemsstaterna inte får använda sig av så kallad ”icke motbevisbar presumtion” om godtagbara förhållanden i mottagarländer, samtidigt som man har kunskap om motsatsen.

Det är rimligt att Europarätten även fortsättningsvis begränsar möjligheten att söka asyl i flera medlemsstater, men samtidigt bör den asylsökande ges möjlighet att avstå från söka asyl i första land, ifall hens rättigheter där riskerar att grovt åsidosättas. Dublinförordningen, eller motsvarande framtida mekanism, kan tillämpas så att asylsökande överförs till första land i de fall då hen där ansökt om asyl (så kallade Dublin 1.or), men inte i de fall då hen noterats för inresa i första land men avstått från att söka asyl (så kallade Dublin 2.or).

7. GEMENSAMT ANSVAR I EU

EU måste ha ett effektivt, rättssäkert och rättvist system för gemensamt europeiskt ansvarstagande, där medlemsstaternas åtagande står i relation till deras förutsättningar, i enlighet med EU-kommissionens förslag. Samtidigt måste vi förhålla oss till en verklighet då ett stort antal EU-stater, inte minst i Central- och Östeuropa, kommer att välja att avstå från att bidra till ett solidariskt europeiskt fördelningssystem. Dessa medlemsstater riskerar därigenom att grovt åsidosätta sina folkrättsliga förpliktelser, samtidigt som de bidrar till att underminera den värdegemenskap som utgör grund och förutsättning för EU. Sverige kan inte stå passivt inför avsaknaden av ett effektivt gemensamt sanktionssystem mot medlemsstater som grovt avviker från unionens kärnvärden. Lojalitet till principerna för Europasamarbetet förutsätter ömsesidighet för att inte urholkas. Sverige bör därför verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken. Sverige kan på detta sätt statuera ett positivt exempel och sätta effektiv press för att vända nuvarande utveckling mot ett ”race to the bottom” i motsatt riktning. Det är inte rimligt att vissa medlemsstater, som idag, undandrar sig ansvar genom att ej omfattas av EU:s skyddsgrundsdirektiv och andra gemensamma miniminivåer. Den fria rörligheten och gemensamma gränspolitiken, som idag regleras i Schengen-systemet, bör vara sammankopplat med en bindande överenskommelse om solidariskt ansvarstagande för asylpolitiken. Av friheten följer ett ansvar.

Inom varje grupp asylsökande från ett visst land kan det tänkas finnas individer som har mycket

starka skyddsbehov. Exempelvis hindrar det faktum att över 97 % av asylsökande från västra Balkan befins sakna skyddsbehov, inte att återstående 3 % kan ha mycket starka skäl. I enlighet med folkrätten måste EU-samarbetet kring så kallade säkra-länder-listor därför utformas så att varje enskild asylsökandes rätt till en förbehållslös individuell prövning, oavsett dennes nationalitet, inte riskerar att åsidosättas eller inskränkas.

8. FÖRSTÄRKT BARNPERSPEKTIV

Principen om barnets bästa måste få en starkare ställning som bärande princip i svensk asylrätt. Migrationsmyndigheterna måste säkerställa att barns egna asylskäl utreds individuellt och tas på allvar. Barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömningar ska göras med den asylsökandes egen uppgift som utgångspunkt. Ifall behov föreligger ska tester för att fastslå den sökandes ålder utföras med metoder som vilar på vetenskap och beprövad erfarenhet. Barnets bästa och anknytning till Sverige ska vara vägledande i ärenden om familjeåterförening och särskilt beaktas i tillståndsprövning på humanitär grund (enligt bestämmelserna om särskilt respektive synnerligen ömmande omständigheter). Det är inte rimligt att föräldrars beslut att undanhålla sig eller på annat sätt försvåra verkställighet av avvisningsbeslut, ska inverka menligt vid prövning barnens grad av anknytning till Sverige.

9. MÄNNISKOR I LIMBO OCH DEN HUMANITÄRA TILLSTÅNDSGRUNDEN.

Idag lever mellan 10.000 och 20.000 personer i Sverige helt öppet helt utan rättigheter. De har nekats uppehållstillstånd men saknar praktiska möjligheter att återvända till hemlandet. Trots en många gånger lång vistelse i Sverige under fullständig samverkan med migrationsverket och polismyndigheten och hörsammande av alla kallelser, saknar dessa personer rätten att försörja sig genom arbete. De har ej heller rätt till försörjningsstöd eller dagersättning som asylsökande, eftersom de varken har uppehållstillstånd eller är inskrivna i mottagningssystemet. De lever i limbo, ibland i över tio år, helt utan att själva kunna påverka situationen. Tillämpningen av dagens lagstiftning, som ger möjlighet att bevilja uppehållstillstånd efter fyra år (d.v.s. efter utlöppt preskriptionstid för utvisningsärendet) på grund av bestående verkställighetshinder, ställer emellertid sådana villkor att den enskilde i de flesta fall inte kan kvalificera för uppehållstillstånd hur hen än betar sig. Lagstiftningen behöver därför förtydligas så att den asylsökande som huvudregel beviljas uppehållstillstånd efter fyra år av bestående hinder för verkställighet av utvisningsbeslut, under förutsättning att den sökande ej undanhållit sig, eller på annat sätt aktivt försvårat, verkställigheten av beslutet.

Den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” tillämpas idag så restriktivt att oerhört få av de människoöden som av det allmänna rättsmedvetandet skulle uppfatta som synnerligen ömmande kvalificerar för uppehållstillstånd. Skälet är bland annat det så kallade udda-rekvisitet som fastslår att den humanitära situationen inte bara ska vara så ömmande att det skulle uppfattas som stötande att neka uppehållstillstånd. Dessutom ska det som drabbat den enskilde vara udda. Det vill säga, graden av mänskligt lidande som skulle bli följden av ett återvändande till hemlandet blir mindre relevant för bedömningen av rätten till

uppehållstillstånd ifall samma lidande delas av flera. Detta är uppenbart orimligt, avviker från vad lagstiftaren avsett samt står i strid med principen att rätten till uppehållstillstånd ska bedömas individuellt. Detta förhållande har inte påverkats av införandet av tillståndsgrunden ”särskilt ömmande omständigheter”, som är tänkt att tillämpas särskilt i barnärenden.

10. STÄRKT RÄTTSSÄKERHET I FÖRVARSÄRENDEN

Utlänningslagen fastslår att en utlännings frihet inte ska begränsas mer än vad som är nödvändigt. På samma sätt fastslår Europakonventionen att utlänningsförvar bara får användas ifall det är nödvändigt för att säkerställa verkställighet av beslut om ut-/avvisning. Förvarstagande är ett frihetsberövande och en synnerligen ingripande åtgärd som alltså endast får användas då verkställighet inte kan ske på annat sätt.

Myndighetsåtgärder som i graden av begränsning av den enskildes frihet är jämförbara med utlänningsförvar, såsom beslut om häktning eller psykiatrisk tvångsvård fattas med mycket höga krav på rättssäkerhet. Samtidigt fattas idag många beslut om förvar av polismyndighet och migrationsverket som sedan rivs upp av domstol efter två veckor. Rekvisiten för beslut om förvar lämnar mycket stor tolkningsutrymme vilket ökar risken för beslut fattade på godtycklig grund. Mot denna bakgrund är det inte rimligt att förvarsbeslut både bereds och fastställs av samma myndighet och många gånger av samma tjänsteman. Vid prövning av ifall erforderliga rekvisit föreligger och staten därmed levt upp till sin bevisbörda, är migrationsverkets eller polisens bedömning att betrakta som partsinlaga, att jämföra med åklagares framställan om häktning. Beslut om förvar bör därför, på motsvarande sätt, fattas av migrationsdomstol efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten. Detta skulle öka rättssäkerheten och legitimiteten bakom besluten och felaktiga frihetsberövanden kan undvikas. Med tanke på att nära nog samtliga förvarsbeslut idag överklagas till migrationsdomstol skulle antalet ärenden knappast påverkas nämnvärt.

Partikongressen föreslås besluta:

- F56:1 att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- F56:2 att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma
- F56:3 att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka

för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen

- F56:4 att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- F56:5 att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- F56:6 att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering
- F56:7 att Socialdemokraterna arbeta för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida ”Schengen-system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade ”säkra länder”
- F56:8 att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- F56:9 att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas
- F56:10 att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans

alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten

Madelaine Vilgren

Ödeshögs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F57

HAPARANDA ARBETAREKOMMUN

En moderniserad svensk och europeisk asylpolitik

Vår migrationspolitik har sin utgångspunkt i socialdemokratins allra viktigaste ideologiska grundval: värnandet av alla människors lika värde och rätt. Politikens bärande principer är humanitet, rättssäkerhet och reglering. Vi värnar människors liv och säkerhet samtidigt som vi uppmärksammar att migration erbjuder möjligheter till utveckling både för den enskilde och samhället. Politiken måste därför vara utformad för att på bästa sätt ta tillvarata den enskildes behov och förmåga.

Den globala migrationen är en av vår tids stora samhälls- och utvecklingsfrågor och kommer så förbli under överskådlig tid, oavsett om den välkomnas eller motarbetas. Socialdemokratins historiska styrka har hämtats ur förmågan att formulera begripliga och ideologiskt konsekventa svar på samtidens stora frågor. En tydlig, värderingskonsekvent och förutsägbar socialdemokratisk linje i migrationspolitiken är grunden för att återvinna initiativet i den politiska debatten och därmed begränsa extremhögerns utrymme.

De åtgärder som genomförts under 2015 och 2016 i syfte att begränsa möjligheten att söka asyl i Sverige har inneburit en drastisk minskning av antalet asylsökande. Samtidigt åtföljs SDs frammarsch i opinionen av upprepade påståenden om att regeringspolitiken anpassats till SDs analys. Denna osanning måste bemötas med en tydlig migrationspolitisk riktning, av opinionsskäl, men också för att värna de principer som länge varit vägledande för svensk asylpolitik: en öppen och generös asylpolitik, försvaret av det mångkulturella samhället och insikten om migrationens möjligheter.

Socialdemokratin står som garant för att de temporära nödtåtgärder som vidtagits stannar vid just temporära och inte innebär en historisk omorientering i svensk migrationspolitik. Det är en fråga om värden men också en fråga om trovärdighet gentemot väljare och medlemmar. Samtidigt, och av samma skäl, ska vi tydligt uppmärksamma och möta de samhällsutmaningar och legitima intressekonflikter som kan följa av en kraftig ökning av antalet asylsökande på kort tid, särskilt mot bakgrund av otillräckliga system för ansvarsfördelning mellan kommunerna.

Genom historien har samhällen som sluter sig i rädsla för interaktion med omvärlden stagnerat. Samhällen som investerar i människor har blomstrat. Liksom vi alltid påvisat det falska i den påstådda motsättningen mellan välstånd och jämlikhet, är det vår uppgift att visa att vår samhällsutveckling inte bara är förenlig med en human migrationspolitik utan i själva verket förutsätter den.

I takt med ett allt hårdare europeiskt debattklimat kring migration, börjar de grundläggande värden som varit utgångspunkten för Sveriges migrationspolitik att allt mer ifrågasättas högerifrån. I det läget kommer det an på socialdemokratin att tydligt visa vägen för Sverige men även i Europa. Våra fortsatta krav på ett solidariskt europeiskt ansvarstagande är en politisk och ideologisk självklarhet.

Samtidigt måste vi förhålla oss till det faktum att många europeiska länder inom överskådlig tid inte kan förväntas bidra solidariskt. När utvecklingen i övriga Europa går åt fel håll minskar inte vårt moraliska ansvar. Snarare ökar det. Då Raoul Wallenberg räddade tiotusentals ungerska judar undan förintelsen genom att dela ut svenska skyddspass var det ett mycket avvikande beteende av en europeisk diplomat. Idag är det moraliskt självklart för alla.

1. PERMANENTA UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Permanent uppehållstillstånd har länge varit huvudregel för uppehållstillstånd utfärdade på skyddsgrund i Sverige. Det har sin bakgrund i både humanitära och samhällsekonomiska hänsyn. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar att leda till ökad stress och psykisk ohälsa för den enskilde och särskilt barn som ankommit Sverige i låg ålder drabbas på ett orimligt sätt då de efter flera års liv i osäkerhet kan tvingas lämna det enda samhälle de känner. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar därmed att kränka principen om barnets bästa i FNs barnkonventions artikel 3 och utlänningslagen (UtlL 2005:716). Vidare visar forskningen entydigt att tillfälliga uppehållstillstånd medför ökad osäkerhet för den enskilde, minskar incitamentet för språkinläring, arbetssökande och övrig integration i det svenska samhället och därmed riskerar att allvarligt försvåra den enskildes etablering. Dessutom innebär förnyad prövning av asylsökandes rätt till uppehållstillstånd, efter ett eller tre år, att arbetsbelastning för redan hårt ansträngda myndigheter som migrationsverket och migrationsdomstolarna kraftigt ökar.

2. TRANSPORTÖRSANSVAR OCH ID-KONTROLLER

Gällande EU-rättslig bestämmelse om så kallat transportörsansvar, vilket ålägger flygbolag och rederier att utföra visumkontroller redan vid avresa från flygplats eller hamn, innebär att myndighetsprövning av flyktingars skyddsbehov i praktiken överläts åt privata företag, vilka saknar kompetens att bedöma den enskildes skyddsbehov. Kontroll av rätten till inresa i Sverige bör alltid ske vid gräns och, likt annan myndighetsutövning, utföras av kompetent myndighetspersonal. På motsvarande sätt innebär identitetskontroller av inresande till Sverige som sker utanför gräns en orimlig inskränkning av de praktiska förutsättningarna för att ansöka

om asyl i Sverige. Detta särskilt mot bakgrund av att många asylsökande saknar möjlighet att medbringa godkänd identitetshandling från hemlandet. En princip inom internationell rätt är att tillämpningen av en bestämmelse inte får begränsas på ett sätt som upphäver eller motverkar bestämmelsens syfte. Rätten till allmän förskola kan exempelvis inte anses respekterad ifall dörrarna till förskolan hålls låsta i syfte att hindra barnen inpassering. Ur rättslig synpunkt är på motsvarande sätt den lagenliga rätten att ansöka om asyl att betrakta som inskränkt ifall den praktiskt omöjliggörs.

3. LAGLIGA VÄGAR FÖR ASYLSÖKANDE

Idag saknar nästan alla dem som skulle ha laglig rätt till skydd i Europa laglig möjlighet att ens ta sig dit för att ansöka. Europeiska staters efterlevnad av sina folkrättsliga åtaganden måste därmed betraktas som bristande. Bristen på legala vägar tvingar asylsökande till livsfarliga överfarter som årligen dödar tusentals. Asylsökande från länder där situationen är sådan att de på grund av väpnad konflikt eller svår förföljelse, kan förväntas få uppehållstillstånd på skyddsgrund, är utan undantag skyldiga att uppvisa visum vid inresa i Sverige. Samtidigt är det i praktiken omöjligt för krigsflyktingar och förföljda att erhålla visum till Sverige, eftersom misstanke om att den enskilde under Sverigevistelsen kan komma att ansöka om asyl utgör grund för avslag på visumansökan. Nära nog samtliga flyktingar med legitima skyddsbehov hindras på detta sätt systematiskt från legal inresa i EU. I avsaknad av en fungerande och solidarisk gemensam europeisk asylpolitik, bör Sverige kunna agera enskilt för att säkerställa möjligheten till laglig inresa i Sverige för asylsökande. Pågående statliga utredning kring lagliga vägar bör omfatta förutsättningar för nationella så kallade asylviseringar liksom möjligheten att göra temporära undantag från viseringskravet för vissa nationaliteter som är att betrakta som särskilt utsatta (idag t ex syrier). Sådana undantag kan göras i Schengen-regimen eller ensidigt av Sverige. För att värna de svagaste flyktingarna, som saknar möjlighet att på annat sätt ta ansöka om asyl, bör Sverige öka sitt åtagande om mottagande av flyktingar inom FN:s vidarebosättningsprogram samt verka för att även övriga EU-stater kraftfullt ska öka sitt mottagande av kvotflyktingar. Länder som anslutit sig till Genevekonventionen bör vara skyldiga att ta emot kvotflyktingar.

4. FAMILJEÅTERFÖRENING

Rätten till familjeåterförening ska vara vägledande för svensk asylrätt. Upphållstillstånd på skyddsgrund ska alltid ge rätt till återförening av kärnfamiljer (maka/make/sambo/minderåriga barn) i enlighet med principer i internationell rätt. En begränsning av rätten till familjeåterförening riskerar att allvarligt åsidosätta jämställdhetsperspektivet och barnperspektivet, liksom Sveriges skyldigheter enligt FN:s barnkonvention. Kvinnor och barn är överrepresenterade bland dem som ansöker om uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning till boende i Sverige. Avsaknad av lagliga vägar till familjeåterförening riskerar därför att särskilt drabba kvinnor och barn vars enda utväg blir livsfarliga smuggelvägar. För att rätten till familjeåterförening ska vara reell ska svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund undantas försörjningskrav.

Det är inte rimligt att ett eller några av barnen i en familj som hunnit fylla 18, eller en ensam mormor utan övrigt skyddsnet och som ingått i hushållsgemenskapen, utesluts från rätten till familjeåterförening. Rätten till så kallad sista länken-återförening bör därför återinföras som huvudregel.

5. DAGERSÄTTNING

En asylsökande i Sverige utan egna medel har rätt till en dagersättning från migrationsverket som ska räcka till hyra, mat, kläder, sjukvård, medicin, tandvård, hygienartiklar och fritidsaktiviteter. Jämfört med försörjningsstöd för bosatta är ersättningsnivån tusentals kronor lägre och barn till asylsökande lever ofta långt under barnfattigdomsgränsen. Ersättningen till asylsökandes barn halveras vid tredje barnet, medan flerbarnstillägg gäller för bosatta med fler än två barn. En fyrabarnsfamilj med försörjningsstöd får 18 610 kronor i månaden plus hyrestillägg medan en asylsökande fyrabarnsfamilj får totalt 8 600 kronor. Dagersättningsbeloppet är oförändrat sedan 1994, trots att konsumentprisindex har ökat med närmare 30 procent sedan dess. Detta motiveras med att asylsökande har mindre ekonomiska behov och befinner sig i processen under kortare tid innan migrationsverket fattar sitt beslut. Men i verkligheten förväntas genomsnittsvistelsetiden för inskrivna hos migrationsverket idag vara närmare två år. Att människor med laglig rätt att vistas i Sverige lever i en fattigdom som ligger långt under existensminimum är oacceptabelt, särskilt om barnperspektivet beaktas. Skapandet av ett parallellsamhälle med fattiga ”andra klassens bosatta” är därutöver uppenbart hämmande för en framgångsrik etablering.

6. DUBLINFÖRORDNINGEN

Dublinförordningen, som syftar till att upprätthålla principen om s.k. första asylsland, har i stora delar blivit obsolet och behöver reformeras eller ersättas. Förordningen bygger på ett antagande om likvärdighet i asylutrednings- och mottagningsförhållanden som är uppenbart felaktigt. Medlemsstater längs EUs Medelhavsgräns har ofta sämst förutsättningar, men är de som skulle ta det största ansvaret, ifall förordningen tillämpades konsekvent, vilket aldrig varit fallet. Flera medlemsstater har mycket allvarliga brister i sin efterlevnad av unionsrättens minimiregler för asylutredning och mottagningsförhållanden. 2011 slog Europadomstolen för mänskliga rättigheter fast att överföringar till Grekland enligt Dublinförordningen är ett brott mot Europakonventionens tortyrförbud. Sedan dess har migrationsverket av samma skäl även undantagit Ungern. EU-kommissionen måste ges effektiva möjligheter att övervaka efterlevnaden och vidta åtgärder för att säkerställa ett rättssäkert och humant asylmottagande i hela unionen. Medlemsstater som systematiskt och allvarligt åsidosätter sina förpliktelser i fråga om utrednings- och mottagningsförhållanden måste temporärt kunna uteslutas som mottagarland vid så kallade Dublinöverföringar. Dublinförordningens humanitära undantagsbestämmelse ger möjlighet för varje medlemsstat att avstå från överföring enligt första land-principen, med hänsyn till den asylsökandes situation och situationen i mottagarlandet. Sverige har kommit att tillämpa denna bestämmelse synnerligen restriktivt, med svåra humanitära konsekvenser för den enskilde i många ärenden. Detta kontrasterar bland annat mot EU-domstolens vägledande avgörande 2012 om att medlemsstaterna inte får använda sig av så kallad ”icke motbevisbar presumtion” om

godtagbara förhållanden i mottagarländer, samtidigt som man har kunskap om motsatsen.

Det är rimligt att Europarätten även fortsättningsvis begränsar möjligheten att söka asyl i flera medlemsstater, men samtidigt bör den asylsökande ges möjlighet att avstå från söka asyl i första land, ifall hens rättigheter där riskerar att grovt åsidosättas. Dublinförordningen, eller motsvarande framtida mekanism, kan tillämpas så att asylsökande överförs till första land i de fall då hen där ansökt om asyl (så kallade Dublin 1.or), men inte i de fall då hen noterats för inresa i första land men avstått från att söka asyl (så kallade Dublin 2.or).

7. GEMENSAMT ANSVAR I EU

EU måste ha ett effektivt, rättssäkert och rättvist system för gemensamt europeiskt ansvarstagande, där medlemsstaternas åtagande står i relation till deras förutsättningar, i enlighet med EU-kommissionens förslag. Samtidigt måste vi förhålla oss till en verklighet då ett stort antal EU-stater, inte minst i Central- och Östeuropa, kommer att välja att avstå från att bidra till ett solidariskt europeiskt fördelningssystem. Dessa medlemsstater riskerar därigenom att grovt åsidosätta sina folkrättsliga förpliktelser, samtidigt som de bidrar till att underminera den värdegemenskap som utgör grund och förutsättning för EU. Sverige kan inte stå passivt inför avsaknaden av ett effektivt gemensamt sanktionssystem mot medlemsstater som grovt avviker från unionens kärnvärden. Lojalitet till principerna för Europasamarbetet förutsätter ömsesidighet för att inte urholkas. Sverige bör därför verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken. Sverige kan på detta sätt statuera ett positivt exempel och sätta effektiv press för att vända nuvarande utveckling mot ett ”race to the bottom” i motsatt riktning. Det är inte rimligt att vissa medlemsstater, som idag, undandrar sig ansvar genom att ej omfattas av EU:s skyddsgrundsdirektiv och andra gemensamma miniminivåer. Den fria rörligheten och gemensamma gränspolitiken, som idag regleras i Schengen-systemet, bör vara sammankopplat med en bindande överenskommelse om solidariskt ansvarstagande för asylpolitiken. Av friheten följer ett ansvar.

Inom varje grupp asylsökande från ett visst land kan det tänkas finnas individer som har mycket starka skyddsbehov. Exempelvis hindrar det faktum att över 97 % av asylsökande från västra Balkan befinner sig sakna skyddsbehov, inte att återstående 3 % kan ha mycket starka skäl. I enlighet med folkrätten måste EU-samarbetet kring så kallade säkra-länder-listor därför utformas så att varje enskild asylsökandes rätt till en förbehållslös individuell prövning, oavsett dennes nationalitet, inte riskerar att åsidosättas eller inskränkas.

8. FÖRSTÄRKT BARNPERSPEKTIV

Principen om barnets bästa måste få en starkare ställning som bärande princip i svensk asylrätt. Migrationsmyndigheterna måste säkerställa att barns egna asylskäl utreds individuellt och tas på allvar. Barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömningar ska göras med den asylsökandes egen uppgift som utgångspunkt. Ifall behov föreligger ska tester för att fastslå den

sökandes ålder utföras med metoder som vilar på vetenskap och beprövad erfarenhet. Barnets bästa och anknytning till Sverige ska vara vägledande i ärenden om familjeåterförening och särskilt beaktas i tillståndsprövning på humanitär grund (enligt bestämmelserna om särskilt respektive synnerligen ömmande omständigheter). Det är inte rimligt att föräldrars beslut att undanhålla sig eller på annat sätt försvåra verkställighet av avvisningsbeslut, ska inverka menligt vid prövning barnens grad av anknytning till Sverige.

9. MÄNNISKOR I LIMBO OCH DEN HUMANITÄRA TILLSTÅNDSGRUNDEN.

Idag lever mellan 10.000 och 20.000 personer i Sverige helt öppet helt utan rättigheter. De har nekats uppehållstillstånd men saknar praktiska möjligheter att återvända till hemlandet. Trots en många gånger lång vistelse i Sverige under fullständig samverkan med migrationsverket och polismyndigheten och hörsammande av alla kallelser, saknar dessa personer rätten att försörja sig genom arbete. De har ej heller rätt till försörjningsstöd eller dagersättning som asylsökande, eftersom de varken har uppehållstillstånd eller är inskrivna i mottagningssystemet. De lever i limbo, ibland i över tio år, helt utan att själva kunna påverka situationen. Tillämpningen av dagens lagstiftning, som ger möjlighet att bevilja uppehållstillstånd efter fyra år (d.v.s. efter utlöppt preskriptionstid för utvisningsärendet) på grund av bestående verkställighetshinder, ställer emellertid sådana villkor att den enskilde i de flesta fall inte kan kvalificera för uppehållstillstånd hur hen än betar sig.

Lagstiftningen behöver därför förtydligas så att den asylsökande som huvudregel beviljas uppehållstillstånd efter fyra år av bestående hinder för verkställighet av utvisningsbeslut, under förutsättning att den sökande ej undanhållit sig, eller på annat sätt aktivt försvårat, verkställigheten av beslutet.

Den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” tillämpas idag så restriktivt att oerhört få av de människoöden som av det allmänna rättsmedvetandet skulle uppfatta som synnerligen ömmande kvalificerar för uppehållstillstånd. Skälet är bland annat det så kallade uddarekvisitet som fastslår att den humanitära situationen inte bara ska vara så ömmande att det skulle uppfattas som stötande att neka uppehållstillstånd. Dessutom ska det som drabbat den enskilde vara udda. Det vill säga, graden av mänskligt lidande som skulle bli följden av ett återvändande till hemlandet blir mindre relevant för bedömningen av rätten till uppehållstillstånd ifall samma lidande delas av flera. Detta är uppenbart orimligt, avviker från vad lagstiftaren avsett samt står i strid med principen att rätten till uppehållstillstånd ska bedömas individuellt. Detta förhållande har inte påverkats av införandet av tillståndsgrunden ”särskilt ömmande omständigheter”, som är tänkt att tillämpas särskilt i barnärenden.

10. STÄRKT RÄTTSSÄKERHET I FÖRVARSAÄRENDEN

Utlänningslagen fastslår att en utlänningsfrihet inte ska begränsas mer än vad som är nödvändigt. På samma sätt fastslår Europakonventionen att utlänningsförvar bara får användas ifall det är nödvändigt för att säkerställa verkställighet av beslut om ut-/avvisning. Förvarstagande är ett

frihetsberövande och en synnerligen ingripande åtgärd som alltså endast får användas då verkställighet inte kan ske på annat sätt. Myndighetsåtgärder som i graden av begränsning av den enskildes frihet är jämförbara med utlänningsförvar, såsom beslut om häktning eller psykiatrisk tvångsvård fattas med mycket höga krav på rättssäkerhet. Samtidigt fattas idag många beslut om förvar av polismyndighet och migrationsverket som sedan rivs upp av domstol efter två veckor. Rekvisiten för beslut om förvar lämnar mycket stor tolkningsutrymme vilket ökar risken för beslut fattade på godtycklig grund. Mot denna bakgrund är det inte rimligt att förvarsbeslut både bereds och fastställs av samma myndighet och många gånger av samma tjänsteman. Vid prövning av ifall erforderliga rekvisit föreligger och staten därmed levt upp till sin bevisbörda, är migrationsverkets eller polisens bedömning att betrakta som partsinlaga, att jämföra med åklagares framställan om häktning. Beslut om förvar bör därför, på motsvarande sätt, fattas av migrationsdomstol efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten. Detta skulle öka rättssäkerheten och legitimiteten bakom besluten och felaktiga frihetsberövanden kan undvikas. Med tanke på att nära nog samtliga förvarsbeslut idag överklagas till migrationsdomstol skulle antalet ärenden knappast påverkas nämnvärt.

Partikongressen föreslås besluta:

- F57:1 att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- F57:2 att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma
- F57:3 att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen
- F57:4 att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- F57:5 att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- F57:6 att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens

minimnivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering

- F57:7 att Socialdemokraterna arbeta för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida ”Schengen-system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade ”säkra länder”
- F57:8 att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- F57:9 att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas
- F57:10 att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten

Haparanda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F58

FALU ARBETAREKOMMUN

En moderniserad svensk och europeisk asylpolitik

A. MIGRATIONSPOLITIKENS MÅL OCH UTFORMNING

Vår migrationspolitik har sin utgångspunkt i socialdemokratins allra viktigaste ideologiska grundval: värnandet av alla människors lika värde och rätt. Politikens bärande principer är humanitet, rättssäkerhet och reglering. Vi värnar människors liv och säkerhet samtidigt som vi uppmärksammar att migration erbjuder möjligheter till utveckling både för den enskilde och samhället. Politiken måste därför vara utformad för att på bästa sätt ta tillvarata den enskildes behov och förmåga.

Den globala migrationen är en av vår tids stora samhälls- och utvecklingsfrågor och kommer så förbli under överskådlig tid, oavsett om den välkomnas eller motarbetas. Socialdemokratins historiska styrka har hämtats ur förmågan att formulera begripliga och ideologiskt konsekventa svar på samtidens stora frågor. En tydlig, värderingskonsekvent och förutsägbar socialdemokratisk linje i migrationspolitiken är grunden för att återvinna initiativet i den politiska debatten och därmed begränsa extremhögerns utrymme.

De åtgärder som genomförts under 2015 och 2016 i syfte att begränsa möjligheten att söka asyl i Sverige har inneburit en drastisk minskning av antalet asylsökande. Samtidigt åtföljs SDs frammarsch i opinionen av upprepade påståenden om att regeringspolitiken anpassats till SDs analys. Denna osanning måste bemötas med en tydlig migrationspolitisk riktning, av opinionsskäl, men också för att värna de principer som länge varit vägledande för svensk asylpolitik: en öppen och generös asylpolitik, försvaret av det mångkulturella samhället och insikten om migrationens möjligheter.

Socialdemokratin står som garant för att de temporära nödtåtgärder som vidtagits stannar vid just temporära och inte innebär en historisk omorientering i svensk migrationspolitik. Det är en fråga om värden men också en fråga om trovärdighet gentemot väljare och medlemmar. Samtidigt, och av samma skäl, ska vi tydligt uppmärksamma och möta de samhällsutmaningar och legitima intressekonflikter som kan följa av en kraftig ökning av antalet asylsökande på kort tid, särskilt mot bakgrund av otillräckliga system för ansvarsfördelning mellan kommunerna.

Genom historien har samhällen som sluter sig i rädsla för interaktion med omvärlden stagnerat. Samhällen som investerar i människor har blomstrat. Liksom vi alltid påvisat det falska i den påstådda motsättningen mellan välstånd och jämlikhet, är det vår uppgift att visa att vår

samhällsutveckling inte bara är förenlig med en human migrationspolitik utan i själva verket förutsätter den.

I takt med ett allt hårdare europeiskt debattklimat kring migration, börjar de grundläggande värden som varit utgångspunkten för Sveriges migrationspolitik att allt mer ifrågasättas högerifrån. I det läget kommer det an på socialdemokratin att tydligt visa vägen för Sverige men även i Europa. Våra fortsatta krav på ett solidariskt europeiskt ansvarstagande är en politisk och ideologisk självklarhet. Samtidigt måste vi förhålla oss till det faktum att många europeiska länder inom överskådlig tid inte kan förväntas bidra solidariskt. När utvecklingen i övriga Europa går åt fel håll minskar inte vårt moraliska ansvar. Snarare ökar det. Då Raoul Wallenberg räddade tiotusentals ungerska judar undan förintelsen genom att dela ut svenska skyddspass var det ett mycket avvikande beteende av en europeisk diplomat. Idag är det moraliskt självklart för alla.

B. 10 REFORMER FÖR EN HUMAN MIGRATIONSPOLITIK

1. PERMANENTA UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Permanent uppehållstillstånd har länge varit huvudregel för uppehållstillstånd utfärdade på skyddsgrund i Sverige. Det har sin bakgrund i både humanitära och samhällsekonomiska hänsyn. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar att leda till ökad stress och psykisk ohälsa för den enskilde och särskilt barn som ankommit Sverige i låg ålder drabbas på ett orimligt sätt då de efter flera års liv i osäkerhet kan tvingas lämna det enda samhälle de känner. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar därmed att kränka principen om barnets bästa i FNs barnkonventions artikel 3 och utlänningslagen (UtlL 2005:716). Vidare visar forskningen entydigt att tillfälliga uppehållstillstånd medför ökad osäkerhet för den enskilde, minskar incitamentet för språkinläring, arbetssökande och övrig integration i det svenska samhället och därmed riskerar att allvarligt försvåra den enskildes etablering. Dessutom innebär förnyad prövning av asylsökandes rätt till uppehållstillstånd, efter ett eller tre år, att arbetsbelastning för redan hårt ansträngda myndigheter som migrationsverket och migrations-domstolarna kraftigt ökar.

2. TRANSPORTÖRSANSVAR OCH ID-KONTROLLER

Gällande EU-rättslig bestämmelse om så kallat transportörsansvar, vilket ålägger flygbolag och rederier att utföra visumkontroller redan vid avresa från flygplats eller hamn, innebär att myndighetsprövning av flyktingars skyddsbehov i praktiken överläts åt privata företag, vilka saknar kompetens att bedöma den enskildes skyddsbehov. Kontroll av rätten till inresa i Sverige bör alltid ske vid gräns och, likt annan myndighetsutövning, utföras av kompetent myndighetspersonal.

På motsvarande sätt innebär identitetskontroller av inresande till Sverige som sker utanför gräns en orimlig inskränkning av de praktiska förutsättningarna för att ansöka om asyl i Sverige. Detta särskilt mot bakgrund av att många asylsökande saknar möjlighet att medbringa godkänd identitetshandling från hemlandet. En princip inom internationell rätt är att tillämpningen av en

bestämmelse inte får begränsas på ett sätt som upphäver eller motverkar bestämmelsens syfte. Rätten till allmän förskola kan exempelvis inte anses respekterad ifall dörrarna till förskolan hålls låsta i syfte att hindra barnen inpassering. Ur rättslig synpunkt är på motsvarande sätt den lagenliga rätten att ansöka om asyl att betrakta som inskränkt ifall den praktiskt omöjliggörs.

3. LAGLIGA VÄGAR FÖR ASYLSÖKANDE

Idag saknar nästan alla dem som skulle ha laglig rätt till skydd i Europa laglig möjlighet att ens ta sig dit för satta ansöka. Europeiska staters efterlevnad av sina folkrättsliga åtaganden måste därmed betraktas som bristande. Bristen på legala vägar tvingar asylsökande till livsfarliga överfarter som årligen dödar tusentals. Asylsökande från länder där situationen är sådan att de på grund av väpnad konflikt eller svår förföljelse, kan förväntas få uppehållstillstånd på skyddsgrund, är utan undantag skyldiga att uppvisa visum vid inresa i Sverige. Samtidigt är det i praktiken omöjligt för krigsflyktingar och förföljda att erhålla visum till Sverige, eftersom misstanke om att den enskilde under Sverigevistelsen kan komma att ansöka om asyl utgör grund för avslag på visumansökan. Nära nog samtliga flyktingar med legitima skyddsbehov hindras på detta sätt systematiskt från legal inresa i EU. I avsaknad av en fungerande och solidarisk gemensam europeisk asylopolitik, bör Sverige kunna agera enskilt för att säkerställa möjligheten till laglig inresa i Sverige för asylsökande. Pågående statliga utredning kring lagliga vägar bör omfatta förutsättningar för nationella så kallade asylviseringar liksom möjligheten att göra temporära undantag från viseringskravet för vissa nationaliteter som är att betrakta som särskilt utsatta (idag t ex syrier). Sådana undantag kan göras i Schengen-regimen eller ensidigt av Sverige. För att värna de svagaste flyktingarna, som saknar möjlighet att på annat sätt ta ansöka om asyl, bör Sverige öka sitt åtagande om mottagande av flyktingar inom FN:s vidarebosättningsprogram samt verka för att även övriga EU-stater kraftfullt ska öka sitt mottagande av kvotflyktingar. Länder som anslutit sig till Genevekonventionen bör vara skyldiga att ta emot kvotflyktingar.

4. FAMILJEÅTERFÖRENING

Rätten till familjeåterförening ska vara vägledande för svensk asylrätt. Upphållstillstånd på skyddsgrund ska alltid ge rätt till återförening av kärnfamiljer (maka/make/sambo/minderåriga barn) i enlighet med principer i internationell rätt. En begränsning av rätten till familjeåterförening riskerar att allvarligt åsidosätta jämställdhetsperspektivet och barnperspektivet, liksom Sveriges skyldigheter enligt FN:s barnkonvention. Kvinnor och barn är överrepresenterade bland dem som ansöker om uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning till boende i Sverige. Avsaknad av lagliga vägar till familjeåterförening riskerar därför att särskilt drabba kvinnor och barn vars enda utväg blir livsfarliga smuggelvägar. För att rätten till familjeåterförening ska vara reell ska svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund undantas försörjningskrav.

Det är inte rimligt att ett eller några av barnen i en familj som hunnit fylla 18, eller en ensam mormor utan övrigt skydds nät och som ingått i hushållsgemenskapen, utesluts från rätten till familje-återförening. Rätten till så kallad sista länken-återförening bör därför återinföras som

huvudregel.

5. DAGERSÄTTNING

En asylsökande i Sverige utan egna medel har rätt till en dagersättning från migrationsverket som ska räcka till hyra, mat, kläder, sjukvård, medicin, tandvård, hygienartiklar och fritidsaktiviteter. Jämfört med försörjningsstöd för bosatta är ersättningsnivån tusentals kronor lägre och barn till asylsökande lever ofta långt under barnfattigdomsgränsen. Ersättningen till asylsökandes barn halveras vid tredje barnet, medan flerbarnstillägg gäller för bosatta med fler än två barn. Dagersättningsbeloppet är oförändrat sedan 1994, trots att konsumentprisindex har ökat med närmare 30 procent sedan dess. Detta motiveras med att asylsökande har mindre ekonomiska behov och befinner sig i processen under kortare tid innan migrationsverket fattar sitt beslut. Men i verkligheten förväntas genomsnittsvistelsetiden för inskrivna hos migrationsverket idag vara närmare två år. Att människor med laglig rätt att vistas i Sverige lever i en fattigdom som ligger långt under existensminimum är oacceptabelt, särskilt om barnperspektivet beaktas. Skapandet av ett parallellsamhälle med fattiga ”andra klassens bosatta” är därutöver uppenbart hämmande för en framgångsrik etablering.

6. DUBLINFÖRORDNINGEN

Dublinförordningen, som syftar till att upprätthålla principen om s.k. första asylland, har i stora delar blivit obsolet och behöver reformeras eller ersättas. Förordningen bygger på ett antagande om likvärdighet i asylutrednings- och mottagningsförhållanden som är uppenbart felaktigt. Medlemsstater längs EUs Medelhavsgräns har ofta sämst förutsättningar, men är de som skulle ta det största ansvaret, ifall förordningen tillämpades konsekvent, vilket aldrig varit fallet. Flera medlemsstater har mycket allvarliga brister i sin efterlevnad av unionsrättens minimiregler för asylutredning och mottagningsförhållanden. 2011 slog Europadomstolen för mänskliga rättigheter fast att överföringar till Grekland enligt Dublinförordningen är ett brott mot Europakonventionens tortyrförbud. Sedan dess har migrationsverket av samma skäl även undantagit Ungern. EU-kommissionen måste ges effektiva möjligheter att övervaka efterlevnaden och vidta åtgärder för att säkerställa ett rättssäkert och humant asylmottagande i hela unionen. Medlemsstater som systematiskt och allvarligt åsidosätter sina förpliktelser i fråga om utrednings- och mottagningsförhållanden måste temporärt kunna uteslutas som mottagarland vid så kallade Dublinöverföringar.

Dublinförordningens humanitära undantagsbestämmelse ger möjlighet för varje medlemsstat att avstå från överföring enligt första land-principen, med hänsyn till den asylsökandes situation och situationen i mottagarlandet. Sverige har kommit att tillämpa denna bestämmelse synnerligen restriktivt, med svåra humanitära konsekvenser för den enskilde i många ärenden. Detta kontrasterar bland annat mot EU-domstolens vägledande avgörande 2012 om att medlemsstaterna inte får använda sig av så kallad ”icke motbevisbar presumtion” om godtagbara förhållanden i mottagarländer, samtidigt som man har kunskap om motsatsen.

Det är rimligt att Europarätten även fortsättningsvis begränsar möjligheten att söka asyl i flera medlemsstater, men samtidigt bör den asylsökande ges möjlighet att avstå från söka asyl i första land, ifall hans rättigheter där riskerar att grovt åsidosättas. Dublinförordningen, eller motsvarande framtida mekanism, kan tillämpas så att asylsökande överförs till första land i de fall då hen där ansökt om asyl (så kallade Dublin 1.or), men inte i de fall då hen noterats för inresa i första land men avstått från att söka asyl (så kallade Dublin 2.or).

7. GEMENSAMT ANSVAR I EU

EU måste ha ett effektivt, rättssäkert och rättvist system för gemensamt europeiskt ansvarstagande, där medlemsstaternas åtagande står i relation till deras förutsättningar, i enlighet med EU-kommissionens förslag. Samtidigt måste vi förhålla oss till en verklighet då ett stort antal EU-stater, inte minst i Central- och Östeuropa, kommer att välja att avstå från att bidra till ett solidariskt europeiskt fördelningssystem. Dessa medlemsstater riskerar därigenom att grovt åsidosätta sina folkrättsliga förpliktelser, samtidigt som de bidrar till att underminera den värdegemenskap som utgör grund och förutsättning för EU. Sverige kan inte stå passivt inför avsaknaden av ett effektivt gemensamt sanktionssystem mot medlemsstater som grovt avviker från unionens kärnvärden. Lojalitet till principerna för Europasamarbetet förutsätter ömsesidighet för att inte urholkas. Sverige bör därför verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken. Sverige kan på detta sätt statuera ett positivt exempel och sätta effektiv press för att vända nuvarande utveckling mot ett ”race to the bottom” i motsatt riktning. Det är inte rimligt att vissa medlemsstater, som idag, undandrar sig ansvar genom att ej omfattas av EU:s skyddsgrundsdirektiv och andra gemensamma miniminivåer. Den fria rörligheten och gemensamma gränspolitiken, som idag regleras i Schengen-systemet, bör vara sammankopplat med en bindande överenskommelse om solidariskt ansvarstagande för asylpolitiken. Av friheten följer ett ansvar.

Inom varje grupp asylsökande från ett visst land kan det tänkas finnas individer som har mycket starka skyddsbehov. Exempelvis hindrar det faktum att över 97 % av asylsökande från västra Balkan befins sakna skyddsbehov, inte att återstående 3 % kan ha mycket starka skäl. I enlighet med folkrätten måste EU-samarbetet kring så kallade säkra-länder-listor därför utformas så att varje enskild asylsökandes rätt till en förbehållslös individuell prövning, oavsett dennes nationalitet, inte riskerar att åsidosättas eller inskränkas.

8. FÖRSTÄRKT BARNPERSPEKTIV

Principen om barnets bästa måste få en starkare ställning som bärande princip i svensk asylrätt. Migrationsmyndigheterna måste säkerställa att barns egna asylskäl utreds individuellt och tas på allvar. Barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömningar ska göras med den asylsökandes egen uppgift som utgångspunkt. Ifall behov föreligger ska tester för att fastslå den sökandes ålder utföras med metoder som vilar på vetenskap och beprövad erfarenhet. Barnets bästa och anknytning till Sverige ska vara vägledande i ärenden om familjeåterförening och

särskilt beaktas i tillståndsprövning på humanitär grund (enligt bestämmelserna om särskilt respektive synnerligen ömmande omständigheter). Det är inte rimligt att föräldrars beslut att undanhålla sig eller på annat sätt försvåra verkställighet av avvisningsbeslut, ska inverka menligt vid prövning barnens grad av anknytning till Sverige.

9. MÄNNISKOR I LIMBO OCH DEN HUMANITÄRA TILLSTÅNDSGRUNDEN.

Idag lever mellan 10.000 och 20.000 personer i Sverige helt öppet helt utan rättigheter. De har nekats uppehållstillstånd men saknar praktiska möjligheter att återvända till hemlandet. Trots en många gånger lång vistelse i Sverige under fullständig samverkan med migrationsverket och polismyndigheten och hörsammande av alla kallelser, saknar dessa personer rätten att försörja sig genom arbete. De har ej heller rätt till försörjningsstöd eller dagersättning som asylsökande, eftersom de varken har uppehållstillstånd eller är inskrivna i mottagningssystemet. De lever i limbo, ibland i över tio år, helt utan att själva kunna påverka situationen. Tillämpningen av dagens lagstiftning, som ger möjlighet att bevilja uppehållstillstånd efter fyra år (d.v.s. efter utlöppt preskriptionstid för utvisningsärendet) på grund av bestående verkställighetshinder, ställer emellertid sådana villkor att den enskilde i de flesta fall inte kan kvalificera för uppehållstillstånd hur hen än betar sig. Lagstiftningen behöver därför förtydligas så att den asylsökande som huvudregel beviljas uppehållstillstånd efter fyra år av bestående hinder för verkställighet av utvisningsbeslut, under förutsättning att den sökande ej undanhållit sig, eller på annat sätt aktivt försvårat, verkställigheten av beslutet.

Den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” tillämpas idag så restriktivt att oerhört få av de människoöden som av det allmänna rättsmedvetandet skulle uppfatta som synnerligen ömmande kvalificerar för uppehållstillstånd. Skälet är bland annat det så kallade udda-rekvisitet som fastslår att den humanitära situationen inte bara ska vara så ömmande att det skulle uppfattas som stötande att neka uppehållstillstånd. Dessutom ska det som drabbat den enskilde vara udda. Det vill säga, graden av mänskligt lidande som skulle bli följden av ett återvändande till hemlandet blir mindre relevant för bedömningen av rätten till uppehållstillstånd ifall samma lidande delas av flera. Detta är uppenbart orimligt, avviker från vad lagstiftaren avsett samt står i strid med principen att rätten till uppehållstillstånd ska bedömas individuellt. Detta förhållande har inte påverkats av införandet av tillståndsgrunden ”särskilt ömmande omständigheter”, som är tänkt att tillämpas särskilt i barnärenden.

10. STÄRKT RÄTTSSÄKERHET I FÖRVARSARENDEN

Utlänningslagen fastslår att en utlännings frihet inte ska begränsas mer än vad som är nödvändigt. På samma sätt fastslår Europakonventionen att utlänningsförvar bara får användas ifall det är nödvändigt för att säkerställa verkställighet av beslut om ut-/avvisning. Förvarstagande är ett frihetsberövande och en synnerligen ingripande åtgärd som alltså endast får användas då verkställighet inte kan ske på annat sätt.

Myndighetsåtgärder som i graden av begränsning av den enskildes frihet är jämförbara med

utlänningsförvar, såsom beslut om häktning eller psykiatrisk tvångsvård fattas med mycket höga krav på rättssäkerhet. Samtidigt fattas idag många beslut om förvar av polismyndighet och migrationsverket som sedan rivs upp av domstol efter två veckor. Rekvisiten för beslut om förvar lämnar mycket stor tolkningsutrymme vilket ökar risken för beslut fattade på godtycklig grund. Mot denna bakgrund är det inte rimligt att förvarsbeslut både bereds och fastställs av samma myndighet och många gånger av samma tjänsteman. Vid prövning av ifall erforderliga rekvisit föreligger och staten därmed levt upp till sin bevisbörda, är migrationsverkets eller polisens bedömning att betrakta som partsinlaga, att jämföra med åklagares framställan om häktning. Beslut om förvar bör därför, på motsvarande sätt, fattas av migrationsdomstol efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten. Detta skulle öka rättssäkerheten och legitimiteten bakom besluten och felaktiga frihetsberövanden kan undvikas. Med tanke på att nära nog samtliga förvarsbeslut idag överklagas till migrationsdomstol skulle antalet ärenden knappast påverkas nämnvärt.

Partikongressen föreslås besluta:

- F58:1 att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart som möjligt, dock senast i juli 2019
- F58:2 att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret med identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige
- F58:3 att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktingmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen
- F58:4 att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- F58:5 att Socialdemokraterna verkar för att uppdatera ersättningsnivåer för asylsökande så att de likställs med, och indexeras till, riksnormen för försörjningsstöd
- F58:6 att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra

humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering

- F58:7 att Socialdemokraterna arbeta för att Sverige ska verka för att stöd från EUs fonder villkoras till medlemsstaternas efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida ”Schengen-system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. Rätten till en förbehållslös individuell asylprövning får inte inskränkas genom EU:s system för så kallade ”säkra länder”
- F58:8 att Socialdemokraterna verkar för att stärka barnperspektivet i svensk asylrätt. Barns asylskäl ska vid behov utredas individuellt och barn ska ej placeras i utlänningsförvar. Åldersbedömning ska vara rättssäker och utgå från den sökandes egen uppgift. Barnets bästa ska vara vägledande för tillståndsprövning på humanitär grund och vid familjeåterförening. Föräldrars försvårande av av-/utvisning ska ej inverka negativt på barnets rätt till uppehållstillstånd
- F58:9 att Socialdemokraterna verkar för att uppehållstillstånd, som huvudregel, vid ny prövning efter fyra år, ska beviljas, ifall beslut om av- eller utvisning under denna period inte kunnat verkställas, och under förutsättning att den sökande inte undanhållit sig eller aktivt försvårat verkställighet, samt att socialdemokraterna verkar för att det så kallade udda-rekvisitet för tillämpning av den humanitära tillståndsgrunden ”synnerligen ömmande omständigheter” avskaffas
- F58:10 att Socialdemokraterna verkar för att tydliggöra att bestämmelsen om utlänningsförvar är en utpräglad undantagsbestämmelse samt att beslut om förvar i första instans alltid ska fattas av migrationsdomstol, efter framställan från migrationsverket eller polismyndigheten

Roza Güclü Hedin, Sofie Eriksson, Diyar Cicek, Jessica Wide, Berfin Altun, Christian Olofsson, Laila Edholm, Sören Juvas
Falun arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F59

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En moderniserad svensk och europeisk migrationspolitik
a. migrationspolitikens mål och utformning

Vår migrationspolitik har sin utgångspunkt i socialdemokratins allra viktigaste ideologiska grundval: värnandet av alla människors lika värde och rätt. Politikens bärande principer är humanitet, rättssäkerhet och reglering. Vi värnar människors liv och säkerhet samtidigt som vi uppmärksammar att migration erbjuder möjligheter till utveckling både för den enskilde och samhället. Politiken måste därför vara utformad för att på bästa sätt ta tillvarata den enskildes behov och förmåga. Den globala migrationen är en av vår tids stora samhälls- och utvecklingsfrågor och kommer så förbli under överskådlig tid, oavsett om den välkomnas eller motarbetas. Socialdemokratins historiska styrka har hämtats ur förmågan att formulera begripliga och ideologiskt konsekventa svar på samtidens stora frågor. En tydlig, värderingskonsekvent och förutsägbar socialdemokratisk linje i migrationspolitiken är grunden för att återvinna initiativet i den politiska debatten och därmed begränsa extremhögerns utrymme.

De åtgärder som genomförts under 2015 och 2016 i syfte att begränsa möjligheten att söka asyl i Sverige har inneburit en drastisk minskning av antalet asylsökande. Samtidigt åtföljs SDs frammarsch i opinionen av upprepade påståenden om att regeringspolitiken anpassats till SDs analys. Denna osanning måste bemötas med en tydlig migrationspolitisk riktning, av opinionsskäl, men också för att värna de principer som länge varit vägledande för svensk asylpolitik: en öppen och generös asylpolitik, försvaret av det mångkulturella samhället och insikten om migrationens möjligheter. Socialdemokratien står som garant för att de temporära nödåtgärder som vidtagits stannar vid just temporära och inte innebär en historisk omorientering i svensk migrationspolitik. Det är en fråga om värden men också en fråga om trovärdighet gentemot väljare och medlemmar. Samtidigt, och av samma skäl, ska vi tydligt uppmärksamma och möta de samhällsutmaningar och legitima intressekonflikter som kan följa av en kraftig ökning av antalet asylsökande på kort tid, särskilt mot bakgrund av otillräckliga system för ansvarsfördelning mellan kommunerna.

Genom historien har samhällen som sluter sig i rädsla för interaktion med omvärlden stagnerat. Samhällen som investerar i människor har blomstrat. Liksom vi alltid påvisat det falska i den påstådda motsättningen mellan välstånd och jämlikhet, är det vår uppgift att visa att vår samhällsutveckling inte bara är förenlig med en human migrationspolitik utan i själva verket förutsätter den.

I takt med ett allt hårdare europeiskt debattklimat kring migration, börjar de grundläggande värden som varit utgångspunkten för Sveriges migrationspolitik att allt mer ifrågasättas högerifrån. I det läget kommer det an på socialdemokratien att tydligt visa vägen för Sverige men även i Europa. Våra fortsatta krav på ett solidariskt europeiskt ansvarstagande är en politisk och ideologisk självklarhet. Samtidigt måste vi förhålla oss till det faktum att många europeiska länder inom överskådlig tid inte kan förväntas bidra solidariskt. När utvecklingen i övriga Europa går åt fel håll minskar inte vårt moraliska ansvar. Snarare ökar det.

b. 6 reformer för en human migrationspolitik.

1. Permanenta uppehållstillstånd

Permanent uppehållstillstånd har länge varit huvudregel för uppehållstillstånd utfärdade på skyddsgrund i Sverige. Det har sin bakgrund i både humanitära och samhällsekonomiska hänsyn. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar att leda till ökad stress och psykisk ohälsa för den enskilde och särskilt barn som ankommit Sverige i låg ålder drabbas på ett orimligt sätt då de efter flera års liv i osäkerhet kan tvingas lämna det enda samhälle de känner. Tillfälliga uppehållstillstånd riskerar därmed att kränka principen om barnets bästa i FNs barnkonventions artikel 3 och utlänningslagen (UtlL 2005:716). Vidare visar forskningen entydigt att tillfälliga uppehållstillstånd medför ökad osäkerhet för den enskilde, minskar incitamentet för språkinläring, arbetssökande och övrig integration i det svenska samhället och därmed riskerar att allvarligt försvåra den enskildes etablering. Dessutom innebär förnyad prövning av asylsökandes rätt till uppehållstillstånd, efter ett eller tre år, att arbetsbelastning för redan hårt ansträngda myndigheter som migrationsverket och migrations-domstolarna kraftigt ökar.

2. Transportörsansvar och id-kontroller

Gällande EU-rättslig bestämmelse om så kallat transportörsansvar, vilket ålägger flygbolag och rederier att utföra visumkontroller redan vid avresa från flygplats eller hamn, innebär att myndighetsprövning av flyktingars skyddsbehov i praktiken överläts åt privata företag, vilka saknar kompetens att bedöma den enskildes skyddsbehov. Kontroll av rätten till inresa i Sverige bör alltid ske vid gräns och, likt annan myndighetsutövning, utföras av kompetent myndighetspersonal.

3. Lagliga vägar för asylsökande

Idag saknar nästan alla de som skulle ha laglig rätt till skydd i Europa laglig möjlighet att ens ta sig dit för att ansöka. Europeiska staters efterlevnad av sina folkrättsliga åtaganden måste därmed betraktas som bristande. Bristen på legala vägar tvingar asylsökande till livsfarliga överfarter som årligen dödar tusentals. Asylsökande från länder där situationen är sådan att de på grund av väpnad konflikt eller svår förföljelse, kan förväntas få uppehållstillstånd på skyddsgrund, är utan undantag skyldiga att uppvisa visum vid inresa i Sverige. Samtidigt är det i praktiken omöjligt för krigsflyktingar och förföljda att erhålla visum till Sverige, eftersom misstanke om att den enskilde under Sverigevistelsen kan komma att ansöka om asyl utgör grund för avslag på visumansökan. Nära nog samtliga flyktingar med legitima skyddsbehov hindras på detta sätt systematiskt från legal inresa i EU. I avsaknad av en fungerande och solidarisk gemensam europeisk asylpolitik, bör Sverige kunna agera enskilt för att säkerställa möjligheten till laglig inresa i Sverige för asylsökande. Pågående statliga utredning kring lagliga vägar bör omfatta förutsättningar för nationella så kallade asylovergångar liksom möjligheten att göra temporära undantag från viseringskravet för vissa nationaliteter som är att betrakta som särskilt utsatta (idag t ex syrier). Sådana undantag kan göras i Schengen-regimen eller ensidigt av Sverige. För att värna de svagaste flyktingarna, som saknar möjlighet att på annat sätt ta ansöka om asyl, bör Sverige öka sitt

åtagande om mottagande av flyktingar inom FNs vidarebosättningsprogram samt verka för att även övriga EU-stater kraftfullt ska öka sitt mottagande av kvotflyktingar. Länder som anslutit sig till Genevekonventionen bör vara skyldiga att ta emot kvotflyktingar.

4. Familjeåterförening

Rätten till familjeåterförening ska vara vägledande för svensk asylrätt. Uppehållstillstånd på skyddsgrund ska alltid ge rätt till återförening av kärnfamiljer (maka/make/sambo/minderåriga barn) i enlighet med principer i internationell rätt. En begränsning av rätten till familjeåterförening riskerar att allvarligt åsidosätta jämställdhetsperspektivet och barnperspektivet, liksom Sveriges skyldigheter enligt FNs barnkonvention. Kvinnor och barn är överrepresenterade bland dem som ansöker om uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning till boende i Sverige. Avsaknad av lagliga vägar till familjeåterförening riskerar därför att särskilt drabba kvinnor och barn vars enda utväg blir livsfarliga smuggelvägar. För att rätten till familjeåterförening ska vara reell ska svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund undantas försörjningskrav.

Det är inte rimligt att ett eller några av barnen i en familj som hunnit fylla 18, eller en ensam mormor utan övrigt skyddsnet och som ingått i hushållsgemenskapen, utesluts från rätten till familje-återförening. Rätten till så kallad sista länken-återförening bör därför återinföras som huvudregel.

5. Dublinförordningen

Dublinförordningen, som syftar till att upprätthålla principen om s.k. första asylland, har i stora delar blivit obsolet och behöver reformeras eller ersättas. Förordningen bygger på ett antagande om likvärdighet i asylutrednings- och mottagningsförhållanden som är uppenbart felaktigt. Medlemsstater längs EUs Medelhavsgräns har ofta sämst förutsättningar, men är de som skulle ta det största ansvaret, ifall förordningen tillämpades konsekvent, vilket aldrig varit fallet. Flera medlemsstater har mycket allvarliga brister i sin efterlevnad av unionsrättens minimiregler för asylutredning och mottagningsförhållanden. 2011 slog Europadomstolen för mänskliga rättigheter fast att överföringar till Grekland enligt Dublinförordningen är ett brott mot Europakonventionens tortyrförbud. Sedan dess har migrationsverket av samma skäl även undantagit Ungern.

EU-kommissionen måste ges effektiva möjligheter att övervaka efterlevnaden och vidta åtgärder för att säkerställa ett rättssäkert och humant asylmottagande i hela unionen.

Medlemsstater som systematiskt och allvarligt åsidosätter sina förpliktelser i fråga om utrednings- och mottagningsförhållanden måste temporärt kunna uteslutas som mottagarland vid så kallade Dublinöverföringar.

Dublinförordningens humanitära undantagsbestämmelse ger möjlighet för varje medlemsstat att

avstå från överföring enligt första land-principen, med hänsyn till den asylsökandes situation och situationen i mottagarlandet. Sverige har kommit att tillämpa denna bestämmelse synnerligen restriktivt, med svåra humanitära konsekvenser för den enskilde i många ärenden. Detta kontrasterar bland annat mot EU-domstolens vägledande avgörande 2012 om att medlemsstaterna inte får använda sig av så kallad ”icke motbevisbar presumtion” om godtagbara förhållanden i mottagarländer, samtidigt som man har kunskap om motsatsen. Det är rimligt att Europarätten även fortsättningsvis begränsar möjligheten att söka asyl i flera medlemsstater, men samtidigt bör den asylsökande ges möjlighet att avstå från söka asyl i första land, ifall hans rättigheter där riskerar att grovt åsidosättas. Dublinförordningen, eller motsvarande framtida mekanism, kan tillämpas så att asylsökande överförs till första land i de fall då hen där ansökt om asyl (så kallade Dublin 1.or), men inte i de fall då hen noterats för inresa i första land men avstått från att söka asyl (så kallade Dublin 2.or).

6. gemensamt ansvar i eu

EU måste ha ett effektivt, rättssäkert och rättvist system för gemensamt europeiskt ansvarstagande, där medlemsstaternas åtagande står i relation till deras förutsättningar, i enlighet med EU-kommissionens förslag. Samtidigt måste vi förhålla oss till en verklighet då ett stort antal EU-stater, inte minst i Central- och Östeuropa, kommer att välja att avstå från att bidra till ett solidariskt europeiskt fördelningssystem. Dessa medlemsstater riskerar därigenom att grovt åsidosätta sina folkrättsliga förpliktelser, samtidigt som de bidrar till att underminera den värdegemenskap som utgör grund och förutsättning för EU. Sverige kan inte stå passivt inför avsaknaden av ett effektivt gemensamt sanktionssystem mot medlemsstater som grovt avviker från unionens kärnvärden. Lojalitet till principerna för Europasamarbetet förutsätter ömsesidighet för att inte urholkas. Sverige bör därför// kunna villkora utbetalning av EU-avgiften//verka för att stöd från EUs fonder villkoras//till andra medlemsstaters efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken. Sverige kan på detta sätt statuera ett positivt exempel och sätta effektiv press för att vända nuvarande utveckling mot ett ”race to the bottom” i motsatt riktning. Det är inte rimligt att vissa medlemsstater, som idag, undandrar sig ansvar genom att ej omfattas av EU:s skyddsgrundsdirektiv och andra gemensamma miniminivåer. Den fria rörligheten och gemensamma gränspolitiken, som idag regleras i Schengen-systemet, bör vara sammankopplat med en bindande överenskommelse om solidariskt ansvarstagande för asylpolitiken. Av friheten följer ett ansvar. Inom varje grupp asylsökande från ett visst land kan det tänkas finnas individer som har mycket starka skyddsbehov. Exempelvis hindrar det faktum att över 97 % av asylsökande från västra Balkan befins sakna skyddsbehov, inte att återstående 3 % kan ha mycket starka skäl. I enlighet med folkrätten måste EU-samarbetet kring så kallade säkra-länder-listor därför utformas så att varje enskild asylsökandes rätt till en förbehållslös individuell prövning, oavsett dennes nationalitet, inte riskerar att åsidosättas eller inskränkas.

Partikongressen föreslår besluta:

- F59:1 att Socialdemokraterna verkar för att permanenta uppehållstillstånd ska återinföras som huvudregel i alla ärenden om uppehållstillstånd på skyddsgrund. Det ska ske så snart det är möjligt, dock senast under 2018
- F59:2 att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa det så kallade transportörsansvaret samt att identitetskontroller i syfte att försvåra inresa för asylsökande till Sverige inte ska förekomma
- F59:3 att Socialdemokraterna verkar för att möjliggöra säkra och legala vägar för asylsökande in i EU samt att förutsättningarna för en ensidig svensk anpassning av den nationella viseringsregimen utreds, i syfte att möjliggöra lagliga flyktvägar till Sverige även i fortsatt avsaknad av en gemensam europeisk politik. Socialdemokraterna ska verka för ett ökat svenskt och europeiskt kvotflyktningmottagande samt skyldighet att ta emot kvotflyktingar ska följa av Genevekonventionen
- F59:4 att Socialdemokraterna verkar för att rätten till familjeåterförening ska omfatta alla som beviljats uppehållstillstånd på skyddsgrund samt att rätten till sista länken-återförening återinförs som huvudregel. Svenska medborgare och personer som beviljats permanent uppehållstillstånd på skyddsgrund skall undantas försörjningskrav
- F59:5 att Socialdemokraterna verkar för att reformera Dublinförordningen i syfte att säkerställa en rättssäker och human asylprocess, i enlighet med EU-rättens miniminivåer, genom att möjliggöra temporär suspendering av medlemsstater som grovt åsidosätter mänskliga rättigheter. Sverige ska avstå från överföring genom att tillämpa den humanitära undantagsbestämmelsen i ärenden då den skulle få svåra humanitära följder. Överföring från Sverige enligt första land-principen ska ske endast då hen där ansökt om asyl eller visering. Att socialdemokraterna verkar för att Sverige ska kunna villkora utbetalning av EU-avgiften/verka för att stöd från EUs fonder villkoras/ gentemot andra medlemsstaters efterlevnad av miniminivåer för den gemensamma solidariska asylpolitiken, att samtliga medlemsstater omfattas av det gemensamma regelverkets miniminivåer för asylpolitiken samt att ett framtida ”Schengen-system” kopplas till en gemensam solidarisk asylpolitik. EU:s system för ”säkra länder” ska inte inskränka rätten till en förbehållslös individuell prövning

Socialdemokrater för Tro och Solidaritet i Jönköpings kommun

Jönköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F60

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Ensamkommande barn

Vi är en kommun som tagit emot många ensamkommande barn. Vi har inget asylboende i kommunen men har klarat att placera barnen på egna boende. De flesta trivs väldigt bra lär sig svenska och många går i skolan och klarar det utmärkt. De har funnit nya vänner och många deltar i olika föreningars verksamhet. Tyvärr har vi av migrationsverket blivit ålagda att när de fyller arton år ska de flyttas till något av migrationsverkets boende. Detta innebär att individen rycks upp från den trygghet man fått efter sin flykt men att man också kan bli tvungen att bryta upp från sin skola, vänner och föreningar man varit med i. Risken finns att det inte finns de utbildningsmöjligheter som man påbörjat dit de kommer och hela vänskretsen försvinner. Vi vill att de ska kunna göra färdigt sin utbildning där man har påbörjat den för att sedan kunna gå vidare i livet. Många av dessa ungdomar bär på stora trauman efter allt de varit med om och skulle må mycket dåligt om de ska börja om igen på nytt. Migrationsverket har ju kostnader oavsett var barnen bor därför ska man ur mänsklig hänsyn inte flytta dem mer än nödvändigt.

Tyvärr är ju handläggningstiden om de får permanent uppehållstillstånd eller inte alldeles för långdraget. Många av dem mår ju väldigt dåligt i väntan på besked.

Partikongressen föreslås besluta:

- F60:1 att barnen/ungdomarna får bo kvar tills de gått sin skola/utbildning färdigt i väntan på uppehållstillståndet
- F60:2 att ge migrationsverket så mycket resurser att väntetiden på uppehållstillstånd avsevärt förkortas

S-föreningen IF Metallarna, Värnamo

Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F61

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Ensamkommande flyktingbarns rätt till ett tryggt permanent boende

Under hösten 2015 registrerades ett rekordhögst antal ensamkommande flyktingbarn/ungdomars ankomst till Sverige. Dessa EKB (ensamkommande barn och ungdomar) fördelades ut i Sveriges

kommuner och detta ställde ett mycket högt krav på att kommunerna snabbt skulle hitta boende till dem. Många av kommunernas socialtjänster kunde inte klara detta, så för att lösa boendefrågan tvingades man köpa platser i jourhem och HVB-hem i andra kommuner runt om i landet. Detta var en mycket kostsam lösning men i många fall hade kommunerna inget annat val. I många fall blev kostnaden för socialtjänsten det dubbla mot vad det skulle ha kostat att betala för boende i den egna kommunen. Detta har resulterat i att i takt med att varje kommun själv så småningom kunnat ordna fram boende för dess EKB, så har man försökt att flytta tillbaka dem till sina anvisningskommuner, ofta av de ekonomiska skäl som nämndes ovan. Problemet har då ofta varit att EKB har rotat sig i en annan kommun, lärt känna sin jourfamilj, börjat skolan, fått kamrater, skaffat intressen, lärt sig att ta sig fram geografiskt med buss och lokaltrafik, helt enkelt startat igång sitt nya i Sverige.

Att i detta läge åter flytta på EKB, kan då visa sig vara mycket känslösamt och traumatiserande. Ofta har de flyttats på mycket kort varsel, utan varken skolans eller god mans vetskap, till en kommun som de aldrig förut varit i. De får börja om helt från början, från noll igen. Detta är inte att ha barns behov i centrum!

Vårt förslag innebär att om EKB vill bo kvar och om boendet i övrigt anses uppfylla de krav som man rimligen kan ställa vad gäller verksamheten och kostnaden, att man då låter barnet få stanna i den kommun som de har rotat sig i. Socialtjänsten behöver då överföra ärendet från anvisningskommunen till boendekommunen. Alternativt kan man också tänka sig att socialtjänsten i anvisningskommunen försöker teckna underavtal direkt med boendet i boendekommunen för att få ned kostnaden på en rimlig nivå och för att EKB ska kunna bo kvar.

Partikongressen föreslår besluta:

F61:1 att Socialdemokraterna verkar för att ensamkommande flyktingbarn ska bo kvar i den kommun de har rotat sig om de så önskar och om de har hunnit vistas där i minst fyra månader

Anette Sjöström, Tjänstemannaföreningen i Uppsala
Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F62

ULLERUD - FORSHAGA ARBETAREKOMMUN

Familjeåterförening

Kriget i Syrien skördar många offer. Under hösten 2015 visade många svenskar stor generositet men oordningen kring systemen blev stor. Flyktingsmugglarna var vinnare. Våra beslut att

tillsammans med EU skapa regler och bredda mottagandet till fler länder är en rätt väg.

Den partiövergripande överenskommelsen gjordes snabbt upp och läget är nu sånt att mottagandet sker i ordnade former, även om kriget och flyktingströmmen ut ur Syrien fortsätter. Men de lagar som trätt kraft har några mycket obehagliga konsekvenser. De som nu får uppehållstillstånd, har mist rätten till familjeåterförening. Föräldrar och barn som skilts åt ges nu inte rätt till återförening. Runt om i landet träffar vi nu dessa förtvylade människor som har sina närmaste älskade kvar i flyktinglägren i Turkiet, Libanon eller än värre i Syrien. Det är en inhuman och omänsklig lag. Nu när vi har ordning i flyktingmottagandet är det rätt läge att ändra på denna allra värsta del av lagen. Det borde inte vara svårt att få enighet i riksdagen kring detta, i takt med att fler och fler människor runt om i landet möter dessa förtvylade människor i idrottsföreningar, i svenskundervisningen och på flyktingförläggningarna. Riksdagen stiftar lagar men kan också riva upp lagar som blivit fel.

Partikongressen föreslår besluta:

F62:1 att ge våra partiföreträdare i regering och riksdag i uppdrag att snabbt ändra lagen så att barn och föräldrar åter kan förenas

Philip Johnsson

Ullerud - Forshaga arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F63

STRÄNGNÄS ARBETAREKOMMUN

Familjeåterförening – permanenta uppehållstillstånd

Vad betyder ordet solidaritet för Sveriges socialdemokrater i dag?

Jag anser att en av grundpelarna i socialdemokratins har krossats i och med införandet av den mycket hårda flyktingpolitiken vi har idag.

Nu är det dags att återställa steg för steg.

Först av allt måste familjer få återförenas i vårt land. Det är omänskligt och ovärdigt ett civiliserat land som Sverige att förvägra barn att leva med sina föräldrar. Att vänta på ett permanent uppehållstillstånd i över 3 år innan man kan ansöka om återförening är inte rimligt.

Återinför permanenta uppehållstillstånd, så att våra nyanlända får en trygghet att bygga upp sina liv igen och bidra till vårt samhälle.

Många nyanlända har en god utbildning och vill komma igång och arbeta i vårt land. Vår långsamma byråkrati gör att det är en lång väg att nå dit och för att orka vänta och inte psykiskt brytas ner av oro över sina barn och familj, måste det gå smidigare än det gör idag, att familjer får återförenas.

Historiskt har vi kunnat ta emot människor från andra länder och de är helt integrerade i samhället idag. Det har varit både från krigshärdar och genom arbetskraftinvandring. Vårt samhälle klarar sej inte utan dessa människor. Den hårda attityden mot nyanlända från regering och riksdag sprids ner i samhället och vi får ett otäckt klimat. Denna utveckling måste brytas.

Partikongressen föreslår besluta:

F63:1 att tillfälliga uppehållstillstånd blir permanenta automatiskt efter 3 år

F63:2 att lagen ska återställas till permanenta uppehållstillstånd

Mari Bohman

Strängnäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F64

GISLAVEDS ARBETAREKOMMUN

Flyktingpolitiken

Vi behandlar i dag flyktingarna på ett omänskligt sätt. Den väntan de utsätts för är ovärdigt det svenska samhället och vårt parti. Att vänta på ett besked i flera år är psykiskt nedbrytande, speciellt som flyktingarna lever under svåra förhållanden. Det gäller såväl ekonomiskt, boendemässigt och socialt.

Samtidigt är familjen i många fall kvar i hemlandet. Oron över familjen spär på den psykiska stressen. Det i sin tur kan leda till djupa depressioner. Det leder till stora kostnader för det svenska samhället och lidande för den enskilde. I stället för att ta tillvara den kompetens och kunnande som finns tvingas vi betala dyra vårdkostnader.

Processen fram till ett beslut måste gå mycket snabbare. Ur såväl humanitär som samhälls-ekonomisk aspekt är det förkastligt med nuvarande system. Med nedan föreslagna ändringar får vi en historisk chans att ändra på rådande förhållanden.

Partikongressen föreslås besluta:

- F64:1 att samtliga flyktingar som anlände före årsskiftet 2015-2016 erbjuds permanent uppehållstillstånd
- F64:2 att så sker under förutsättning att flyktingen inte är en uppenbar samhällsfara

Ove Gustavsson Anderstorps Socialdemokratiska Förening
Gislaveds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F65

KUNGÄLVIS ARBETAREKOMMUN

Flyktingungdomar har rätt till skola

Alla asylsökande barn och ungdomar har rätt att gå i förskola och skola. Det är kommunen där barnen bor som ska se till att de får gå i skolan på samma villkor som andra barn och ungdomar i kommunen. Det gäller förskolan, grundskolan och gymnasiet. För att få läsa på gymnasiet måste asylsökande ungdomar påbörja studierna innan de fyller 18 år. Detta är omänskligt. Ungdomar som är placerade i väntan på asylutredningen i vår Kommun från

migrationsverket och har påbörjat utbildning slits upp i sin integration när de fyller 18 år för återgång till migrationsverket.

Partikongressen föreslås besluta:

- F65:1 att Flyktingungdomar alltid skall få gå klart sin utbildning och inte slitas upp mitt i en termin från den tryggheten och möjligheter för den unges framtid kan ges
- F65:2 att Skolan skall få slutföra påbörjad undervisning med fortsatt utredning av migrationsverket på lokal ort tills utbildningen är klar

Glenn Ljunggren
Kungälvns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F66

SÄFFLE ARBETAREKOMMUN

Förbättra alternativt förstatliga flyktingboende

Vi har i dag den största flyktingkrisen sedan andra världskriget i Europa. Sverige tar emot många och det kan vi göra. Men då borde vi göra detta bra! Många har hittat ett sätt att tjäna pengar på flyktingarna via undermåliga privata boenden där ett avtal har tecknats med Migrationsverket.

Problem: Jag har fått information och sett att det finns omständigheter på en del boenden som inte fungerar t.ex. dåliga möjligheter till städ och hygien- och tvättmöjligheter samt vägglöss som inte åtgärdas. Här måste Migrationsverket bättre följa upp avtal som man skriver med privat entreprenör. Det vore värdefullt att säkerställa att uppföljningen av boendena fungerar tillfredställande.

Problemet är att man driver med vinstsyfte i första hand och människan i andra hand, om staten hyr boenden och driver verksamheten så blir boendet lika bra överallt och det är enklare att följa upp.

Partikongressen föreslås besluta:

F66:1 att uppdra till länets S-riksdagsledamöter att driva frågan om möjligheterna att förbättra boendesituationer för våra flyktingar

F66:2 att man måste utreda frågan om möjligheten att staten skall driva flyktingboenden

Michelle Hedberg

Säffle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F67

SUNDBYBERG ARBETAREKOMMUN

Förändra lagstiftningen angående tillfälliga uppehållstillstånd för ensamkommande flyktingbarn

Den 21 juni 2016 ändrades lagstiftningen gällande uppehållstillstånd för asylsökande. En särskilt utsatt grupp och därmed också extra utsatt pga. detta beslut är de ensamkommande flyktingbarnen. Utifrån det höga trycket av asylsökande under år 2015 blev riksdag och regering tvungna att fatta beslut utifrån ett tankesätt som vi socialdemokrater inte ställt oss bakom

tidigare. En av de lagförändringar som infördes är att den som ansökte om uppehållstillstånd efter den 24 november 2015 endast kan beviljas ett tillfälligt uppehållstillstånd på mellan 13 månader och tre år, beroende på asylskäl.

Den 25 juli 2016 sänkte Migrationsverket sin prognos angående ensamkommande flyktingbarn till en prognos som innebär att 4 000 - 14 000 ensamkommande flyktingbarn beräknas söka asyl i Sverige under 2016. Migrationsverkets planeringsscenario uppgår till 3000 barn 2016.

Ensamkommande flyktingbarn har inte något nätverk att luta sig mot utan är hänvisade till sig själv och den egna vänskretsen. Den särskilt sårbara gruppen är de mellan 16-18 år som lever i en tydlig vetskap om att risken är stor att det inte får möjlighet att stanna och bygga upp ett liv i Sverige efter de fyllt 18 år och blivit myndiga. Den som får ett tillfälligt uppehållstillstånd får naturligtvis svårare att göra en långsiktig planering för att kunna etablera sig i landet både relationellt och utifrån sysselsättning.

Då egen försörjning enligt den nya lagstiftningen ger möjlighet till permanent uppehållstillstånd är risken stor att valet av sysselsättning blir kortsiktig. Det blir viktigare att försöka ta sig fram genom arbete än att gå en utbildning som innebär en långsiktig planering. Motivationen att gå ut svenskt gymnasium med ett tillfälligt uppehållstillstånd sjunker och därmed också möjligheten till stadig sysselsättning och på sikt egen försörjning.

Frageställningen i denna motion är om det är rimligt att hantera oerhört utsatta unga människor på det sätt som lagen medför. Dessa prövade unga människors lidande förstärks genom tillfälliga uppehållstillstånd, med risk för PTSD (post traumatiskt stressyndrom), ångest, depression och suicidalitet. PTSD är ett särskilt försvårande tillstånd som innebär svårigheter att passa tider, svårt med koncentration och därmed också svårigheter med nyinläring.

En annan fråga är vad de här ungdomarna har att återvända till. Afganska unga män som bott i Iran riskerar att skickas ut i krig. Andra som förlorat anhöriga och förväntas bygga upp nya liv i drabbade länder som inte har förutsättningar att ta emot dem. Hur bra blir det för en 16-åring som placeras på barnhem i Afghanistan.

Partikongressen föreslås besluta:

- F67:1 att Socialdemokraterna verkar för att undanta ensamkommande flyktingbarn från tillfälliga uppehållstillstånd
- F67:2 att åldersgruppen 16-18 år särskilt beaktas utifrån sårbarheten med tillfälliga uppehållstillstånd
- F67:3 att anta motionen som sin egen och översända motion jämte yttrande till partikongressen 2017

Marie Lundman Völker

Sundbyberg arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F68

VINGÅKERS ARBETAREKOMMUN

Handläggningstid för asylsökande

Bakgrund

Världen har drabbats av många humanitära katastrofer under det senaste året och många familjer flyr från oroshärdar runt om i världen. Mestadelen fastnar i olika flyktingläger som finns uppsatta av FN, men många lyckas också genom bland annat farlig människosmuggling där de till slut hamnar någonstans i Europa. Asyl är en gammal rättslig företeelse där de personer som förföljs på grund av religion, politiska åsikter, etnicitet, sexuell läggning mm, har kunnat söka skydd i vårt land. Detta har förändrats dramatiskt under det senaste året då det idag finns flera oroshärdar som t.ex. Somalia, Syrien, Afghanistan och Irak, där människor flyr för att överleva och för att rädda sina barn.

Beskrivning av motionen

Sverige har tagit emot många asylsökanden de senaste åren och detta har påverkat att handläggningstiderna har dragit ut på tiden. Det finns exempel på handläggningstider där det har tagit mellan fem till tio år innan den asylsökande har fått besked om de får stanna eller inte. De som drabbas av denna långa handläggningstid är inte bara de asylsökande själva, utan det drabbar även deras barn. Som under tiden handläggning pågår rotar sig i vårt samhälle och skapar sig nya förutsättningar mot vad de hade i sina hemländer, det finns även barn som är födda i Sverige medan handläggning pågår som riskerar utvisning.

Detta är inte acceptabelt i ett land som Sverige som genom sin historia hjälpt många människor på flykt och stått upp för de mänskliga rättigheterna runt om i världen. Det är inhumant att låta människor vänta så lång tid och det är definitivt inhumant att utvisa familjer med små barn till sina hemländer efter så lång handläggningstid. Handläggningen av ett asylärende bör inte ta mer än ett halvår till ett år att gå igenom, för att kunna fatta beslut om utvisning eller inte.

Partikongressen föreslår besluta:

F68:1 att Socialdemokraterna ska verka för att se över de asylsökandes situation gällande handläggningstiden

F68:2 att Socialdemokraterna aktivt tar den offentliga debatten och med kraft påtala Sveriges befolknings behov av en migrationspolitik som tar ansvar för de asylsökandes rättigheter i landet

Aziz Jaali

Vingåkers arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F69

ÖRNSKÖLDSVIKS ARBETAREKOMMUN

Human flyktingpolitik - ensamkommande barn

Migrationsverkets nya praxis sedan 2016 07 07 innebär att barn utan asylskäl får ett tillfälligt uppehållstillstånd i avvaktan på att dom fyller 18 år. Man gör således en paus från barn till vuxen. Detta kommer att drabba tusentals barn, särskilt från Afghanistan. Barnen får besked om att dom inte får stanna men det kan dröja flera år innan dom utvisas om ingen mottagare finns i hemlandet. Ett inhumant sätt att behandla barn, vilket kommer att medföra stort psykiskt lidande. Stora konsekvenser kommer att bli följderna såsom rymningar, psykisk ohälsa, självmord och utebliven skolgång.

Hur ska alla runt barnen, gode män, boendepersonal, lärare samt skolhälso och BUP mäta med att stötta dessa barn i flera år?

Partikongressen föreslår besluta:

F69:1 att barnens bästa och rättigheter sätts främst

F69:2 att nuvarande praxis omgående tas bort

F69:3 att lagen om särskilt ömmande omständigheter tillämpas igen

Ulla Grundberg Larsson Gullängets S-kvinnor

Örnsköldsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F70

SIMRISHAMNS ARBETAREKOMMUN

Humant flyktingmottagande

Vi måste öppna våra hjärtan i stället för som nu regeringen stänga dessa.

Det kom en ung man från Afghanistan och lade sina armar omkring mig, kind mot kind. Hans kind var våt av tårar. Den unge mannen hade fått reda på att vår regering hade tecknat avtal med Afghanistan att landet skulle ta emot de afghaner som nekats uppehållstillstånd i Sverige. Han hade fått reda på att det ovissa öde som drabbar de om förvisas från Sverige till Afghanistan skulle eventuellt även drabba honom. Ett ovisst öde i ett osäkert land. I ett osäkert land som svenska UD strängt avråder svenskar att åka till. Det som är osäkert för oss svenskar är minst lika osäkert för afghaner.

Många av de unga afghaner har aldrig varit i Afghanistan. De har flytt med sina familjer till bland annat Iran när de var helt små. De tillhör en förföljd grupp och nu är de åter på flykt. De skall förvisas till ett land som de har ingen anknytning till. Ett land som de inte känner till. De är dömda till undergång i stället för att bli en tillgång för Sverige. Så mycket kraft dessa människor har visat genom att ta sig genom tio – elva länder för att nå Sverige.

Denna unge man, som har högskolestudier bakom sig har flytt från sina rötter. Det var inte ett fattigt hem han kom från. De hade mycket jord och många hus. Denna unge man hade förlorat sin pappa genom en mördares hand. En mördare som tillhörde familjen; hans egen släkt. En farbror – en taliban som efter faderns död konfiskerade all jord och familjens ägodelar. En farbror som hotade sin brorson med döden. En farbror som splittrade familjen. Modern och syskonen befinner sig också på flykt någonstans i världen. Den här unge mannen har två drömmar. Den ene är att få återse sin mamma och sina syskon. Att få budskap att de lever. Den andra är att få återuppta sina studier och få tjäna Sverige i framtiden. Vad händer med honom om han återförvisas till Afghanistan? En säker död liksom sin fader.

Detta är en historia. Nästan varje flykting som kommer hit har en liknande börda i livets ryggsäck. Gränskontroller, tillfälliga uppehållstillstånd, harmonisering med övriga EU:s inhumana flyktingpolitik, deportation och ångest.

Nej nu får det vara nog. Vi måste öppna våra hjärtan i stället för som nu regeringen stänga dessa.

Partikongressen föreslås besluta:

F70:1 att regeringens åtstramningar i flyktingpolitiken inte blir permanenta

F70:2 att den flyktinglag som gäller från 24 november 2015 tas bort

F70:3 att amnesti ges åt de afghanska flyktingar som befinner sig i Sverige och att stoppa återföringen av dessa till Afghanistan

Ingalill Bjartén Österlens kvinnoklubb

Simrishamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F71

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Inför humanitära visum för att rädda liv

Idag är sextio miljoner människor på flykt på vår jord. Människor som av olika anledningar inte kan eller upplever sig kunna leva sitt liv där de är födda. Människor flyr undan krig, diktatur, naturkatastrofer, fattigdom eller förföljelse på grund av religion, sexuell läggning eller bara för att de är födda på fel plats av fel föräldrar.

Samtidigt lever en stor del av världen ett mycket rikt liv. Ett liv där varken mat eller tak över huvudet fattas. Ett liv som innehåller resor världen över, materiellt överflöd och självförverkligande liv.

De miljoner människor som flyr i dagens värld gör det under mycket svåra villkor. Inte bara är de fattiga och förföljda, deras flykt hindras effektivt av den rika världens regler och försök att begränsa och stänga ute människor.

Jag fick själv, på Lesbos i januari 2016, uppleva den absurda situationen att människor på flykt riskerade sina liv och betalade enorma summor för att få fly i små, överfulla gummibåtar, samtidigt som det i samma sund, mellan Turkiet och den Grekiska ön Lesbos, gick passagerarfärjor varje dag för en bråkdel av summan som skrupellösa människosmugglare krävde i betalning av utsatta, flyende människor, där minst hälften av de flyende var barn.

Det blir så alldeles kristallklart för mig att vi i Sverige, EU och den rika trygga delen av vår värld inte gör vad vi måste göra för att stoppa dessa livsfarliga resor. Desperata människor på flykt måste kunna ta sig säkert och lagligt till Europa för att kunna använda sin mänskliga rättighet om att få söka asyl. Allt annat borde vara oacceptabelt för EU år 2015. I detta bör Sverige gå före och visa vägen genom att skapa lagliga vägar för att söka asyl.

Sverige skulle kunna vara ett föregångsland inom EU genom att till exempel införa möjligheten

att ansöka om humanitära visum via våra ambassader i regionen. Det skulle innebära att vi öppnade upp en laglig och säker väg där de som får humanitära visum istället för att riskera livet över Medelhavet skulle kunna ta flyget direkt till Sverige för att söka asyl. Skulle vi visa vägen med ett sådant initiativ skulle fler länder följa efter.

Sverige är ett internationellt föregångsland på många sätt. Nu är det dags att ta på sig ledartröjan genom att införa humanitära visum.

Partikongressen föreslår besluta:

F71:1 att Socialdemokraterna verkar för att humanitära visum som kan sökas på svenska ambassader, konsulat, beskickningar införs

F71:2 att Socialdemokraterna verkar för att EU inför humanitära visum

F71:3 att Socialdemokraterna verkar för att Sverige ökar sin andel av kvotflyktingar

Avanti S-förening Ida Larsson, Lars Brissmalm

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F72

VÄXJÖ ARBETAREKOMMUN

Inför humanitära visum för att rädda liv

Idag är sextio miljoner människor på flykt på vår jord. Människor som av olika anledningar inte kan eller upplever sig kunna leva sitt liv där de är födda. Människor flyr undan krig, diktatur, naturkatastrofer, fattigdom eller förföljelse på grund av religion, sexuell läggning eller bara för att de är födda på fel plats av fel föräldrar.

Samtidigt lever en stor del av världen ett mycket rikt liv. Ett liv där varken mat eller tak över huvudet fattas. Ett liv som innehåller resor världen över, materiellt överflöd och självförverkligande liv.

De miljoner människor som flyr i dagens värld gör det under mycket svåra villkor. Inte bara är de fattiga och förföljda, deras flykt hindras effektivt av den rika världens regler och försök att begränsa och stänga ute människor.

Människor på flykt riskerar sina liv och betalar enorma summor för att få fly i små, överfulla gummibåtar.

Därför blir det alldeles kristallklart för oss att vi i Sverige, EU och den rika trygga delen av vår värld inte gör vad vi måste göra för att stoppa dessa livsfarliga resor. Desperata människor på flykt måste kunna ta sig säkert och lagligt till Europa för att kunna använda sin mänskliga rättighet om att få söka asyl. Allt annat borde vara oacceptabelt för EU år 2016. I detta bör Sverige gå före och visa vägen genom att skapa lagliga vägar för asyl.

Sverige skulle kunna vara ett föregångsland inom EU genom att till exempel införa möjligheten att ansöka om humanitära visum via våra ambassader i regionen. Det skulle innebära att vi öppnade upp en laglig och säker väg där de som får humanitära visum istället för att riskera livet över Medelhavet skulle kunna ta flyget direkt till Sverige för att söka asyl. Skulle vi visa vägen med ett sådant initiativ skulle fler länder följa efter.

Sverige är ett internationellt föregångsland på många sätt. Nu är det dags att ta på sig ledartröjan genom att införa humanitära visum.

Partikongressen föreslår besluta:

F72:1 att Socialdemokraterna verkar för att humanitära visum som kan sökas på svenska ambassader, konsulat och beskickningar införs

F72:2 att Socialdemokraterna verkar för att EU inför humanitära visum

F72:3 att Socialdemokraterna verkar för att Sverige ökar sin andel av kvotflyktingar

SSU Växjö

Växjö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F73

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Inför möjligheten för att asylboenden ska kunna drivas av civilsamhällesorganisationer

Den höga efterfrågan på platser på asylboenden det senaste året har lockat en mängd företag att starta asylboenden. I första hand vill Migrationsverket hyra lägenheter men bostadsbristen har gjort att det även tvingats anlita privata företag med anläggningar där flyktingarna kan bo. I de mest pressade perioderna har Migrationsverket fått acceptera tillfälliga asylboenden i form av campingstugor, ombyggda sjukhem och skolor.

Migrationsverket har varit hänvisats till marknadskrafterna. Det här har fått marknaden för tillfälliga asylboenden att explodera. Detta har tyvärr också lockat många oseriösa aktörer och företag till branschen. Alltifrån stugbyar och enkla vandrarhem till hotellanläggningar har fått

avtal om att driva boenden. Kontrakten sträcker sig i regel flera månader framåt. Det är ofta det mest ekonomiskt fördelaktiga erbjudandet som vinner en upphandling.

Regeringen måste se över detta system och justera det. Det vore till exempel bra om civilsamhällsorganisationer med erfarenhet av flyktingmottagande och internationellt arbete fick möjlighet att driva asylboenden. Exempel på sådana organisationer är Rädda barnen och Röda korset. De har lång erfarenhet av liknande verksamhet. De är transparenta och de har vana att samarbeta med myndigheterna. Detta skulle motverka vinstmaximering och oseriösa aktörer och framförallt bidra till ett bättre flyktingmottagande.

Partikongressen föreslår besluta:

F73:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för att införa möjligheten för att asylboenden ska kunna drivas av civilsamhällsorganisationer

Magnus Manhammar

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F74

HÖÖRS ARBETAREKOMMUN

Införande av ställföreträdare för möjlighet att söka uppehållstillstånd

Idag har vi barn som kommer till Sverige på flykt och utan föräldrar. Det är tyvärr inte ovanligt att ett barns båda föräldrar är avlidna när barnen kommer från krigshärjade områden. I länder där de kommer ifrån kan det också vara svårt eller omöjligt att få en ställföreträdare utsedd för sig. Konsekvensen av detta blir, enligt nu gällande rätt, att barn utan vårdnadshavare eller ställföreträdare inte kan ansöka om uppehållstillstånd i Sverige genom anknytning till t ex ett syskon. Deras ansökningar avvisas utan att prövas i sak.

Enligt Migrationsöverdomstolens avgörande MIG 2009:17 är omyndiga barn enligt svensk rätt inte behöriga att ansöka om uppehållstillstånd. De kan inte heller själva genom fullmakt överföra sådan rätt till ett ombud. Ställföreträdare för barn utgörs vanligtvis av vårdnadshavare eller av särskilt förordnad förmyndare. Som huvudregel gäller att frågan om vem som ska anses som vårdnadshavare ska avgöras enligt lagen i det land där barnet har sitt hemvist.

Med andra ord hänger dessa barn, pojkar och flickor, i luften och hamnar i ett ”moment 22”.

I Migrationsöverdomstolens avgörande från 2009 sägs uttryckligen, att det vore önskvärt att det fanns en möjlighet att exempelvis genom förordnande av offentligt biträde eller god man ge

barnen en behörig ställföreträdare som kunde anhängiggöra och föra deras talan om rätt till uppehållstillstånd. Det ankommer emellertid inte på domstol utan på lagstiftaren att närmare överväga en sådan möjlighet anser Domstolen.

Det har gått sju år sedan Migrationsöverdomstolen gav denna med domstolsmässiga mått tydliga uppmaning. Nu är det dags att någon lyssnar!

Partikongressen föreslår besluta:

F74:1 att Socialdemokraterna ska verka för en lagändring som gör det möjligt att ge barn en behörig ställföreträdare som kan anhängiggöra och föra deras talan om rätt till uppehållstillstånd, exempelvis genom förordnande av offentligt biträde eller god man

Stefan Lissmark

Höörs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F75

GULLSPÅNGS ARBETAREKOMMUN

Kostnader för flyktingar som fått avslag på sin asylansökan

Reglerna har ändrats för de individer som får avslag på sin asylansökan. Vid avslag får de inte längre någon ekonomisk ersättning och de har heller inte rätt att bo kvar på förläggningen. Det visar sig att många avvisningar tar väldigt lång tid. Under denna tid så hamnar nu individen hos kommunerna som ska hjälpa till. Kostnaderna vältras på så sätt över på kommunerna.

Partikongressen föreslår besluta:

F75:1 att staten tar ett helhetsgrepp för hela asylprocessen både ekonomisk och bostadsmässigt

F75:2 att kostnaderna inte vältras över på kommunerna, utan staten ska kompensera de kommuner som eventuellt får kostnader för asylsökande som fått avslag på sin ansökan

Jan Hassel, Per-Arne Brandberg, Carina Gullberg

Gullspångs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F76

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Lika rättigheter och lika skyldigheter på boenden som nyanländ

Sverige har fått ett markant ökad antal asylsökande och ensamkommande flyktingbarn sedan 2015. Det är viktigt att vi kan välkomna de som behöver skydd, är under utredning och kanske kommer att få stanna i Sverige. Det är därför viktigt att Sverige som värdland är tydlig med vilka rättigheter men också vilka skyldigheter man har.

Vi ser att boende för ensamkommande flyktingbarn och asylboenden ofta hamnar i media och även upp till kommunerna där det beskrivs fall av vandaliseringar, hot, kvinnoförtryck, bråk, polispådrag och i värsta fall även mord. Det förekommer rapporter om till exempel storslagsmål, hot, boenden som vandaliseras, och kvinnor som inte får komma ut i matsalen och äta tillsammans med andra män. Detta är oacceptabelt och regler och lagar i Sverige ska gälla alla som befinner sig på svensk mark.

Idag hanterar de olika kommunerna de olika situationerna på olika sätt och har olika behov av hjälp och stöd. Denna situation är ohållbar ur flera perspektiv och gynnar varken personalens arbetsmiljö och hälsa, eller de nyanlända som redan har olika inslag av trauma i bagaget och ska inte behöva utsättas för detta även i värdlandet. Det är inte heller konsekvent att incidenter skapade av ensamkommande flyktingbarn eller asylsökande ska bemötas olika på olika boenden och därmed få olika påföljder som resulterar i olika uppfattningar om lagar, regler men och synen på det svenska samhället.

Därför krävs ett mer precist och grundläggande regelverk gällande incidenthantering samt ett regelverk som är tydlig med den nyanländas rättigheter men också skyldigheter, och vilka påföljder som kan väntas vid brytande av detta regelverk.

Partikongressen föreslår besluta:

F76:1 att ge Migrationsverket i uppdrag att tillsammans med kommuner ta fram grundläggande regelverk för asylboenden och boende för ensamkommande flyktingbarn gällande incidenthantering, de boendes rättigheter, skyldigheter och påföljder vid brytande av dessa skyldigheter

Tommy Klingberg, Gun-Britt Klingberg, Seima Dedic Hajric och Azra Muranovic Mujagic.
Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F77

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Migration, etablering och integration

Människor har alltid invandrat till Sverige. Var sig det har varit på flykt undan krig och konflikt, på jakt efter ett hem utan förtryck och förföljelse, i samband med högre utbildning eller för kärlekens skull, har Sverige en historia av att välkomna nyanlända. Under andra världskriget öppnade vi våra gränser för finländska flyktingbarn och danska judar; under efterkrigstiden beredde vi plats för tiotusentals europeiska arbetskraftsinvandrare; efter kuppen i Chile var det Olof Palmes Sverige som tog emot de som flydde undan Pinochet-regimens tyranni; Södertälje välkomnade fler irakiska flyktingar än hela USA efter Irak-kriget. I Sverige finns det spår av hela världen, och i svenskheten ryms alla de som har kommit hit och valt att bli svenskar. Som socialdemokrater tror vi att människors olikheter kan bli en styrka. Invandring kan vara en positiv kraft. Det är ett faktum att mångkulturella, kosmopolitiska städer i mångt och mycket driver utvecklingen framåt – det är i dessa smältdeglar av människor, kulturer och historier som toleransen inför nya idéer är som störst. Dessa miljöer är helt beroende av invandring. Utan invandrare stannar Sverige.

Under hösten 2015 nådde vi ett helt unikt läge. Tiotusentals människor i månaden, tusentals varje vecka, anlände till Sverige. Till slut nådde även vi en bristningsgräns. Bristen på lärare, socialsekreterare och något så fundamentalt som sovplatser gjorde att den socialdemokratiskt ledda regeringen tvingades ompröva den dittills förda politiken. För oss socialdemokrater var, och är, det outhärdligt svårt att inse att våra kommuner, skolor och myndigheter inte längre klarade av det stora tryck som en sådant massivt invandringsflöde innebar. Vi ska samtidigt vara stolta över vår insats – under 2015 var Sverige bland de länder i världen som tog emot flest antal flyktingar per invånare. Nu återstår utmaningen att integrera alla dessa nya svenskar. Etableringsinsatser måste stärkas så att alla nyanlända ryms. Alla svenskar, nya som gamla, måste få möjligheten att vara med och bidra till samhällsbygget.

En socialdemokratisk migrationspolitik

Socialdemokraterna har alltid stått för en reglerad invandring. Kärnan i en socialdemokratisk syn migration är att Sverige fortsatt ska bedriva en migrationspolitik som överensstämmer med de internationella konventioner som vi har ratificerat. Människor på flykt ska alltid kunna söka sig till Sverige och få sina asylskäl prövade. Den som har skyddsskäl ska få chansen att stanna kvar och bidra till att bygga upp vår gemensamma välfärd. Den som saknar skyddsskäl måste lämna landet. En långsiktigt humanitär migrationspolitik måste kombinera generositet med en tydlighet om vilka som faktiskt har rätt till asyl och uppehälle, och vilka som saknar detsamma.

Vi kan inte öppna upp för att återgå till samma läge som vi hade under hösten 2015. Det vore oansvarigt att låtsas som att det är en hållbar migrationspolitik i längden. För att Sverige ska kunna gå tillbaka till ett mer generöst regelverk måste övriga EU-länder ta sitt ansvar. Det är orimligt att Sverige, och i viss mån Tyskland och Österrike, själva ska bära hela Europas börda. Här måste Socialdemokraterna fortsatt vara tydliga - både gentemot europeiska regeringar men också med våra socialdemokratiska systerpartier över hela kontinenten. Vi måste fortsätta kämpa för ett rättvist fördelningssystem på EU-nivå. Samtidigt måste vi öka våra hjälpinsatser till de som sitter fast i närområdet; med riktat bistånd kan vi bygga upp fungerande skolsystem, vattenförsörjning och infrastruktur i befintliga flyktingläger. Som invald medlem i FN:s säkerhetsråd kan Sverige vara en tydlig röst för demokrati, diplomati och dialog.

Den lagstiftning som infördes efter den svåra flyktingsituationen under hösten 2015 är tillfällig. Nu pågår ett partiinternt utredningsarbete med avseende på migration, som vi förväntar oss kommer att ge svar på många av de frågor som motionärer har ställt landet över. Vi är ett ansvarstagande parti. Vårt mål är både att kunna återgå till ett generöst regelverk, men också att göra det som är bäst för hela Sverige. Lagen ska omprövas så fort som möjligt – med hänsyn till omständigheter och omvärld. Delar av lagstiftningen kan komma att prövas tidigare än helheten. Vi ser flera problematiska delar av lagstiftningen – särskilt de som försvårar för familjeåterförening men också tillfälliga uppehållstillstånd som riskerar försvåra integrationsprocessen och skapar stor oro.

Vi är av åsikten att eventuella förändringar i lagen måste prioritera barns rätt till permanenta besked och långsiktig trygghet. Integrationen tjänar inte på att föräldrar oroar sig för om deras barn ska få återförenas med dem. Oavsett måste dock vår grundinställning vara att lagstiftningen ska vara anpassad till verkliga förhållanden, inte tvärtom.

Ett nytt Sverige med nya svenskar

Många hundratusen människor har anlänt till Sverige under de senaste årtiondena. Den absoluta majoriteten av dessa människor är väletablerade i Sverige. Många har dock hamnat i socioekonomiskt svåra situationer, med en upplevd distans till det svenska majoritetssamhället. I storstädernas förorter är medellivslängden lägre, fattigdomen mer utbredd och trångboddheten svårare än i andra områden i samma städer. Skillnaderna blir större och större.

Vissa debattörer har under den senaste tiden allt mer börjat tala som om Sverige skulle befinna sig i något sorts kulturkrig. Som om människorna som bor i våra utsatta områden inte själva är trötta på otrygghet och hög arbetslöshet. Vi socialdemokrater vet att det är det ojämlika klassamhället som måste bekämpas; inte kulturer, religioner eller människor. Åtta år med en moderatledd högerregering som prioriterade skattesänkningar för de allra rikaste över nödvändiga investeringar i jobb, skola och framtidstro har bidragit starkt till den situation vi ser idag. Det är vårt ansvar att ta itu med de klyftor som hotar slita vårt land mitt itu.

En del av segregationen utgörs av migranter från andra EU-länder. Många av dessa lever i vad som skulle kunna beskrivas som ett skuggsamhälle – utan bostäder, utan arbete, utan att kunna det svenska språket, lever de i kåkstäder eller utomhus och tvingas försörja sig genom att tigga på gator och torg. Det är inte värdigt vårt välfärdssamhälle, och vi ser problematiken. Vi måste öka våra ansträngningar för att minska förekomsten av detta parallellsamhälle. I grund och botten måste Rumänien, Bulgarien och andra EU-länder ansvara för sina egna medborgare i enlighet med EU-föreskrifter och Schengen-avtalet. Med detta sagt vill distriktsstyrelsen vara särskilt tydlig i en fråga: Tiggeriförbud är inte en lösning på detta problem. Ett tiggeriförbud vore lika verkningslöst som att förbjuda fattigdom. Tiggeriet bottnar i ojämlikhet och kan bara lösas med politik som främjar jämlikhet.

160 000 nyanlända under kort tid är en stor utmaning – men stora utmaningar har vi socialdemokrater klarat av gång på gång genom historien. Först och främst måste segregationen brytas. Här är, utöver det massiva bostadsbyggande som den socialdemokratiskt ledda regeringen redan påbörjat, lagen om eget boende (EBO) en nyckel. EBO måste avskaffas, så att koncentrationen av nyanlända i våra redan utsatta storstadsförorter äntligen kan minska. Dagersättningen till asylsökande – som inte har höjts sedan 1994 – bör ses över. Bostadsort och inkomst innebär dock inte allt. Vi måste arbeta för att det ska finnas fler tillfällen där nyanlända möter infödda, och invandrare kan känna sig som en del av svensk kultur och historia. Redan idag finns det många sådana initiativ i civilsamhälle och föreningsliv; dessutom anordnar många kommuner medborgarskapsceremonier på den svenska nationaldagen.

Kunskaper i det svenska språket är helt avgörande för att kunna komma in både på arbetsmarknaden och i det svenska samhället. Utan det svenska språket riskerar man att fastna i en utsatt situation mycket längre än nödvändigt. Även den som i sitt tidigare hemland har varit datatekniker eller civilingenjör, och därmed besitter kunskaper som den växande svenska ekonomin har stort behov utav, kan inte komma in i samhället utan det svenska språket. En möjlighet att läsa svenska på arbetstid genom yrkes-SFI, anpassad till det yrke du valt, skulle öka möjligheter a för att fler kompetenser tas tillvara och även bidra till en snabbare integration. För att göra etableringen både enklare och mer effektiv behöver svenskundervisning och samhällsinformation erbjudas redan från första dagen i Sverige. Många invandrare är barn; för att kunna lära sig svenska är det viktigt att dessa barn även får en stabil språkundervisning på sitt hemspråk. I största möjliga mån bör därför hemspråksundervisning för barn och yngre, samt språkhandledning på hemspråket, erbjudas på asylboenden och utbildningsenheter.

Gemensamt tror vi att dessa åtgärder, i samklang med den socialdemokratiskt ledda regeringens flyktingpolitik, kan bidra till att integrera de många människor som har anlänt till Sverige under de senaste åren. Det tål att upprepas igen: Vi står inför en stor utmaning – men det har aldrig stoppat oss förut.

Partikongressen föreslår besluta:

- F77:1 att den tillfälliga migrationslagstiftningen omprövas och upphävs så snart omständigheter och rådande situation tillåter
- F77:2 att barns rätt till trygghet och sina föräldrar prioriteras vid eventuella förändringar av den rådande lagstiftningen
- F77:3 att Socialdemokraterna verkar för att nyanlända vid behov ska få handledning på sitt hemspråk
- F77:4 att Socialdemokraterna verkar för att nyanlända barn och ungdomar ska få undervisning i sitt hemspråk
- F77:5 att Socialdemokraterna verkar för att undervisning i det svenska språket och samhällsinformation ska påbörjas före beslut om uppehållstillstånd
- F77:6 att Socialdemokraterna ska verka för att fler inom LO-s avtalsområden ska få rätt till språkutveckling på sina arbetsplatser
- F77:7 att lagen om eget boende (EBO) avskaffas alternativt förändras
- F77:8 att Socialdemokraterna avvisar förslag om tiggeriförbud
- F77:9 att ersättningen till asylsökande ses över
- F77:10 att Socialdemokraterna tar ställning för utökade lagliga och säkra vägar till Europa

Göteborgs partidistrikt

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F78

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Minska förflyttning av ensamkommande flyktingbarn

Det är väldigt tufft att ta sig från en annan del av världen till Sverige på egen hand och sedan börja om på nytt.

Börja om på nytt innebär att man börjar knyta sociala kontakter, man börjar på sin utbildning och man försöker smått hitta sin plats i samhället. På grund av den ansträngda situationen i landet sedan flyktingkrisen 2015 har Migrationsverket placerat ut ensamkommande flyktingbarn i andra kommuner än de som de har blivit anvisade till.

Då mottagandet har stabiliserat har kommunerna börjat hämta hem de ensamkommande flyktingbarnen och detta har lett till olyckliga konsekvenser för dessa barn som påbörjat skol- och gymnasieutbildningar, lyckats skapa ett socialt nätverk och även lärt känna platsen där hen bor. Det är inte bidragande för integrationen att flytta runt dessa barn som redan fått rötterna upprivna och nu behöver stabilitet och rätt insatser för att minska segregation, utanförskap och socioekonomisk utsatthet.

Socialtjänstlagen säger också att barns behov ska stå i centrum samt att omplacera barn mot deras vilja är ett brott mot socialtjänstlagen.

Partikongressen föreslår besluta:

F78:1 att Migrationsverket och kommunerna ska minska förflyttning av ensamkommande flyktingbarn snarast

Gun-Britt Klingberg och Azra Muranovic

Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F79

NORA ARBETAREKOMMUN

När blir vi stolta socialdemokrater igen?

Det går en skarp skiljelinje i Sverige. Den handlar om invandring och om vår asylpolitik. Vi är många socialdemokrater som lider av den situation Sverige befinner sig i. Långt från det öppna solidariska Sverige vi har varit så stolta över. Ett Sverige som tog emot chilensare, när de som mest behövde stöd, som tog emot de människor från Balkan som flydde en omöjlig situation.

Nu sker striderna längre bort, men är inte lättare för de människor som drabbas. Runt om oss i Sverige, nästan var vi än bor, kan vi möta dem som hann hit innan gränserna stängdes. Syrier från Aleppo, afghanska ungdomar som ofta inte har någon relation kvar med sitt land.

Det krig som pågår i Mellanöstern är plågsamt framförallt för de som befinner sig i det, men också för oss som ser det utifrån utan att sträcka ut samma hjälpande hand som vi brukar.

De flesta av oss har stor förståelse för de åtgärder som den svenska regeringen genomförde hösten/vintern 2015. Situationen var dramatisk och övriga länder i Europa, förutom Tyskland och Österrike, tog inte det ansvar de enligt EU:s överenskommelser skulle ha gjort.

I dag flyr människor fortfarande från kriget, men gränserna till Europa stängs allt hårdare.

De svenska reglerna fortsätter att vara tuffa, trots att det inte längre borde behövas. Vi är många socialdemokrater som vill kunna räta på ryggarna och känna oss stolta över vår asylpolitik igen.

Partikongressen föreslår besluta:

F79:1 att partistyrelsen verkar för att Sverige återgår till en asylpolitik med barnperspektivet i centrum, både när det gäller permanent uppehållstillstånd och anhöriginvandring

Monica Sundberg för studiecirkeln daglediggruppen

Nora arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F80

UDDEVALLA ARBETAREKOMMUN

Om asylpolitiken, riv lagen, inte familjen

65 miljoner människor befinner sig just nu på flykt i världen. Röda Korset, kyrkorna och många fler organisationer finns på plats längs hela flyktvägen.

För ett år sedan kom historiskt många människor till Sverige för att söka asyl. Många av dem som är här idag har fått vänta alldeles för länge på besked på om ni får stanna eller inte. Osäkerheten om asyl medför att ambitionen att lära sig svenska mm avsevärt minskas. Även om det kom ca 170 000 flyktingar till Sverige under 2015 visar uträkningar att om Sverige hade bestått av byar om 500 personer hade det medfört 9 nya medborgare. Besluten som riksdagen och regeringen fattat har kraftigt försämrat möjligheterna för människor på flykt att få skydd, det riskerar arbetssituationen för asylsökande, förvärrar för barn som flyr och splittrar familjer.

Sverige har idag gått från att vara ett land som solidariserat sig med världens flyktingar till att lägga sig på lägsta EU-nivå i asylpolitiken. Gränserna har stängts, murar byggs i EU. Nu gäller det att orka ta nya tag och se till att lagen blir så kortvarig som möjligt. Då gäller det att återgå till en human flyktingpolitik som självklar igen!

Besluten som riksdagen och regeringen fattat har kraftigt försämrat möjligheterna för människor på flykt att få skydd, det riskerar arbetssituationen för asylsökande, förvärrar för barn som flyr och splittrar familjer. Den 1 juni 2016 påverkade lagen 4 269 personer. Av dess bodde 1 374 i Migrationsverkets boenden och 2 923 i eget boende enligt Migrationsverkets egna uppgifter.

Samtidigt håller Sverige på att besluta att Barnkonventionen skall bli svensk lag enligt SOU 2016:19. Enligt förslaget skall lagen träda i kraft 2018-01-01. Det innebär att nuvarande lag som

rörs barns rättighet till att återförenas med sin familj kommer att bli olaglig.

Partikongressen föreslås besluta:

F80:1 att nuvarande lagstiftning upphör senast 2017-12-01

Ulf Wallin

Uddevalla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F81

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Placering av ensamkommande barn

Jag arbetar sedan fyra år på ett boende för Ensamkommande barn och unga i Gullspång. Vår verksamhet har på flera sätt fungerat som inspirationskälla för Boenden runt om i Sverige. Här fungerar verksamheten på många sätt bra. Ungdomarna integreras i samhället, arbetar hårt med skolan och jag tror att andelen som kommer att tillföra vårt land mycket, är jämförelsevis hög. Vi har en stark, välutbildad personalgrupp som införskaffat en massa kunskap, rutin och besitter ett stort kunnande för att kunna utföra ett bra jobb. Verksamheten byggdes fram till i början av detta året ut. Nu ser vi effekterna av dels den ekonomiska åtstramningen som tvingar kommunen till permitteringar, men vi ser också effekter av att nyanlända barn inte längre placeras mer än i undantagsfall hos oss.

Jag tyckte att det lät lovvärt i början när det sades att kommuner som inte tar ansvar skall tvingas till detta. Idag ser jag vilket enormt slöseri som pågår. Hos oss går mycket erfaren personal hem p.g.a. arbetsbrist, när barn och ungdomar placeras i kommuner som inte alls är förberedda tillnärmelsevis på samma sätt. Där är min bild att lösningarna ofta blir både dyrare och av sämre kvalitet. Boendena i Gullspång har lång erfarenhet och har de senaste åren fått fira flera av sina ungdomar som tagit studenten och gått vidare till högre utbildning eller befinner sig i arbete. Kan vi begära mer?

Partikongressen föreslås besluta:

F81:1 att Socialdemokraterna skall omvärdera beslutet om principer för placering av Ensamkommande barn och unga, så att kommuner med stor erfarenhet av denna typ av verksamhet i fortsättningen tilldelas fler placeringar

Ingemar Dreborg

Kristinehamns arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F82

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Psykologisk kompetens för att möta flyktingar som har trauman eller andra psykologiska problem som kan påverka etableringen i det svenska samhället

Hälsa är en viktig faktor för nyanländas etablering i det svenska samhället. Utöver problem som är förknippade med flyktingars situation i sitt hemland och under flykten till Sverige, vilka kan vara grogrund för olika grad av trauman, finns regelmässigt problem som gäller etableringen i det nya samhället. Såväl den psykiska som fysiska hälsan påverkas av faktorer som upplevelse av att inte förstå det samhälle man kommer till, brist på kontakter med svenskar, konflikter med andra asylsökande, språksvårigheter, avsaknad av trygghet, tillitsbrist med mera.

Att förebygga eller hantera trauman och andra psykologiska problem ställer krav på personer i en ansvarsposition men även på den personal som har en handläggande eller medlande funktion. Kompetensbehovet är stort! Det behövs god kunskap om vilka psykologiska faktorer som skapar oro. Det behövs även en hög grad av medvetenhet hos den ansvarige/handläggaren/medlaren om den egna personens betydelse och egna reaktionsmönster.

Partikongressen föreslår besluta:

- F82:1 att partiet, med avseende på flyktingars etablering i det svenska samhället, ska uppmärksamma att personal som arbetar med flyktingärenden eller som har ansvar för sådana ärenden i många fall behöver en fördjupad psykologisk kunskap om trauman och andra psykologiska problem
- F82:2 att partiet ska lyfta fram behovet av utbildning inom området hälsa och etablering samt därvid särskilt uppmärksamma tre kunskapsbehov: • Kunskap om migrationsprocessen inklusive hälsokurvan för nyanlända flyktingar och de faktorer som påverkar den psykiska och fysiska hälsan, t.ex. upplevelse av kris, språksvårigheter, brist på kontakter, avsaknad av trygghet, tillitsbrist, ändrad livsstil, låga värden på KASAM (begriplighet, hanterbarhet, meningsfullhet) • Kunskap om trauman och andra psykologiska problem, t.ex. ångslan, oro och ångest samt upplevelse av kultur- och värdekonflikter som kan påverka etableringen i det svenska samhället • Egen psykologisk kompetens hos handläggare och ansvariga för att på ett kvalificerat, tryggt och lyhört sätt kunna möta flyktingar med varierande problem, såväl barn och unga som vuxna

S-föreningen Bättre och Jämlig hälsa

Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F83

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

Riv upp avtalet om att skicka afghanska flyktingar till Afghanistan

Man kan inte sluta ett avtal om återvändande för flyktingar med ett land som befinner sig i ett sådant skick att till och med dess ambassadör i Sverige vädjar till migrationsverket att se generöst på Afghanska asylansökningar.

Säkerhetsläget i delar av Afghanistan är så dåligt att det helt enkelt inte finns något fungerande rättssamhälle och rapporter visar att situationen i Afghanistan förvärrats sedan 2015. Inte nog med att tusentals människor har dödats bara under 2016 så finns en kvarts miljon pakistanska flyktingar på flykt i Afghanistan. Till den siffran kommer de 340 000 afghanska medborgare som tvingas fly inom Afghanistans gränser och tillsammans vittnar de om en ohållbar situation.

De tiotusentals Afghaner vi skickar till ett land många av dem aldrig har varit i, bygger på den allt större mängd familjer som tvingats fly sina hem på grund av terror och krig i landet.

Många som sökt asyl i Sverige tillhör en särskilt utsatt folkgrupp; Hazarerna. De som tillhör denna folkgrupp förtrycks och mördas varje dag för sin religiösa och etniska tillhörighet och vi kan inte längre blunda för deras lidande. Därför bör Sverige utfärda amnesti särskilt för folkgruppen Hazarer.

De stora mängder internflyktingar i landet vittnar om att Afghanistan inte är ett land i stabilitet, utan är ett land i upplösningstillstånd. Att sluta ett avtal om att skicka asylsökande afghaner tillbaka till en sådan situation är inte bara smaklöst, det är även ett klart brott mot våra socialdemokratiska värderingar.

Vi socialdemokrater kan inte se på när de flyktingbarn vi tagit hand om på skolgården och på asylboendena, slits ur våra händer för att sändas tillbaka till ett land det svenska utrikesdepartementet avråder alla resor till. Det vill säga, avråder alla svenska medborgare resor till.

Partikongressen föreslås besluta:

F83:1 att Verka för att återvändandeaftalet med Afghanistan rivs upp

F83:2 att Verka för att de Hazarer som befinner sig i Sverige och har sökt asyl ges amnesti i Sverige

Annika Gustafsson

Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F84

SÄFFLE ARBETAREKOMMUN

Rätt att välja bostadsort

Flyktingar som kommer till Sverige får ett asylboende. Under sitt asylboende skaffar man sig kontakter och vänner, man börjar känna sig trygg i den nya tillvaron.

Men när de får uppehållstillstånd så rycks många upp ur sin ”trygga” tillvaro och skickas till annan ort. Detta kan upprepas flera gånger.

De som far mest illa av ett sådant handläggande är barnen. Barnen har börjat skolan träffat kamrater både svenska och flyktingar som har samma bakgrund och upplevelser.

Det finns självfallet de som vill bo på annan ort, då i närheten av deras ”gamla” vänner och släktingar.

Jag anser också att det strider mot Barnkonventionen att rycka upp barn ur deras nya trygghet. Se bl.a. punkterna 1-6 i Barnkonventionen.

Regler som Migrationsverket styrs av är i första hand en skyddslagstiftning som är till för leverantörer. Reglerna tar inte hänsyn till att den upphandlade tjänsten rör boenden och får till följd att skolbarn måste flyttas om.

Jag har upplevt tragiska fall i Säffle med barn som vill bo kvar men rycks upp för att flytta till annan ort.

Partikongressen föreslår besluta:

F84:1 att familjer med barn ska få stanna på ankomstorten om det är deras vilja

F84:2 att flyktingar skall få välja annan bostadsort om de så önskar

F84:3 att barnkonventionen skall efterlevas

F84:4 att större humanitär respekt ska visas de som kommer ifrån så tragiska förhållanden

Gunnel Clettborn

Säffle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F85

HÖRBY ARBETAREKOMMUN

Rätten till anhöriginvandring

Skyddsbehövande är den som lämnat sitt land för att söka asyl och som anses ha behov av skydd. För den här gruppen minskar möjligheten till anhöriginvandring och försörjningskraven skärps. Det krävas bland annat att du ska kunna försörja dig själv och den familjemedlem som kommer hit. Pondera att en kvinna eventuellt med några barn stannar kvar här i Sverige och hennes make åker hem till Syrien. Det kan också vara ombytta roller. Hur skall hon/han kunna återförenas med sin äkta hälft inom rimlig tid? När kvinnan eller mannen lärt sig språket behjälpligt blir kvinnan troligen erbjuden timanställning eller deltidsarbete. Det kommer troligtvis att dröja innan en heltidstjänst kommer på fråga. Maken har större möjlighet till heltidsarbete från början. Hur skall de kunna uppfylla kravet på att försörja sig själv samt sin make/maka när någon av dem återvänder till Sverige och familjen?

Det blir i så fall bara höginkomsttagare som får en möjlighet att återförenas. Detta är väl inte rättvist. Vi kan jämföra med en svensk familj där båda är lågavlönade. De har ingen möjlighet att "leva" på en inkomst. Båda måste arbeta och helst heltid. Det blir samma fenomen här att det är höginkomsttagarna, som kan försörja sig själv och kanske en maka/make också. Hur kan vi då kräva att för en familj skall återförenas och barn skall få vara tillsammans med sina föräldrar att en av föräldrarna måste försörja både sig själv och sin make/maka för att han/hon skall få komma till Sverige?

Partikongressen föreslås besluta:

F85:1 att beslutet gällande försörjning av familjemedlem som kommer till Sverige borttages då det är låginkomsttagare och speciellt kvinnor som blir drabbade av detta orättvisa beslut

Ulla-Britt Thiman

Hörby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F86

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Rättvist medborgarskap för alla

Vart fjärde år väljer vi vem som ska representera oss i de olika beslutande organen. Det är en möjlighet och en rättighet som många människor i världen saknar och som många tar för given.

Men många i Sverige saknar den här fantastiska möjligheten. Anledningen är diskriminering. De flesta med invandrarbakgrund kan söka medborgarskap efter fem år, medan de med somalisk eller afghansk måste vänta i mer än åtta år för att bli medborgare.

Vad många inte förstår är vad medborgarskapet betyder för nysvenskar. För många är det första gången man känner sig accepterad – på riktigt.

Nästan alla som har invandrat och blivit medborgare minns exakt vilken dag man blev medborgare och exakt vad man gjorde just den dagen då man fick beskedet – att man blivit medborgare.

Medborgarskap är enskilt det viktigaste redskapet för integration, efter språkkunskap och sysselsättning. Varför ska man då beskära denna rättighet för alla som kommer från två specifika länder?

Till och med i kärlek blir man diskriminerad. Man kan bli kär och gifta sig med vilken partner som helst utanför Sverige – utom någon från Somalia eller Afghanistan. Dessutom bryter Sverige mot FN:s allmänna förklaring om mänskliga rättigheter.

Där står det att män och kvinnor har rätt att utan någon inskränkning med avseende på ras, nationalitet eller religion ingå äktenskap och bilda familj och att familjen är den grundläggande enheten i samhället med rätt till samhällets och statens skydd.

Medborgarskap är viktigt för integration, hälsa och självkänsla – och det är dessutom grundläggande för demokratin. När vissa kan bli svensk medborgare efter fem år, får en person från Afghanistan vänta i hela åtta år.

Det är orättvist och exkluderande, och det är hög tid att den här särbehandlingen upphör – och att vi börjar behandla människor lika oavsett varifrån de kommer.

Sverige måste erbjuda flyktingar alternativa metoder för att styrka sina identiteter. Människor

måste få möjligheten att kunna påvisa sitt ursprung utan dokument. Jag till exempel, som bor i Malmö, kan ju visa att jag är från Malmö utan något papper.

Dessutom har Sverige en bra relation till den nya regeringen i Somalia. I april 2013 utsåg Sverige, som ett av de första EU-länderna, en ambassadör i Somalia, något vi inte haft sedan 1992. Varför accepterar man då inte dokument från denna regering? Detta är en fråga som är okänd för de flesta, även bland mina socialdemokratiska partivänner. Men samtidigt livsviktig och avgörande för många familjer.

Partikongressen föreslår besluta:

- F86:1 att principen fem års väntetid för att bli svensk medborgare ska gälla alla
- F86:2 att underlätta möjligheten att kunna få hämta och leva tillsammans med sin partner
- F86:3 att undersöka andra möjligheter för att visa sin identitet, för de människor från länder där deras handlingar inte accepteras

Mubarik Abdirahman, Rosengårds S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F87

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Schyssta villkor på arbetsmarknaden förutsätter trygghet för asylsökande

I juli 2016 trädde den nya asyllagen i kraft. Den nya lagen har det uttalade syftet att minska antalet människor på flykt som söker sig till Sverige. Lagen innehåller ett flertal åtgärder som kommer att försvåra möjligheten till integration samt försätta redan utsatta människor i en extrem beroendeställning gentemot sin arbetsgivare. I sin tur riskerar det på sikt att försvaga löntagarna generellt. Den nya lagen innebär bland annat att permanenta uppehållstillstånd inte längre kommer att vara huvudregel för personer som får asyl i Sverige. Istället praktiseras nu tillfälliga uppehållstillstånd. För den som beviljats asyl medför det otrygghet och osäkerhet inför framtiden, och det kommer att utgöra ett stort hinder för ett jämlikt deltagande i samhällslivet. Därtill har möjligheten att beviljas permanent uppehållstillstånd, när det tillfälliga gått ut, kompletterats med ett så kallat försörjningskrav. De som når upp till en viss inkomst kommer att få lov att stanna utan att de behöver vara oroliga för att deras skäl inte längre ska räcka när processen prövas igen. Även anhöriginvandring villkoras nu med ett försörjningskrav. Det krävs nu att den som är anknytningsperson i Sverige ska kunna försörja både sig själv och de familjemedlemmar som ansöker om att få återförenas i Sverige, samt ha ett tillräckligt stort boende.

Försörjningskraven, för såväl permanent uppehållstillstånd som familjeåterförening, är extremt cyniska krav, som medför en akut risk att skapa ett skikt av låglönearbetskraft som står i en extremt stark beroendeställning gentemot arbetsgivaren. Det är en kraftig förskjutning av maktförhållandena på arbetsmarknaden till arbetsgivarnas fördel. Längtan att få återse sin familj är en av de starkaste drivkrafter som finns, och kan få en person att acceptera nästan vilka villkor som helst. En desperat jakt på arbete för att leva upp till försörjningskravet riskerar att leda till låglönekonkurrens och acceptans för dåliga eller direkt farliga arbetsvillkor. Den som opponerar sig mot en oseriös arbetsgivare riskerar inte bara att förlora sin egen inkomst, utan även möjligheten att fortsätta sitt liv i Sverige eller möjligheten att få återse sin familj. Tillfälliga uppehållstillstånd och försörjningskrav är såväl inhumant för den enskilde som ett sätt att urholka den svenska modellen och försvaga löntagarkollektivet i Sverige. Den effekten förstärks ytterligare av planerna på att yrkesintroduktionsanställningar inte längre måste förläggas hos arbetsgivare med kollektivavtal.

Partikongressen föreslår besluta:

- F87:1 att kravet på anställning och viss inkomst för att beviljas permanent uppehållstillstånd vid omprövning av ett tillfälligt uppehållstillstånd tas bort
- F87:2 att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara permanenta
- F87:3 att möjligheten till anhöriginvandring inte ska villkoras med försörjningskrav
- F87:4 att yrkesintroduktionsanställningar endast ska kunna användas av arbetsgivare med kollektivavtal

SSU Möllan, Ragnar Blücher

Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F88

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Schyssta villkor på arbetsmarknaden förutsätter trygghet för asylsökande

I juli 2016 trädde den nya asyllagen i kraft. Den nya lagen har det uttalade syftet att minska antalet människor på flykt som söker sig till Sverige. Lagen innehåller ett flertal åtgärder som kommer att försvåra möjligheten till integration samt försätta redan utsatta människor i en extrem beroendeställning gentemot sin arbetsgivare. I sin tur riskerar det på sikt att försvaga löntagarna generellt. Den nya lagen innebär bland annat att permanenta uppehållstillstånd inte längre kommer att vara huvudregel för personer som får asyl i Sverige. Istället praktiseras nu tillfälliga uppehållstillstånd. För den som beviljats asyl medför det otrygghet och osäkerhet inför framtiden, och det kommer att utgöra ett stort hinder för ett jämlikt deltagande i samhällslivet. Därtill har

möjligheten att beviljas permanent uppehållstillstånd, när det tillfälliga gått ut, kompletterats med ett så kallat försörjningskrav. De som når upp till en viss inkomst kommer att få lov att stanna utan att de behöver vara oroliga för att deras skäl inte längre ska räcka när processen prövas igen. Även anhöriginvandring villkoras nu med ett försörjningskrav. Det krävs nu att den som är anknytningsperson i Sverige ska kunna försörja både sig själv och de familjemedlemmar som ansöker om att få återförenas i Sverige, samt ha ett tillräckligt stort boende.

Försörjningskraven, för såväl permanent uppehållstillstånd som familjeåterförening, är extremt cyniska krav, som medför en akut risk att skapa ett skikt av låglönearbetskraft som står i en extremt stark beroendeställning gentemot arbetsgivaren. Det är en kraftig förskjutning av maktförhållandena på arbetsmarknaden till arbetsgivarnas fördel. Längtan att få återse sin familj är en av de starkaste drivkrafter som finns, och kan få en person att acceptera nästan vilka villkor som helst. En desperat jakt på arbete för att leva upp till försörjningskravet riskerar att leda till låglönekonkurrens och acceptans för dåliga eller direkt farliga arbetsvillkor. Den som opponerar sig mot en oseriös arbetsgivare riskerar inte bara att förlora sin egen inkomst, utan även möjligheten att fortsätta sitt liv i Sverige eller möjligheten att få återse sin familj. Tillfälliga uppehållstillstånd och försörjningskrav är såväl inhumant för den enskilde som och ett sätt att urholka den svenska modellen och försvaga löntagarkollektivet i Sverige. Den effekten förstärks ytterligare av planerna på att yrkesintroduktionsanställningar inte längre måste förläggas hos arbetsgivare med kollektivavtal.

Partikongressen föreslår besluta:

- F88:1 att kravet på anställning och viss inkomst för att beviljas permanent uppehållstillstånd vid omprövning av ett tillfälligt uppehållstillstånd tas bort
- F88:2 att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara permanenta
- F88:3 att möjligheten till anhöriginvandring inte ska villkoras med försörjningskrav
- F88:4 att yrkesintroduktionsanställningar endast ska kunna användas av arbetsgivare med kollektivavtal

SSU Frihet Lund

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F89

LIDKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Skattemedel till asyl- och flyktingboende. skattemedlen skall fördelas till kommunerna som i sin tur skall driva asyl- flyktingboenden

Den senaste tidens stora flyktingström till Sverige har medfört att privata investerare har tjänat orimligt stora pengar på andra människors olycka. Många av dessa privata investerare tar inte heller ansvar för sina boende eller för klimatet på boendet. För lite personal med dålig eller ingen utbildning alls och för många boende på för liten yta leder till otrygghet och konflikter. Det skall inte vara möjligt för privata investerare och riskkapitalbolag med vinstdrivande företag att använda skattemedel.

Partikongressen föreslås besluta:

F89:1 att skattemedlen skall fördelas till kommunerna som i sin tur skall driva asyl- flyktingboenden

Diana Svensk och AK Lidköping

Lidköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F90

TROLLHÄTTANS ARBETAREKOMMUN

Statens ansvarsområden - Flyktingboenden

I ett land har staten ett övergripande ansvar i många områden. Ett sådant område är behovet av flyktingboenden. I dagsläget förekommer det flyktingboenden som bedrivs av s.k. privata aktörer, enskilda eller i bolagsform. Detta är förvånansvärt med tanke på vem som i verkligheten är huvudansvarig i den här frågan.

Som det fungerar nu så är det bara i princip ett riskfritt sätt för ”entreprenörer” att göra sig en rejäl hacka. Staten har ju förlamat sig själv i och med att man överlätit det omedelbara ansvaret till enskilda personer eller företag.

Därför är det viktigt att staten återtar sitt fulla ansvar i denna fråga så att man inte hamnar i absurda situationer. Exempelvis i kostsamt läge med tomt fartyg som inte hittar ankringsområde. Eller nödgas till avtal med spa och hotell. – Vilket har gjort att många människor står häpna och förundrade. Det blir dessutom en annan auktoritet och bättre organisation med staten som den

direkta administratören i den här frågan.

Partikongressen föreslår besluta:

F90:1 att staten återtar sitt självklara ansvar att driva flyktingboende i egen regi

Simon Cicek

Trollhättans arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F91

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Stå upp för asylrätten - även i svåra tider

Vi lever i en tid av krig, klimatförändringar och därmed också flyktingströmmar. Antalet flyktingar i världen idag har inte varit så många sedan andra världskriget. Sverige har tagit ett förhållandevis stort ansvar för väldigt många av de flyktingar som tagit den långa och farliga resan till Europa men idag ser vi hur politiken har börjat ta en annan riktning. Sverige och socialdemokratin bör även fortsättningsvis stå upp för en human och solidarisk flyktingpolitik. Den internationella solidariteten är en av våra grundläggande värderingar och därför måste de tillfälliga åtstramningarna i flyktingpolitiken som regeringen nu genomfört aldrig tillåts bli permanenta.

Vi ser både problem ur etableringssynpunkt i flera av regeringens förslag men också att förslagen kommer att leda till svåra humanitära konsekvenser för de människor som får skydd i Sverige. Detta gäller framförallt förslaget om tillfälliga uppehållstillstånd och de djupa inskränkningar i anhörighetsinvandringen som hör ihop med detta. Tillfälliga uppehållstillstånd innebär en villkorad vistelse och därmed en försvagad status i samhället som kan utnyttjas, inte minst på arbetsmarknaden. Vidare kommer inskränkningarna i anhörighetsinvandringen leda till att väldigt många familjer inte längre kommer att kunna återförenas. För många familjer har detta varit den enda lagliga och säkra vägen in i Europa som nu helt stängs. Det är särskilt kvinnorna som har stannat kvar som nu blir offer för regeringens åtstramningar. Detta rimmar dåligt med den feministiska utrikespolitik vi säger oss vilja föra.

Det är av stor vikt att regeringens arbete för att utöka de lagliga och säkra vägarna in i Europa återupptas. Som även statsminister Stefan Löfven har fastslagit är vägen framåt för Europa aldrig att bygga högre murar. Istället måste fler människor på flykt kunna ta sig till Europa på ett lagligt och säkert sätt för att här kunna bli välkomnade in i samhället och bygga upp nya liv.

Partikongressen föreslår besluta:

- F91:1 att Socialdemokraterna tar ställning mot tillfälliga uppehållstillstånd
- F91:2 att Socialdemokraterna verkar för att bredda möjligheterna till anhörighetsinvandring
- F91:3 att Socialdemokraterna verkar för att regeringens åtstramningar i flyktingpolitiken inte blir permanenta
- F91:4 att Socialdemokraterna tar ställning för utökade lagliga och säkra vägar till Europa

SSU Frihet Lund

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F92

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Stå upp för en human migrationspolitik

Sverige, liksom resterande Europa har inte lärt sig historiens läxa än om krigens grymhet och barbari. Vi blundar idag för hur världen faktiskt ser ut och våran inställning till våra medmänniskor och kamrater runt om i världen börjar allt mer gå mot en mer borgerlig synvinkel, där var och en tänker på sig själva och där omtanke och solidaritet inte är något mer än bara tomma slagord.

Socialdemokratin har sedan dagen vi grundades alltid försvarat alla människors grundläggande fri- och rättigheter. Något som är unikt med våran rörelse är att sättet vi ser på människor, alltså människovärdet skiljer sig skarpt från hur ekonomin ser ut, alltså marknadsvärdet. Pengar eller andra materiella ting kan aldrig ersätta eller över huvud taget jämföras med värdet av en människa. Med den demokratiska socialismen och demokratin som vägledning så är vi övertygade om att vi kan klara dagens utmaningar inom migrationspolitiken. Men det gäller att vi själva markerar vad vi vill åstadkomma, och framförallt att vi själva tror på vår politik och att vi själva tror att vi kan förändra.

Istället för att människor som flyr till vårt land ska anpassas efter otillräcklig politik i form av jobb, bostäder och myndighetskapacitet behöver vi istället växla upp samhällsbygget för att solidariskt kunna möta vågen av flyktingar som flyr krig och förtryck. Vi förordar inte att det i dagens politiska läge är rätt för att bryta överenskommelser. Däremot tycker vi att det är oerhört viktigt att vårt parti står upp för att återgå till humana principer efter att migrationsöverenskommelsen löper ut.

Men vissa saker går inte att kompromissa med. Idag i Sverige så skickas människor ut från vårt

land eftersom de inte har sina ID-handlingar med sig, när miljontals flyktingar färdas genom land och hav för att finna en fristad så är risken att deras ID-handlingar försvinner och då är det inhumant och ologiskt att sätta ID-handlingar för exempelvis ensamkommande flyktingbarn som ett krav för att få söka asyl i Sverige. Även det rent oseriösa förslaget om att praktisera medicinsk åldersbestämning måste, liksom ID-kontrollerna, avskaffas.

Vi vill att Jönköpings arbetarekommun visar vägen i rörelsen. Vägen tillbaka till en human migrationspolitik.

Partikongressen föreslår besluta:

- F92:1 att ID-kontrollerna vid Sveriges gränser avskaffas
- F92:2 att medicinsk åldersbestämning av flyktingar avskaffas
- F92:3 att Socialdemokraterna i övrigt lever upp till migrationsöverenskommelsen som slutits tillsammans med allianspartierna och återgår till ett humant mottagande när den löper ut 2018
- F92:4 att den Socialdemokratiska partikongressen skriftligen meddelar den Socialdemokratiska riksdagsgruppen till sin hållning inom frågan i enlighet med bifallna

SSU Jönköping

Jönköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F93

SOTENÄS ARBETAREKOMMUN

Stärka asylrätt för kvinnor

Då jag förstått att kvinnors asylrätt ej är likställd med mäns möjlighet till asyl börja jag sen en stor brist i vårt sätt att bedöma asylrätt. För att få flyktingstatus skall du vara utsatt av en regim, styres förtryck, våld eller diskriminering. Då våldtäkt, könsstympning, barnäktenskap mm inte anses vara en krigshandling utan ha kulturell bakgrund försvåras möjligheten för kvinnor få flyktingstatus som berättigar dem till asyl enligt FN. Även om det sedan länge är känt att det är en vedertagen krigshandling för att undergräva sin motståndare. FNs asylrätt är utformad av män för män. Som om kvinnor inte fanns med i krig. Genusperspektivet är inte integrerat i asylrätten.

Partikongressen föreslår besluta:

- F93:1 att en utredning tillsätts kring hur vi kan stärka kvinnors asylrättsliga bedömning till att bli likställd mäns och därmed implementera genusperspektivet i prövningen

Annica Erlandsson

Sotenäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F94

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Stärkt asylrätt

Under 2015 var antalet människor i världen som flydde undan krig och förföljelse rekordmånga. Medan andra länder i Europa minskade sitt mottagande tog Sverige ett mycket större ansvar vilket ledde till att allt fler sökte sig till Sverige. Det innebar i sin tur att svenska myndigheter och offentliga organisationer fick utstå hårda prövningar. Det blev tydligt att Sverige som så länge gjort sig känt för att stå upp för mänskliga rättigheter och asylrätten nu stod relativt ensamma i Europa. Det blev även tydligt att vi behövde förbättra våra egna mottagningssystem för att situationen skulle vara hållbar i längden, samt att vissa kommuner tog ett mycket större ansvar än andra.

Regeringen hanterade den akuta situation som uppstod. Under infördes 2016 tillfälliga asyllagar med hänvisning till att man ville skapa andrum för svenskt flyktingmottagande. Den nya treåriga lagen innebar att Sverige införde tillfälliga uppehållstillstånd som huvudregel, att rätten att ta hit sina anhöriga begränsades samt att försörjningskraven skärptes. Samtidigt infördes ID kontroller utanför gränsen där de som saknar ID handlingar nekas att ta sig in i Sverige.

Detta andrum sker dock till ett högt pris för de som är på flykt undan krig och förföljelse. Tillfälliga uppehållstillstånd är förödande för möjligheten att skapa trygghet och kunna planera sig framtid både för barn och vuxna. Det försvårar integrationen för de som har beviljats asyl. Rätten till familjeåterförening har i stort sett blivit omöjlig. De nya reglerna förskjuter även maktrelationerna mellan arbetstagare och arbetsgivare i och med att permanenta uppehållstillstånd kopplas till arbete.

De lagar och regler som infördes må ha varit nödvändiga som ett svar på en akut situation. Men för ett parti som står upp för solidaritet och alla människors frihet måste det långsiktiga målet vara ett dessa tillfälliga lagar inte permanentas.

Partikongressen föreslås besluta:

F94:1 att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för att FN:s flyktingkonvention ska gälla i Sverige

- F94:2 att Socialdemokratiska arbetarepartiets åsikt är att den treåriga asyllagen som trädde i kraft under 2016 ska avskaffas så snart som möjligt
- F94:3 att Socialdemokratiska arbetarepartiets åsikt är att de ID-kontroller som infördes utanför svenska gränsen och som försvårar för människor att söka asyl i Sverige ska avskaffas så snart som möjligt
- F94:4 att Socialdemokratiska arbetarepartiets åsikt är att permanenta uppehållstillstånd ska vara huvudregel för de som beviljas asyl i Sverige

Sophia Beyer

Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F95

BJURHOLMS ARBETAREKOMMUN

Säkra flyktvägar via kraftig ökat antal FN kvotflyktingar

Det senaste året ökade flyktingströmmar till Europa både från Mellanöstern och Nordafrikas kust kraftigt. Människor tvingas göra en livsfarlig resa från länder som t ex Somalia, Eritrea, Syrien, Irak och Afghanistan, som slits sönder av krig och förstörelse. Tusentals flyr för sina liv varje dag. Har man inte pass och visum så är den enda möjligheten för den som vill fly till Europa att vända sig till skrupellösa människosmugglare som tar dem på en livsfarlig resa över Medelhavet. Många har inget annat val än att gå ombord på överfulla båtar för att ge sina barn ett liv i fred och trygghet i Europa. Många mister sina liv under flykten. Medelhavet har blivit en massgrav för människor som söker sig bort från krig, konflikter och fattigdom.

Enligt EU:s gränskontrollmyndighet Frontex är Medelhavet farligare än någonsin för flyktingar. Människosmugglarna har blivit alltmer brutala och skoningslösa, enligt myndigheten. 2015 dog enligt IOM (International Organization for Migration) 5350 människor på flykt till Europa, därav drunknade 3771 människor på medelhavet under resor i överfulla och sjöodugliga båtar på väg från Nordafrikas kust till främst Italien.

Medelhavet är bara ett av flera hav där alltfler människor flyr i båtar. Fler havsrutter används av flyktingar i jakt på säkerhet och bättre liv, enligt UNHCR. Nära 900 000 människor har gjort riskfyllda seglatser under 2015 och tusentals möter döden i havet.

Bjurholms arbetarekommun anser att ingen människa ska behöva riskera sitt liv på farliga flyktvägar. Vi vill inte ha ett asylsystem som främjar människosmuggling och bygger på att flyktingarna måste ta sig hit på ett fullständigt livsfarligt sätt. UNHCR kräver fler lagliga vägar in i

Europa för att söka asyl. Alla länder måste via Förenta Nationen ta ansvar för en gemensam human flyktingpolitik. Förenta Nationen behöver en kraftig ökat finansiering för fler humana flyktingläger direkt vid gränsen till krigs- och krisländer.

Alla människor som tagit sig från ett krigs- eller krisland till ett FN flyktingläger ska på plats få prövat sitt asylrätt och klassas som kvotflykting. Alla kvotflyktingar ska enligt en fastställd nyckel fördelas till säkra länder i hela världen. Resan från flyktinglägret till det mottagande landet ska ske på ett säkert sätt under organiserade former via FN.

Bjurholms Arbetarekommun föreslår partikongressen att ge regeringen i uppdrag att inom ramen för Förenta Nationen (FN) driva på arbetet för:

Partikongressen föreslås besluta:

- F95:1 att alla säkra länder drastiskt ökar antalet kvotflyktingar utifrån landets befolkningsstorlek och bruttonationalprodukt
- F95:2 att alla FN anslutna länder ökar finansieringen till Förenta Nationen för att säkerställa tillräckliga platser i flyktingläger vid gränsen till krigs- och krisländer
- F95:3 att via FN prövar asyltillstånd för alla flyktingar från krigs- och krisländer på plats i flyktingläger och ger dem status som kvotflykting och säkra deras resväg till mottagande land

Bjurholms arbetarekommun

Bjurholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F96

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

Särskilda boende för ensamkommande asylsökande kvinnor

Idag söker ensamkommande kvinnor samt ensamkommande kvinnor med barn asyl i Sverige. Dessa placeras på boenden med övriga asylsökande. Ensamkommande kvinnor är extra utsatta i denna situation. De sitter ofta isolerade i sina rum, då de inte vill vistas i de allmänna utrymmena i asylboendena. De har ofta barn med sig som också påverkas av denna situation. Om särskilda asylboende för ensamkommande kvinnor och ensamkommande kvinnor med barn fanns, skulle dessa kunna känna sig tryggare och få ett bättre socialt liv.

Partikongressen föreslår besluta:

F96:1 att regeringen uppdrar till Migrationsverket att utreda trygga särskilda boenden för ensamkommande kvinnor och ensamkommande kvinnor med barn

Lena Åman

Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F97

KUNGSBACKA ARBETAREKOMMUN

Ta hem våra tolkar

Sverige har en fin tradition av att delta i FN:s fredsbevarande uppdrag. Socialdemokraterna har en fin tradition av att vilja ta en aktiv roll i FN:s arbete. Svenska beväpnade militära insatser sträcker sig från Suez på 50-talet till dagens pågående insats i Mali. Att Sverige skickar soldater på FN-uppdrag för att hjälpa en del av alla de människor som befinner sig i någon form av väpnad konflikt är beundransvärt. Vi skickar ut många unga människor till situationer som vi här hemma aldrig kan föreställa oss. Detta för att vi tror på FN:s roll i världspolitiken.

För att ett fredsbevarande uppdrag skall fungera krävs det ett stort logistiskt arbete och kunnande. En liten, men viktig, del i detta är alla lokalanställda kvinnor och män som sköter många av de vardagliga sysslor som behövs för att det skall fungera rent praktiskt på campen. Allt från att tvätta kläder till att skotta snö och sköta sophantering. Den kanske viktigaste uppgiften har de lokalanställda som arbetar som tolkar. I länder som Afghanistan och numera även Mali krävs det tolkar som verkligen förstår området där de svenska soldaterna verkar, både kulturellt och språkligt. Tolkarna arbetar i princip under samma förhållanden som de svenska soldaterna, de följer med ut på uppdrag som kan vara mycket riskfyllda. Uppdrag har varit så riskfyllda att tolkar som arbetat för svenska Försvarsmakten har dött. Det är ett riskfyllt uppdrag att arbeta för de utländska militära styrkorna på flera plan. Förutom att det finns risk för att råka ut för beskjutning och vägbomber finns det även en risk att tolken själv, familj och släkt råkar ut för repressalier. Många tolkar ses som förrädare i många landsmäns ögon. Vi skall vara tacksamma för att det finns människor som vill arbeta för Försvarsmakten i dessa osäkra länder.

Debatten kring tolkarna har förts länge i Sverige och det finns tolkar som har fått komma till Sverige från Afghanistan. Alla tolkar som vill har dock ej fått komma till Sverige. Det finns tolkar som flytt från Afghanistan med all den risk som det innebär att förlita sig på flyktingsmugglare och osäkra båtar.

Detta kan inte längre fortgå. Vi måste hjälpa dessa personer med deras säkerhet.

Partikongressen föreslår besluta:

F97:1 att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti tar ett principiellt beslut att alla de tolkar som anställs i Försvarsmaktens utlandsstyrka lokalt i insatslandet skall ges möjlighet att, med svenska statens hjälp, söka asyl i Sverige

Joakim Johansson

Kungsbacka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F98

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

TUT

Som nybliven morbror så har jag äran att i framtiden lära min systerdotter att bilar säger tut-tut. Bilar kan vara farliga då de kommer i hög fart, men kollar en höger och sedan vänster så åker de snabbt förbi. Bilarna körs av människor som av olika anledningar befinner sig mellan punkt A som är resans startpunkt och punkt B som målet med resan. För de flesta som kör bil är punkt A hemmet och punkt B någon bagatell så som affären eller arbetet. För andra är punkt A ett krig och punkt B en framtid i Sverige.

Jag förstår att jag verkligen måste träna min systerdotter i att det är bilar som säger tut-tut, för att sedan åka vidare. För somliga i riksdagen verkar tro att det är människor som säger TUT och åker vidare.

2015 var ett år då Sverige tog emot fler flyktingar än vad vår regering var beredda på. Men människor säger inte TUT för det. Jag har full förståelse för att riksdagen kände ett behov att göra något. Men Tillfälliga uppehållstillstånd är inte lösningen.

Varför ska en nyanländ svensk lära sig det nya språket om en inte ens vet om en får stanna? Varför ska en starta ett företag bara för att behöva sälja det när en skickas ut ur landet igen? Varför ska en vara en aktiv människa i samhället överhuvud taget om en inte är en fullvärdig medborgare? TUT kommer att leda till utanförskap och det utanförskapet kommer att leda till ekonomiska kostnader för samhället.

En socialdemokratisk regering är den enda regeringen som kan lösa denna kris på ett bra sätt. Jag tror dock regeringen svängde fel mellan punkt A och punkt B. Eftersom människor inte säger TUT för att sedan försvinna vill jag svänga vänster igen.

Partikongressen föreslås besluta:

F98:1 att Socialdemokraterna aktivt motarbetar TUT

F98:2 att Socialdemokraterna aktivt arbetar för att TUT ska ersättas med PUT

Viktor Nordström

Borlänge arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F99

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Underlätta familjeåterförening

Efter 2015 års flyktingströmmar genom Europa valde den socialdemokratiska regeringen att föreslå riksdagen en rad förändringar inom asyl- och flyktingpolitiken. En av dessa var att försvåra familjeåterförening.

I den lagstiftning som man fattade beslut om är principen att en person som kommit till Sverige som flykting måste ansöka om att få ta hit sin make/maka/sambo eller minderåriga barn inom en tremånadersperiod. Då dessa familjer på grund av flykten är splittrade är detta krav för många omöjligt att nå upp till. Det kan ta långt mer än tre månader att hitta och få tag på sin familj på flykt. Huvudregeln är dessutom att det är den anhöriga i utlandet som ska lämna in ansökan om att återförenas i Sverige.

För att underlätta etableringen i Sverige bör familjer få återförenas här. Människors vilja att återförenas med sina familjer gör att de är beredda på att göra allt. Återföreningen med sina barn under 18 år eller den person man är gift med kommer att ligga som en våt filt över en person, fram till att de ses igen. Oron över att ha sin familj på flykt när du själv kommit i säkerhet är obeskrivlig.

Då vi vill att människor ska etableras i Sverige, ska börja känna en samhörighet här, hitta jobb och bostad krävs att den enorma oron tas på allvar och uppmärksammas som ett hinder i etableringen. För att underlätta för och välkomna nya individer hit bör Sverige inte bara riva upp den tillfälliga lagen, utan det Socialdemokratiska Arbetarpartiet bör även verka för en lagstiftning som underlättar för familjer att återförenas.

Partikongressen föreslår besluta:

- F99:1 att Socialdemokratiska Arbetarepartiet verkar för en lagstiftning som underlättar för familjer att återförenas i Sverige i samband med asylprövning
- F99:2 att tidsgränsen för när en flykting har rätt att ansöka om att ta hit sina familjemedlemmar utan krav på försörjning tas bort

Unga Sossar, S-studenter, Avantgarde Unga S-kvinnor
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F100

JÄMTLANDS LÄNS PARTIDISTRIKT

Unga asylsökandes rätt till utbildning

Det senaste årets ökade antal asylsökande har gjort att handläggningen av ärenden tar avsevärt längre tid än normalt. Det kan nu dröja upp till 2 år innan man ens får sitt ärende prövat. Det är en lång väntetid, speciellt för ungdomarna.

När en ung människa varken får studera eller arbeta så kan det resultera i depressioner, grubblerier, ångest och psykosomatiska besvär. Självskadebeteenden och i somliga fall även brottslig verksamhet kan bli följderna av apati och sysslolöshet.

På migrationsverkets hemsida kan man läsa (<http://www.migrationsverket.se/Andra-aktorer/Kommuner/Om-asylsokande/Skola.html>):

”Alla barn som söker asyl i Sverige har rätt att gå i skolan. Kommunen ansvarar för att ge asylsökande barn som bor inom kommunen möjlighet att gå i skolan på samma villkor som andra barn som bor i Sverige.”

I verkligheten är det inte så.

Kommunerna har skyldighet att bereda plats för asylsökande barn i grundskola eller gymnasieskola. Kvotflyktingar har tillgång till gymnasieskolan tills de fyller 20 år medan de asylsökande måste skrivas in innan de fyller 18 år. Om de hinner passera den åldern ska de behandlas som vuxna och får inte ens börja på Språkinträdning – programmet för de som inte har tillräckliga kunskaper i svenska för att antas på ett nationellt program.

SFI – Svenska för invandrare – har de heller inte tillgång till, eftersom de saknar ett fullständigt

personnummer.

Det är både orimligt och orättvist att man gör skillnad på den här åldersgruppen, 18 -20 år. Vi Socialdemokrater vill att Sverige ska vara en nation som värnar om barn och unga och deras rätt till utbildning. Hur väl stämmer våra ambitioner med hur verkligheten ser ut?

Partikongressen föreslår besluta:

F100:1 att den regel som utestänger asylsökande mellan 18 och 20 år från både gymnasieutbildning och SFI under väntan på uppehållstillstånd ses över och snarast avskaffas

Gudrun Andreasson, Kent Wassdahl

Jämtlands läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F101

HÖÖRS ARBETAREKOMMUN

Vår nuvarande flyktingpolitik

I år antogs lagar som gör det svårare för flyktingar att både få permanent uppehållstillstånd i Sverige men även försvårar möjligheten för asylsökande att återförenas med sina familjer. De hårda asylpolitiken går emot våra socialdemokratiska värderingar och tron på alla människors lika värde.

Människor på flykt måste kunna söka skydd när de lämnar sina hem och inte stoppas vid gränsen. Som socialdemokrater bör vi värna om den grundläggande rätten att söka asyl men även uppmuntra till familjeåterförening då detta är en viktig del i integrationsprocessen. Att åter introducera permanenta uppehållstillstånd är också en viktig steg i integrationen då nyanlända på så viss uppmuntras till att stanna kvar och snabbare komma in i det svenska samhället och bidra till Sveriges välfärd.

Genom att föregå med gott exempel kommer vår socialdemokratiska politik även få andra länder inom EU att ta sitt ansvar.

Partikongressen föreslår besluta:

F101:1 att värna om den grundläggande rätten att söka asyl i Sverige

F101:2 att återuppta permanent uppehållstillstånd och åter tillgängliggöra familjeåterförening

Lars Oscarsson

Hörs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F102

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Återupprätta en anständig asylpolitik

Under 2015 förändrades den svenska asylpolitiken i grunden. Efter att under första halvan av 2015 ha avfärdat borgerlighetens och Sverigedemokraternas katastrofretorik och deras vilja att minska flyktingmottagandet valde regeringen under hösten 2015 att ansluta sig till beskrivningen av ett svenskt flyktingmottagande i kris. Tillsammans med borgerligheten ingick man en migrationspolitisk överenskommelse om bland annat tillfälliga uppehållstillstånd, utökat RUT-avdrag och försämrade möjligheter till anhöriginvandring.

En kort tid senare presenterade regeringen ytterligare förslag med det uttalade syftet att minska antalet flyktingar som kommer till Sverige. Dessa förslag beslutades i riksdagen i juni 2016, och innebär bland annat att endast kvotflyktingar ska beviljas permanenta uppehållstillstånd, att möjligheten till anhöriginvandring ytterligare ska begränsas, och att försörjningskraven kopplade till anhöriginvandring skärps. Dessa cyniska åtgärder har kritiserats i skarpa ordalag av såväl socialdemokratiska sidoorganisationer som asylrättsexperter och människorättsorganisationer, med hänvisning till att de kommer att skapa en större otrygghet hos de som flyr hit, medföra att ännu fler barn dör längs illegala flyktvägar, försvåra möjligheten till integration samt försätta redan utsatta människor i en extrem beroendeställning gentemot sin arbetsgivare, vilket i sin tur på sikt riskerar att försvaga löntagarna generellt. Förslaget om att införa så kallad medicinsk åldersbestämning av barn har dömts ut av såväl läkarkåren som av Rädda barnen som både otillförlitligt och inhumant. Tillsammans innebär dessa åtgärder att möjligheten att söka asyl i Sverige kringskärs.

Under hösten införde regeringen dessutom, efter beslut i riksdagen, ID-tvång på samtliga kollektiva förbindelser till Sverige. Lagrådet riktade stark kritik mot såväl innehållet i som förfarandet kring förslaget, och motsatte sig genomförandet av det. Lagrådet menade att åtgärden inte är ändamålsenlig och avfärdade att det skulle föreligga fara för landets ordning eller säkerhet, och därmed också behovet av undantagstillstånd. Även Myndigheten för samhällsskydd och beredskap har starkt motsatt sig det alarmistiska språkbruket om läget i landet. Också själva framtagandet av lagförslaget ansågs av Lagrådet ha genomförts på ett olämpligt sätt. De tillfrågade remissinstanserna hade inte haft rimlig möjlighet att bedöma eller ta ställning till förslaget, vilket är allvarligt inte minst med tanke på hur omfattande konsekvenser

genomförandet av förslaget kan komma att få. Den allvarligaste kritiken består i att ett ID-tvång för att ta sig in i Sverige underminerar asylrätten. Vi vet av erfarenhet från hösten 2015:s flyktingmottagande att endast en liten andel av de som flyr har någon form av ID-handling. I praktiken innebär ID-tvånget således att den svenska gränsen är stängd för de allra flesta som är i behov av skydd från krig och förföljelse. Detta kan aldrig vara acceptabelt för en rörelse som säger sig verka för solidaritet.

I ett Europa där rasism, främlingsfientlighet och totalitära politiska rörelser i snabb takt växer sig starkare sätts arbetarrörelsens värderingar och styrka på prov. Att en socialdemokratiskt ledd regering då väljer att underminera asylrätten är ansvarslöst och inhumant. Det är dessutom kontraproduktivt, eftersom det spelar de högerpopulistiska krafterna i händerna, både i och utanför Sverige. Som vi redan har kunnat se har varken de genomförda eller de aviserade förändringarna av den svenska migrationspolitiken lett till att andra EU-länder visat sig beredda att ta större ansvar. Istället har andra länders regeringar tagit den svenska omsvängningen som intäkt för att ytterligare strama åt sin migrationspolitik. I Sverige ger det utrymme för allianspartierna att kräva helt stängda gränser och för SD att kräva tillbakadragande av redan beviljade uppehållstillstånd. När deras förslag genomförs utan att de ingår i regeringen kan de ytterligare flytta gränsen för vad som kan sägas. Om arbetarrörelsen vill återta initiativet i debatten om Sveriges framtid och värna vår tradition av internationell solidaritet måste en anständig asylpolitik återupprättas.

Partikongressen föreslår besluta:

F102:1 att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara permanenta

F102:2 att möjligheten till anhöriginvandring inte ska vara villkorad med försörjningskrav

F102:3 att ID-tvång för inresa till Sverige via kollektiva transportmedel avskaffas

F102:4 att medicinsk åldersbestämning för att avgöra huruvida en person är myndig eller ej inte ska tillämpas i Sverige

F102:5 att möjligheterna till anhörighetsinvandring utökas

F102:6 att kategorin ”övriga skyddsbehövande” ska ha fortsatt rätt till uppehållstillstånd i Sverige

F102:7 att uppehållstillstånd fortsatt ska beviljas vid synnerligen ömmande omständigheter

F102:8 att det så kallade Transportörsansvaret inom EU avskaffas så att människor på flykt har möjlighet att ta sig säkert till Europa

Ragnar Blücher, SSU Möllan

Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F103

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Återupprätta en anständig asylpolitik

Under 2015 har den svenska asylpolitiken förändrats i grunden. Efter att under våren och sommaren ha avfärdat borgerlighetens och Sverigedemokraternas katastrofretorik och deras vilja att minska flyktingmottagandet valde regeringen under hösten att ansluta sig till beskrivningen av ett svenskt flyktingmottagande i kris. Tillsammans med borgerligheten ingick man en migrationspolitisk överenskommelse om bland annat tillfälliga uppehållstillstånd, utökad RUT-avdrag och försämrade möjligheter till anhöriginvandring.

En kort tid senare presenterade regeringen ytterligare förslag med det uttalade syftet att minska antalet flyktingar som kommer till Sverige, bland annat att endast kvotflyktingar ska beviljas permanenta uppehållstillstånd, att möjligheten till anhöriginvandring ytterligare ska begränsas, och att försörjningskraven kopplade till anhöriginvandring skärps. Dessa cyniska åtgärder har kritiserats i skarpa ordalag av såväl socialdemokratiska sidoorganisationer som asylrättsexperter och människorättsorganisationer, med hänvisning till att de kommer att skapa en större otrygghet hos de som flyr hit, medföra att ännu fler barn dör längs illegala flyktvägar, försvåra möjligheten till integration samt försätta redan utsatta människor i en extrem beroendeställning gentemot sin arbetsgivare, vilket i sin tur på sikt riskerar att försvaga löntagarna generellt. Förslaget om att införa så kallad medicinsk åldersbestämning av barn har dömts ut av såväl läkarkåren som av Rädda barnen som både otillförlitligt och inhumant. Tillsammans innebär dessa åtgärder att möjligheten att söka asyl i Sverige kringskärs.

Under hösten införde regeringen dessutom, efter beslut i riksdagen, ID-tvång på samtliga kollektiva förbindelser till Sverige. Lagrådet riktade stark kritik mot såväl innehållet i som förfarandet kring förslaget, och motsatte sig genomförandet av det. Lagrådet menade att åtgärden inte är ändamålsenlig och avfärdade att det skulle föreligga fara för landets ordning eller säkerhet, och därmed också behovet av undantagstillstånd. Även Myndigheten för samhällsskydd och beredskap har starkt motsatt sig det alarmistiska språkbruket om läget i landet. Också själva framtagandet av lagförslaget ansågs av Lagrådet ha genomförts på ett olämpligt sätt. De tillfrågade remissinstanserna hade inte haft rimlig möjlighet att bedöma eller ta ställning till förslaget, vilket är allvarligt inte minst med tanke på hur omfattande konsekvenser genomförandet av förslaget kan komma att få. Den allvarligaste kritiken består i att ett ID-tvång för att ta sig in i Sverige underminerar asylrätten. Vi vet av erfarenhet från höstens flyktingmottagande att endast en liten andel av de som flyr har någon form av ID-handling. I praktiken innebär ID-tvånget således att den svenska gränsen är stängd för de allra flesta som är i behov av skydd från krig och förföljelse. Detta kan aldrig vara acceptabelt för en rörelse som

säger sig verka för solidaritet.

I ett Europa där rasism, främlingsfientlighet och totalitära politiska rörelser i snabb takt växer sig starkare sätts arbetarrörelsens värderingar och styrka på prov. Att en socialdemokratiskt ledd regering då väljer att underminera asylrätten är ansvarslöst och inhumant. Det är dessutom kontraproduktivt, eftersom det spelar de högerpopulistiska krafterna i händerna, både i och utanför Sverige. Som vi redan har kunnat se har varken de genomförda eller de aviserade förändringarna av den svenska migrationspolitiken lett till att andra EU-länder visat sig beredda att ta större ansvar. Istället har andra länders regeringar tagit den svenska omsvängningen som intäkt för att ytterligare strama åt sin migrationspolitik. I Sverige ger det utrymme för allianspartierna att kräva helt stängda gränser och för SD att kräva tillbakadragande av redan beviljade uppehållstillstånd. När deras förslag genomförs utan att de ingår i regeringen kan de ytterligare flytta gränsen för vad som kan sägas.

Om arbetarrörelsen vill återta initiativet i debatten om Sveriges framtid och värna vår tradition av internationell solidaritet måste en anständig asylpolitik återupprättas

Partikongressen föreslår besluta:

- F103:1 att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara permanenta
- F103:2 att möjligheten till anhöriginvandring inte ska vara villkorad med försörjningskrav
- F103:3 att ID-tvång för inresa till Sverige via kollektiva transportmedel avskaffas Att: medicinsk åldersbestämning för att avgöra huruvida en person är myndig eller ej inte ska tillämpas i Sverige
- F103:4 att möjligheterna till anhöriginvandring utökas
- F103:5 att kategorin ”övriga skyddsbehövande” ska ha fortsatt rätt till uppehållstillstånd i Sverige
- F103:6 att uppehållstillstånd fortsatt ska beviljas vid synnerligen ömmande omständigheter
- F103:7 att det så kallade Transportörsansvaret inom EU avskaffas så att människor på flykt har möjlighet att ta sig säkert till Europa

Avanti S-förening Ida Larsson, Lars Brissmalm, Tajma Sisic
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F104

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Återupprätta en anständig asylpolitik

Under 2015 förändrades den svenska asylpolitiken i grunden. Efter att under första halvan av 2015 ha avfärdat borgerlighetens och Sverigedemokraternas katastrofretorik och deras vilja att minska flyktingmottagandet valde regeringen under hösten 2015 att ansluta sig till beskrivningen av ett svenskt flyktingmottagande i kris. Tillsammans med borgerligheten ingick man en migrationspolitisk överenskommelse om bland annat tillfälliga uppehållstillstånd, utökat RUT-avdrag och försämrade möjligheter till anhöriginvandring.

En kort tid senare presenterade regeringen ytterligare förslag med det uttalade syftet att minska antalet flyktingar som kommer till Sverige. Dessa förslag beslutades i riksdagen i juni 2016, och innebär bland annat att endast kvotflyktingar ska beviljas permanenta uppehållstillstånd, att möjligheten till anhöriginvandring ytterligare ska begränsas, och att försörjningskraven kopplade till anhöriginvandring skärps. Dessa cyniska åtgärder har kritiserats i skarpa ordalag av såväl socialdemokratiska sidoorganisationer som asylrättsexperter och människorättsorganisationer, med hänvisning till att de kommer att skapa en större otrygghet hos de som flyr hit, medföra att ännu fler barn dör längs illegala flyktvägar, försvåra möjligheten till integration samt försätta redan utsatta människor i en extrem beroendeställning gentemot sin arbetsgivare, vilket i sin tur på sikt riskerar att försvaga löntagarna generellt. Förslaget om att införa så kallad medicinsk åldersbestämning av barn har dömts ut av såväl läkarkåren som av Rädda barnen som både otillförlitligt och inhumant. Tillsammans innebär dessa åtgärder att möjligheten att söka asyl i Sverige kringskärs.

Under hösten införde regeringen dessutom, efter beslut i riksdagen, ID-tvång på samtliga kollektiva förbindelser till Sverige. Lagrådet riktade stark kritik mot såväl innehållet i som förfarandet kring förslaget, och motsatte sig genomförandet av det. Lagrådet menade att åtgärden inte är ändamålsenlig och avfärdade att det skulle föreligga fara för landets ordning eller säkerhet, och därmed också behovet av undantagstillstånd. Även Myndigheten för samhällsskydd och beredskap har starkt motsatt sig det alarmistiska språkbruket om läget i landet. Också själva framtagandet av lagförslaget ansågs av Lagrådet ha genomförts på ett olämpligt sätt. De tillfrågade remissinstanserna hade inte haft rimlig möjlighet att bedöma eller ta ställning till förslaget, vilket är allvarligt inte minst med tanke på hur omfattande konsekvenser genomförandet av förslaget kan komma att få. Den allvarligaste kritiken består i att ett ID-tvång för att ta sig in i Sverige underminerar asylrätten. Vi vet av erfarenhet från hösten 2015:s flyktingmottagande att endast en liten andel av de som flyr har någon form av ID-handling. I praktiken innebär ID-tvånget således att den svenska gränsen är stängd för de allra flesta som är i

behov av skydd från krig och förföljelse. Detta kan aldrig vara acceptabelt för en rörelse som säger sig verka för solidaritet.

I ett Europa där rasism, främlingsfientlighet och totalitära politiska rörelser i snabb takt växer sig starkare sätts arbetarrörelsens värderingar och styrka på prov. Att en socialdemokratiskt ledd regering då väljer att underminera asylrätten är ansvarslöst och inhumant. Det är dessutom kontraproduktivt, eftersom det spelar de högerpopulistiska krafterna i händerna, både i och utanför Sverige. Som vi redan har kunnat se har varken de genomförda eller de aviserade förändringarna av den svenska migrationspolitiken lett till att andra EU-länder visat sig beredda att ta större ansvar. Istället har andra länders regeringar tagit den svenska omsvängningen som intäkt för att ytterligare strama åt sin migrationspolitik. I Sverige ger det utrymme för allianspartierna att kräva helt stängda gränser och för SD att kräva tillbakadragande av redan beviljade uppehållstillstånd. När deras förslag genomförs utan att de ingår i regeringen kan de ytterligare flytta gränsen för vad som kan sägas.

Om arbetarrörelsen vill återta initiativet i debatten om Sveriges framtid och värna vår tradition av internationell solidaritet måste en anständig asylpolitik återupprättas.

Partikongressen föreslår besluta:

F104:1 att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara permanenta

F104:2 att möjligheten till anhöriginvandring inte ska vara villkorad med försörjningskrav

F104:3 att ID-tvång för inresa till Sverige via kollektiva transportmedel avskaffas

F104:4 att medicinsk åldersbestämning för att avgöra huruvida en person är myndig eller ej inte ska tillämpas i Sverige

F104:5 att möjligheterna till anhörighetsinvandring utökas

F104:6 att kategorin ”övriga skyddsbehövande” ska ha fortsatt rätt till uppehållstillstånd i Sverige

F104:7 att uppehållstillstånd fortsatt ska beviljas vid synnerligen ömmande omständigheter

F104:8 att det så kallade Transportörsansvaret inom EU avskaffas så att människor på flykt har möjlighet att ta sig säkert till Europa

SSU Frihet Lund

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F105

VÄXJÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Återupprätta en anständig asylpolitik

Under 2015 och 2016 har den svenska asylpolitiken förändrats i grunden. Efter att under våren och sommaren 2015 ha avfärdat borgerlighetens och Sverigedemokraternas katastrofretorik och deras vilja att minska flyktingmottagandet valde regeringen under hösten att ansluta sig till beskrivningen av ett svenskt flyktingmottagande i kris. Tillsammans med borgerligheten ingick man en migrationspolitisk överenskommelse om bland annat tillfälliga uppehållstillstånd, utökad RUT-avdrag och försämrade möjligheter till anhöriginvandring.

En kort tid senare presenterade regeringen ytterligare förslag med det uttalade syftet att minska antalet flyktingar som kommer till Sverige, bland annat att endast kvotflyktingar ska beviljas permanenta uppehållstillstånd, att möjligheten till anhöriginvandring ytterligare ska begränsas, och att försörjningskraven kopplade till anhöriginvandring skärps. Dessa cyniska åtgärder har kritiserats i skarpa ordalag av såväl socialdemokratiska sidoorganisationer som asylrättsexperter och människorättsorganisationer, med hänvisning till att de kommer att skapa en större otrygghet hos de som flyr hit, medföra att ännu fler barn dör längs illegala flyktvägar, försvåra möjligheten till integration samt försätta redan utsatta människor i en extrem beroendeställning gentemot sin arbetsgivare, vilket i sin tur på sikt riskerar att försvaga löntagarna generellt. Förslaget om att införa så kallad medicinsk åldersbestämning av barn har dömts ut av såväl läkarkåren som av Rädda barnen som både otillförlitligt och inhumant. Tillsammans innebär dessa åtgärder att möjligheten att söka asyl i Sverige kringskärs.

Under hösten 2015 införde regeringen dessutom, efter beslut i riksdagen, ID-tvång på samtliga kollektiva förbindelser till Sverige. Lagrådet riktade stark kritik mot såväl innehållet i som förfarandet kring förslaget, och motsatte sig genomförandet av det. Lagrådet menade att åtgärden inte är ändamålsenlig och avfärdade att det skulle föreligga fara för landets ordning eller säkerhet, och därmed också behovet av undantagstillstånd. Även Myndigheten för samhällsskydd och beredskap har starkt motsatt sig det alarmistiska språkbruket om läget i landet. Också själva framtagandet av lagförslaget ansågs av Lagrådet ha genomförts på ett olämpligt sätt. De tillfrågade remissinstanserna hade inte haft rimlig möjlighet att bedöma eller ta ställning till förslaget, vilket är allvarligt inte minst med tanke på hur omfattande konsekvenser genomförandet av förslaget kan komma att få. Den allvarligaste kritiken består i att ett ID-tvång för att ta sig in i Sverige underminerar asylrätten. Vi vet av erfarenhet från flyktingmottagande att endast en liten andel av de som flyr har någon form av ID-handling. I praktiken innebär ID-tvånget således att den svenska gränsen är stängd för de allra flesta som är i behov av skydd från krig och förföljelse. Detta kan aldrig vara acceptabelt för en rörelse som säger sig verka för

solidaritet.

I ett Europa där rasism, främlingsfientlighet och totalitära politiska rörelser i snabb takt växer sig starkare sätts arbetarrörelsens värderingar och styrka på prov. Att en socialdemokratiskt ledd regering då väljer att underminera asylrätten är ansvarslöst och inhumant. Det är dessutom kontraproduktivt, eftersom det spelar de högerpopulistiska krafterna i händerna, både i och utanför Sverige. Som vi redan har kunnat se har varken de genomförda eller de aviserade förändringarna av den svenska migrationspolitiken lett till att andra EU-länder visat sig beredda att ta större ansvar. Istället har andra länders regeringar tagit den svenska omsvängningen som intäkt för att ytterligare strama åt sin migrationspolitik. I Sverige ger det utrymme för allianspartierna att kräva helt stängda gränser och för SD att kräva tillbakadragande av redan beviljade uppehållstillstånd. När deras förslag genomförs utan att de ingår i regeringen kan de ytterligare flytta gränsen för vad som kan sägas.

Om arbetarrörelsen vill återta initiativet i debatten om Sveriges framtid och värna vår tradition av internationell solidaritet måste en anständig asylpolitik återupprättas.

Partikongressen föreslår besluta:

F105:1 att alla uppehållstillstånd som beviljas i Sverige ska vara permanenta

F105:2 att möjligheten till anhöriginvandring inte ska vara villkorad med försörjningskrav

F105:3 att ID-tvång för inresa till Sverige via kollektiva transportmedel avskaffas

F105:4 att medicinsk åldersbestämning för att avgöra huruvida en person är myndig eller ej inte ska tillämpas i Sverige

F105:5 att möjligheterna till anhöriginvandring utökas

F105:6 att kategorin ”övriga skyddsbehövande” ska ha fortsatt rätt till uppehållstillstånd i Sverige

F105:7 att uppehållstillstånd fortsatt ska beviljas vid synnerligen ömmande omständigheter

F105:8 att det så kallade transportörsansvaret inom EU avskaffas så att människor på flykt har möjlighet att ta sig säkert till Europa

SSU Växjö

Växjö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F106

NYKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Ändringar i gällande asyllag

Två delar i den gällande asyllagen är oförenliga med god socialdemokratisk politik som präglas av respekt för alla människors lika värde och rätten till ett anständigt liv.

Den första delen handlar om de nya reglerna för familjeåterförening. De nya reglerna försvårar dramatiskt möjligheterna till familjeåterförening. Möjligheten att leva tillsammans med sin familj är varje människa grundläggande rättighet i ett demokratiskt samhälle. De nya reglerna är dels inhumana, dels försvårar de integrationen.

Den andra delen handlar om de mycket svåra förutsättningarna för flyktingen att erhålla permanent uppehållstillstånd (PUT). De nya kriterierna gör det nästan omöjligt för den asylsökande att erhålla permanent uppehållstillstånd, som i sig är en grundläggande förutsättning för en god integration.

Den rådande ordningen i den nya lagen ger generellt de asylsökande tillfälligt uppehållstillstånd (TUT) utan gripbar chans för den enskilde att förändra sina livsvillkor i Sverige. TUT försätter den asylsökande i en otrygg och oförutsägbar situation som motverkar möjligheterna till en god integration.

22 av 22 remissinstanser ansåg att de två förslagen motverkar integration, att de är inhumana och att de endast har till syfte att avskräcka flyktingar att närma sig Sverige.

Den rådande asylpolitiken är inte värdig en socialdemokratisk regering. Den är inhuman och den motverkar en god integration av de asylsökande som kommer till Sverige, ett land med en humanistisk tradition som numera tummar på asylrätten.

Partikongressen föreslår besluta:

F106:1 att asyllagens bestämmelser om familjeåterförening förändras så att de präglas av respekt för den enskilde och för rätten att leva tillsammans med sin familj

F106:2 att de rådande reglerna för permanent uppehållstillstånd ges en utformning så att de asylsökande ges en praktisk möjlighet att leva upp till reglerna om försörjning

Ulf-Göran Widqvist och Cajsa Widqvist

Nyköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F107

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Öka kapaciteten i flyktingmottagandet

Bristen på asylboenden har anförts som ett av flera argument för de inskränkningar i flyktingmottagandet som beslutades av riksdagen sommaren 2016. När många människor sökt sin tillflykt till Sverige har det även inneburit att oseriösa aktörer kunnat tjäna stora summor pengar på att bedriva asylboenden i privat regi. Under det gångna året har allvarliga missförhållanden avslöjats på boenden över hela landet. Att de människor som tvingats fly för sina liv, och göra det längs en flyktväg full av hinder och umbäranden, riskerar att leva under ovärdiga villkor även när deras asylskäl prövas här i Sverige är oacceptabelt. Nu när antalet människor som söker asyl i Sverige har minskat finns möjligheten att ta ett helhetsgrepp om mottagandet. De vinstdrivande asylboendena bör avskaffas. Då kan vi se till att bli av med oseriösa aktörer och försäkra oss om att de pengar samhället avsätter till asylmottagande stannar i de verksamheter de är avsedda för. Vi bör också ta tillfället i akt att gå vidare med planerna på att bygga modulbostäder runt om i landets kommuner. Under sommaren 2016 valde Migrationsverket att lägga planerna om att skriva fleråriga hyreskontrakt med kommuner som byggde modulbostäder särskilt avsedda att ge asylsökande bostad på is. Dessa planer borde realiseras nu när antalet asylsökande är jämförelsevis lågt, så att Sveriges kapacitet i flyktingmottagande förstärks inför framtida behov.

Partikongressen föreslås besluta:

F107:1 att vinstdrivande asylboendeverksamhet avskaffas och ersätts med offentlig och ideell drift där resurserna tillfaller verksamheten

F107:2 att flerårskontrakt skrivs mellan Migrationsverket och kommuner som uppför bostäder avsedda för asylsökande

Ragnar Blücher, SSU Möllan

Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F108

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Öka kapaciteten i flyktingmottagandet

Bristen på asylboenden har anförts som ett av flera argument för de inskränkningar i flyktingmottagandet som beslutades av riksdagen sommaren 2016. När många människor sökt sin

tillflykt till Sverige har det även inneburit att oseriösa aktörer kunnat tjäna stora summor pengar på att bedriva asylboenden i privat regi. Under det gångna året har allvarliga missförhållanden avslöjats på boenden över hela landet. Att de människor som tvingats fly för sina liv, och göra det längs en flykttväg full av hinder och umbäranden, riskerar att leva under ovärdiga villkor även när deras asylskäl prövas här i Sverige är oacceptabelt. Nu när antalet människor som söker asyl i Sverige har minskat finns möjligheten att ta ett helhetsgrepp om mottagandet. De vinstdrivande asylboendena bör avskaffas. Då kan vi se till att bli av med oseriösa aktörer och försäkra oss om att de pengar samhället avsätter till asylmottagande stannar i de verksamheter de är avsedda för. Vi bör också ta tillfället i akt att gå vidare med planerna på att bygga modulbostäder runt om i landets kommuner. Under sommaren 2016 valde Migrationsverket att lägga planerna om att skriva fleråriga hyreskontrakt med kommuner som byggde modulbostäder särskilt avsedda att ge asylsökande bostad på is. Dessa planer borde realiseras nu när antalet asylsökande är jämförelsevis lågt, så att Sveriges kapacitet i flyktingmottagande förstärks inför framtida behov.

Partikongressen föreslår besluta:

F108:1 att vinstdrivande asylboendeverksamhet avskaffas och ersätts med offentlig och ideell drift där resurserna tillfaller verksamheten

F108:2 att flerårskontrakt skrivs mellan Migrationsverket och kommuner som uppför bostäder avsedda för asylsökande

SSU Frihet Lund

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F109

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Öka kapaciteten i flyktingmottagandet

Bristen på asylboenden har anförts som ett argument för de inskränkningar i flyktingmottagandet som genomförts av regeringen under 2015. Samtidigt står massor av lokaler tomma runt om i landet, och både privatpersoner och verksamheter inom civilsamhället vill bistå i mottagandet. Det är inte rimligt att man håller fast vid regelverk om antal sovplatser som krävs för att en lokal ska kunna användas för asylboende, samtidigt som Sverige kraftigt försvårar för människor som flyr från krig att få en fristad. Det är inte heller rimligt att samhället saknar kontroll över de ändamålsenliga lokaler som finns och att enorma summor försvinner till privata fickor för att asylboenden blivit en vinstdrivande bransch.

Partikongressen föreslår besluta:

F109:1 att kraven på antalet sovplatser som krävs för att en anläggning ska kunna användas som asylboende minskar

F109:2 att vinstdrivande asylboendeverksamhet avskaffas och ersätts med offentlig och ideell drift där resurserna tillfaller verksamheten

Avanti S-förening Ida Larsson, Lars Brissmalm

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F110

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Öppna fler vägar till permanent uppehållstillstånd

Genom 'lagen om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd' blev tillfälliga uppehållstillstånd norm vid asylbeviljade. Vi är kritiska till tillfälliga uppehållstillstånd som har en rad problem. Människor som beviljas asyl har ofta gått igenom mycket svåra umbäranden borde inte behöva leva i oro över att packa sina väskor igen. Dock är tillfälliga uppehållstillstånd med möjlighet att ansöka om permanent uppehållstillstånd det system som nu är på plats och som vi tvingas förhålla oss till. Denna motion som implicit accepterar tillfälliga uppehållstillstånd bör ses som ett försök att göra det bästa av rådande lagar.

I den nya 'lagen om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd' ges möjlighet att när det tillfälliga uppehållstillståndet löper ut beviljas ett permanent uppehållstillstånd, för detta krävs uppfyllande av ett försörjningskrav. Vi menar att göra arbete eller egen försörjning på annat sätt till grund för permanent asyl är problematiskt både för individen och ur ett etablerings- och arbetsmarknadsperspektiv. Vi föreslår därför att utbildning jämställs med arbete på så sätt att yrkesutbildning eller andra lämpliga utbildningar görs till grund för permanent uppehållstillstånd. Detta minskar menar vi försörjningskravets avigsidor. En utförligare beskrivning av vårt förslag finns i avslutningen av brödtexten och i yrkanden.

Nuvarande regler för uppehållstillstånd

Alternativa skyddsbehövande ges med dagens regler tillfälliga uppehållstillstånd i 13 månader och flyktingar ges tillfälliga uppehållstillstånd i tre år. Endast den mindre grupp kvotflyktingar Sverige varje år antar ges permanent uppehållstillstånd. Möjlighet finns dock att söka permanent uppehållstillstånd när ett tillfälligt uppehållstillstånd löper ut, för att detta skall beviljas krävs uppfyllande av ett försörjningskrav, som formuleras enligt följande i lagen:

“En utlänning som har haft ett uppehållstillstånd som har tidsbegränsats enligt 5, 12 eller 15 § ska när tiden för det tidsbegränsade tillståndet har löpt ut beviljas ett permanent uppehållstillstånd om han eller hon har en anställning som har anmälts enligt första stycket och som gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig och lönen, försäkringsskyddet och övriga anställningsvillkor inte är sämre än de villkor som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen. Detsamma ska gälla för en utlänning som kan försörja sig genom inkomster från näringsverksamhet.”

Särskilda regler gäller vidare för de som är under 25 år och utan gymnasieutbildning, de kan beviljas permanent uppehållstillstånd först efter att de slutfört en gymnasieutbildning. Regeringen har motiverat denna regel med att unga vuxna i första hand skall uppmanas slutföra utbildning och inte att ta första bästa arbete.

Principiella problem i lagens utformning

Det finns en rad problem med att permanent uppehållstillstånd villkoras på försörjning. Den nya lagen frångår tidigare princip för behandling av asylsökande och flyktingar där det varit skyddsbehovet som varit styrande för uppehållstillstånd. Lagen gör istället förmåga till egen försörjning till styrande – vilket innebär att de nyanlända som har stark konkurrenskraft på arbetsmarknaden har nu en fördel. Vi har därmed skiftat från att ge den här gruppen människor uppehållstillstånd på basis av behov till att ge det på basis av deras förmåga. Det är tveksamt om detta är lämpligt. Denna problematik kvarstår även med vårt förslag men är ändå värd att peka ut.

Vidare kan anmärkas att när konkurrenskraft får betydelse gynnar det troligen framförallt de asylsökande med relativt god socioekonomisk bakgrund - som kan tänkas besitta mer kompetenser som är relevanta på arbetsmarknaden. Vidare blir den asylsökandes möjligheter att stanna i Sverige beroende på utbudet av arbetstillfällen och därmed den svenska konjunkturen vilket är faktorer som den enskilda individen inte kan påverka. Detta, en dålig fördelningspolitisk profil och ett stärkande av individens utsatthet för konjunkturen, bör särskilt ur socialdemokratiskt perspektiv ses som problematiskt.

De två problem beskrivna i föregående stycke kan i viss mån avhjälpas genom att göra utbildning till den grund för uppehållstillstånd. Den asylsökande som saknar god konkurrenskraft på svensk arbetsmarknaden får med detta förslag genom utbildning en ökad chans till permanent uppehåll. Eftersom utbildningsutbud kan antas vara åtminstone mindre konjunktorkänsligt relativt utbud av arbetstillfällen skulle konjunktorkänsligheten minska.

Problematik ur ett arbetsmarknadsperspektiv

Genom lagens försörjningskrav minskas idag nyanländs incitament att utbilda sig eller genomgå annan relevant arbetsmarknadspolitisk insats såsom validering. Istället ökas incitamenten att snabbt ta första bästa arbete, sannolikt ofta osäkra ingångsarbeten, för att snabbt få möjlighet till permanent uppehållstillstånd. Utbildning eller andra program som ur ett längre perspektiv skulle

vara mer fördelaktiga för både individ och arbetsmarknad missgynnas kraftigt. Detta har påpekats i remissvar på lagförslaget bland annat av Arbetsförmedlingen som skriver följande:

“Genom att skapa en incitamentsstruktur som så tydligt premierar en anställning försämras Arbetsförmedlingens möjligheter att tillvarata de nyanländas kompetens avsevärt. Antalet som avslutar sina etableringsplaner på grund av påbörjade högskolestudier är redan idag lågt och antalet kommer troligen att bli ännu lägre om förslaget går igenom.”

Vidare riskerar en ökad konkurrens om ingångsjobb som är lätta att få vilket rimligen kan ha en effekt på lönebildningen och arbetsvillkor inom sådana arbeten och branscher. Genom att göra relevanta utbildningar till ett skäl får den nyanlände likvärdiga skäl att utbilda sig som att ta ett snabbt arbete - vilket minskar matchningsproblematiken.

Ytterligare en aspekt är att under de tre år som den tillfälliga lagen är avsedd att gälla kommer samhället att investera mycket resurser på nyanländas utbildning. Från det svenska samhället perspektiv är det ett resursslöseri att utbilda människor för att sedan utvisa personer som annars varit villiga att stanna och skapa sig ett liv i Sverige. Detta resursslöseri undviks om utbildning blir en grund för permanent uppehållstillstånd.

Problem för individen i lagens utformning

Att permanent uppehållstillstånd villkoras på arbete sätter arbetstagaren i ett kraftigt beroendeförhållande till eventuella arbetsgivare. Dessutom kan som beskrivits ovan konkurrensen om vissa typer av arbeten öka kraftigt. Sammantaget ökar detta risken för att en nyanländ utnyttjas på arbetsmarknaden. Bland annat TCO varnade för detta i sitt remissvar på lagförslaget när de skriver följande:

“De nyanlända kan känna sig pressade att arbeta för oskäligen låga löner och villkor, då anställningen utgör en möjlighet till permanent uppehållstillstånd. Detta oavsett om anställningen vid provningstillfället kommer att visa sig motsvara de villkor som krävs för beviljandet av permanent uppehållstillstånd. Nyanlända befinner sig i en utsatt situation och ett informationsunderläge, vilket skulle kunna utnyttjas.”

Ur ett socialdemokratiskt perspektiv är detta naturligtvis särskilt problematiskt, i Sverige skall rimliga löner och goda arbetsvillkor gälla och arbetstagare skall skyddas från exploatering - vår politik bör verka för detta inte det motsatta. Vidare innebär lagen att de asylsökande som trots allt väljer utbildning framför arbete löper ökad risk för utvisning och tvingas leva i ständig osäkerhet, vi ser ingen anledning att individer som vill utbilda och kompetensutveckla sig skall missgynnas på ett sådant sätt.

Särskilda problem för unga vuxna

Idag gäller särskilda villkor för ungdomar under 25 år, där det inte endast krävs ett arbete för att

beviljas ett permanent uppehållstillstånd, utan även fullbordad gymnasieutbildning. Denna anpassning av lagen finns för att ge ungdomar incitament att i första hand slutföra sig gymnasieutbildning men får till konsekvens att en gymnasiestuderande riskerar att utvisas under sin studietid. Det innebär även en orättvisa jämfört med äldre flyktingar med samma skyddsbehov som har möjlighet till permanent uppehållstillstånd genom arbete eller näringsverksamhet. Genom att istället garantera tillfälligt uppehållstillstånd under studietiden ökas dessa ungdomars trygghet och de kan vidare se fram emot en permanent uppehållstillstånd vid en avslutad utbildning.

Beskrivning av vårt förslag

Vi vill att avslutad utbildning likställs med arbete eller näringsverksamhet i den relevanta lagen och därmed utgör ett underlag för permanent uppehållstillstånd. Detta är rimligt eftersom en arbetsrelaterad utbildning ger goda chanser att vara konkurrenskraftig på svensk arbetsmarknad och i framtiden uppfylla de krav på försörjning som lagen idag ställer. Vi har även ovan argumenterat att detta är önskvärt bland annat ur ett arbetsmarknadsperspektiv.

Vi vill även ändra de särskilda reglerna som idag gäller för unga vuxna under 25 år på så sätt att uppehållstillstånd garanteras under utbildningstiden och genomförd utbildning ger permanent uppehållstillstånd. Detta är rimligt då en i Sverige genomförd gymnasieutbildning ger goda möjligheter att klara de försörjningskrav lagen idag ställer.

Vi vill vidare att en skyddsbehövande som givits tillfälligt uppehållstillstånd garanteras förläggning av uppehållstillstånd under påbörjad utbildning. Detta eftersom det tycks vara ett slöseri av både samhällets resurser och en individs tid att påbörja utbildning för att sedan utvisa vederbörande innan utbildningen avslutats.

Partikongressen föreslås besluta:

- F110:1 att Socialdemokraterna verkar för att den som är under 25 år och går en gymnasieutbildning får ett förlängt tillfälligt uppehållstillstånd under hela utbildningstiden
- F110:2 att Socialdemokraterna partiet verkar för att den som är under 25 år och fullbordar en gymnasieutbildning får permanent uppehållstillstånd
- F110:3 att Socialdemokraterna verkar för att den som går en lämplig utbildning får ett förlängt tillfälligt uppehållstillstånd som gäller under hela utbildningstiden
- F110:4 att Socialdemokraterna verkar för att den som fullbordar en lämplig utbildning får permanent uppehållstillstånd
- F110:5 att Socialdemokraterna verkar för att den som genomför ett snabbspår för validering och komplettering av yrkeskompetens får permanent uppehållstillstånd

S-Studenter Malmö

Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F111

FINSPÅNGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Allmän samhällsplikt

Finns civilförsvaret kvar? Om det är så vad har det hand om? Det vi har sett några år tillbaka så är katastrofberedskapen mycket dålig när det gäller lite större katastrofer t.ex.

Tranarpsolyckan i Skåne och skogsbranden i Sala. Även under fredliga förhållanden så kommer vi att drabbas av olika slags händelser som ställer krav på att vi har ett fungerande katastrofskydd.

Det har även visat sig att det är svårt att rekrytera folk till vårt försvar och utlandsuppdrag. Vi måste ha utbildad personal samt maskinell fungerande utrustning stående eller tillgänglig för nedanstående behov och mönstring till

Partikongressen föreslås besluta:

F111:1 att ha ett fungerande försvar och militär beredskap

F111:2 att skaffa och utbilda personal till utlandstjänstgöring militärt och administrativt arbete

F111:3 att utbilda personal för beredskap och aktivt arbeta inom naturkatastrofer och olyckor i hemland samt i utlandet

F111:4 att ha beredskap för arbete mot epidemier i hemland samt i utland

F111:5 att ha beredskap material och utrustning att bygga upp tillfälliga sjukankläggningsvar som helst i världen

F111:6 att ha beredskap material och utrustning att bygga upp tillfälliga flyktingläger i hemland och utland

F111:7 att ha beredskap till snabba livsmedelsleveranser till utsatta områden var som helst i världen

Bo-Göran Allard Socialdemokraterna i Finspång

Finspångs arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F112

KARLSKOGA ARBETAREKOMMUN

Framtidens jobb är exportberoende

Sverige är ett land med hög sysselsättning, förhållandevis väl betalda jobb, god jämställdhet och med en välfärd där plånboken inte ska vara avgörande för människors framtid och möjligheter.

För att behålla hög sysselsättning och nå målet om EUs lägsta arbetslöshet år 2020 måste nya jobb växa fram. För att klara det måste företag och branscher där Sverige har en historiskt god konkurrenskraft ges möjligheter att bibehålla och helst stärka sin internationella konkurrenskraft. Men det gäller också att utveckla nya branscher. Industrins exportförmåga är en viktig faktor för vårt framtida välstånd.

Det räcker inte att sätta sin tillit till att jobben skapas på en så liten hemmamarknad som Sverige utgör. De flesta av våra mest framgångsrika företag har sina största marknader långt utanför Sverige. Framtidens jobb och vår välfärd är beroende av utlandsmarknaderna. Exempelvis exporterar Scania 9 av 10 lastbilar som tillverkas i Sverige.

Under finanskrisen uppmärksammades Greklands stora problem. Huvudproblemet för Grekland var och är inte att de lånat pengar utan hur de ska kunna betala sina skulder. De har ingen stor industrisektor att lita till och det ger problem när det kommer till betalningsförmågan. Turismen är en viktig del i den grekiska ekonomin men den ger små exportintäkter. Tyskland är Greklands motsats, landet har mycket starka industrier som ger en god betalningsförmåga.

Sverige, och EU, behöver en större och utvecklad industrisektor. För Sverige gäller det att underlätta för alla företag inom alla olika branscher att nå ut på exportmarknaderna. Med varuexport följer också tjänsteexport inom områden som service, utbildning och konsultverksamhet.

Det har visat sig att ett litet land som Sverige haft stora exportframgångar inom försvarsindustrin och vunnit kontrakt i hård konkurrens med exempelvis USA- eller Frankrike. Konkurrensförmågan har visat sig stor på de marknader där man tillåts konkurrera. Ett projekt som Gripen ökar innovationskraften i stora delar av såväl varu- som tjänsteindustrin. Sveriges försvar är beroende av högteknologiskt materiel men vi är ett för litet land för att med Försvarsmakten som kund finansiera utvecklingen av ny materiel. Därför har det varit en viktig del i materielutvecklingen att tillåta export av försvarsmateriel.

Försvarsindustrin sysselsätter ca 33000 personer i Sverige och är extra viktig inom orter som

Linköping, Karlskrona, Karlskoga m.fl. Man kan grov räkna med att branschen sysselsätter två till tre gånger flera personer i Sverige.

Det finns idéer om att Sverige ska ändra praxis när det gäller export till länder utanför EU. I dag bedöms varje produkt för sig om den är exporteringsbar eller inte och det är en metod som fungerar väl. Att istället gå över till att generellt bedöma ett potentiellt exportlands styre utan att detta skulle kunna få förödande effekter för andra Svenska exportföretag vore en mycket farlig väg att beträda.

Sverige ska ha en strikt exportkontroll. Vi ställer höga krav på industrin att man agerar på ett ansvarsfullt sätt. Vore vi mindre noggranna med exportkontrollen skulle vi få problem med tekniköverföring från exempelvis USA. Många Svenska försvarsföretag samarbetar med andra försvarsföretag och då måste det ur ett industriperspektiv vara samma regler för alla inom en gemensam marknad som EU utgör. Det kan också bli mycket svårt att avgöra vilka produkter eller tjänster som är försvarsrelaterade med ett generellt förbud.

Det är dessutom moraliskt förkastligt att ena minuten förbjuda export till ett land vars regim vi inte gillar och att andra minuten köpa produkter och tjänster från samma land.

Tillverkningsandelen av BNP ligger på 16 % och den borde vara 20 % för att vi ska kunna säkra den välfärd vi alla värnar om. Då måste alla branscher, inom rimliga ramar, tillåtas att exportera sina produkter.

Partikongressen föreslår besluta:

F112:1 att Sverige samverkar för ett gemensamt regelverk kring försvarsindustrins förutsättningar inom EU

VN-klubben Saab Dynamics BAE klubben Karlskoga IF Metallklubben Partner Tech
KarlskogaEurencoklubben KarlskogaIFMetallsossen Östra Värmland
Karlskoga arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F113

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Framtidens jobb är exportberoende

Sverige är ett land med hög sysselsättning, förhållandevis väl betalda jobb, god jämställdhet och med en välfärd där plånboken inte ska vara avgörande för människors framtid och möjligheter. För att behålla hög sysselsättning och nå målet om EUs lägsta arbetslöshet år 2020 måste nya

jobb växa fram. För att klara det måste företag och branscher där Sverige har en historiskt god konkurrenskraft ges möjligheter att bibehålla och helst stärka sin internationella konkurrenskraft. Men det gäller också att utveckla nya branscher. Industrins exportförmåga är en viktig faktor för vårt framtida välstånd.

Det räcker inte att sätta sin tillit till att jobben skapas på en så liten hemmamarknad som Sverige utgör. De flesta av våra mest framgångsrika företag har sina största marknader långt utanför Sverige. Framtidens jobb och vår välfärd är beroende av utlandsmarknaderna. Exempelvis exporterar Scania 9 av 10 lastbilar som tillverkas i Sverige.

Under finanskrisen uppmärksammades Greklands stora problem. Huvudproblemet för Grekland var och är inte att de lånat pengar utan hur de ska kunna betala sina skulder. De har ingen stor industrisektor att lita till och det ger problem när det kommer till betalningsförmågan. Turismen är en viktig del i den grekiska ekonomin men den ger små exportintäkter. Tyskland är Greklands motsats, landet har mycket starka industrier som ger en god betalningsförmåga.

Sverige, och EU, behöver en större och utvecklad industrisektor. För Sverige gäller det att underlätta för alla företag inom alla olika branscher att nå ut på exportmarknaderna. Med varuexport följer också tjänsteexport inom områden som service, utbildning och konsultverksamhet. Det har visat sig att ett litet land som Sverige haft stora exportframgångar inom försvarsindustrin och vunnit kontrakt i hård konkurrens med exempelvis USA- eller Frankrike. Konkurrensförmågan har visat sig stor på de marknader där man tillåts konkurrera. Ett projekt som Gripen ökar innovationskraften i stora delar av såväl varu- som tjänsteindustrin.

Sveriges försvar är beroende av högteknologiskt materiel men vi är ett för litet land för att med Försvarsmakten som kund finansiera utvecklingen av ny materiel. Därför har det varit en viktig del i materielutvecklingen att tillåta export av försvarsmateriel. Försvarsindustrin sysselsätter ca 33000 personer i Sverige och är extra viktig inom orter som Linköping, Karlskrona, Karlskoga m.fl. Man kan grov räkna med att branschen sysselsätter två till tre gånger flera personer i Sverige.

Det finns idéer om att Sverige ska ändra praxis när det gäller export till länder utanför EU. I dag bedöms varje produkt för sig om den är exporteringsbar eller inte och det är en metod som fungerar väl. Att istället gå över till att generellt bedöma ett potentiellt exportlands styre utan att detta skulle kunna få förödande effekter för andra Svenska exportföretag vore en mycket farlig väg att beträda. Sverige ska ha en strikt exportkontroll. Vi ställer höga krav på industrin att man agerar på ett ansvarsfullt sätt. Vore vi mindre noggranna med exportkontrollen skulle vi få problem med tekniköverföring från exempelvis USA. Många Svenska försvarsföretag samarbetar med andra försvarsföretag och då måste det ur ett industriperspektiv vara samma regler för alla inom en gemensam marknad som EU utgör. Det kan också bli mycket svårt att avgöra vilka produkter eller tjänster som är försvarsrelaterade med ett generellt förbud. Det är dessutom moraliskt förkastligt att ena minuten förbjuda export till ett land vars regim vi inte gillar och att

andra minuten köpa produkter och tjänster från samma land. Tillverkningsandelen av BNP ligger på 16 % och den borde vara 20 % för att vi ska kunna säkra den välfärd vi alla värnar om. Då måste alla branscher, inom rimliga ramar, tillåtas att exportera sina produkter.

Partikongressen föreslår besluta:

F113:1 att Sverige samverkar för ett gemensamt regelverk kring försvarsindustrins förutsättningar inom EU

Varvets S-förening gm Patrik Andersson, IF Metalls S-förening gm Oscar Dyberg
Karlskrona arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F114

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Förändra och fördela statsbidragen till kommuner på ett bättre sätt för räddningstjänstuppsdraget

Jag verkar och bor i ett arbetsmarknadsområde där vår räddningstjänst har flera företag med hög risk och Seveso anläggningar (kemiska anläggningar).

Vi har ett flertal industrier, och även ett kärnkraftverk som vårt Räddningstjänstförbund skall arbeta gentemot både vid förebyggande, vid hot om fara och vid brandsituationer. Dessa industrier och kärnkraftverket kräver mer kunskap fler kompetenser än vad man behöver ha inom andra områden inom Sverige.

Jag vill att man utreder om det är möjligt att fördela statsbidragen så att räddningstjänstförbund och kommuner som har Sevesoanläggningar och som verkar inom hög risk områden kan få en ökad statsbidragspott för sitt arbete så att det blir ett mer jämlikt uppdrag för våra verksamheter.

Partikongressen föreslår besluta:

F114:1 att Socialdemokraterna driver och utreder frågan i motionens anda så att de Räddningstjänstförbund som agerar inom hög risk områden och som har Seveso anläggningar kan få högre statsbidrag för sitt uppdrag

Marie Frestadius

Sandvikens arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F115

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Framtidens jobb kräver att Sverige återinför allmän värnplikt samt allmän mönstring

För fem år sedan avskaffade Sverige, som enda land i Norden, värnplikten i fredstid. Det historiska riksdagsbeslutet fattades med bara tre rösters majoritet och utan att ha föregåtts av en ingående offentlig debatt om vad vi vill med vårt försvar. Konsekvenserna ser vi nu med problem när det gäller försvarets personalförsörjning samt försvarets sammanhållande och socialiserande funktion. Försvarskostnaderna med ett yrkesförsvar medför högre utgifter samt en alltför smal rekryteringsbas. Internationell erfarenhet visar att fler ungdomar söker militärtjänstgöring under lågkonjunktur. Trots finanskrisen och mycket hög ungdomsarbetslöshet har försvarsmakten inte lyckats locka till sig kvalificerande ungdomar. Ett idag växande problem är den segregation och rasism som växer sig allt starkare i vårt samhälle. Vi är ett mindre homogent samhälle idag, religiöst, kulturellt och etniskt. Sverige är ett land som är öppet för att ta emot människor som flyr krig och förföljelse, men vi ser också en växande misstro mot dessa människor och Sveriges förda flyktingpolitik. Allmän värnplikt i någon form är en enande institution där ungdomar med skilda kulturella, etniska och sociala förhållanden möts. Det är en viktig uppgift för att hålla ihop ett land samt vara en motvikt till den destruktiva rasismen i vårt samhälle idag. Framtidens jobb och arbetsmarknad kräver att vi blir ett mer jämställt samhälle där vi ser på varandra som jämlika. Genom att återinföra allmän värnplikt samt allmän mönstring går vi mot ett mer tolerant samhälle och en mindre segregande arbetsmarknad.

Partikongressen föreslås besluta:

F115:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra allmän värnplikt, som klarar personalförsörjningens krav på vårt försvar

F115:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra allmän mönstring

Bengt Bohlin

Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F116

NORBERGS ARBETAREKOMMUN

Inför allmän värn-/samhällsplikt för alla ungdomar

Sverige har en stolt tradition av fred, alliansfrihet och neutralitet. Denna tradition har brutits.

Sverige har avvecklat den allmänna värnplikten. Värnplikten där ungdomar från alla samhällsklasser övas, utbildats i försvar av vårt land i sjukvård, brandförsvar och biståndsarbete för att ta några exempel. Sverige har engagerats i fredsbevarande internationella insatser i FN:s regi. Sverige har nu inrättat en yrkesarmé som under Natobefäl deltar i krig, (Fredsframtvängande insatser) bland annat i Afghanistan.

Den borgerliga regeringen beslöt den 28:e Augusti 2014 godkänna ett avtal om världlandssupport för Nato. Små staters allianser med stormakter har endast tjänat stormakterna, de små staterna har blivit brickor i stormaktsspelet. Detta samtidigt som Sverige vid minst fyra tillfällen under senaste åren tackat nej till FN:s förfrågan om fredsbevarande insatser. Vi har fått en krigsmakt i stället för en försvarsmakt. En rad dimridåer har presenterats för svenska folket för att motivera dessa förändringar, bland annat att vi är i Afghanistan på FN- mandat. ”Det första som går förlorat i krig är sanningen”. Detta har åter bekräftats.

Ge våra unga kanske så många som hundra tusen får en meningsfull sysselsättning och utbildning för vårt lands bästa.

Partikongressen föreslår besluta:

F116:1 att Sverige återinför allmän värnplikt/samhällsplikt för alla ungdomar

F116:2 att Sverige återupprättar vår neutralitet och värnar vår alliansfrihet

F116:3 att Sverige endast deltar i humanitära och fredsbevarande insatser i FN:s regi

F116:4 att Sverige genast upphör att upplåta svensk territorium för utvecklande av vapen för främmande makt

Arne Andersson

Norbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F117

LUNDS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Nej till svenskt NATO-medlemskap!

Sveriges långa fredsperiod

2014 är det 200 år sedan Sverige som nation var indraget i ett krig. Denna långa fredsperiod är en av de viktigaste förutsättningarna för den positiva utveckling som Sverige genomgått ekonomiskt, socialt och kulturellt. Knappast någon upplevelse är så frustrerande för en nation som ett förödande krig. De krig som mänskligheten genomlevt under de senaste hundra åren drabbar i allt högre grad civilbefolkningen. Kvinnor och barn berörs i allt högre grad av krigets vidrigheter.

Efter andra världskriget

Under efterkrigstiden var ledmotivet för vår säkerhets- och försvars-politik länge alliansfrihet i fred syftande till neutralitet i händelse av krig. Denna militära alliansfrihet kombinerade vi med ett mycket aktivt deltagande inom framförallt Förenta Nationerna inte minst kring frågor kring internationell fred och nedrustning. Vi har varit en aktiv partner i nedrustningsarbete och gjort betydande insatser som medlare i internationella konflikter. Denna politik har tjänat oss väl. Vi har kunnat stå utanför de stora militärblocken utan att därför vara tysta i viktiga internationella frågor och samtidigt kunnat betona vår samhörighet med den demokratiska världen.

Efter 1989

Med Berlinmurens fall, inledningen på en process som slutade med såväl Sovjetunionens fall som Warszawapaktens upplösning och det kalla krigets slut för 25 år sedan, började en ny epok i världshistorien.

De första årens eufori har efterhand dock gått över i en tillnyktring då vi tyvärr fått uppleva nya krig och konflikter ofta på etnisk grund även i vår egen världsdel. Efterhand växer sig en känsla allt starkare av att mycket som då fram-stod som så hoppningivande tyvärr visat sig vila på osäker grund.

I vårt eget närområde har stora förändringar påverkat förutsättningarna för vår säkerhets- och försvarspolitik:

- Våra Östersjögrannar - Estland, Lettland och Litauen – har frigjort sig från sin tidigare sovjetiska tillhörighet.

- Polen och f.d. DDR har förvandlats från kommunistiska enpartistater till demokratier med respekt för mänskliga fri- och rättigheter. Samtliga dessa stater har blivit medlemmar av såväl EU

som, i detta sammanhang än viktigare, NATO.

Hur förändrar detta de säkerhetspolitiska förutsättningarna i vårt närområde?

Under det kalla kriget möttes NATO och Warszawapaktens intressen i Östersjöregionen. Efter den period av relativ nedrustning och avspänning som följde på händelserna 1989 är Östersjöregionen på nytt ett område där de båda supermakternas intressen möts. Skillnaden är att NATO flyttat fram sina positioner medan Ryssland trängts undan jämfört med under kalla krigets tid. De tidigare Sovjetiska intresseområdena har övergått till NATO-medlemskap. Utanför NATO står av Östersjöns kustländer idag endast Sverige och Finland.

Från invasions- till insatsförsvaret

Av den svenska försvarsmakt som under det kalla kriget hade till uppgift att, genom sin relativa storlek och styrka, verka så avskräckande på en eventuell angripare att denne skulle välja att avstå från att angripa oss, återstår idag en mycket liten del. Under intryck av den minskade risken för krig och konflikter som tycktes stunda efter det kalla krigets slut valde vi - i bred partipolitisk enighet - att i rekordfart rusta ned vårt totalförsvaret inklusive det militära försvaret.

Militär utrustning har systematiskt slumpats bort och förstörts i en omfattning som är nästan ofattbar. Det gamla invasionsförsvaret ansågs inte längre behövas och ersattes med ett s.k. insatsförsvaret.

Ryssland under Putin

Ryssland utvecklas under Putins ledarskap till en alltmer aggressiv och oberäknelig supermakt och Östersjögranne. Efter de långa konflikterna i Kaukasus kring Tjetjenien och Georgien har Rysslands intresse kommit att i hög grad riktas mot den - efter Ryssland - näst viktigaste av de gamla sovjetrepublikerna, Ukraina.

Annekteringen av Krimhalvön och det ryska stödet till de rebellrörelser som vill bryta ut delar av östra Ukraina för att förena sig med Ryssland är helt oacceptabla och av hela världen kraftigt fördömda övergrepp mot folkrätten. I förlängningen av denna process ökar det ryska intresset för Östersjöregionen. Ryskt militärflyg har medvetet flugit över svenskt territorium.

Undervattensverksamhet, icke nationalitetsbestämd, har konstaterats i Stockholms skärgård.

Sveriges säkerhetspolitiska läge idag/slutet av 2014

Från den högsta svenska försvarsledningen kommer tydliga signaler om att vi inte skulle kunna stå emot en rysk aggression mer än några dagar. Sveriges säkerhetspolitiska läge riskerar att allvarligt försämrats. I detta läge kommer, från såväl politiskt som militärt håll, allt tydligare signaler från dem som önskar ett svenskt NATO-medlemskap. Under det kalla krigets tid lyckades vi undvika medlemskap i någon militärallians. Trots att de militära hoten mot Sverige då var ojämförligt mycket större än idag var denna alliansfrihet en framgångsrik politik kring vilken det rådde bred politisk enighet. I vilket avseende skulle Sveriges säkerhetspolitiska läge idag

förbättras genom ett medlemskap i NATO? Vilka risker skulle det utsätta oss för? Hur skulle Finlands säkerhetspolitiska situation förändras av ett svenskt medlemskap i NATO?

Vilka restriktioner skulle ett medlemskap sätta för våra möjligheter att föra en egen säkerhets- och utrikespolitik som avviker från NATO:s? Hade ett svenskt erkännande av Palestina varit möjligt? Vi har, genom en säkerhetspolitik som grundats på för mycket önsketänkande, tvingats in i en situation där de som förespråkar NATO-medlemskap får framgång i opinionen.

Vad bör göras?

Ska vi kunna hålla fast vid den alliansfria säkerhetspolitik som varit så framgångsrik och hållit oss utanför de största konflikterna i vår världsdel under det senaste århundradet måste en kraftig upprustning ske av det svenska totalförsvaret inklusive det militära försvaret.

Att inte göra det är att försätta vår nation i ett läge som vi redan är hotfullt nära - att inte ha något annat val än att gå med i NATO. Det finns starka politiska krafter som inget hellre önskar än att göra Sverige till en fullvärdig NATO-medlem. Vår granne Finland, med sina särskilda historiska erfarenheter, valde inte vår väg efter 1989. De höll kvar ett värnpliktsförsvaret av betydande omfattning och har idag ett mycket starkare utgångsläge än vad vi har. Finland kan mobilisera en försvarsmakt som i dagsläget är c:a fem gånger så stor till numerären som den svenska, c:a 230 000 soldater mot c:a 40 000 inklusive hemvärn i vårt eget försvar. Detta sett i relation till befolkningar som uppgår till c:a 5,4 miljoner gentemot 9,4 miljoner!

Med hänvisning till ovanstående kräver vi att den Socialdemokratiska distriktkongressen uttalar som sin uppfattning.

Partikongressen föreslås besluta:

F117:1 att säga nej till svenskt NATO-medlemskap

F117:2 att Sverige inte ska utöka sina förbindelser med NATO

F117:3 att säga ja till en höjning av försvarsanslagen såväl i absoluta tal som i andel av BNP. Från dagens nivå till den nivå som krävs för att Sverige ska framstå som en trovärdig alliansfri nation

F117:4 att som en möjlig inledning på ett återtaget värnpliktssystem införa obligatorisk mönstring av såväl kvinnor som män vid 18 års ålder

F117:5 att stärka de säkerhets- och försvarspolitiska kontakterna med våra nordiska grannländer, framförallt med det alliansfria Finland

Per Almén

Lunds arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F118

SOLLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Om obligatorisk samhällsutbildning

Samhällsbygget blir alltmer förfinat, men därmed också mer komplicerat och sårbart om någon samhällsfunktion skulle slås ut. Den allmänna värnplikten avskaffades för några år sedan, med det försvann flera dimensioner i krisberedskapen. Vi har i dag en hög arbetslöshet bland unga och många unga som har svårt att komma in i arbetslivet. Dessa faktorer gemensamt har lett fram till denna motion om en obligatorisk samhällsutbildning för alla unga oberoende av kön. En separat utbildning som alla går igenom i 20 års åldern.

Vi vet att extremväder i form av stormar, extrem kyla eller värmeböljor, torka eller skyfall och översvämningar samt större bränder kommer att bli vanligare. Extremvädret kan leda till långvariga elavbrott, IT-haverier, inget eller otjänligt dricksvatten i kranen, stopp i avloppssystem osv. Till detta ska läggas ökad risk för terrorattacker och sabotage. Epidemibrott kommer också sannolikt att bli vanligare. Allt detta kommer att ställa högre krav på samhället i stort, men inte bara på myndigheter utan också på oss som samhällsmedborgare. Därför måste kompetensen hos alla öka. Ett aktuellt exempel på detta är från branden i Bergslagen sommaren 2014 då problemet inte var att få frivilliga utan kompetensen hos de frivilliga.

Civildövsvarsförbundet informerar redan idag om en del av denna krisberedskap, men når bara en liten del av befolkningen. Vi anser att en obligatorisk grundutbildning för alla klart är att föredra. Vårt samhälle skulle klara att behålla lugnet mycket bättre och längre om vi tränat för att klara olika krissituationer.

Ävsikten med en allmän obligatorisk samhällsutbildning är att ge ungdomarna förståelse för orsak och konsekvenser i teori samt praktiskt utbildning i fält. Samhällsutbildningen ska ses som en merit som kan öka attraktiviteten på arbetsmarknaden och fungera som rekryteringsväg till olika delar av totalförsvaret.

Den allmänna obligatoriska samhällsutbildningen kan förutom att öka kunskaperna kring viktiga områden, också bidra till att minska ungdomsarbetslösheten, men också öka integrationen i samhället. Med blandade grupper vad gäller uppväxtmiljö och familjebakgrund kan personer med annorlunda erfarenheter mötas och nötas mot varandra för bättre förståelse för varandra och hur samhället fungerar.

Partikongressen föreslås besluta:

F118:1 att initiativ tas för att utreda hur en obligatorisk könsneutral samhällsutbildning skulle kunna införas

Berit Forsberg, Stig Nyman, Margareta Henkel, Swapna Sharma och Roger Sjöberg
Sollentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F119

KALMAR ARBETAREKOMMUN

Alliansfrihet bäst för folket i Sverige och för mänskligheten i världen

Alliansfrihet har tjänat Sverige och folket väl. "Alliansfrihet syftande till neutralitet i krig" - som den klassiska meningen ljöd - har medfört att Sverige inte drabbats av krig på över 200 år. Arbetarrörelsen och folket byggde landet från "det befästa fattighuset" mot ett välfärdssamhälle under förra seklet då andra nationer och folk i militärallianser drogs in i två världskrig.

Östen Undén hävdade som socialdemokratisk utrikesminister strikt Sveriges alliansfria linje under och efter andra världskriget.

Olof Palme utvecklade den alliansfria linjen med förslag om gemensam säkerhet och kärnvapenfria zoner samt verkade mot upprustning och militarism. Palme tog starkt avstånd från dem som uttalade sig på ett sådant sätt att den svenska alliansfriheten kunde undermineras och gå mista om det förtroende som är nödvändigt hos berörda makter - Vi minns Palmes passionerade varning "ni river alla broar" i riksdagen då ett statsråd i den borgerliga regeringen uttalat sig på sätt som ifrågasatte Sveriges alliansfrihet.

En tydlig skillnad fanns mellan Olof Palmes linje och Carl Bilds högerpolitik. De uttrycktes tydligt när Carl BILD reste till USA och inför dess ledning rapporterade omedelbart efter att den så kallade u-båtskommissionens avslutat sin utredning. Palme och den socialdemokratiska regeringen tog klart avstånd från Bildt som var en av de tongivande ledamöterna i kommissionen. Dåvarande utrikesministern Lennart Bodström hade då utsatts för ett drev för att han konstaterat av säkra bevis saknades för att dra slutsatsen att någon nation gjort sig skyldig till de olika u-båtskränkningar som påstods förekomma. Och användes för att hindra utvecklingen av en svensk alliansfri utrikespolitik för fred och gemensam säkerhet som Olof Palme verkade för. Palmes fredspolitik - hans försök att utveckla en aktiv säkerhetspolitik, avspänning och gemensam säkerhet utvecklades till hans tragiska död. Arbetet motverkades hela tiden aktivt av högerkrafterna.

Hur har arbetet tillvaratagits? Hur har svensk suveränitet, alliansfrihet - arbetet för fred, gemensam säkerhet, kärnvapenfria zoner och nedrustning förts vidare?

Många uttrycker oro för att Sveriges röst i värden tystnat som oberoende fri stämman. Borgerliga regeringar och högerpolitik tycks stegvis fört Sverige bort från alliansfrihet och självständighet. Detta trots att ett medlemskap i kärnvapenalliansen NATO kommer uppenbart att minska Sveriges säkerhet och öka sårbarhet och risker för vårt land och folk och innebära högre militärutgifter (NATO kräver att minst 2 procent av BNP i respektive land årligen anslås till militära utgifter) I dag upprepar t o m alla borgerliga partier sig öppet emot mot Sveriges militära alliansfriheten och för en anslutning till NATO!

Här finns inte utrymme att analysera vilka krafter som åstadkommit denna förändring. Men det framstår som märkligt att överge en alliansfrihet som tjänat vår land och folk. Och gjort det möjligt för oss att självständigt föra vår röst för demokrati och solidaritet m m i världen.

Högern har alltså alltmer öppet krävt att Sverige ska överge en alliansfrihet som tjänat folket väl. Som ett medel används alltmer den misstro mot öst närmast det ryska folket och Ryssland. Även detta bör analyseras i annan kontext. Men redan här kan konstateras att medan högerpartierna partierna åtminstone officiellt var eniga om alliansfrihet under den tid då stormaktsblocken var uppdelade i starka öst- och västblock dvs i Nato- och Warszawa-pakten. Sverige lade sig vinn om goda förbindelser med båda blocken.

Nu då öst-pakten är upplöst. Dessutom är Sovjet upplöst genom att dess tidigare 15 delrepubliker bildat egna stater. Flertalet har dessutom blivit medlemmar i ett NATO som alltmer inringar Ryssland.

Men det finns krafter som fiskar i grumliga vatten. Krafter som t o m verkar för att åter ta upp kampen mot öst rentav söker upprepaoperation Barbarossa. De ledare som talade om att gemensamma europeiska huset genom insatser av alla inom de båda blocken har skäl att uppleva en känsla av besvikelse. Det folk som upplever en fortsatt och ständig inringning känner svek och har historiska skäl att uppleva oro.

Inom socialdemokratin finns flera som gjort stora insatser för fred, säkerhet och nedrustning. Några exempel kan nämnas som vår närtid Maj Britt Theorin, Inga Thorsson och Alva Myrdal.

Arbetarrörelsen har en värdegrund och vision som omfattar alla folks frihet och hela världens fred - människans frigörelse. Vi ska inte låta oss fångas av fantomkänslor från gamla tider. Socialdemokratin bör utveckla sin politik för människans frigörelse. Nu har vi ställt nya gemensamma mål genom FN för de närmaste årtiondena.

Våren 2016 fördes fanan vidare av en kvintett Maj-Britt Theorin, Helle Klein, Pierre Schori,

Anna Karin Hammar och Carl Tham? försvarade i en artikel i partiets publikation Aktuellt i Politiken Aip alliansfriheten och även förslagen som Palme verkade för om nordisk kärnvapenfri zon m m. Artikeln kritiserade det sk värdavtalet med NATO om fördjupat samarbete och hävdade att det borde debatteras av folket innan beslut.

Sverige bör - med arbetarrörelsen i spetsen - återta den ledarroll som Palme hade i arbetet för fred och avspänning - för gemensam säkerhet och för nedrustning - fredliga ekonomiska förbindelser mellan öst och väst.

Carl Bildt har haft ett stort inflytande på förändringen av Sveriges utrikespolitik från alliansfrihet mot NATO-medlemskap. Han har varit framgångsrik då han som statsminister och sedan som utrikesminister påverkat den särskilt svensk utrikespolitik. Detta kan konstateras utan att känna någon personlig negativism mot personen Carl Bildt (jag var som ledamot i SFS styrelse med på samma studentriksdag som Carl B i Linköping 1971. De unga moderaterna ledda då framgångsrikt majoriteten mot vår motion till stöd för Vietnam m m så vi avgick. Ungmoderaterna sjöng "Bomba - bomba Vietnam" senare enligt Aftonbladets innespalt.)

Socialdemokratin i Sverige bör medvetet välja att fortsätta den politik som Palme utvecklade i stället för Bildts högerpolitik. Alliansfrihet är bäst för Sverige och världen. Det finns så staka sakskaäl för att fortsätta den alliansfria politiken att socialdemokratin inte bör tveka att föra ut frågan till hela svenska folket. Om så behövs bör frågan om Sveriges fortsatta alliansfrihet få besvara av hela folket i en omröstning. En effekt med en sådan folkomröstning skulle bli den upplysning - folkbildning - som skulle bli följden och ge möjlighet till dialog om den utrikespolitik som bär Palmes signum. En solidarisk politik för fred och social demokrati!

Alliansfrihet är bäst för Sverige och världen! Världens folk och länder behöver alliansfria. Självständiga länder vars röst fritt kan verka för för fred och social demokrati. Alliansfrihet är inte bara egenintresse" för Sverige. Alla folk och länder i värden behöver alliansfria länder som inte underordnas något block. Länder som genom alliansfriheten självständigt kan bidra till dialog och förståelse avspänning och gemensam säkerhet. Alla ska ha frihet att välja sin väg till framtiden. Vi i Sverige har fått uppleva mer än 200 år av red genom alliansfriheten. Arbetarrörelsen ska försvara den alliansfriheten i Sverige och utveckla den sociala demokratin även i framtiden.

Högeralliansens NATO-förslag bryter mot den alliansfria linje som tjänat Sverige, folket och mänskligheten - bäst. Allians - Nej tack! Ja till alliansfrihet!

Partikongressen föreslås besluta:

F119:1 att Sverige fortsatt ska värna suveränitet och utveckla sin alliansfrihet och säga tydligt nej till medlemskap i NATO

F119:2 att verka för fred, avspänning och nedrustning, och förebygga farorna för kärnvapenkrig och främja fredliga förbindelser mellan länder och folk

Allan Johansson

Kalmar arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F120

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Ett alliansfritt Sverige

Sverige knyts allt mer till militäralliansen NATO. Sverige ska främja fred och frihet i samarbete med andra länder men vara militärt alliansfritt.

Regeringen har varit tydlig med att ett NATO medlemskap inte är aktuellt för Sverige, dock finns ett världlandsavtal med NATO.

Sverige ska vara ett land som är alliansfritt, kärnvapen- och massförstörelse-vapenfritt och svensk suveränitet ska gälla. NATOs vapen och bomber ska inte förvaras på svensk mark varken vid övningar eller vid förberedelser för gemensamma insatser. Sverige måste tydligt deklarerat att det är uteslutet att Sverige skulle tillåta utomstående makt att använda svenskt territorium och resurser för fientliga eller hotfulla handlingar riktade mot andra länder.

Det har funnits en enighet om ett alliansfritt Sverige men nu verkar det som om vissa partier håller på att vackla. Socialdemokraterna måste stå fast vid sin ståndpunkt.

Sverige måste värna sin alliansfrihet och fortsätta kampen för fred och frihet!

Partikongressen föreslår besluta:

F120:1 att Sverige ska fortsatt bli alliansfritt och ej gå med i NATO

Inger Wennhall

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F121

KRISTIANSTADS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Försvarsmaktens personalförsörjning

Bakgrund

I de olika försvarspolitiska beslut som följde på Sovjets och Warszawapaktens sammanbrott decimerades den svenska Försvarsmakten rejält, från att vara byggd på effekt genom kvantitet till en insatsorganisation med kvalitet som grund.

Nedskärningarna pågick huvudsakligen fram t.o.m. Försvarsbeslutet 2004 (FB04).

Grunden för att man vågade omdana Försvarsmakten så mycket och på kort tid var att man bedömde att Ryssland inte skulle kunna återskapa sin militära förmåga och utgöra ett hot under överskådlig tid. Man kalkylerade med en tioårsperiod för att kunna återta sina förmågor.

Samtidigt som Hemvärnet, bestående av frivilliga, lyftes fram när det gällde utrustning, utbildning, rekrytering och uppgifter, så skulle den övriga Försvarsmakten byggas upp genom rekrytering av anställd personal. De värnpliktiga soldaterna ersattes av anställda gruppchefer, soldater och sjömän, både kontinuerligt tjänstgörande, GSS/K och tillfälligt tjänstgörande, GSS/T. Förutom dessa kategorier finns det anställda officerare, specialistofficerare och civil personal, t.ex. inom administrativt, tekniskt och logistiskt stöd.

Problem

Omdaningen gick givetvis inte utan vånda. En attitydundersökning för ett par år sedan avslöjade att ca 70 % av de anställda inte kunde rekommendera andra att ta anställning. Officersförbundet publicerade 2016-07-04 ”Officersförbundets medlemsundersökning 2016”...” en militära personalens syn på sitt yrke och Försvarsmakten”, en rapport efter en medlemsenkät som visade att 78 % inte trodde att deras förband skulle kunna lösa sina uppgifter inom väpnad strid och hävdade av territoriell integritet. Ca 60 % svarade att man överväger att avsluta sin anställning. På frågan om varför man överväger att sluta svarade man i första hand p.g.a. bristande framtidstro, i andra hand p.g.a. oklarheter i omstruktureringen och i tredje hand p.g.a. lön och anställningsvillkor. Det framgår också att de anställda GSS inte känner att de har någon rimlig chans att utvecklas och göra karriär inom Försvarsmakten. Bland GSS råder också missnöje med lön och anställningsvillkor, avsaknad av utvecklande/utmanande övningar och verksamhet samt liten eller obefintlig möjlighet till att få delta i internationell insats.

Även inom Hemvärnet uppstår rekryteringsproblem, dels p.g.a. Försvarsmaktens oförmåga att vara en god arbetsgivare för sina anställda och dels eftersom den grupp i samhället som tidigare

utbildats inom ramen för det gamla värnpliktssystemet, efterhand minskar. Noteras bör dock att attityden till Försvarmakten och uppfattningen om den egna förmågan att verka, är mycket bättre i Hemvärnet. 20

Utredningar och åtgärdsförslag

När man inom regeringen uppmärksammade att Försvarmakten hade rekryteringsproblem och inte uppfattades som en attraktiv arbetsgivare så gavs ett utredningsuppdrag till Stefan Ryding-Berg, under tjugo år chefsjurist och i fem år även förvaltningschef i Försvarmakten. I november 2014 levererade han "Försvarmakten i samhället – en långsiktigt hållbar militär personalförsörjning och en modern folkförankring av försvaret" (SOU 2014:73). Ryding-Bergs utredning ger svaret på personalförsörjningsfrågorna, utan att åberopa värnplikt i någon form. Han berättar istället vad som behöver göras för att Försvarmakten ska kunna bli attraktiv som arbetsgivare för anställda och som avtalspartner för frivilliga. Av någon anledning kom utredningen inte att ligga till grund för vidare förbättringsarbete.

När försvarsuppgörelsen slöts den 2015-04-17 mellan S, M, Mp, C och Kd ingick att Försvarmaktens personalförsörjning skulle utredas igen. Uppdraget gick till Annika Nordgren Christensen.

Uppdraget innebar att man skulle se hur man skulle kunna komplettera frivillighet, anställda och genom avtal traditionellt frivilliga, med utökat användande av totalförsvarsplikt. Detta för att skapa en större personaluppfyllnad i Försvarmakten. Uppdraget innebar också att föreslå nödvändiga ändringar och justeringar i den befintliga myndighetsstrukturen, regelverk och frivilligverksamhet.

Hennes rapport "en robust personalförsörjning av det militära försvaret" (SOU 2016:63) presenterades i september 2016. Fokus lades på ett återinförande av plikt som rekryteringsmedel för soldatutbildning. Det handlar om 1000 personer de första åren och kanske 2000 per år senare. I praktiken blir det frågan om en mönstring som består av en sällning, där man först besvarar en enkät på internet, därefter kommer en bråkdel att kallas till den fysiska mönstringen och slutligen kommer de lämpligaste att kallas in med plikt till en soldatutbildning. Den nya personalkategorin föreslås att kallas GSS/P, d.v.s. Gruppchef, Soldat, Sjöman/Plikt (enligt utredaren bör P stå för totalförsvarspliktiga).

Kritik

Inkallelse till soldatutbildning med pliktuttagning är i min mening ett föråldrat och kontraproduktivt, men politiskt och populistiskt gångbart sätt att närma sig problemet personalbrist.

I folkdjupet är värnplikt populärt. Allmänheten läser in sådana saker som saknar relevans i sammanhanget, t.ex. en uppfostrande effekt, miljövern och annat ovidkommande. Men sådant

ingår ändå inte i Försvarmaktens uppdrag. Inte heller är detta början på en värnpliktsverksamhet med hundratusentals ungdomar, som några kanske föreställer sig.

Vad är det då tänkt att dessa soldater ska göra? Först och främst ska de vara rekryteringsbasen för Hemvärnsavtal och anställningar som GSS/K och -/T samt till officersyrket. De som inte nappar på det kommer att ingå i det man kallar Lokalförsvarsförband. Dessa förbands uppgifter och ledning är oklara. Mer sannolikt är nog att de hamnar i en s.k. depåreserv, för att senare kunna rekvireras till de övriga fältförbanden efterhand som behov uppstår. 21

Vilka problem löses då om man väljer att kalla in och utbilda soldater under plikt? Som jag ser det så är det bara personalförsörjningen av kategorierna GSS, och då endast i krig. Att just dessa personer som hädanefter rekryteras med plikt, i tillräcklig omfattning samtidigt skulle vara de som är intresserade av anställning resp. avtal är kanske inte helt sannolikt. Det innebär en fortsatt utarmning av förbanden och minskade möjligheter att bli samövade. I förlängningen innebär det också sämre möjligheter att verka vid insatser till stöd för samhället och i internationella uppdrag.

Fyra anledningar till att plikt är en dålig tanke:

1. Det är orättvist. Det är bara ”de mest lämpade” som tvingas lägga tid på en soldatutbildning. Övriga slipper helt.
2. Det är omodernt. Att det är så har varit en grundtanke i hela den omdaning som pågått under de senaste 25 åren. Avancerade vapensystem, snabb teknikutveckling och ökade internationella insatser kräver en kärna av professionella soldater, kombinerat med frivilliga i samövade förband.
3. Det är märkligt motiverat. Man talar t.ex. om att om möjligt främja ”frivilligt insteg i plikten”. Detta är en ren motsägelse. Att tvinga den enskilde med plikt om hen inte ansluter sig frivilligt är en märklig inställning.
4. Det är hämmande för Försvarmaktens utveckling till att bli en attraktiv arbetsgivare för de anställda och avtalspartner för frivilliga. Detta är den mest allvarliga invändningen. En rekrytering med plikt riskerar att stoppa den utveckling som behövs, i bättre löner, bättre karriär-möjligheter, bättre status m.m.

Partikongressen föreslår besluta:

F121:1 att Socialdemokraterna verkar för att Försvarmakten även fortsatt utvecklas i den riktning som lagts fast i de tidigare försvarsbesluten

F121:2 att Socialdemokraterna verkar för att riksdagsbeslutet 2009-06-16, om att Sverige skulle låta den allmänna värnplikten vila i fredstid, ligger fast

Johannes Jeppsson

Kristianstads arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F122

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Införande av medborgartjänst

Diskussionen kring allmän värnplikt är återigen uppe i debatten. Argumenten för handlar å ena sidan om sysselsättning, en ingång till arbetsmarknad och utbildning för unga direkt efter gymnasiet. Å andra sidan, och ett svagare argument, är att vi återigen behöver stärka vårt försvar. Det finns dock en poäng i att se bortom förstärkningen av försvaret och se till hur hela samhället skulle kunna få nytta av ett införande av allmän tjänstgöring som inte stannar vid det militära utan också kan förstärka andra delar av den offentliga verksamheten.

Med en fortsatt stor ungdomsarbetslöshet och en arbetsmarknad där erfarenhet och kontaktnät bevisligen lättare leder till jobb ser vi en stor nytta med att skapa ett system som kan erbjuda ungdomar en praktisk introduktion till jobbmärknaden.

Det finns också en samhällsnytta från andra hållet då verksamheter som idag ropar på arbetskraft som till exempelvis äldrevård, delar av barnomsorgen och andra kommunala verksamheter där behovet av högre utbildning inte är grundläggande, skulle kunna stärkas av en pålitlig och jämt fördelad arbetskraft matchad mot de behov verksamheten kräver. På en annan nivå kan vi också se nyttan av ett återupprättat samhällskontrakt, där en gemensam insats och erfarenhet av att hjälpa samhället skulle skapa en känsla av deltagande och meningsfullhet.

Den nya medborgartjänsten skulle kunna göras mellan åren du fyller 18 och året du fyller 23 och innehålla samma förmåner och betalning som den gamla värnplikten. Medborgartjänsten skulle bli en viktig del av många ungas liv och för vissa vara en chans att finna riktning och chans till yrkesintroduktion och för andra en viktig erfarenhet möten och deltagande i samhälle som ter sig allt mer splittrat.

Partikongressen föreslås besluta:

F122:1 att en statlig utredning om medborgartjänstens införande görs

S-studenter Malmö

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F123

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Internationellt och säkerhet

Vi socialdemokrater vill att Sverige ska göra skillnad i världen. Vi vet att en rättvis värld är möjlig. Det som behövs är mer internationellt samarbete och mer solidaritet.

I Haag 1915 samlades 1 200 kvinnor från hela världen och protesterade mot männens galna krig - första världskriget som då pågått i ett år. Det dokument som då formulerades av kvinnor som inte ens hade rösträtt, kom att bli grunden för kvinnornas fredsrörelse. De krävde nedrustning och att kvinnor skulle vara delaktiga i alla beslut som rör konflikter, krig och fred. År 2000 antog FN:s säkerhetsråd resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet. Resolutionen framhåller den viktiga roll som kvinnor spelar i fråga om konfliktförebyggande, konfliktlösning och fredsbyggande. Resolutionens anda är aktuell än idag och manar till handling.

Sveriges säkerhetspolitiska inriktning är viktig för att värna vår demokrati och frihet. Den svenska militära alliansfriheten har och fortsätter tjäna oss väl och bidrar till stabilitet och säkerhet i norra Europa. Sverige har en lång tradition av aktivt arbete för internationell kärnvapennedrustning med visionen om en kärnvapenfri värld. Det arbetet behöver intensifieras. Frågan om en kärnvapenfri zon i Norden har varit en del i det arbetet. Frågan är fortfarande aktuell och här vill vi bredda den till att omfatta också Östersjöstaterna. Genom att bredda arbetet för en kärnvapenfri zon till att också omfatta de baltiska staterna, Ryssland, Polen och Tyskland ökar säkerheten i vårt område.

I Göteborgs södra skärgård har försvarsmakten begärt tillstånd om kraftigt utökat skjutillstånd för sin övningsverksamhet. Området är stadsnära, tätbefolkat och ett viktigt rekreativt område för västsvenskar och turister. Vi motsätter oss inte att militären övar, men menar att det är oklokt att utöka skjutillståndet just i Göteborgs södra skärgård.

Säkerhets- och nedrustningsfrågorna är viktiga för oss alla. Därför måste de hållas levande och ständigt diskuteras. Tyvärr är det för få som är engagerade och insatta i frågorna. Vi ser därför en bred folkbildningskampanj om svensk säkerhetspolitik och nedrustning som värdefull.

En militär värnplikt håller på att återinföras i Sverige, vilket det finns ett brett och starkt stöd för. Många hot mot samhället är dock inte av väpnad karaktär utan orsakade av händelser i naturen, som stormar och översvämningar. Det finns därför behov av civila och icke-militära styrkor som är redo att underlätta och hjälpa till. Vidare är det för vissa, inte minst unga, ett etiskt dilemma med en militär värnplikt. En del unga tar avstånd från att använda våld i organiserad form och

kan därför inte tänka sig att bära vapen, men vill gärna göra en civil insats för andra människor i samhället. För att få en tillräcklig bred uppslutning för en värnplikt föreslår vi därför att den militära värnplikten kompletteras med ett civilt ickemilitärt alternativ.

Partikongressen föreslår besluta:

- F123:1 att uttala sitt stöd för regeringen att i FN:s säkerhetsråd arbeta med resolution 1325 som den var tänkt - nämligen att förebygga och hindra återfall i konflikter samt att inkludera kvinnor i fredsprocesser
- F123:2 att ett tydligt ställningstagande görs för att bredda säkerhetspolitiken och inkludera kvinnors perspektiv i fredsfrågor
- F123:3 att uttala sitt stöd för regeringens aktiva arbete för avskaffande av alla kärnvapen
- F123:4 att motsätta sig en utökning av skjutstillståndet för militära övningsverksamheten i Göteborgs södra skärgård
- F123:5 att ge stöd åt fredsrelsens krav på en folkbildningskampanj om svensk säkerhetspolitik och nedrustning
- F123:6 att initiera en utredning för att lägga fram ett förslag om en civil och ickemilitär värnplikt, som ett alternativ till militär värnplikt
- F123:7 att villkoren för deltagande i den civila värnplikten blir de samma som villkoren för den militära värnplikten
- F123:8 att Socialdemokraterna aktivt driver frågan om en kärnvapenfri zon i norden och Östersjöstaterna

Göteborgs partidistrikt

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F124

KALMAR ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Lägg ner kustbevakningen

I Sverige i dag är bristen på poliser i stora delar av landet ett mycket stort problem samtidigt som en myndighet har resurser utöver det vanliga. Kustbevakningen kan låta ett stort och personalkrävande fartyg ligga utanför småbåtshamnar för att se om man kan hitta någon som kör för fort eller möjligen kör onykter. Som exempel kan nämnas midsommar då det ligger ett stort fartyg med en omfattande besättning i flera dagar för att kolla fritidsbåtarna i hamnen. Eller när man ligger och väntar under OB tid ute i skärgården för att om möjligt fälla en ensam båtägare

som tagit sig en pilsner innan han kört i land. Detta är inte god hushållning med skattepengar. Det kan sitta fyra kustbevakare i tre dagar på en ö för att kolla fortkörning och eller nykterhet hos ett fåtal och oftast inte gripa någon. Detta sker samtidigt som det inte går att få tag på en polis på land.

Kustbevakningen har följande mål enl. deras egen hemsida:

Sjöövervakning

Övervakning

Kustbevakningen ska förebygga och öka upptäckten av lagöverträdelse till sjöss inom sjötrafik, ordning, miljö, fiske, naturskydd och andra skyddsobjekt. Det görs genom en kontinuerlig närvaro till sjöss och en heltäckande och säker sjölag.

När det gäller förebyggande arbete om sjösäkerhet är Sjöräddningssällskapet en mycket god resurs som kräver lite pengar eftersom den är helt ideell. Genom ett mindre ekonomiskt tillskott kan dessa uppgifter övertas av dem. När det gäller säkerhet och bevakning av våra yttre farvatten är detta en uppgift där försvarsmaktens resurser och kunskaper kan träda in i stället. Det kustnära fisket är så obetydligt att polisen kan sköta detta på ett tillförlitligt sätt. När det gäller tungt fiske på internationellt vatten borde försvarsmakten kunna träda in även här. Polisen kan med fördel överta bevakning av fortkörning och nykterhet. Då kan ju resurserna bättre disponeras mellan land och sjö och mellan sommar och vinter.

Kontroll & tillsyn

Kustbevakningen ska öka efterlevnaden av bestämmelser inom fiskeri, sjötrafik, gräns, farligt gods- och lastsäkring. Det görs genom riktade kontroller och förbättrad förmåga att kraftsamla insatser i tid och rum. Tullen är den naturliga parten när det gäller farligt gods och andra sjötransporter. Dessa kan också samverka med Lots och försvarsmakten.

Brottsbekämpning

Kustbevakningen ska öka upptäckten av brott och minska brottsligheten till sjöss. Det görs genom spanings- och underrättelseverksamhet, förebyggande insatser och genom att öka lagföringen av upptäckta brott.

I Sverige ska polisen, tullen och andra polisiära myndigheter utföra dessa uppdrag.

Räddningstjänst

Kustbevakningen ska minimera effekterna av olyckor och utsläpp till sjöss. Det görs genom att vi ökar vår förmåga att på plats hantera miljöskydds- och sjöräddningsoperationer, och genom att bibehålla vår beredskapsförmåga – förmåga att komma på plats.

Militären har mycket av de resurserna om behövs på detta område. De insatser som sjöräddningssällskapet gör är mycket effektiva då de finns nära längs hela vår kust. Ge denna organisation mer resurser.

Civil sjöinformation

Kustbevakningen ska förmedla ändamålsenlig och korrekt sjöinformation till berörda myndigheter på ett effektivt sätt. Sjöinformationen ska också vara ett effektivt stöd när vi genomför Kustbevakningens huvuduppgifter. Det görs genom det myndighetsgemensamma systemet Sjöbasis.

SMHI har de kunskaper som behövs för att bedöma hur olika väder typer kan påverka sjöfarten. Försvaret har de marina resurserna tillsammans med Lotsverket och Sjärräddningssällskapet.

Partikongressen föreslår besluta:

F124:1 att skyndsamt utreda Kustbevakningens framtid. Här kan gemensamma resurser användas på ett mycket bättre sätt än i dag

F124:2 att införa ett körkort på sjön många har redan förarbevis, de som inte har det måste då skaffa sig ett sådant för att få köra båt

Steve Sjögren

Kalmar arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F125

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Medlemskap i NATO

Militärpakternas tid är inte förbi. Enskilda stater fortsätter att utveckla vapen och vapensystem.

Flera riksdagspartier har på senare tid också börjat plädera för ett medlemskap i NATO. Så frågan är högst aktuell. I partiprogrammet från 1990 och 1993 står det bland annat: ” utrikespolitikens mål är att trygga landets självständighet...” i detta syfte ska Sverige föra en alliansfri politik som syftar till neutralitet i krig, och aktivt medverka till ett konstruktivt internationellt samarbete.

Visserligen har vi anslutit oss till EU, som till en viss del påverkar vår utrikespolitik men ett medlemskap i NATO känns främmande. Vi bör istället eftersträva avspänning och ett utökat militärt samarbete med Finland.

Partikongressen föreslås besluta:

F125:1 att Socialdemokraterna vidhåller principen att ”I detta syfte ska Sverige föra en alliansfri politik som syftar till neutralitet i krig, och aktivt medverka till ett konstruktivt internationellt samarbete”

F125:2 att partiet håller rådslag om försvaret och NATO

F125:3 att avslå motionen

Anders Pettersson & Ljura S-förening

Norrköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F126

NYBRO ARBETAREKOMMUN

Medlemskap i NATO

Minns Olof Palmes ord 1 maj 1968 "Den svenska neutralitetspolitiken bestämmer vi över själva, som innebär alliansfrihet i fred och neutralitet i krig". Därför ska vi inte ansluta oss till något stort maktblock eller militär allians.

Sverige ska ställa upp med fredsbevarande styrkor endast om FN kallar. Vi ska genom FN arbeta för fred och försoning i världen.

Mottot måste vara att krig inte löser problem.

Sverige måste dock bygga upp ett försvar som kan verka avskräckande för en eventuell angripare.

Partikongressen föreslås besluta:

F126:1 att Sverige inte ska ingå som fullvärdig medlem i Nato eller annan militär allians

F126:2 att innan ett eventuellt förslag om medlemskap läggs till riksdagens bord ska en folkomröstning hållas i frågan

Lars Hammargren, Hanemåla S-förening

Nybro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F127

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Medverka aktivt till avspänning i Nordeuropa - Nej till NATO

Under det senaste året har det förts en ganska intensiv debatt om det svenska försvaret. Rysslands upprustning och krisen i Ukraina har anförts som skäl till varför Sverige bör rusta upp. Ibland låter det som att Sverige är helt försvarslösa trots att vi under 2017 satsar ca 45 miljarder på vårt försvar. En summa som enligt den försvarspolitiska inriktningen kommer att stiga de närmaste åren.

De borgerliga partierna samt de borgerligt dominerade medierna för en kampanj för att Sverige ska ansluta sig till NATO. Det finns anledning att fundera och analysera skälen och påståendena bakom dessa krav.

Att Rysslands upprustning från en mycket låg nivå och deras aggressiva politik när det gäller Ukraina är ett hot mot Sverige finns det inga belägg för. Är det över huvud taget sannolikt att Ryssland skulle anfälla och ockupera Sverige? Det skulle dessutom kräva mycket stora resurser. Det görs stora nummer av de kränkningar av svenskt luftrum som sker av ryska flygplan. Men enligt de redovisningar som har gjorts, så sker kränkningar av många andra länders flygplan också. Det kan ju därför inte vara ett skäl för att Sverige ska ansluta sig till NATO.

Rysslands agerande i Ukraina ska självklart fördömas. Ukraina är en självständig stat som naturligtvis själv ska bestämma över sitt territorium. Ryssland har större resurser än Sverige, eftersom det är ett större land, där det bor ca 144 milj. invånare och det är dessutom världens största land, som till ytan är närmare 40 gånger större än Sverige. När Sovjetunionen fanns och de baltiska staterna ingick i detta land så hade man gräns mot Östersjön och var på det sättet granne med Sverige. De baltiska staterna är nu självständiga stater och dessutom medlemmar i NATO och Sverige är inte granne med Ryssland.

Vi socialdemokrater var emot att helt avveckla värnpliktsförsvaret. Det är därför positivt att det nu tycks finnas en majoritet för att värnplikten åter igen ska vara en del av det svenska försvaret. Om det inte finns något hot emot Sverige, så finns det heller ingen anledning för Sverige att rusta upp och lägga flera miljarder på nya JAS-plan, ubåtar m m. Motivet till upprustningen får aldrig vara, att det är viktigt för svensk industri?

Det finns andra hot som är verkliga, det är miljöförstörelsen, resursslöseriet och framförallt klimatförändringarna. Det behövs stora insatser för att ställa om samhället med bl.a. en övergång till förnyelsebar energi och ett modernt uthålligt system av kollektiva transporter. Det ger

betydligt fler jobb och skulle också bli en framtidssatsning som har helt annan betydelse för både industrins och vårt samhälles framtid. Om vi inte lyckas stoppa klimatförändringarna, så får kommande generationer mycket stora problem.

Världen behöver inte mer vapen. Sverige bör också i framtiden vara alliansfritt och inte ansluta sig till NATO. Vi socialdemokrater bör tydligt tala om att vårt alternativ är att genom förtroendeskapande åtgärder medverka till konfliktlösningar. Som alliansfritt land – och genom en aktiv diplomati - har Sverige större möjligheter att medverka till avspänning i Nordeuropa allmänhet och i Östersjöregionen i synnerhet.

Partikongressen föreslår besluta:

F127:1 att Sverige även i framtiden är alliansfritt och inte ansluter sig till NATO

F127:2 att Sverige tar initiativ till en dialog mellan länderna i Östersjöregionen i syfte att medverka till förtroendeskapande åtgärder som minskar grunden för misstänksamhet och konflikter i denna del av Europa

F127:3 att vi noggrant analyserar hoten mot Sverige och svenska medborgare så att man gör rätt prioriteringar mellan satsningar på det militära försvaret och satsningar på omställning av vårt land så att det blir långsiktigt hållbart ekologiskt, ekonomiskt och socialt

Gunnar Jönsson, Inger Ponsler, Ronny Hansson, Akram Heidari, Tord Persson, Claes Göran Jönsson

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F128

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Militär alliansfrihet grund för svensk freds- och säkerhetspolitik

”Svensk säkerhetspolitik har som syfte att bevara vårt lands freds- och självständighet, att trygga stabiliteten i vårt närområde och att bidra till stärkt internationell säkerhet. Sverige skall vara militärt alliansfritt. Den militära alliansfriheten är ett viktigt säkerhetspolitiskt verktyg. Den ger oss handlingsfrihet att driva en självständig politik i krislägen och den ger oss starkare möjligheter att vara pådrivande i det globala nedrustningsarbetet”.

Så står det i partikongressens beslut 2013 om säkerhetspolitiken.

Där står också: ”Sverige skall fortsätta att spela en aktiv roll som medlare, brobyggare och

samtalspartner vid internationella konflikter. I kampen mot massförstörelsevapen ska Sverige åter ta en ledande roll i det internationella arbetet för avspänning, nedrustning och icke-spridning”.

Under de åtta borgerliga åren har emellertid Sverige krupit allt närmare Nato i en serie av avtal; nu senast i det s.k. världlandsavtalet, som undertecknades två veckor före valet 2014 och som gör möjligt för Sverige att kunna ta emot Natos militära stöd vid kriser eller i krig i Sverige eller närområdet, dvs. Baltikum. Natobaser skall kunna placeras på svensk mark under Nato-ledd militär verksamhet.

I regeringens proposition som riksdagen beslutade om 25 maj 2016 sägs det visserligen att ”den militära alliansfriheten bidrar till stabilitet i närområdet och ger oss handlingsfrihet” men lite längre fram går att läsa ”den svenska solidaritetsförklaringen intar en central position i Sveriges säkerhetspolitik”. Frågan är vad det är som gäller? Militär alliansfrihet eller solidaritetsförklaringen?

Den s.k. solidaritetsförklaringen, Sverige ska kunna ge och ta emot civilt och militärt stöd i kris eller krig i Sverige eller vårt närområde, är mycket nära artikel 5 i Natotraktatet men är ensidigt svensk och därmed inte bindande. Men solidaritetsförklaringen har enligt moderaterna avskaffat den militära alliansfriheten (Aftonbladet 11/4 2016). En så allvarlig förändring av säkerhetspolitiken borde rimligen föregåtts av seriös och allmän debatt och förts fram till folket i ett val och av partiet i ett förändrat kongressbeslut. SQ

Solidaritetsförklaringen fördes i tysthet in i försvarspropositionens allmänna del av alliansregeringen 2009, dock ej som att-sats och därför enligt forskare inte antaget av riksdagen. Det är ju att-satser riksdagen fattar beslut om.

Världlandsavtalet är ett ramavtal formulerat av Nato som undertecknats av ÖB och Natos Europa-ÖB. Det skall sedan preciseras i detalj och blir då sekretessbelagt utan demokratisk kontroll. Inga undantag finns för kärnvapen på svensk mark liksom rätten till Natobaser på svensk mark. Någon lag som förbjuder kärnvapen på svenskt territorium finns inte. En sådan lag kan enklast införas som ett tillägg till lagen från 1984 om kärnvapenmaterial, på samma sätt som Finland gjort. En sådan lag garanterar kärnvapenfrihet i Sverige.

Sverige bör återuppta arbetet för en kärnvapenfri zon i Norden liksom arbetet för en tidsplan för det 13-punktsprogram för avskaffande av alla kärnvapen som såväl kärnvapenmakterna som icke-kärnvapenmakterna gemensamt antog vid icke-spridningskonferensen, NPT-konferensen, år 2000.

Dialog som vapen har varit Sveriges linje sen länge.

När det kalla kriget var som kallast stod valet mellan å ena sidan kapprustning och isolering och å

andra sidan en principfast dialog om nedrustning och mänskliga rättigheter och gränsöverskridande samarbete. Willy Brandts ”Ostpolitik” och Olof Palmes kompletterande doktrin om ”gemensam säkerhet” syftade just till det senare och till att få dåtidens stormakter USA och Sovjetunionen sätta sig ner och diskutera nedrustning istället för upprustning. ”Den internationella säkerheten måste vila på samarbete för gemensam överlevnad i stället för på hot om ömsesidig förintelse”.

Men istället har vi fått uppleva en smygande doktrinförskjutning från ”gemensam säkerhet” till säkerhet med andra (=framför allt Nato). Från konkret solidaritet med fattiga och förtryckta till en tvetydlig ”solidaritetsförklaring” med europeiska stater. I processen har vi övergivit det vi kunde lära av Willy Brandts framgångsrika och Olof Palmes konstruktiva politik med diplomati och dialog samt systemöppnande samarbete och förtroendeskapande åtgärder vilka bidrog till murens fall, Sovjetunionens upplösning och fred i vår del av världen.

Den senaste tidens utveckling, 40 år efter Helsingfors-konferensen, och framför allt i Ukraina, visar tydligt att Europa behöver ett säkerhetspolitiskt omtag. Eller som Stefan Löfven uttryckt det: ”Det som Olof Palme en gång pratade om, en gemensam säkerhet. Då krävs en förtroendefull dialog, inte misstro”.

Den allmänna oro som värdlandsavtalet och solidaritetsförklaringen skapat leder till att partikongressen ännu en gång måste klargöra den socialdemokratiska freds- och säkerhetspolitiken.

Den socialdemokratiska regeringen har slagit fast att Sverige inte ska ingå i Nato. Det skulle inte gagna våra säkerhetsintressen. Detta måste prägla politiken i stort. En hållbar fred och en gemensam säkerhet måste byggas framför allt med politiska medel, internationellt samarbete, förtroendeskapande bistånd, konfliktlösning, fredsbyggande, fred- och nedrustning och kärnvapennedrustning.

Vi utgår ifrån att den framgångsrika utrikespolitik som under 200 år hållit Sverige utanför krig och konflikter skall gälla i framtiden.

Sveriges uppgift ska vara att söka lösa konflikter, inte utkämpa dem.

Partikongressen föreslår besluta:

F128:1 att bekräfta den militära alliansfriheten som grund för svensk freds- och säkerhetspolitik och nej till Nato-medlemskap

F128:2 att ställa sig bakom kravet om en lag mot kärnvapen på svenskt territorium

F128:3 att uppmana regeringen att aktivt driva frågan om en kärnvapenfri zon i Norden och en tidsplan för avskaffandet av kärnvapen

Norrköpings S-kvinnor

Norrköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F129

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Mänskliga rättigheter i militära operationer

Under en längre tid under 2000-talet har Sverige haft stridande trupp i Afghanistan. Sverige var bland annat en del av ISAF (International Security Assistance Force), tillsammans med bland andra amerikanska styrkor. Under den tid då Sverige hade stridande trupp i Afghanistan kom ett flertal rapporter från såväl Amnesty International, som FN som slog fast att fångar torterades amerikanska styrkor. Samma rapporter slog fast att tortyr var vanligt förekommande i afghanska fångelser. Vilken roll spelade då Sverige i detta minst smutsiga krig? Debatten om det svenska kriget i Afghanistan var intensiv, men några frågor diskuterades sällan eller aldrig.

Hur många människor arresterades av svensk trupp och överlämnades till afganska myndigheter eller till den amerikanska armén? Hur många av dem utsattes för tortyr?

Om det är så att svensk trupp fängslade människor och de senare utsattes för tortyr är Sverige medskyldigt. Vad som föregick fånglägren var ingen hemlighet. Sverige måste värna de mänskliga rättigheterna. Sverige får inte medverka till att en människa utsätts för tortyr. Svenska militära operationer skall värna mänskliga rättigheter, inte bryta mot dem.

Partikongressen föreslås besluta:

F129:1 att Sverige utreder hur många människor som fängslades av svensk trupp i Afghanistan och om dessa utsattes för tortyr under den tid de var fängslade

F129:2 att Sverige vid militära insatser inte lämnar över fångar till parter där man kan misstänka att deras mänskliga rättigheter kommer att kränkas

Peter Johansson, Möllevångens S-förening

Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F130

TYRESÖ ARBETAREKOMMUN

Nej till kärnvapen och nej till Nato

Just nu, i denna sekund, står tusentals kärnvapenladdningar färdiga för att avfyras från ubåtar, bombplan och via missiler med räckvidd över halva jorden. Sprängkraften i bara en av dessa laddningar är tillräcklig för att omintetgöra förutsättningarna för mänskligt liv på jorden. Risken är uppenbar att en obehärskad och mindre omdömesgill politisk ledare i en kärnvapenstat fattar beslut om att använda kärnvapen. Därtill kommer risken av missförstånd eller att någon obehörig tar sig in i de datasystem som styr kärnvapnen.

Det finns flera belagda fall när mänskligheten varit nära att drabbas av sådana beslut eller missförstånd. Det har bland andra William J Perry vittnat om i sin bok "My journey at the nuclear brink". (Svenska Dagbladet den 6 augusti 2016, sid 8) Perry vet vad han skriver om. Han arbetade i sextio år inom kärnvapenindustrin och han hävdar att faran från kärnvapnen idag är större än den var under kalla kriget och att faran ökar för varje år - idag inte minst genom att högerextremism och terrorism utgör ett växande hot, men också genom allmänt ökade spänningar i den internationella politiken.

Den socialdemokratiska regeringen i Norge arrangerade för en tid sedan tre internationella konferenser som kom fram till att de humanitära konsekvenserna av ett kärnvapenbruk är så svåra att dessa vapen inte får användas. Denna insikt präntades ned i en så kallad Humanitär Utfästelse (Humanitarian pledge) som syftar till ett förbud mot kärnvapen. Sammanlagt 127 länder har undertecknat denna utfästelse. Dock inte av uppenbara skäl kärnvapenmakterna. Men Sverige har heller inte undertecknat.

Den svenska socialdemokratin har i övrigt sedan lång tid tillbaka gått i spetsen internationellt för kampen mot kärnvapen. Olof Palmes ledde en tid en kommission som i sin rapport med titeln "Gemensam säkerhet" lanserade ett förslag om en kärnvapenfri korridor mellan öst och väst genom den europeiska kontinenten.

I de nordiska länderna har sedan länge diskuterats och ställts krav på att Norden ska vara en kärnvapenfri zon och i vårt land har vi ställt kravet på ett klart uttalat politiskt beslut om att vi under inga omständigheter ska acceptera kärnvapen på svensk mark.

Under 2000-talet har dessutom de internationella relationerna försämrats avsevärt, inte minst i Europa genom en ökande högerextremism och växande främlingsfientlighet mot hårt utsatta flyktingar, men också genom Rysslands aggressiva politik mot Ukraina. Med tanke på den farliga

och spända situation som råder måste svensk utrikespolitik och försvarspolitik framförallt inriktas på dialog och förebyggande diplomati. Det innebär att Sverige bör vara öppen för samtal och inte låsa fast sig i några försvarsallianser och inte bidra till osäkerhet genom att vara otydlig om sin inställning till kärnvapen.

Partikongressen föreslår besluta:

- F130:1 att Sverige undertecknar The Humanitarian Pledge och entydigt ansluter sig till kravet på ett förbud mot kärnvapen
- F130:2 att Sverige under inga omständigheter och aldrig någonsin acceptera kärnvapen på svensk mark
- F130:3 att arbetet för Norden som en kärnvapenfri zon intensifieras
- F130:4 att socialdemokratin kategoriskt säger nej till att svensk medlemskap i Nato

Bror Perjus

Tyresö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F131

HANINGE ARBETAREKOMMUN

Nej till kärnvapen och nej till Nato

Just nu, i denna sekund, står tusentals kärnvapenladdningar färdiga för att avfyras från ubåtar, bombplan och via missiler med räckvidd över halva jorden. Sprängkraften i bara en av dessa laddningar är tillräcklig för att omintetgöra förutsättningarna för mänskligt liv på jorden. Risken är uppenbar att en obehärskad och mindre omdömesgill politisk ledare i en kärnvapenstat fattar beslut om att använda kärnvapen. Därtill kommer risken av missförstånd eller att någon obehörig tar sig in i de datasystem som styr kärnvapnen.

Det finns flera belagda fall när mänskligheten varit nära att drabbas av sådana beslut eller missförstånd. Det har bland andra William J Perry vittnat om i sin bok "My journey at the nuclear brink". (Svenska Dagbladet den 6 augusti 2016, sid 8) Perry vet vad han skriver om. Han arbetade i sextio år inom kärnvapenindustrin och han hävdar att faran från kärnvapnen idag är större än den var under kalla kriget och att faran ökar för varje år - idag inte minst genom att högerextremism och terrorism utgör ett växande hot, men också genom allmänt ökade spänningar i den internationella politiken.

Den socialdemokratiska regeringen i Norge arrangerade för en tid sedan tre internationella konferenser som kom fram till att de humanitära konsekvenserna av ett kärnvapenbruk är så

svåra att dessa vapen inte får användas. Denna insikt präntades ned i en så kallad Humanitär Utfästelse (Humanitarian pledge) som syftar till ett förbud mot kärnvapen. Sammanlagt 127 länder har undertecknat denna utfästelse. Dock inte av uppenbara skäl kärnvapenmakterna. Men Sverige har heller inte undertecknat.

Den svenska socialdemokratin har i övrigt sedan lång tid tillbaka gått i spetsen internationellt för kampen mot kärnvapen. Olof Palmes ledde en tid en kommission som i sin rapport med titeln "Gemensam säkerhet" lanserade ett förslag om en kärnvapenfri korridor mellan öst och väst genom den europeiska kontinenten.

I de nordiska länderna har sedan länge diskuterats och ställts krav på att Norden ska vara en kärnvapenfri zon och i vårt land har vi ställt kravet på ett klart uttalat politiskt beslut om att vi under inga omständigheter ska acceptera kärnvapen på svensk mark. Under 2000-talet har dessutom de internationella relationerna försämrats avsevärt, inte minst i Europa genom en ökande högerextremism och växande främlingsfientlighet mot hårt utsatta flyktingar, men också genom Rysslands aggressiva politik mot Ukraina.

Med tanke på den farliga och spända situation som råder måste svensk utrikespolitik och försvarspolitik framförallt inriktas på dialog och förebyggande diplomati. Det innebär att Sverige bör vara öppen för samtal och inte låsa fast sig i några försvarsallianser och inte bidra till osäkerhet genom att vara otydlig om sin inställning till kärnvapen.

Partikongressen föreslår besluta:

- F131:1 att Sverige undertecknar The Humanitarian Pledge och entydigt ansluter sig till kravet på ett förbud mot kärnvapen
- F131:2 att Sverige under inga omständigheter och aldrig någonsin acceptera kärnvapen på svensk mark
- F131:3 att arbetet för Norden som en kärnvapenfri zon intensifieras
- F131:4 att socialdemokratin kategoriskt säger nej till att svensk medlemskap i Nato
- F131:5 att anta motionen som sin egen

Byggnads Socialdemokratiska förening för Tyresö, Haninge och Nynäshamn
Haninge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F132

HALMSTADS ARBETAREKOMMUN

Om alliansfrihet

Den socialdemokratiska freds- och säkerhetspolitiken bör förtydligas! För oss socialdemokrater bör en hållbar fred, en gemensam säkerhet, ett internationellt samarbete, biståndsarbetet, medverkan i konfliktlösningar m.m. vara en självklarhet. Med politiska medel har vi kunnat komma långt. Vi ska fortsätta detta arbete. Sverige skall inte ingå i NATO.

Det är att beklaga att Sverige under de borgerliga åren närmat sig NATO. Det s.k. värdlandsavtalet är ett exempel. Sverige skall kunna ta emot NATOs militära stöd vid kriser eller krig i Sverige eller närområdet. Det är många socialdemokrater som ifrågasätter detta avtal. Vi måste också ställa oss frågan hur den Svenska säkerhetspolitiken påverkas av den s.k. solidaritetsförklaringen. Är vi eller är vi inte alliansfria? Hur tolkar partikongressen försvarspropositionens allmänna del (2009)?

Det finns skäl att påminna om partikongressens fattade beslut 2013 om ”den militära alliansfriheten som ett viktigt säkerhetspolitiskt verktyg”. Sverige skall som tidigare vara pådrivande i det globala nedrustningsarbetet. Det kan dock tyckas att vi idag övergett en del av ett tidigare arv – att använda dialog som vapen. Nu upplever vi i stället ett fördjupat samröre med en kärnvapenallians, icke-samtal och sanktioner. Vi måste sätta kraft bakom Stefan Löfvens ord: ”Olof Palme pratade en gång om en gemensam säkerhet. Då krävs en förtroendefull dialog, inte misstro.” Sveriges uppgift skall vara att söka lösa konflikter! Sverige skall fortsätta att spela en aktiv roll som medlare, brobyggare och samtalspartner.

Kärnvapenfrihet för Sverige har varit en av S-kvinnors viktigaste ståndpunkter genom åren. Det samma gäller arbetet för en kärnvapenfri zon i Norden. Partikongressen bör ta en tydlig ställning i dessa frågor. I Finland finns en lag som förbjuder kärnvapen i landet. Sverige borde ha en lag med samma innebörd!

Partikongressen föreslås besluta:

F132:1 att partikongressen bekräftar den militära alliansfriheten som grund för svensk freds- och säkerhetspolitik och nej till NATO-medlemskap

F132:2 att partikongressen ställer sig bakom kravet om en lag mot kärnvapen på svenskt territorium

F132:3 att partikongressen uppmanar regeringen att aktivt driva frågan om en kärnvapenfri zon i Norden

S-kvinnor i Halmstad

Halmstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F133

ASKERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Självförsörjning av livsmedel

Självförsörjningsgraden sjunker allt mer för landet. Att i en krissituation inte ha möjlighet att försörja landet med livsmedel är lika farligt som att inte försvaret klarar sin uppgift. Målet måste vara att vi klarar en längre tid av kris/blockad.

En oljekris är också förödande då de mesta transporterna görs via lastbil, är även en miljöfråga med långa transporter

Partikongressen föreslås besluta:

F133:1 att föra en politik och med insatser höja självförsörjningsgraden betydligt

Johan Calais

Askersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F134

HAPARANDA ARBETAREKOMMUN

Svensk freds- och säkerhetspolitik

Svensk säkerhetspolitik har som syfte att bevara vårt lands fred och självständighet, att trygga stabiliteten i vårt närområde, men även stärka den internationella säkerheten. Den militära alliansfriheten är ett viktigt säkerhetspolitiskt verktyg. Den ger oss handlingsfrihet att driva en självständig politik i krislägen och den ger oss starkare möjligheter att vara pådrivande i det globala nedrustningsarbetet.

På partikongressen 2013 skrevs att: ”Sverige skall fortsätta att spela en aktiv roll som medlare, brobyggare och samtalspartner vid internationella konflikter. I kampen mot massförstörelsevapen ska Sverige åter ta en ledande roll i det internationella arbetet för avspänning, nedrustning och icke-spridning.”

Under de åtta borgerliga åren har Sverige krupit allt närmre Nato i en serie av avtal; nu senast i det s.k. värdlandsavtalet, som undertecknades två veckor före valet 2014 för att Sverige skall kunna ta emot Natos militära stöd vid kriser eller i krig i Sverige eller närområdet, dvs Baltikum. Natobaser skall kunna placeras på svensk mark under Nato-ledd militär verksamhet.

I regeringens proposition som riksdagen beslutade om 25 maj 2016 sägs det visserligen att ”den militära alliansfriheten bidrar till stabilitet i närområde och ger oss handlingsfrihet” men litet längre fram i texten står det ”den svenska solidaritetsförklaringen intar en central position i Sveriges säkerhetspolitik”. Militär alliansfrihet eller solidaritetsförklaringen? Finland har ingen solidaritetsförklaring utan anser att Finlands försvar gäller Finland och inget annat land.

Den s.k. solidaritetsförklaringen (”Sverige skall kunna ge och ta emot civilt och militärt stöd vid kris eller krig i Sverige eller i vårt närområde”) är mycket nära artikel 5 i Natotraktatet men är ensidigt svensk och därmed inte bindande. Men solidaritetsförklaringen har enligt moderaterna avskaffat den militära alliansfriheten. Solidaritetsförklaringen fördes i tysthet in i försvarspropositionens allmänna del av alliansregeringen 2009 men inte i att-satserna som är det riksdagen beslutar om och är enligt forskare därmed inte antagen av riksdagen.

Någon lag som förbjuder kärnvapen på svenskt territorium finns inte. En sådan lag kan enklast införas som ett tillägg till lagen från 1984 om kärnvapenmaterial som Finland gjort. En sådan lag garanterar kärnvapenfrihet för Sverige. En kärnvapenfri zon i Norden har Sverige tidigare arbetat för och borde Sverige återta arbetet för.

Att använda dialog som vapen har varit Sveriges linje sedan länge men, tyvärr har det handlat mer och mer om icke-samtal, sanktioner, fördjupat samröre med en kärnvapenallians och tidvis en säkerhetspolitisk jargong som skapade osäkerhet i vårt närområde om Sveriges avsikter. Den senaste tidens utveckling, 40 år efter Helsingfors-konferensen, och framför allt i Ukraina, visar tydligt att Europa behöver ett säkerhetspolitiskt omtag. Eller som Stefan Löfven uttryckt det: ”Det som Olof Palme en gång pratade om, en gemensam säkerhet. Då krävs en förtroendefull dialog, inte misstro.”

Den allmänna oro som värdlandsavtalet och solidaritetsförklaringen skapat leder till att partikongressen än en gång måste klargöra den socialdemokratiska freds och säkerhetspolitiken. Den socialdemokratiska regeringen har slagit fast att Sverige inte skall ingå i Nato. Det skulle inte gagna våra säkerhetsintressen. Detta måste prägla politiken i stort. En hållbar fred, en gemensam säkerhet, måste byggas framförallt med politiska medel, med internationellt samarbete, förtroendeskapande, bistånd, konfliktlösning, fredsbyggande, fred- och nedrustning och kärnvapenedrustning.

Vi utgår ifrån att den framgångsrika utrikespolitik som under 200 år hållit Sverige utanför krig också skall gälla i framtiden. Sveriges uppgift skall vara att söka lösa konflikter inte utkämpa dem.

Partikongressen föreslår besluta:

- F134:1 att partikongressen bekräftar den militära alliansfriheten som grund för svensk freds- och säkerhetspolitik och nej till Nato-medlemskap
- F134:2 att partikongressen ställer sig bakom kravet om en lag mot kärnvapen på svenskt territorium
- F134:3 att partikongressen uppmanar regeringen att aktivt driva frågan om en kärnvapenfri zon i Norden och en tidplan för avskaffande av kärnvapen

S-kvinnor Haparanda

Haparanda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F135

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Svensk säkerhetspolitik

”Svensk säkerhetspolitik har som syfte att bevara vårt lands fred och själv-ständighet, att trygga stabiliteten i vårt närområde och att bidra till stärkt internationell säkerhet. Sverige skall vara militärt alliansfritt. Den militära alliansfriheten är ett viktigt säkerhetspolitiskt verktyg. Den ger oss handlings-frihet att driva en självständig politik i krislägen och den ger oss starkare möjligheter att vara pådrivande i det globala nedrustningsarbetet. Så står det i partikongressen 2013 beslut om säkerhetspolitiken.

Där sägs också: ”Sverige skall fortsätta att spela en aktiv roll som medlare, brobyggare och samtalspartner vid internationella konflikter. I kampen mot massförstörelsevapen ska Sverige åter ta en ledande roll i det internationella arbetet för avspänning, nedrustning och icke-spridning.”

Under de åtta borgerliga åren har emellertid Sverige krupit allt närmre Nato i en serie av avtal; nu senast i det s.k. värdlandsavtalet, som undertecknades två veckor före valet 2014 för att Sverige skall kunna ta emot Natos militära stöd vid kriser eller i krig i Sverige eller närområdet, dvs Baltikum. Natobaser skall kunna placeras på svensk mark under Nato-ledd militär verksamhet. I regeringens proposition som riksdagen beslutade om 25 maj 2016 sägs det visserligen att ”den militära alliansfriheten bidrar till stabilitet i närområde och ger oss handlingsfrihet” men litet längre fram ”den svenska solidaritetsförklaringen intar en central position i Sveriges säkerhetspolitik”. Vad gäller? Militär alliansfrihet eller solidaritetsförklaringen? Finland har ingen solidaritetsförklaring utan anser att Finlands försvar gäller Finland och inget annat land.

Den s.k. solidaritetsförklaringen ("Sverige skall kunna ge och ta emot civilt och militärt stöd vid kris eller krig i Sverige eller i vårt närområde") är mycket nära artikel 5 i Natotraktatet men är ensidigt svensk och därmed inte bindande. Men solidaritetsförklaringen har enligt moderaterna avskaffat den militära alliansfriheten (AB 11/4 2016). En så allvarlig förändring av säkerhetspolitiken borde rimligtvis föregåtts av seriös och allmän debatt och förts fram till folket i ett val och av partiet i ett förändrat beslut på en partikongress. Solidaritetsförklaringen fördes i tysthet in i försvarspropositionens allmänna del av alliansregeringen 2009 men inte i att-satserna som är det riksdagen beslutar om och är enligt forskare därmed inte antagen av riksdagen.

Värdlandsavtalet är ett ramavtal formulerat av Nato, som undertecknats av ÖB och Natos Europa ÖB. Det skall sedan preciseras i detalj och blir då sekretess-belagt utan demokratisk kontroll. Inga undantag finns för kärnvapen på svensk mark men kärnvapen återfinns i flera av artiklarna i avtalet liksom rätten till Natobaser på svensk mark. (Artiklarna 1.2,2.1 och 3.3 och i 1.20,3.2 och 3.5) Någon lag som förbjuder kärnvapen på svenskt territorium finns inte. En sådan lag kan enklast införas som ett tillägg till lagen från 1984 om kärnvapenmaterial som Finland gjort. En sådan lag garanterar kärnvapenfrihet för Sverige. En kärnvapenfri zon i Norden har Sverige tidigare arbetat för och borde Sverige återta arbetet för. Liksom arbetet för en tidplan för det 13 punktsprogram för avskaffande av alla kärnvapen som såväl kärnvapenmakerna som icke-kärn-vapenmakerna gemensamt antog vid NPT konferensen år 2000.

Att använda dialog som vapen har varit Sveriges linje sedan länge, också gentemot Sovjetunionen. När det kalla kriget var som kallast stod valet mellan å ena sidan kapprustning och isolering och å andra en principfast dialog om ned-rustning och mänskliga rättigheter, men också gränsöverskridande samarbete och andra systempåverkande åtgärder inom handel och kultur. Vi argumenterade då att i stället för propagandakrig och utplacering av än fler massförstörelsevapen i Europa borde Moskva och Washington sätta sig ned för att diskutera nedrustning. Den linjen drevs av Willy Brandt med sin "Ostpolitik". Huvudfrågan var att undvika en konfrontation mellan kärnvapenstaterna, en "fredens realpolitik". Olof Palme stödde Brandt och kompletterade ostpolitiken med doktrinen om "gemensam säkerhet" i syfte att hejda kapprustningen. "Den internationella säkerheten måste vila på samarbete för gemensam överlevnad i stället för på hot om ömsesidig förintelse."

Men i stället har vi fått uppleva en smygande doktrinförskjutning från "gemen-sam säkerhet" till säkerhet med andra (=framförallt Nato) från konkret solidaritet med fattiga och förtryckta till en tvetydig "solidaritetsförklaring" med europeiska stater. I processen har vi övergivit det vi kunde lära av Willy Brandts framgångsrika och Olof Palmes konstruktiva politik med diplomati och dialog samt systemöppnande samarbete och förtroendeskapande åtgärder vilka bidrog till murens fall, Sovjetunionens upplösning och fred i vår del av världen.

I dag handlar det mer och mer om icke-samtal, sanktioner, fördjupat samröre med en kärnvapenallians och tidvis en säkerhetspolitisk jargong som skapade osäkerhet i vårt närområde

om Sveriges avsikter. Den senaste tidens utveckling, 40 år efter Helsingfors-konferensen, och framför allt i Ukraina, visar tydligt att Europa behöver ett säkerhetspolitiskt omtag. Eller som Stefan Löfven uttryckt det: ”Det som Olof Palme en gång pratade om, en gemensam säkerhet. Då krävs en förtroendefull dialog, inte misstro.”

Den allmänna oro som värdlandsavtalet och solidaritetsförklaringen skapat leder till att partikongressen än en gång måste klargöra den socialdemokratiska freds- och säkerhetspolitiken. Den socialdemokratiska regeringen har slagit fast att Sverige inte skall ingå i Nato. Det skulle inte gagna våra säkerhetsintressen. Detta måste prägla politiken i stort. En hållbar fred, en gemensam säkerhet, måste byggas framförallt med politiska medel, med internationellt samarbete, förtroendeskaping, bistånd, konfliktlösning, fredsbyggande, fred- och ned-rustning och kärnvapenedrustning.

Vi utgår ifrån att den framgångsrika utrikespolitik som under 200 år hållit Sverige utanför krig också skall gälla i framtiden. Sveriges uppgift skall vara att söka lösa konflikter inte utkämpa dem.

Partikongressen föreslås besluta:

- F135:1 att partikongressen bekräftar den militära alliansfriheten som grund för svensk freds- och säkerhetspolitik och nej till Nato-medlemskap
- F135:2 att partikongressen ställer sig bakom kravet om en lag mot kärnvapen på svenskt territorium att partikongressen uppmanar regeringen att aktivt driva frågan om en kärnvapenfri zon i Norden och en tidplan för avskaffande av kärnvapen

Kulturarbetarnas Socialdemokratiska Förening i Stockholm, Stockholms Allmänna Kvinnoklubb Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F136

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Svensk säkerhetspolitik, alliansfrihet mm

Svensk säkerhetspolitik har som syfte att bevara vårt lands fred och självständighet, att trygga stabiliteten i vårt närområde och att bidra till stärkt internationell säkerhet. Sverige skall vara militärt alliansfritt. Den militära alliansfriheten är ett viktigt säkerhetspolitiskt verktyg. Den ger oss handlings-frihet att driva en självständig politik i krislägen och den ger oss starkare möjligheter att vara pådrivande i det globala nedrustningsarbetet. Så står det i partikongressen 2013 beslut om säkerhetspolitiken.

Där sägs också: ”Sverige skall fortsätta att spela en aktiv roll som medlare, brobyggare och samtalspartner vid internationella konflikter. I kampen mot massförstörelsevapen ska Sverige åter ta en ledande roll i det internationella arbetet för avspänning, nedrustning och icke-spridning.” Liknande formuleringar återfinns i vårt partiprogram 2013 under punkten Militär alliansfrihet och aktiv utrikespolitik.

Under de åtta borgerliga åren har emellertid Sverige krupit allt närmre Nato i en serie av avtal; nu senast i det s.k. värdlandsavtalet, som undertecknades två veckor före valet 2014 för att Sverige skall kunna ta emot Natos militära stöd vid kriser eller i krig i Sverige eller närområdet, dvs Baltikum. Natobaser skall kunna placeras på svensk mark under Nato-ledd militär verksamhet. I regeringens proposition som riksdagen beslutade om 25 maj 2016 sägs det visserligen att ”den militära alliansfriheten bidrar till stabilitet i närområde och ger oss handlingsfrihet” men litet längre fram ”den svenska solidaritetsförklaringen intar en central position i Sveriges säkerhetspolitik”. Vad gäller? Militär alliansfrihet eller solidaritetsförklaringen? Finland har ingen solidaritetsförklaring utan anser att Finlands försvar gäller Finland och inget annat land.

Idag upplever vi i stället har vi fått uppleva en smygande doktrinförskjutning från ”gemensam säkerhet” till säkerhet med andra (=framförallt Nato) från konkret solidaritet med fattiga och förtryckta till en tvetydig ”solidaritetsförklaring” med europeiska stater. Den allmänna oro som värdlandsavtalet och solidaritetsförklaringen skapat leder till att partikongressen än en gång måste klargöra den socialdemokratiska freds- och säkerhetspolitiken. Den socialdemokratiska regeringen har slagit fast att Sverige inte skall ingå i Nato. Det skulle inte gagna våra säkerhetsintressen. Detta måste prägla politiken i stort. En hållbar fred, en gemensam säkerhet, måste byggas framförallt med politiska medel, med internationellt samarbete, förtroendeskapande, bistånd, konfliktlösning, fredsbyggande, fred- och nedrustning och kärnvapenedrustning. Jag utgår ifrån att den framgångsrika utrikespolitik som under 200 år hållit Sverige utanför krig också skall gälla i framtiden. Sveriges uppgift skall vara att söka lösa konflikter inte utkämpa dem.

Partikongressen föreslår besluta:

F136:1 att partikongressen bekräftar den militära alliansfriheten som grund för svensk freds- och säkerhetspolitik och nej till Nato-medlemskap

Bo Widegren

Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F137

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Sverige bör ställa upp med fältsjukhus för att undsätta skadade och sjuka i de krigsdrabbade länderna Syrien och Irak

Sverige bör ställa upp med fältsjukhus för att undsätta skadade och sjuka i de krigsdrabbade länderna Syrien och Irak. Sverige har i flera andra krigshärdar och konflikter under de senaste hundra åren ställt upp med fältsjukhus. Dessa insatser har skett under FN-mandat och så bör även ske den här gången.

Sverige har en under årtionden varit en självklar aktör då det gäller humanism och solidaritet i världen. Det som händer i krig och konflikter i olika länder berör alla oss som bor på jorden. Att till exempel skicka fältsjukhus som Sverige gjorde under Koreakriget skulle göra stor nytta och bidra både till att rädda liv och minska mänskligt lidande.

Partikongressen föreslås besluta:

F137:1 att Sverige bör ställa upp med fältsjukhus för att undsätta skadade och sjuka i de krigsdrabbade länderna Syrien och Irak. Sverige har i flera andra krigshärdar och konflikter under de senaste hundra åren ställt upp med fältsjukhus. Dessa insatser har skett under FN-mandat och så bör även ske den här gången

F137:2 att Sverige har en under årtionden varit en självklar aktör då det gäller humanism och solidaritet i världen. Det som händer i krig och konflikter i olika länder berör alla oss som bor på jorden. Att till exempel skicka fältsjukhus som Sverige gjorde under Koreakriget skulle göra stor nytta och bidra både till att rädda liv och minska mänskligt lidande

Ida Larsson, Magnus Manhammar

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F138

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Sveriges säkerhetspolitik

Det partiprogram som antogs av kongressen 2013 lägger fast vårt partis linje också vad gäller säkerhetspolitiken. Det kan vara värt att påminna om den:

”Svensk säkerhetspolitik har som syfte att bevara vårt lands fred och självständighet, att trygga stabiliteten i vårt närområde och bidra till att stärka internationell säkerhet. Sverige ska vara militärt alliansfritt. Alliansfriheten är ett viktigt säkerhetspolitiskt verktyg. Sverige har valt att spela en aktiv roll som medlare, brobyggare och samtalspartner vid internationella konflikter inom ramen för FN. Alliansfriheten ger oss handlingsfrihet att driva en självständig politik i krislägen och också i frågor som nedrustning och kärnvapenavveckling. Som militärt alliansfria kan vi välja att ställa oss neutrala i en eventuell krigssituation.”

När det gäller vår säkerhetspolitik måste Sverige, med Olof Palmes ord, agera så att det inte ”skapas förväntningar på den ena sidan eller farhågor på den andra om avvikelser från den valda handlingslinjen.” Detta gäller fortfarande, även om vår säkerhetspolitiska linje har anpassats till ett förändrat läge i Europa och världen. Olof Palme underströk värdet av en bred enighet i vårt land om grundlinjerna i säkerhetspolitiken – men påpekade också att det vi är eniga om inte får vara så suddigt att ”enigheten” i själva verket försöker dölja betydande åsiktsskillnader i grundläggande frågor.

För att alliansfriheten ska kunna fungera som säkerhetspolitiskt verktyg måste den vara tydlig och trovärdig.

Vilken är då Sveriges säkerhetspolitiska linje, utöver att vi inte formellt är medlemmar i någon militär allians? Under de åtta borgerliga åren har Sverige krupit allt närmare Nato genom en serie avtal, varav det senaste var det s.k. värdlandsavtalet som undertecknades två veckor före valet 2014. Det avtalet innebär att Sverige ska kunna ta emot – eller ge – Nato militärt stöd vid kriser eller i krig i Sverige eller i närområdet (t.ex. Baltikum, det vidare Östersjöområdet eller Arktis). Natobaser ska kunna placeras på svensk mark under Nato-ledd militär verksamhet. Avtalet utesluter inte att kärnvapen placeras på svenskt territorium.

I debatten inför riksdagens beslut framhöll försvarsministern att ”ingenting kan ske utan en inbjudan från Sveriges regering”. Det är sant. Men problemet är att med en sådan inbjudan kan i stort sett vad som helst ske. Och det kan ske mycket snabbt, utan riksdagsbeslut och utan offentlig debatt. Värdlandsavtalet är ett ramavtal formulerat av Nato, som undertecknats av Sveriges ÖB och Natos ÖB för Europa. Ramavtalet ska sedan fyllas ut och kompletteras i detalj, och de delarna blir med all sannolikhet sekretessbelagda och med mycket svag demokratisk kontroll.

Vi kan inte utgå ifrån att vi alltid kommer att ha måttfulla regeringar i ledande Nato-länder, och vi kan heller inte utgå ifrån att vi kommer att ha regeringar i Sverige som står emot om Nato skulle utöva påtryckningar för att få regeringens ”inbjudan” till något som strider mot Sveriges intresse. Enligt Moderaternas utrikes- och försvarspolitiska talespersoner har den svenska s.k. solidaritetsförklaringen från 2009 avskaffat den militära alliansfriheten (AB 11/4 2016). Självklart

borde riksdagen, efter en grundlig offentlig debatt, fått ta ställning till en så betydelsefull förändring av vår utrikes- och säkerhetspolitik, men riksdagen har inte formellt ställt sig bakom solidaritetsförklaringen, än mindre preciserat vad den innebär. Resultatet är att det är minst sagt otydligt om Sverige, i varje fall med en moderatledd regering, betraktar sig som alliansfritt eller inte!

Men inte heller vår nuvarande regering är tydlig när det gäller den säkerhetspolitiska linjen. Regeringen hade i sin proposition om ”värdlandsavtalet”, som riksdagen beslutade om 25 maj 2016, kunnat ange riktlinjer för hur och när avtalet skulle användas. I regeringens proposition sägs att ”den militära alliansfriheten bidrar till stabilitet i närområde och ger oss handlingsfrihet”, men också att ”den svenska solidaritetsförklaringen intar en central position i Sveriges säkerhetspolitik”. Inte minst mot bakgrund av borgerlighetens syn på solidaritetsförklaringen är det viktigt att klargöra förhållandet mellan den militära alliansfriheten och solidaritetsförklaringen. Utan ett sådant klargörande är det svårt att hävda att vare sig den socialdemokratiska eller den svenska säkerhetspolitiken är tydlig.

Solidaritetsförklaringen säger att ”Sverige kommer inte att förhålla sig passivt om en katastrof eller ett angrepp skulle drabba ett annat EU-medlemsland eller nordiskt land”, och att Sverige “därför” ska “kunna ge och ta emot civilt och militärt stöd”. Detta ligger nära artikel 5 i Natofördraget, men förklaringen är ensidigt svensk och därmed inte bindande. Därför kan Sverige, eller Socialdemokratin, också ensidigt förtydliga hur vi ser på den i förhållande till vår militära alliansfrihet.

Solidaritetsförklaringen får t.ex. inte innebära att Nato automatiskt har rätt att placera trupp på svensk mark vid en eventuell kris i Baltikum. Beslut om stationering av Nato-styrkor på Sveriges territorium (utom vid övningar med tydligt angivet slutdatum) måste tas av riksdagen. Det bör vidare klargöras att Sverige inte kommer att ge tillstånd för någon utomstående makt att använda vårt territorium eller resurser för fientliga eller hotfulla handlingar riktade mot andra länder.

Sverige har inga egna kärnvapen. Men värdlandsavtalet gör det tydligare att vi också behöver en lag som garanterar kärnvapenfrihet för Sverige, dvs. som också förbjuder stationering av andra staters kärnvapen på svenskt territorium. Vidare bör Sverige återuppta arbetet för en kärnvapenfri zon i Norden, något som självklart skulle kräva åtaganden både från de länder zonen skulle omfatta och från kärnvapenmakterna. Mer allmänt är det angeläget att driva på arbetet för en tidplan för det 13-punktsprogram för avskaffande av alla kärnvapen som antogs vid NPT-konferensen år 2000.

Socialdemokratisk säkerhetspolitik har sedan länge gått ut på att använda alliansfriheten också för att föra en aktiv och förtroendefull dialog med olika parter i internationella konflikter. Under det kalla kriget fanns krafter som förordade kapprustning och isolering. Vi valde i stället en principfast dialog om nedrustning och mänskliga rättigheter, och samtidigt om

gränsöverskridande samarbete inom områden som handel och kultur. Det var kärnan i Willy Brandts ”Ostpolitik”, och det blev huvudlinjen i Helsingforsavtalet som senare ledde till bildandet av OSSE (Organisationen för Säkerhet och Samarbete i Europa). Olof Palme stödde Brandts ”Ostpolitik” och den FN-kommission han ledde kompletterade den med doktrinen om ”gemensam säkerhet” – att den internationella säkerheten måste vila på ”samarbete för gemensam överlevnad i stället för på hot om ömsesidig förintelse.”

Under senare år, och främst under de åtta åren med en moderatledd utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik, har det i Sverige skett en smygande förskjutning från doktrinen om ”gemensam säkerhet” till säkerhet ”i samarbete med andra” (dvs. framförallt med Nato). I den processen har vi mer eller mindre omedvetet övergett politiken med konstruktiv dialog och diplomati, med samarbete och förtroendeskapande åtgärder. Den politiken bidrog till murens fall, Warszawa-paktens och Sovjetunionens upplösning och fred i vår del av världen. Och den ledde till ett Ryssland som var på väg att öppna sig för samarbete och kontakter med omvärlden.

I dag handlar det mer och mer om icke-samtal, sanktioner, fördjupat samröre med en kärnvapenallians och ibland en säkerhetspolitisk jargong som skapar osäkerhet om Sveriges avsikter. Den senaste tidens utveckling visar att Europa behöver ett säkerhetspolitiskt omtag. Ryssland ska och måste kritiseras för sin folkrättsstridiga annektering av Krim, för sin militära aggression i östra Ukraina, för ibland hotfulla uttalanden eller åtgärder gentemot andra grannländer och för sin bristande respekt för mänskliga rättigheter. Men inte heller nu ligger lösningen i kapprustning och isolering. Finland har visat att det går att delta i EU-sanktionerna och kritiken mot Rysslands folkrättsbrott, men samtidigt upprätthålla en dialog länderna emellan.

Den utbredda oro och otydlighet som världsansavtalet, solidaritetsförklaringen och vissa uttalanden i den svenska säkerhetspolitiska debatten skapat leder till att partikongressen än en gång måste klargöra den socialdemokratiska freds- och säkerhetspolitiken. Den socialdemokratiska regeringen har slagit fast att Sverige inte skall ingå i Nato. Det skulle inte gagna våra säkerhetsintressen. Den inställningen måste tydligare prägla politiken i stort. En hållbar fred med gemensam säkerhet måste framförallt byggas med politiska medel, med internationellt samarbete, förtroendeskapande, bistånd, konfliktlösning, fredsbyggande, nedrustning och kärnvapennedrustning.

Vi utgår ifrån att grunderna för den framgångsrika utrikespolitik som under 200 år hållit Sverige utanför krig ska gälla också i framtiden. Uppgiften för vår säkerhetspolitik ska vara att bidra till att lösa konflikter, inte till att utkämpa dem.

Partikongressen föreslår besluta:

F138:1 att bekräfta den militära alliansfriheten som grund för svensk freds- och säkerhetspolitik och nej till Nato-medlemskap

F138:2 att uttala att stationering av utländsk trupp på svenskt territorium endast får ske efter riksdagsbeslut, och att Sverige inte ska ge tillstånd för någon utomstående makt att använda vårt territorium eller våra resurser för fientliga eller hotfulla handlingar riktade mot andra länder

F138:3 att ställa sig bakom kravet om en lag mot kärnvapen på svenskt territorium

F138:4 att uppmana regeringen att aktivt driva frågan om en kärnvapenfri zon i Norden och en tidplan för avskaffande av kärnvapen

Akalla s-förening

Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F139

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Utred hur en omställning från militär till civil produktion kan stödjas

Sverige är världens elfte största exportör av stora vapensystem, såväl för perioden 2011-2014 som räknat sedan Olof Palmes död 1986. Samtidigt ska inte betydelsen av vapenexporten överdrivas. I reda tal pratar vi om cirka en procent av svensk export och totalt 16 000 jobb.

Argumenten för svensk vapenexport följde efter andra världskriget en logisk kedja.

Alliansfriheten krävde ett relativt starkt försvar. För att inte kompromettera neutraliteten behövdes en egen krigsmaterielindustri med tillverkning i Sverige. För att kunna dela på utvecklingskostnaderna tilläts export som ändå skulle vara restriktiv. En rejäl kursändring sker under regeringen Bildt när åtta helt nya stater öppnas upp 1992-93, bland annat Saudiarabien och Förenade Arabemiraten.

Sverige är fortsatt militärt alliansfria. Frågan är däremot om vi kan tala om en svensk krigsmaterielindustri. Vi har de senaste åren sett flera uppköp, dels har en av världens största vapentillverkare brittiska BAE Systems köpt upp företag som Hägglunds och Bofors, dels har Saab köpt upp företag som Celsius, FFV och Kockums.

Det har lett till att Saab är den enda huvudsakligen svenskägda av de stora aktörerna, men också den ojämförligt största tillverkaren och exportören av krigsmateriel i Sverige. Även om Wallenbergsfären säkert håller hårt i Saab kan inte ett uppköp uteslutas, vilket ytterligare skulle ifrågasätta kedjan. Det finns även ett stort samarbete och därmed beroende av andra länder, exempelvis är cirka 50 procent av det tekniska innehållet i en JAS 39C/D amerikanskt.

Socialdemokratin har många gånger stått upp för nedrustning och bidragit till att kärnvapen skrotats. Många stödde den globala kampanj som ledde till förbudet av klustervapen. Det innebar ett stopp för tillverkningen av Bombkapsel 90 som ingått i JAS vapenutrustning.

Nu är det dags för en sammanhållen utrikespolitik där alla områden främjar mål om fred, mänskliga rättigheter, demokrati och global utveckling. Då duger det inte att sälja vapen till några av världens mest brutala regimer. Då duger det inte att sälja vapen som förr eller senare riskerar bidra till att försvåra konflikter som slår sönder samhällen.

Blir världen bättre av fler vapen – eller färre? Både försvar och krigsmateriel kommer att behövas under överskådlig tid. Frågan är däremot om Sverige kan ta ett symboliskt viktigt steg och bli den första av världens större vapenproducenter att inleda en omställning, som när vi avskaffade vårt kärnvapenprogram.

Om det är fred vi vill ha så behöver vi förbereda den. En ansvarsfull omställning kommer ta tid, men vi behöver vänja oss och industrin vid tanken. Någon som verkligen tog sig an frågan hur svensk krigsmaterielproduktion kan ställas om var Inga Thorsson som ledde den av Palme tillsatta utredningen ”Med sikte på nedrustning”.

Utgångspunkten var att krigsmaterielindustrin var överdimensionerad. Thorsson-utredningen bedömde att en omställning inte skulle komma att ske spontant, utan att det behövs politiska åtgärder för att underlätta och påskynda processen. Samtidigt menade hon att detta skulle kunna ske utan att leda till ökad arbetslöshet. Ett förslag var att tillverkaren eller mottagaren av krigsmateriel åläggs en avgift på krigsmaterielexport som sedan ska gå till en central omställningsfond.

Lars Ingelstam, Tekn dr, professor emeritus i Teknik och social förändring, har pekat på några områden att titta vidare på. Militär IT omfattar flera områden med starkt släktskap med civila tillämpningar. Sprängmedel är en central produkt i de flesta vapen. I samband med krig, konflikter och övningar lämnas det kvar stora mängder ammunition och andra sprängmedel. Den kompetens som behövs för att spåra upp, lagra och förstöra sådana är ungefär densamma som krävs för att tillverka dem. Saab har skapat kompetens inom obemannade flygfarkoster (UAV), populärt kallade drönare. Här finns ett växande intresse för civila tillämpningar. Inom fordonsområdet (bilar, bussar, traktorer) är skillnaderna mellan militära och civila specifikationer i allmänhet måttliga.

Med ungefär samma upplägg som Thorssons utredning kom 2001 en brittisk studie som undersökt tänkbara effekter av en halvering av antalet jobb i krigsmaterielindustrin i Storbritannien. Tre av slutsatserna var:

att de ekonomiska kostnaderna av neddragningen är så små att det inte bör vara ett avgörande

argument

att det inledningsvis skulle frigöra högkvalificerad arbetskraft vilket skulle vara gynnsamt för forskning och utveckling i andra sektorer

att det skulle generera nästan 40 procent fler jobb, bara inom den kommande femårsperioden

Ansatsen i ”Med sikte på nedrustning” är fortsatt aktuell. Samtidigt skulle det behövas en ny statlig utredning för att ta fram en konkret plan på hur en omställning från militär till civil produktion kan stödjas och vilken den rimliga tidshorizonten är. Då skulle debatten kunna baseras på tydliga alternativ. Sedan är det upp till oss att välja väg.

Partikongressen föreslår besluta:

F139:1 att verka för tillsättandet av en utredning om hur en omställning från militär till civil produktion kan stödjas

F139:2 att avslå motionen

Klas Corbelius

Norrköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F140

SIMRISHAMNS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Vapenexport

Sverige har gjort sig känd i världen för ett land som följer de demokratiska spelreglerna. Sverige är också det land som ligger på tio i topplistan när det gäller vapenexport till länder som är inblandade i väpnade konflikter t ex Saudiarabien och Förenade Arabemiraten.

År 2014 exporterade Sverige krigsmateriel till Saudiarabien till ett värde av 338 miljoner kronor, trots att det svenska regelverket säger att krigsmaterielexport inte ska godkännas till länder där grova kränkningar av mänskliga rättigheter förekommer. Exporten har främst bestått av pansarroboten Bill, radarsystemet Erieye, kikarsikten, kamouflageutrustning m.m.

Sveriges regering är ytterst ansvarig för den svenska vapenexporten, men regeringen har avhändert sig beslutsfattandet genom att delegera det här till Inspektionen för strategiska produkter (ISP). Med det här menar vi att Sverige skall minimera sin vapenexport för att slutligen bara tillverka krigsmateriel för eget behov dvs den svenska försvarsmakten. Ett argument som förs av de som

vill behålla vapenexporten är att det skulle orsaka massarbetslöshet inom den svenska industrin och att det är av säkerhetspolitiska skäl för att finansiera vår alliansfrihet.

Men, vill vi ställa svenska arbetstillfällena mot människors liv och demokratikamp i diktaturer? Det säger vi ett rungande nej till.

Partikongressen föreslår besluta:

F140:1 att Sverige skall upphöra med vapenexport till länder som är involverade i väpnade konflikter

Ingalill Bjartén

Simrishamns arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F141

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Vapenexport endast till demokratiska länder

Sverige bör endast exportera vapen till demokratiska länder. För att nå upp till kravet om demokrati krävs bl. a att man respekterar människors lika värde, fria och allmänna val, en fri press och rättssäkerhet. Dessvärre är exemplen på stater många. Det innebär bl. a att Saudiarabien är ett av de länder som vi inte ska sälja vapen till. Landet förtrycker sina medborgare i synnerhet kvinnor och avrättar många människor varje år.

Sverige har en tradition av att stödja demokratirörelser i diktaturländer. Det är helt orimligt om vi skulle sälja vapen till en diktatur som sannolikt kommer att använda en del av de vapnen mot sin egna medborgare. Det handlar också om vår trovärdighet om att leva upp till en feministisk utrikespolitik.

Partikongressen föreslår besluta:

F141:1 att svensktillverkade vapen endast exporteras till demokratiska länder

Gunnar Jönsson, Inger Ponsler, Ronny Hansson, Akram Heidari, Tord Persson
Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F142

SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT

Åtgärder för att stärka den sociala sammanhållningen i samhället

En bärande beståndsdel i den svenska modellen har varit ett högt mellanmännskligt förtroende och ett högt förtroende för samhällets institutioner. Vi ser idag med oro tendenser till att detta förtroende minskar. Den ökade misstron mot polisen och återkommande attacker på blåljuspersonal är ett uttryck för detta, likaså den ökade förekomsten av privata sjukförsäkringar.

Insatser behöver göras för att stärka detta förtroende och det kitt som håller samman samhället. En förutsättning för detta är arenor, där människor och samhälle kan mötas för att stärka sammanhållning och interaktion. Detta behöver ske såväl inom grupper, som mellan grupper.

Ett ökat mellanmännskligt och förtroende i kombination mer social interaktion mellan människor och grupper kommer även att vara stärkande för folkhälsan. Ju fler kvalitativa mellanmännskliga relationer en individ har, desto större blir individens sociala kapital, vilket i förlängningen är en skyddsfaktor ur ett hälsoperspektiv.

Samhället behöver arenor där människor från olika grupper möts oavsett exempelvis etnisk bakgrund, religiös tro eller klasstillhörighet. Den allmänna värnplikten var en sådan mötesplats, som sedan flera år har försvunnit. Vi välkomnar därför de diskussioner som nu pågår angående den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män.

Även skolan har traditionellt fungerat som en viktig mötesplats mellan olika grupper i samhället. Där har elever och föräldrar träffats och tillsammans skaffat den kunskap som krävs för att kunna möta vuxenlivet. Så är fortfarande många gånger fallet i förskolan och de lägre årskurserna i grundskolan, men ju äldre barnen blir desto mer segregerad blir skolan. Bostadssegregationen har länge bidragit till detta. Dock har även det fria skolvalet i kombination med etableringen av många friskolor ytterligare förstärkt utvecklingen. Elevers och föräldrars möjlighet att själva välja skola är i grunden bra, men socialdemokratin har hittills inte hittat verktygen för att hantera de negativa effekterna av detta.

Ytterligare en viktig arena för möten mellan människor är föreningslivet. Genom ett aktivt föreningsliv ges både möjlighet att stärka den egna gruppen och samtidigt ökar även interaktionen grupper emellan. Sverige har en tradition av ett starkt föreningsliv och levande folkrörelser. Människors vilja till engagemang och delaktighet är fortsatt hög. Dock ser vi att engagemanget i föreningslivet minskar. Nya typer av mer löst sammansatta nätverk växer fram. Föreningslivet står också inför stora utmaningar att involvera många av de som nyligen kommit

till Sverige, från länder som saknar samma typ av föreningstradition. Samhället behöver aktivt stödja föreningslivet och det civila samhället att möta dessa trender. Förändring är resurskrävande, därför bör statens stöd till föreningslivet och det civila samhället öka.

Partikongressen föreslår besluta:

F142:1 att Socialdemokraterna verkar för att fullfölja reformer som innebär den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män

F142:2 att Socialdemokraterna utreder och kommer med förslag på hur det fria skolvälets negativa segregeringseffekter kan motverkas

F142:3 att Socialdemokraterna verkar för att de offentliga ekonomiska anslagen till föreningslivet och civilsamhället ökar

Distriktsstyrelsen för Socialdemokraterna i Sörmland
Södermanlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F143

ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT

Åtgärder för att stärka den sociala sammanhållningen i samhället

En bärande beståndsdel i den svenska modellen har varit ett högt mellanmänniskt förtroende och ett högt förtroende för samhällets institutioner. Vi ser idag med oro tendenser till att detta förtroende minskar. Den ökade misstron mot polisen och återkommande attacker på blåljuspersonal är ett uttryck för detta, likaså den ökade förekomsten av privata sjukförsäkringar.

Insatser behöver göras för att stärka detta förtroende och det kitt som håller samman samhället. En förutsättning för detta är arenor, där människor och samhälle kan mötas för att stärka sammanhållning och interaktion. Detta behöver ske såväl inom grupper, som mellan grupper.

Ett ökat mellanmänniskt och förtroende i kombination mer social interaktion mellan människor och grupper kommer även att vara stärkande för folkhälsan. Ju fler kvalitativa mellanmänniska relationer en individ har, desto större blir individens sociala kapital, vilket i förlängningen är en skyddsfaktor ur ett hälsoperspektiv.

Samhället behöver arenor där människor från olika grupper möts oavsett exempelvis etnisk bakgrund, religiös tro eller klasstillhörighet. Den allmänna värnplikten var en sådan mötesplats, som sedan flera år har försvunnit. Vi välkomnar därför de diskussioner som nu pågår angående den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män.

Även skolan har traditionellt fungerat som en viktig mötesplats mellan olika grupper i samhället. Där har elever och föräldrar träffats och tillsammans skaffat den kunskap som krävs för att kunna möta vuxenlivet. Så är fortfarande många gånger fallet i förskolan och de lägre årskurserna i grundskolan, men ju äldre barnen blir desto mer segregerad blir skolan. Bostadssegregationen har länge bidragit till detta. Dock har även det fria skolvalet i kombination med etableringen av många friskolor ytterligare förstärkt utvecklingen. Elevers och föräldrars möjlighet att själva välja skola är i grunden bra, men socialdemokratin har hittills inte hittat verktygen för att hantera de negativa effekterna av detta.

Ytterligare en viktig arena för möten mellan människor är föreningslivet. Genom ett aktivt föreningsliv ges både möjlighet att stärka den egna gruppen och samtidigt ökar även interaktionen grupper emellan. Sverige har en tradition av ett starkt föreningsliv och levande folkrörelser. Människors vilja till engagemang och delaktighet är fortsatt hög. Dock ser vi att engagemanget i föreningslivet minskar. Nya typer av mer löst sammansatta nätverk växer fram. Föreningslivet står också inför stora utmaningar att involvera många av de som nyligen kommit till Sverige, från länder som saknar samma typ av föreningstradition. Samhället behöver aktivt stödja föreningslivet och det civila samhället att möta dessa trender. Förändring är resurskrävande, därför bör statens stöd till föreningslivet och det civila samhället öka.

Partikongressen föreslår besluta:

- F143:1 att Socialdemokraterna verkar för att fullfölja reformer som innebär den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män
- F143:2 att Socialdemokraterna utreder och kommer med förslag på hur det fria skolvalets negativa segregeringseffekter kan motverkas
- F143:3 att Socialdemokraterna verkar för att de offentliga ekonomiska anslagen till föreningslivet och civilsamhället ökar

Örebro läns partidistrikt, Sörmlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt och Östergötlands partidistrikt
Östergötlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F144

STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT, SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT, UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT, VÄSTMANLANDS PARTIDISTRIKT, ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT, ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT, STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Åtgärder för att stärka den sociala sammanhållningen i samhället

En bärande beståndsdel i den svenska modellen har varit ett högt mellanmänniskt förtroende och ett högt förtroende för samhällets institutioner. Vi ser idag med oro tendenser till att detta förtroende minskar. Den ökade misstron mot polisen och återkommande attacker på blåjuspersonelement är ett uttryck för detta, likaså den ökade förekomsten av privata sjukförsäkringar.

Insatser behöver göras för att stärka detta förtroende och det kitt som håller samman samhället. En förutsättning för detta är arenor, där människor och samhälle kan mötas för att stärka sammanhållning och interaktion. Detta behöver ske såväl inom grupper, som mellan grupper.

Ett ökat mellanmänniskt och förtroende i kombination mer social interaktion mellan människor och grupper kommer även att vara stärkande för folkhälsan. Ju fler kvalitativa mellanmänniska relationer en individ har, desto större blir individens sociala kapital, vilket i förlängningen är en skyddsfaktor ur ett hälsoperspektiv.

Samhället behöver arenor där människor från olika grupper möts oavsett exempelvis etnisk bakgrund, religiös tro eller klasstillhörighet. Den allmänna värnplikten var en sådan mötesplats, som sedan flera år har försvunnit. Vi välkomnar därför de diskussioner som nu pågår angående den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män.

Även skolan har traditionellt fungerat som en viktig mötesplats mellan olika grupper i samhället. Där har elever och föräldrar träffats och tillsammans skaffat den kunskap som krävs för att kunna möta vuxenlivet. Så är fortfarande många gånger fallet i förskolan och de lägre årskurserna i grundskolan, men ju äldre barnen blir desto mer segregerad blir skolan. Bostadssegregationen har länge bidragit till detta. Dock har även det fria skolvalet i kombination med etableringen av många friskolor ytterligare förstärkt utvecklingen. Elevers och föräldrars möjlighet att själva välja skola är i grunden bra, men socialdemokratin har hittills inte hittat verktygen för att hantera de negativa effekterna av detta.

Ytterligare en viktig arena för möten mellan människor är föreningslivet. Genom ett aktivt föreningsliv ges både möjlighet att stärka den egna gruppen och samtidigt ökar även interaktionen grupper emellan. Sverige har en tradition av ett starkt föreningsliv och levande

folkrörelser. Människors vilja till engagemang och delaktighet är fortsatt hög. Dock ser vi att engagemanget i föreningslivet minskar. Nya typer av mer löst sammansatta nätverk växer fram. Föreningslivet står också inför stora utmaningar att involvera många av de som nyligen kommit till Sverige, från länder som saknar samma typ av föreningstradition. Samhället behöver aktivt stödja föreningslivet och det civila samhället att möta dessa trender. Förändring är resurskrävande, därför bör statens stöd till föreningslivet och det civila samhället öka.

Partikongressen föreslår besluta:

- F144:1 att Socialdemokraterna verkar för att fullfölja reformer som innebär den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män
- F144:2 att Socialdemokraterna utreder och kommer med förslag på hur det fria skolvalets negativa segregeringseffekter kan motverkas
- F144:3 att Socialdemokraterna verkar för att de offentliga ekonomiska anslagen till föreningslivet och civilsamhället ökar

Motionen togs fram av en arbetsgrupp med företrädare för samtliga distrikt. Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F145

STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT

Åtgärder för att stärka den sociala sammanhållningen i samhället

En bärande beståndsdel i den svenska modellen har varit ett högt mellanmännskligt förtroende och ett högt förtroende för samhällets institutioner. Vi ser idag med oro tendenser till att detta förtroende minskar. Den ökade misstron mot polisen och återkommande attacker på blåljuspersonal är ett uttryck för detta, likaså den ökade förekomsten av privata sjukförsäkringar.

Insatser behöver göras för att stärka detta förtroende och det kitt som håller samman samhället. En förutsättning för detta är arenor, där människor och samhälle kan mötas för att stärka sammanhållning och interaktion. Detta behöver ske såväl inom grupper, som mellan grupper.

Ett ökat mellanmännskligt och förtroende i kombination mer social interaktion mellan människor och grupper kommer även att vara stärkande för folkhälsan. Ju fler kvalitativa mellanmännskliga relationer en individ har, desto större blir individens sociala kapital, vilket i förlängningen är en skyddsfaktor ur ett hälsoperspektiv.

Samhället behöver arenor där människor från olika grupper möts oavsett exempelvis etnisk bakgrund, religiös tro eller klasstillhörighet. Den allmänna värnplikten var en sådan mötesplats, som sedan flera år har försvunnit. Vi välkomnar därför de diskussioner som nu pågår angående den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män.

Även skolan har traditionellt fungerat som en viktig mötesplats mellan olika grupper i samhället. Där har elever och föräldrar träffats och tillsammans skaffat den kunskap som krävs för att kunna möta vuxenlivet. Så är fortfarande många gånger fallet i förskolan och de lägre årskurserna i grundskolan, men ju äldre barnen blir desto mer segregerad blir skolan. Bostadssegregationen har länge bidragit till detta. Dock har även det fria skolvalet i kombination med etableringen av många friskolor ytterligare förstärkt utvecklingen. Elevers och föräldrars möjlighet att själva välja skola är i grunden bra, men socialdemokratin har hittills inte hittat verktygen för att hantera de negativa effekterna av detta.

Ytterligare en viktig arena för möten mellan människor är föreningslivet. Genom ett aktivt föreningsliv ges både möjlighet att stärka den egna gruppen och samtidigt ökar även interaktionen grupper emellan. Sverige har en tradition av ett starkt föreningsliv och levande folkrörelser. Människors vilja till engagemang och delaktighet är fortsatt hög. Dock ser vi att engagemanget i föreningslivet minskar. Nya typer av mer löst sammansatta nätverk växer fram. Föreningslivet står också inför stora utmaningar att involvera många av de som nyligen kommit till Sverige, från länder som saknar samma typ av föreningstradition. Samhället behöver aktivt stödja föreningslivet och det civila samhället att möta dessa trender. Förändring är resurskrävande, därför bör statens stöd till föreningslivet och det civila samhället öka.

Partikongressen föreslår besluta:

- F145:1 att Socialdemokraterna verkar för att fullfölja reformer som innebär den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män
- F145:2 att Socialdemokraterna utreder och kommer med förslag på hur det fria skolvalets negativa segregeringseffekter kan motverkas
- F145:3 att Socialdemokraterna verkar för att de offentliga ekonomiska anslagen till föreningslivet och civilsamhället ökar

Socialdemokraterna Stockholms län

Stockholms läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F146

UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT

Åtgärder för att stärka den sociala sammanhållningen i samhället

En bärande beståndsdel i den svenska modellen har varit ett högt mellanmännskligt förtroende och ett högt förtroende för samhällets institutioner. Vi ser idag med oro tendenser till att detta förtroende minskar. Den ökade misstron mot polisen och återkommande attacker på blåljuspersonal är ett uttryck för detta, likaså den ökade förekomsten av privata sjukförsäkringar.

Insatser behöver göras för att stärka detta förtroende och det kitt som håller samman samhället. En förutsättning för detta är arenor, där människor och samhälle kan mötas för att stärka sammanhållning och interaktion. Detta behöver ske såväl inom grupper, som mellan grupper.

Ett ökat mellanmännskligt och förtroende i kombination mer social interaktion mellan människor och grupper kommer även att vara stärkande för folkhälsan. Ju fler kvalitativa mellanmännskliga relationer en individ har, desto större blir individens sociala kapital, vilket i förlängningen är en skyddsfaktor ur ett hälsoperspektiv.

Samhället behöver arenor där människor från olika grupper möts oavsett exempelvis etnisk bakgrund, religiös tro eller klasstillhörighet. Den allmänna värnplikten var en sådan mötesplats, som sedan flera år har försvunnit. Vi välkomnar därför de diskussioner som nu pågår angående den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män.

Även skolan har traditionellt fungerat som en viktig mötesplats mellan olika grupper i samhället. Där har elever och föräldrar träffats och tillsammans skaffat den kunskap som krävs för att kunna möta vuxenlivet. Så är fortfarande många gånger fallet i förskolan och de lägre årskurserna i grundskolan, men ju äldre barnen blir desto mer segregerad blir skolan. Bostadssegregationen har länge bidragit till detta. Dock har även det fria skolvalet i kombination med etableringen av många friskolor ytterligare förstärkt utvecklingen. Elevers och föräldrars möjlighet att själva välja skola är i grunden bra, men socialdemokratin har hittills inte hittat verktygen för att hantera de negativa effekterna av detta.

Ytterligare en viktig arena för möten mellan människor är föreningslivet. Genom ett aktivt föreningsliv ges både möjlighet att stärka den egna gruppen och samtidigt ökar även interaktionen grupper emellan. Sverige har en tradition av ett starkt föreningsliv och levande folkrörelser. Människors vilja till engagemang och delaktighet är fortsatt hög. Dock ser vi att engagemanget i föreningslivet minskar. Nya typer av mer löst sammansatta nätverk växer fram. Föreningslivet står också inför stora utmaningar att involvera många av de som nyligen kommit

till Sverige, från länder som saknar samma typ av föreningstradition. Samhället behöver aktivt stödja föreningslivet och det civila samhället att möta dessa trender. Förändring är resurskrävande, därför bör statens stöd till föreningslivet och det civila samhället öka.

Partikongressen föreslår besluta:

F146:1 att Socialdemokraterna verkar för att fullfölja reformer som innebär den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män

F146:2 att Socialdemokraterna utreder och kommer med förslag på hur det fria skolvälets negativa segregeringseffekter kan motverkas

F146:3 att Socialdemokraterna verkar för att de offentliga ekonomiska anslagen till föreningslivet och civilsamhället ökar

Uppsala läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

**SVENSKA
MODELLEN
SKA UTVECKLAS
INTE AVVECKLAS**

Socialdemokraterna

FRAMTIDSPARTIET